యండమూరి
వీరేంద్రనాథ్

పర్ణశాల

పర్ణశాల

యండమూరి ిరేంద్రనాథ్

ఉత్తుంగతరంగాల్ని సృష్టిస్తూ......

మహార్ణవం ిదనుంచి వస్తున్నప్రళయకాల ఝుంఝూమారుతమేక్షణకాలం ంస్తుబోయివెనక్కి చూసేట్టుంన్ను ంన్ను ఫెటేలునంరిగిన చప్పుడు.

జగచ్చక్షువువసుమతితో రంంచడానికిపడమటి కొండల్లోకిజారి, కాసింత కన్నుమూయగానే ...... చలివెలుగు ిద మెయిలుతెరకప్పి తింరాంతోఆడుతున్న సరసానికిబెదిరి ఆపిన ఆకాశం ......

నీరుతాలుపు సయంతో తలంటుపోసుకున్న భూదేంంధావరి మేలిముసుగు...... తపోభంగం అయినఋషిలాంటి ప్రకృతిగుర్తు తెలియనిచిత్రకారుని కుంచెలోంచిజారిన వంకర గీతఅమరతం పొందినపాపం ...... పరతాన్ని కరిగించడానికిపంతం పట్టినగాలి ...... సృష్టిసగతం చెప్పుకుంటున్నట్టుఘోష ......

......చైతన్య చిన్నగావణికేడు.

బలంగాంస్తున్న గాలికి కొబ్బరిచెట్లఆకులు అటూ ఇటూ ఊగుతూశబ్దం చేస్తున్నాయి.కిటికీ రెక్కలు కొట్టుకుంటున్నాయి.ఆగిఆగి ిస్తున్న గాలితోసన్నటి జల్లుఅలలు అలలుగపడుతోంది.

ఏదోజరిగి మెలకువవచ్చింది.

ఏదోకల!

భూంకదిలిపోతున్నట్టూ...... ఆకాశం కృంగిపోతున్నట్టూ...... అస్పష్టమైన పీడకల!

అతడికిచిన్నప్పటినుంచి వర్షాన్ని చూస్తేఎలర్జీ.

బయటమెరిసి గదంతా వెలుగుతోక్షణం పాటు నిండిపోయింది.అంత చలిలోనూనుదుటి ిదచేమటపట్టింది.

వెనీషియన్‌బ్లయిండ్స్ వెనుకవున్నచెట్ల నీడలుగాజు అద్దాల ిదంకృతంగా నాట్యం చేస్తున్నాయి.కారిడార్ చివరనుంచిధారగా క్రిందపడుతోన్ననీటి శబ్దం ంనిపిస్తోంది.అకేరియంలో చేపపిల్లలుబైట భీభత్సంతెలియకుండా నిద్రపోతున్నాయి.బయట మెరుపులుగదిలో ఆయిల్ పెయింట్స్ ిద రిఫ్లెక్ట్ అవుతున్నాయి.తడిసిన నైట్‌కీన్ వాసన గాలితోపాటు మత్తుగా వస్తోంది.పై వరకూ పాకిన మల్లెతీగ కిటికీలోంచితొంగిచూస్తోంది.

నుదుటి ిదపట్టిన చెమటతుడుచుకుంటూచైతన్య పక్కకిచూసేడు.

కాంతిమతినిద్రలోనే బాబునిదగ్గరకు తీసుకోంది.

దూరంగాఎక్కడో ఉరిుంది.

చైతన్యకిజ్యోతిష్యం ుద,శకునాలుద నమ్మకంలేదు. కాని మనసుఏవో సంకేతాల్ని

ఆగకుండామెదడుకు అందిస్తోంది.

......ఏం జరుగుతుంది?

పిడుగుపడితను కుటుంబంతోసహానాశనం అయిపోతాడా? చావుఅపశకునం కాదే!

రెండుగంటల క్రితం జరిగినబిజినెస్ ఎగ్రిమెంటులోనష్టం వస్తుందా? ఎంతొచ్చినాయాభయ్ వేలకన్నాఎక్కువ రాదు. అదో పెద్దనష్టం కాదు.

మరి...... ?

తనకలని పునశ్చరణచేసుకోవాడానికి ప్రయత్నించాడు.ఓ బికారి బట్టలుపీలికలై గెడ్డం పెరిగిపిచ్చివాడిలా వున్నవాడుచేతులు చాచిఎలుగెత్తి ఏడుస్తున్నాడు.అంతలోనే ఏదో కాంతిపుంజంకళ్లు ుిరిుట్లుగొలుపుతూ ప్రచండమైనవేగంతో వచ్చి అతడిచేతుల మధ్య...... అతడిలో ఐక్యం అయిపోయింది.

తలుదిలించి, పక్కుదనుంచి లేని తలుపుచప్పుడవకుండా బయటకొచ్చాడు.ఒక్కసారి చల్లగా గాలిచుట్టుముట్టింది.మనసుని అవరించుకొనివున్న అసంతృప్తిఅంతా పోయినట్లు అనిపించింది.

ుశాలమైనకారిడార్ భావుకుడి మనసులోస్థబ్దతలా వుంది.మళ్ళీ మెరిసిందిరోడ్డుకి అటువైపునకొంచెం ుసిరేసినట్లుదూరంగా ఓ తాటాకు పాక పర్ణశాలలావుంది. అంత చలిలోఅందులో వారెలా పడుకుంటారోఅనుకున్నాడు లోపలికొచ్చాడు.చలిగాలిని కండిషన్‌చేసి చల్లగాలినిలోపలికి పంపిస్తోందిఎయిర్ కండిషనర్.

మెట్లుదిగి క్రిందికి వచ్చాడు.రు నిద్రపోతున్నాడుకౌసల్య గదిలో లైటువెలుగుతోంది.

లైటుముందు కూర్చొని చదువుకుంటూ,అలాగే ముందుకువాలిటేబిల్ుదతలపెట్టి నిద్రపోతోంది.ఆమె పొడవాటి జడనేలుద జీరాడుతోంది.సరిగా పడుకోమని చెబ్దామనుకునిమళ్లీ లేపితేతెల్లవార్లూకి చదువుకుంటూకుర్చుంటుందేమోననిఉద్దేశ్యం మార్చుకున్నాడు.నిజానికి రుక్మాడ మరుసటిరోజునుంచే పరీక్షలు.అయినా కౌసల్య పట్టుదలఅతనిలో లేదు.అది అంత ుచారించతగ్గుషయం కాదు ఏు చదవకపోయినా అతను సెకండుక్లాసులో పాసవుతూనేవచ్చాడు.

చైతన్యమెట్లు ఎక్కి పైకి వచ్చాడు.నిద్రపట్టే సూచన్లుకనపడలేదు.

కిటికీదగ్గర నిలబడ్డాడువర్షంలో తడిసినరోడ్డులైట్లవెలుతుర్లో కడిగినఅద్దంలా మెరుస్తూవుంది. అంతా నిర్మానుష్యంగావుంది.

అకస్మాత్తుగాఅతడి కర్ణపుటాలకిదూరంగా దెబ్బలాడుకొంటున్నధ్వని లీలగా ునిపించింది.క్షణం పాటు తనుుంటున్నది నిజమేనాఅని నిశ్చయం చేసుకోవడానికిఆగాడు.

అదిభ్రమ కాదనిఅనిపించగానే కారిడార్‌లోకివచ్చాడు.

బయటిగేటు దగ్గర సన్నగాపడే తుంపర్లో ...... గేటుదగ్గర గూర్ఖాతో ఎవరోఘర్షణ పడుతున్నారు.ఆకారం కనబడుతోందిగానిపోలిక స్పష్టంగా తెలియటంలేదు అంత వర్షంకురుస్తున్న రాత్రి దాదాపుమూడు గంటలవేళ...... తన ఇంటి ముందునిలబడి గూర్ఖాతోదెబ్బలాడుతున్నఆ వ్యక్తి ఎవరో అర్థంకాక చప్పున క్రిందికిదిగాడు.

ఆ అర్థరాత్రితన ఇంటిలోప్రవేశించబోతున్నఆ ఆగంతకుడు తనజీంత గతినే మార్చబోతున్నాడనితెలియని చైతన్యవడివడిగా గేటుదగ్గరకు నడిచాడు.

పోనీనన్ను వెళ్ళనివకునువు వెళ్ళి చెప్పు...... హీనమైనకంఠంతో ప్రాధేయపడుతున్నాడుఅతను.

"నాఉద్యోగం వుండాలా? పోవాలా?పో పో, అర్థరాత్రి గొడవచెయ్యకు రేపొద్దునరా పో" గూర్ఖావాడి మాటల్లోంసుగు కనబడ్తోంది.చైతన్య గేటుదగ్గరికి వెళ్ళాడు.లైటు మసక వెలుతుర్లోఆ వ్యక్తి ఆకారం అస్పష్టంగాతెలుస్తోందిపంచె వంటికిఅతుక్కుపోయి వుంది.చొక్కా అక్కడక్కడా పీలికలైవేలాడుతోంది. నీరుతలంద నుంచిచుక్కలు చుక్కలుగాక్రిందికి జారుతోంది.

అస్థిపంజరానికిబట్టలు తొడిగినట్టువున్నాడు. చలికివణుకుతూ ముందుకుతూలిపోకుండా ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

గూర్ఖాఅతడి మెడందచెయ్యి వేసి గెంటటానికిసిద్ధపడుతూ మర్యాదగావెళ్ళిపోతావా ...... గెంటాలా?"అన్నాడు.

"శంకర్‌లాల్...... "

యజమానికంఠం ని, గూర్ఖా బిర్రబిగుసుకుపోయేడు.సాబ్ ...... ఇతను ...... అంటూఏదో చెప్పబోయేలోపులోఆ వ్యక్తి గాలిలాదగ్గరకు వచ్చేడు.

"కృష్ణా...... నేన్రా శంకరం మాస్టార్ని."

తూలిపడిబోతున్నఅతన్ని పట్టుకోబోయిషాక్ తగిలినట్టుచెయ్యి వెనక్కితీసుకున్నాడు చైతన్యఅంత చలిలోనూఅతడి ఒళ్ళు పెనమ్లాకాలిపోతోంది.

"బాబూ...... ఒరేయ్ నాయనా ...... ఆపైమాటలు పెగల్లేదు.

అతడిశరీరం ఎన్నో రోజుల్నించీతిండిలెనట్టుశుష్కించిపోయి వుంది.చెంపలంద మాంసంకరిగి చర్మం వ్రేలాడుతోంది.కళ్ళు జీవంకోల్పోయి గాజు గోళాల్లామెరుస్తున్నాయి. ఎండి చిట్లినపెదవుల ంద వర్షపునీటి తడి మెరుస్తోంది.బాగా నెరిసి తెల్లబడినజుట్టు నుదుటిందకు అసహ్యంగాజారి వుంది.

"కృష్ణా!నన్ను గుర్తుపట్టేవుట్రా...... ఆశా నిరాశల మధ్యకొట్టుకొంటోంది ఆ సరం.

"మాస్టారూ"

'కృష్ణా!''

ఆయన్నిపొదిఁ పట్టుకొని ఇంటివైపునడిపిస్తూ ఁమ్మల్నిగుర్తుపట్టకపోతేనన్ను నేను మర్చిపోయినట్టుమాస్టారూ.''

''చాలుబాబూ చాలు. ఇక నిశ్చింతగా...... గొంతులో ఏదో అడ్డుపడ్డట్టు ఆపై మాటలురాలేదు.

అలాగేపట్టుకొని హాల్లోకివచ్చాదు. ఈ అలికిడికికౌసల్య నిద్రలేచినట్టుందిగది తలుపులుతీసుకొని బయటకొచ్చింది

తమవేపేకళ్ళప్పగించి చూస్తున్నచెల్లెలితోఆ తలుపు వెయ్యి చలిగాలిఁస్తోంది అన్నాడు. కలలోంచితేరుకున్నట్టుఆమె చప్పున అటువెళ్ళింది.

అప్పటివరకూప్రాణాన్ని బిగపెట్టిప్రకృతి భీభత్సాన్నిఎదుర్కొన్న శరీరం ఇక శక్తిలేనట్టుగా సోఫాలోనిస్తాృణగా పడిపోయింది.

''కౌసల్యా...... కొంచెం హార్లిక్స్...... ''

ఈలోపులోకాంతిమతి క్రిందకివచ్చింది రఁ గదిలోలైటు వెలిగింది.క్షణంలో వాతావరణంమారిపోయింది. అవుట్‌హౌస్‌లోంచి నౌకర్లుపరిగెత్తుకొచ్చారు. అంతాహడావుడి ఇదేఁపట్టనట్టు శంకరంమాస్టారి శరీరం అచేతనావస్థలోనేవుంది.

కౌసల్యహార్లిక్స్ తీసుకొచ్చింది.

తలనిఒళ్ళోకి తీసుకొని నెమ్మదిగాపట్టించసాగాడుచైతన్య. అందరూనిలబడి దూరంనుంచి చూడసాగేరు.అ వచ్చినదెవరోఎవరికీ తెలీదు.కానీ వచ్చిన వ్య క్తిపట్లచైతన్య చూపిస్తున్నజాగ్రత్తలు చూస్తూంటేఅతనికి కావల్సినవాడనితెలిసిపోతోంది.

అతడులేచి ఫోన్ దగ్గరకునడిచాడు.

'' హల్లో...... ''

''హల్లో...... ''

''డాక్టర్‌నాయుడూ ...... ''

''స్పీకింగ్‌అవతలి కంఠంలోఁసుగూ చిరాకూ ధ్వనించాయి

''ఎవరూ''?

''చైతన్యకృష్ణ చైతన్య

డాక్టర్‌నిద్రమత్తు చప్పునదిగిపోయింది .''హల్లోచైతన్యా''

ఒకసారిమా యింటికి రాగలరా?"

"ష్యూర్‌ష్యూర్ ...... ఆగి ...... ఎవరికన్నాసీరియస్సా ...... అడిగేడు.

చెబుతానుప్లీజ్ కమ్ సూన్.

"వెంటనేవస్తున్నా ...... "

ఫోన్‌పెట్టేసి వెనక్కితిరిగేడు. కౌసల్య తలగడసరిగ్గా సర్దుతోంది. అతడెవరో

తెలియకపోయినా,కేవలం తనకుకావల్సినవాడుగా భాంంచి,ఆమె చేస్తున్నసపర్యని చూడగానేచైతన్య మనసుచెల్లెలిపట్లఆప్యాయతతో నిండిపోయింది.

అయిదునిుషాలలో డాక్టరు కారుఆ ఇంటిముందు ఆగింది.నాయుడు లోపలికివచ్చి రోగిని పరీక్షిస్తున్నంతసేపూచైతన్య పక్కనేవున్నాడు.

'ఎనీథింగ్‌సీరియస్ డాక్టర్?"

"ఉహుంనథింగ్ నథింగ్ టువర్రీ ఎబౌట్ ఇంజెక్షన్‌చేస్తూ అన్నాడు.

రంరూమ్‌లో పక్క ఏర్పాటుచేయబడింది.నౌకర్లిద్దర్నీ అక్కడేపడుకోమన్నాడు చైతన్య.

ఏమాత్రంకంగారు పెట్టినా మళ్ళీుకు ట్రబుల్ ఇస్తానుడాక్టర్‌ను కారు ఎక్కిస్తూ అన్నాడుచైతన్య.

"అబ్బేట్రబులేముందితప్పకుండా అన్నాడు డాక్టర్‌అతడికి ఆశ్చర్యంగా వుంది,దేనికీ చలించనిఎక్కువగా మాట్లాడనిచైతన్య ఇంతఆతృత చూపించటం.

కారుకదిలింది.

చైతన్యలోపలికి వచ్చేసరికిఆయన రం గదిలోకిమార్చబడ్డాడు. గదివెచ్చగా వుంది.రోగి ముఖం మునుపటిఅలసటపోయి నిర్మలంగావుంది. నౌఖర్లవైపుతిరిగి జాగ్రత్తగాచూసుకోండి ...... అన్నాడు.

నేనుంటానుగాఅన్నయ్యా అన్నాడురం. తలూపి బయటకొచ్చేడు.

"అయ్యా...... "

చైతన్యవెనక్కి తిరిగేడు.నౌకరు కవరొకటి అందిస్తూబట్టలు మారుస్తూవుంటే దొరికిందయ్యాఅన్నాడు.

చిన్నప్లాస్టిక్ కవరు రెండు వైపులాసీలుచేసి వుంది.అది తీసుకొని పైకి నడిచేడు.

కాంతిమతిబాబుని జోకొడుతూవుంది.

పక్కదపడుకొని, ఆలిసిపోయినట్లునుదుటిదచెయ్యి వేసుకొని నిస్త్రాణగాకళ్ళు మూసుకున్నాడు.

ఆమెబాబుని జోకొడుతూనేఆయనెవరు?'' అంది.

"శంకరంమాస్టారు అన్నాడు పదమూడేళ్ళవయసులో అమ్మానాన్నాల గారాబం, డబ్బుఅన్నీ కలసి నన్నుపాడుచేస్తున్నప్పుడుఆయన రక్షించారు. నాకెవరన్నాఎప్పుడన్నా సాయం చేశారూఅంటే అది ఆయనే......

అంతకన్నాఎక్కువ మాట్లాడటంఅతడికి అలవాటులేదుకాంతిమతి పడుకొందిచైతన్య కళ్ళుమూసుకున్నాడు.

అస్పష్టమైనగతం తాలూకు అలోచన్లతోఅతడికి నిద్రపట్టింది.తెలతెలవారుతుండగా, టెలిఫోన్మ్రోగటంతో అతడికిమెలకువ వచ్చింది.

బొంబాయినుంచి కాల్. అయిదునిఁషాలు మాట్లాడిపెట్టేసేడు.

మరినిద్రపట్టలేదు.

ఆరయిందిచీకటి తెరలుఇంకా తొలగిపోలేదు.తూర్పు కొద్ది కొద్దిగాఎర్రబారుతోంది. రాత్రితాలూకు భీభత్సంపోయి వాతావరణం ప్రశాంతంగావుంది. గాలికి రాలినఆకులు

కాంపౌండునిండ పడివున్నాయి.

మెట్లుదిగిక్రిందికి వస్తుంటేమళ్ళీ ఫోను!

హల్లో......

"నేనూ...... డాక్టర్ నాయుడు ......"

"గుడ్‌మార్నింగ్‌డాక్టర్."

"దట్స్‌గుడ్. నేను ఎనిఁదింటికివస్తాను. ఎనీథింగ్ సీరియస్‌డాక్టర్ కంఠంలో ధ్వనించినఆతృతకి చైతన్యకినవొచ్చింది. డబ్బుకర్తవ్యాన్ని బాగా గుర్తుకుతెస్తుంది.

"నో...... నాటెటాల్"

యజమానికంఠం ఁని నౌఖరు పరుగెత్తుకువచ్చాడు। అతణ్ణిఅడిగి,మౌత్‌పీస్ ఁదనుంచిచెయ్యితీసి మధ్యరాత్రిమెలకువ వచ్చిందట.ఁరిచ్చిన క్యాప్స్యూల్‌వేసేరట, టెంపరేచర్‌కూడా లేదట థాంక్యూడాక్టర్ ...... అన్నడు ఫోన్‌పెట్టేశాడు.

వెనక్కితిరిగేసరికి కౌసల్య లోపల్నుంచికప్పుతో కాఫీ తెస్తూ వుంది.తలంటుకోవటంవల్ల జుట్టుగాలికిఎగురుతోంది. తెల్లచీరెలోమంచు కడిగిన మల్లెలాసచ్ఛంగా వుందినుదుటి ఁదదోసగింజంత బొట్టు...... పెద్ద పెద్ద కళ్ళకిఅందంగా అఁరింది అమాయకతం,ఆహ్లాదమూ ఆమెమొహంలో ప్రతిబింబిస్తూవుంటాయి ఎప్పుడూ, ఆ పఁత్రతకిముగ్ధుడై

నాకొకటే ఆశ్చర్యం ...... అన్నాడు.

ఆమెనం “ఏంటీ” అంది కాఫీఅందిస్తూ.

“నేనుఒక్కోసారి చాలా తొందరగాలేచాననుకుంటాను.అప్పటికే నువుతయారైపోయి వుంటావు...... ఇంతకీ ఎప్పుడు లేస్తావునువు?”

కౌసల్యఈ అభినందనకికొద్దిగా సిగ్గుపడింది.

ఖాళీకప్పు కౌసల్య చేతికిచ్చిరం రూమ్‌లోకి వచ్చాడు.కౌసల్య అతణ్నిఅనుసరించింది.

రంపక్కమీద అస్తవ్యస్తంగాపడుకొని నిద్రపోతున్నాడు.ఇద్దరు నౌకర్లూ లేచిఎప్పుడో వెళ్ళిపోయినట్లున్నారు.పక్కలు కూడా లేవు.శంకరం మాస్టారు ఇంకా నిద్రలేవలేదు.

మంచంపక్క స్టూల్‌మీద క్రితంరాత్రి డాక్టరిచ్చినమాత్రలున్నాయి.సగంతాగి వదిలేసిననీళ్లగ్లాసుంది. కిటికీఅద్దాలలోంచి కొద్దికొద్దిగా వెలుతురురావతమ ప్రారంభమైంది.ఫాన్‌గాలికి దుప్పటిఅంచునెమ్మదిగా కదులుతోంది.

ఒళ్ళువేడిగా వుందో లేదోచూడటం కోసం నుదుటిమీదచెయ్యి వేసిన చైతన్యషాక్ తగిలినట్లుచేతిని వేనక్కితీసుకున్నాడు.

ఆయనశరీరం చల్లగా వుంది.

ఐస్‌కన్నాచల్లగా!

2వ భాగము

“ఈరోజుమనకి తిండిలేదుఅంది కిరణ్మయి.

శారదమాట్లాడలేదు.

రేపుకూడా ఉండదు. అంతేకాదు,ఇంకెప్పటికీ వుండదు.

శారదభయంగా అక్కవేపుచూసింది. మరుసటిరోజుతిండి ఉండదన్నభయంతో కాదురోజురోజుకీ పరెర్టిడ్‌గామారుతున్న ఆమెమానసిక స్థితిని తల్చుకొని.

“మాట్లాడవేం?”

“ఏంమాట్లాడను?”

శారదకీసారినవొచ్చింది. అదిచూసిందంటే మళ్ళీగొడవ అవుతుండనిపెదవులు చాటునేదాచుకుంది.

నువాకామాక్షమ్మా ఇంటికిఇక వెళ్ళకు.

"ఏం" అన్నట్టు చూసిందిశారద.

పొద్దుననేను వెళ్ళేనుఆంఢ లేదు. సుపుత్రుడున్నాడుకొంచెం బియ్యంవుంటేఇమ్మని అడిగేను.

అతణ్నిఅడిగేవా?"

"ఏంఅడక్కూడదా? కావల్సిందిబియ్యమైనప్పుడుఅడగటాని కెవరైతేనేం?"

శారదకిఈ తర్కం నచ్చలేదు.అయినా ఆమె మాట్లాడలేదుకిరణ్మయే అంది.

ఒంటరిగావున్న ఆడది సాయంకోరితే ఎక్కడలేనిధైర్యం వస్తుందికాబోలు. వెకిలిగా నం.ఇలా బియ్యం అడిగితెచ్చుకోవల్సినఖర్మెందుకు?ఒక సారి ఊ అంటేఆజ్ఞాపించే హక్కువస్తుందిగా ...... అన్నాడారోగ్, నేనేమన్నానోతెలుసా?"

శారదఅక్క వైపు చూస్తోంది.

"ఇలాఊ అనిపించుకోవాల్సినఖర్మ నీ కెందుకు? ఒకసారిమూడుముళ్ళూవేస్తే నీకే ఆజ్ఞాపించేహక్కు వస్తుందిగాఅన్నాను అట్లపెనంఉంటుంది చూడు అలామాడిపోయిందేలేముఖం ఊ అనాలట."

శారదకిఏడుపొస్తోంది.

అసలిదంతాకాదు. టిస్టెక్కడుందోతెలుసా? ఎప్పుడొచ్చిందితెలీదుగానీ కామాక్షమ్మవచ్చి అంతా న్నట్టుందికొడుకుని నాలుగు దులపాల్సిందిపోయి నన్ను నానా మాటలంది.నాలాంటివాళ్ళమూలానే స్త్రీ గౌరవంపోతుందిట పచ్చగావున్నకుటుంబాలు యిందుకేపాడవుతున్నాయట...... అని వర్ణించటానికిసిద్ధంగావున్నచెల్లెలి కళ్లవైపు చూసింది.

నువెందుకేఏడుస్తావు మనసులోఅంత కుళ్ళున్నందుకువాళ్ళూ....... వాళ్ళేడ్చిచావాలి, మనం కాదు.కడుపు ఖాళీగావున్నా, దేవుడు కనీసం ఈ వరమైనాఇచ్చినందుకు సంతోషించాలిమనం."

"నిన్నుచూస్తుంటే భయంగావుందే అక్కా."

"భయమా?అంది కిరణ్మయి ఎర్రగా కాలినఇనుము ంద దెబ్బలుపడ్డట్టు మనబీదతనం ందంధి దెబ్బకొడ్తోంది.రాటు తేలుతున్నందుకుఆనందించు. ఇలాబండబారకపోతేముందు ముందు ఇంకాదెబ్బలు ఓర్చుకోవటంకష్టం."

"ఇంకానా?"

క్షణంపాటు చెల్లెలన్నమాటఅర్థం కాకపోవడం వల్లకిరణ్మయి వాక్ప్రవాహంఆగింది. ఆ తరాత ఆమెబిగ్గరగా నవుతూఇంకానా ఏంటే అసలేమయిందనిఇప్పటికి రేపో మాపోఇల్లుగలాయనవచ్చి మననివెళ్ళగొడతాడు...... నడిధిలోనిలబడి మననిఏ కరుణామయుడో ఓ బ్రోతల్‌హవ్స్‌లో చేర్పిస్తారు.కాలం పాములా కదుల్తుందివంటి నిండా పొడలొస్తాయి...... శరీరాన్ని రోగం రాహువులాతినేస్తుంది ...... మచ్చలునల్లబడతాయి.వళ్ళు

పచ్చబడుతుంది...... మన భ ిష్యత్తుటెక్నికలర్‌లో కనబడుతోందిశారదా ఇంటరెల్ ముందున్నాంమనం"

కపాలంబద్దలయ్యేవరకూ కాలుతున్నఆ శవాన్నే చూస్తూ నిలబడ్డాడుచైతన్య. మనసంతావేసిలెటింగ్‌గావుంది.

ఏదోఎగోనీ?

తల్లికడుపులో చల్లగా ిశ్రాంతి తీసుకున్నజీ ిం, మళ్ళీ స్మశానంచితి ిద వెచ్చగాప్రశాంతతని పొందింది.

తల ిద నుంచి తీతువుపిట్ట అరుస్తూ వెళ్ళిపోయింది.

అస్పష్టమైనభావాల సంఘర్షణఅచేతనావస్థలోనేఇంటికొచ్చేడు.స్నానం చేసేసరికి పదకొండయింది.శ్మశాన వైరాగ్యం పోవటానికిఎయిర్ కండిషన్డు రూమ్‌లోరెండు గంటలు చాలు.పూర్తిగా రిలాక్స్ అయ్యేసరికిమధ్యాహ్నంరెండయింది.

కాంతిటీ తీసుకొచ్చిచెప్పింది మేనేజరుగారొచ్చారుఅని

చైతన్యఆఫీసు రూమ్‌లోకి వచ్చేడు.ఎంతకి సెటిల్ అయింది?"

అరవైలక్షలు రెండు తఫాలుగాపంపాలి. ఒకటి పదోతారీఖు,రెండోది రెండు నెలలుతరాత."

చైతన్యగాఢంగా నిశసించేడు.

పదోతారీఖు!

అంటేచాలా కష్టపడాలి. అన్నివైపుల్నుంచి డబ్బుసమకూర్చుకోవాలి. కోస్తాప్రాంతపు ఫిషింగ్ ట్రాలర్‌వాళ్లందర్నీ కూడగట్టుకోవాలి. ఒక్కమాటలోచెప్పాలంటేపదో తారీఖు వరకూ ఊపిరిపీల్చుకోవటానికికూడా ిల్లేనంతగాకష్టపడాలి.

కానీకష్టపడటం అతనికికష్టం కాదు. అతడి మనసంతాఉదేగంతోనూ, ఆనందంలోనూనిండిపోయింది.

కాంట్రాక్ట్‌లోలాభం చాలాతక్కువే వుండొచ్చుకాని ప్రిస్టేజీకి సంబంధించినకాంట్రాక్ట్

అది.ఇది పూర్తవగానే దేశంలోవున్న చాలా కొద్దిమందిపెద్ద సీ ఫుడ్ ఎగుమతిదార్లజాబితాలో చేరిపోవచ్చు.

నేవెళ్ళొస్తాను సర్ అన్నాడుమేనేజర్.

చైతన్యఆ మాటలతో యీ లోకంలోకివస్తూ వెళ్ళుఅని అంతలోనే జ్ఞాపకంవచ్చినట్టుమన గుమాస్తాగారే ి చెప్పలేదా?"అన్నాడు.

ఏ ిషయంసర్?"

"నిన్నరాత్రి మనింటికి...... "

"ఆ...... ఆ ...... చెప్పేరు సర్ అన్నాడుమేనేజర్ కనుక్కోవటంకొంచెం కష్టం కవచ్చు.పేపర్లో ప్రకటన వేయిద్దాంసర్."

అలాఅయితే కొంచె ఆలస్యంకావచ్చు. చాలా కాలంక్రితం మావూరి స్కూల్లోటీచర్గా పని చేసేవారుదాదాపు ఇరవై ఏళ్ళ క్రిందటిమాట. రికార్డులు తిరగేస్తేఏమన్నా దొరుకుతుందేమో...... అక్కణ్నుంచి వాకబుచేయటం ప్రారంభించుపేపరులో ప్రకటనవేద్దామనుకో కానీదాని కోసం ఇది అక్కర్లేదురేపే నువు బయలుదేరు.

తనయజమాని ఏ నిర్ణయంతీసుకున్నా దానిగురించిఅన్ని కోణాలలోంచిఆలోచిస్తాడని మేనేజర్కితెలుసు. నిజానికిపేపరులో వేయించటంఒక్కటే సరయిన పద్దతి.పదేళ్ళ క్రితంరిటైరయిన మనిషిఇప్పుడెక్కడ సెటిల్అయ్యాడో కనుక్కోవటంజరిగేపని కాదు. అయినా ఇలాచెయ్యమన్నాడుఅంటే ఏఒక్క ఛాన్సూవదులుకోవడానికిఇష్టపడటం లేదన్నమాట......

అర్ధరాత్రిఇంటికొచ్చి అకస్మాత్గాచచ్చిపోయిన ఓ అనామకుడికోసం ఇంత ఖర్చెందుకో?ఎమ్. బి. ఏ చదిినఅతడి మేథస్సు అర్థంచేసుకోలేకపోయింది.అయినా తలూపి రేపు సాయంత్రమేవెళతాను. సర్!" అన్నాడు.

సాయంత్రంకాదు ప్రొద్దున్నేవెళ్ళు ఇంకేమైనాపనులు వున్నాయా?"

"రొయ్యలలోకల్ సప్లయ్కిప్లాస్టిక్ కవర్స్ గురించిఎవరో వచ్చేరు."

ిగతామాటలు ినలేదుచైతన్య కవరనగానే,క్రితం రాత్రి నౌఖరుతన చేతికిమాస్టారి బట్టలలోంచితీసి యిచ్చిన కవరుజ్ఞాపకం వచ్చింది.చటుక్కున లేచితన గదిలోకి పరుగెత్తాడు.

గదంతాకోలాహలంగావుంది.

నాలుగుఖాళీ బాటిల్స్నేలిుద దొర్లుతున్నాయి.బల్లిుద సగం ిగిలినబాటిలుంది,ప్రక్కనే కొంచెం నీతిమంతుడితాలూకు బీర్ సీసా వుంది.

మూతపడుతోన్నకనురెప్పల్ని బలవంతంగాతెరిచి ఏిటి?"అన్నాడు సుబ్బయ్య.

"నీగురించి కాదులే అన్నాడుసురేష్. అతడు వెనుకనుంచి ఆడదాన్లాగానూముందు నుంచి మధ్యస్థుడుగానూవున్నాడు.

"పందెంకడితే ప్రసాదు అర్థరాత్రిస్మశానం వరకూ వెళ్ళిరాగలడట ......

సుబ్బయ్యబలవంతాన కళ్ళుతెరిచి ఇంకొంచెంముందుకొడితేసముద్రంలోకి కూడావెళ్ళి రావొచ్చుఅన్నాడు.

అదోపెద్ద జోకులా అందరూనవరు. సుబ్బయ్యహోస్ట్ కాబట్టిప్రసాదు మాత్రం...... సముద్రం అక్కరలేదు.ఏటి గట్టువరకూవెళ్ళు ...... పదిరూపాయలు పందెం అన్నాడువెక్కిరిస్తున్నట్టుగా.

సుబ్బయ్యధైర్యం సంగతి అక్కడఅందరికీ తెలుసు. అయినాఅతన్ని సపోర్టు చేస్తున్నట్లుమరీ అంత మాటనకుగురూ ...... అన్నారెవరో.

అయినాఇద్దరు ఆడపిల్లలదగ్గర మూడు నెలలనుంచిఅద్దె వసూలు చేయలేనివాడుధైర్యం గురించేమాట్లాడటంఅనవసరం.

వసూలుచెయ్యలేకపోవటానికికారణం అదికాదులే

"ఇంకొకటివుంటుందని నేననుకోను...... అని ...... మన సుబ్బయ్యదగ్గర ...... నొక్కి పలికారెవరోగది నవ్వులతోప్రతిధ్వనించింది.

చింతపండులానల్లగా వున్నసుబ్బయ్య మొహంమరింత నల్లబడింది. ఆవేశంతోగాలిపీల్చటం వల్లపొట్ట బెలూన్‌లావుబ్బింది.

ఇదుగోఇప్పుడే వెళుతున్నానుఅని ఎవరికోసం ఆగకుండా గదిలోంచిుసురుగా బయటికొచ్చాడు.

గదిలోనిుత్రబృందం తక్షణంఆశ్చర్యపోయినా, అంతలోనేఉత్సాహం పుంజుకుంది.నా అనేవాడు లేనిఇద్దరమ్మాయిల్నినడిధి లోకి గెంటటాన్నిఆ రాత్రివేళ చూడటంకోసం అందరూ గదిలోని బిలబిలాబయటకొచ్చారు.

ధంతానిర్మానుష్యంగా వుంది.

సుబ్బయ్యవచ్చి మెట్లదనిలబడి తలుపులుదబదబా బాదేసమయానికిశారద పడుకోవటానికిచాపలు పరుస్తోంది.

తలుపుచప్పుడు ని ఆమె వచ్చితలుపు తీసింది.ఎదురుగా సుబ్బయ్య.ఆమె వెనక్కి అడుగువేసింది.

అతడికళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి.రెప్పలు మూతలుపడ్తున్నాయి దారాన్నిఅనుకొని నిలబడిడబ్బు ...... అన్నాడు.

శారదకేుఅర్థం కాలేదు. ఏం డబ్బు?"అంది.

ఆమెమాటలని అతనింకోధంగా అర్థం చేసుకున్నాడు.దానికి తోడు స్నేహితులుఅంత క్రితం మాట్లాడినమాటలు లోపలతొలుస్తున్నాయి. దాంతోఅతను పూర్తిగా రెచ్చిపోయి"ఏం? అద్దె సంగతే మర్చిపోయిఇంట్లో కులుకుదామనుకుంటున్నారా?"అన్నాడు గొంతు పెద్దదిచేసి.

ఆమెకుషయం ఏుటో లీలగాఅర్థమయింది కాని, ఏం చెయ్యాలోతోచలేదు. ఆమెది

సున్నితమైనమనస్తతం. ఇటువంటిపరిస్థితిని ఎలా ఎదుర్కోవాలోతెలీదు. తమస్థితిని తలుచుకుంటేకళ్ళ నీరు తిరిగింది.

"ఏం మాట్లాడవేం?"గద్దించాడు.

ఆమెఏదో చెబుదామనుకుందికానీ గొంతులో ఏదో అడ్డుపడినట్లుమాటే బయటకురాలేదు. ఏడుపు చెలియలికట్ట దాటడానికి సిద్ధంగావున్నది.

"అసలిద్దామన్నఉద్దేశ్యం వుందా?" అన్నఅతడి ప్రశ్నకు మాత్రంతల అస్పష్టంగా ఆడించింది.అతడు దాన్ని పట్టించుకోకుండాలేకపోతే ఇంకోలాతీర్చుకుందామన్నఉద్దేశ్యం ఏమయినా వుందా?"అన్నాడు.

ఆమెతన సభావసిద్ధమయినఅమాయకతంతో ...... ఎలా?"అంది.

ఆ ప్రశ్నకిఅతడి పెదవులఁదవంకర నవ్వు కదిలింది.అడుగు ముందుకేసి చెప్పనాఅన్నాడు వెకిలిగా ఆమెవైపుచూస్తూ. ఆమెకి అతడివాలకం అర్థమయింది.వదనం మ్లానమయింది.రెండు అడుగులు వెనక్కి వేసింది.

"ఎవరికీతెలియదు ఊ "అన్నాడు.

"ఏఁటిఎవరికీ తెలియనిదిఅన్న కంఠం పక్క గుమ్మందగ్గర్నుంచి ఁనిపించింది.అ మాటలు అంటున్నదికిరణ్మయి. ఆమె లోపలపనిచేసుకొంటూ మాటలుఁనిపించి బయటకొచ్చింది.

చీరకొంగునడుములో దోపిఆమె నిలుచున్నతీరుచూసి సుబ్బయ్యకొద్దిగా బెదిరాడు.అంతలోనే అతనిఁత్ర బృందం అక్కడికిచేరుకుంది. కిటికీలోంచిబయటివాళ్ళనిచూడగానే అతడిలోమళ్ళీ ధైర్యంచోటుచేసుకుంది.

ఇస్తేఅద్దె ఇవండి లేకపోతేఇల్లు ఖాళీచేసిపొండి" అన్నాడు మాటమారుస్తూ.

అద్దెఇవం అని ఎవరన్నారు?"

ఎవరూఅనలేదు. కానీ ఇవరు.మూణ్నెల్లఅద్దె ఇవాలి. ఇదేంసత్రం అనుకున్నారా?"అతడి బొంగురుగొంతుగదిలో ప్రతిధ్వనించింది.

ఇంకోరెంట్రోజులలో...... అని ఏదో చెప్పబోతున్నఆమెని మధ్యలోనేఆపుచేస్తూ ...... కుదరదుఅన్నాడతను. ఈ రాత్రికిఈ ఁషయం తెలిపోవాల్సిందేఅద్దె ఇవటమోఖాళీ చెయ్యటమో......

కిరణ్మయికొంచెం ఁసుగుతో ......" రాత్రికిరాత్రి ఖాళీ చెయ్యటంఅంటే ఎలా?" అంది. నిజానికిఅతడి వాలకం భయంగానేవుంది. కానీ సతహోగాధైర్యంగలదికావడం వల్లఆ మాత్రమైనా మట్లాడగలిగింది.శారద బిత్తరపోయినిలబడి వుంది.

అదేంనాకు తెలియదుఖాళీ చేస్తారా ......గెంటమంటారా?" అన్నాడు.

బయటవున్నగుంపులోంచి ఎవరో

" గెంటుగురూ "అన్నారు.

అక్కాచెల్లెళ్ళిద్దరూచప్పున కిటికీలోంచిబయటకు చూసేరుబయట దృశ్యంచూసేసరికి ప్రాణాలుజారిపోయాయి.

అరుగుమీదవాసానికి అనుకొని ఇద్దరుసిగరెట్లు కాలుస్తున్నారుముగ్గురు లోపలికి తొంగిచూస్తున్నారు. ఇంకో ఇద్దరుఅప్పుడే తలుపు దగ్గరికిచేరేరు.

కిరణ్మయిమొహంలో మారుతున్నరంగుల్ని చూడగానేసుబ్బయ్యకి ధైర్యంవచ్చింది.

మీరుమాటలతో చెబితేంనరు ...... అంటూ వడివడిగా ముందు కెళ్ళిచాప, బట్టలుమూటగాచుట్టిబయటకు విసిరాడు.బయట దాన్నెవరోబంతిలా పట్టుకున్నారు.కడుపులో ద్రవంమెదడులో ఆలోచననిచంపుతోంది.

అతడిచర్యకి ఇద్దరూ స్థాణువులయేరు.యింత విపరితాన్ని వాళ్ళుఊహించలేదు.అసలు ఈ పరిణామాన్నిఎలా ఎదుర్కొనాలో కూడవాళ్ళకి తెలియటంలేదు. వాళ్ళనిస్సహాయతనిచూస్తున్న కొద్దీఅతడిలో పైశాచికప్రవృత్తి మరింతఉధృతమౌతోంది.

కిరణ్మయితేరుకుని ఆగు ఏమిటది?"అంది.

పోండిపోయి బయట ఎక్కడయినపడుకోండి. ఇల్లుమాత్రంఖాళీచేయాల్సిందేఅన్నాడు. కుర్చీని విసురుగా తోస్తూ.అది పెద్ద చప్పుడుతోకిందపడింది.

ఏమిటీదౌర్జన్యం? ఇంత రాత్రప్పుడుఎక్కడికి పోవాలి?" కిరణ్మయిఅంటుంటే గొంతులోఏడుపుజీర కదిలింది.

మాఇంటికి రాకూడదూ? బయట్నించిఎవరో అన్నారు. గొల్లుననవులు వినిపించినయ్.

అప్పటివరకూఎలాగో బిగపట్టిఆపుకున్న శారద వెక్కివెక్కి ఏడవసాగింది.

ఆ నిస్సహాయురాలైనఇద్దరాడపిల్లలదయనీయమైనపరిస్థితిని గమనించేవాళ్ళుఅక్కడ లేకపోయారు.వీధిలో ఇంటి గుమ్మాలదగ్గర నిలబడికొంతమంది ఆడవాళ్ళుచోద్యం చూస్తున్నారు.

అప్పుడేఅక్కడికి చేరుకున్నఒకరిద్దరు ఏమిటి సంగతి?"అని అడిగారు.

"ఇల్లుఖాళీ చేయిస్తున్నారు"ఎవరో జవాబిచ్చారు.

ఇంతలోసుబ్బయ్య చిన్నట్రంకుపెట్టె తీసుకొచ్చిఅరుగుమీద పడేశాడు. కొక్కెంఊడిపోయిన ఆ పెట్టెమూతని కాలితో పైకెత్తాడుసురేష్. ఒక జులపాలజుట్టువాడు.వంగి లోపల బట్టల్నికెలికి ఒక

త్రాని పామునిపట్టుకున్నట్టుపట్టుకుని బయటికితీశాడు. ఎవరో బిగ్గరగాంజిల్ వేశారు. వచ్చివాళ్ళలో చేరినఇద్దరు పెద్దమనుషులుకూడ నవారు.

శారదకిరణ్మయి చెయ్యి పట్టుకునిఅక్కా పోదామే అంది బెక్కుతూకిరణ్మయి చెల్లెలివేపుఅయోమయంగా చూసిఎక్కడికే?" అంది.

ఈ లోపులోబయట పక్క యింటితలుపు తెరుచుకునిరంగనాథం గారు వచ్చారు.ఆయన తాలూకాఫీసులోగుమాస్తాగా చేసి రిటైరయ్యాడు.పరిస్థితి చూసిన ఆయనకళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

అర్థరాత్రిఆడపిల్లలు ఎక్కడికివెళతారు నాయనా?అన్నాడు.

ఎవడోవచ్చాడోయ్ ధర్మాత్ముడుఅన్నాడెవరో.

"తాతగారిపాత ఖాతా ఏమో!"

ఘొల్లునమన్నారుఅందరూ నిస్సహాయంగాజరిగేది చూడటంతప్ప ఇంకేం చెయ్యలేననుకున్నాడు,ఆయనా ప్రేక్షకులలోఒకడవటం ఇష్టంలేకలోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ లోపులోసుబ్బయ్య గదంతాకలియజూసేడు.ఇంకేం సామాను దొరకలేదుంసిరెయ్యటానికి. అతనిదృష్టి గోడంుదనున్నవృద్ధదంపతులఫొటో ంుద పడింది.నిజానికి ఆ ఇంట్లో సామానులేంఎక్కువ లేవు.

సుబ్బయ్యవడిగా అటు నడిచిఫొటో చేతులలోకితీసుకున్నాడు కిరణ్మయిఅది చూసి చప్పునకదిలింది. కానీ ఆమెఅతన్ని వారించే లోపులోనేఅతడు దాన్ని బయటకుంసిరేశాడు. బయటనిలబడ్డ గుంపుతలంుదనుంచి అది రోడ్‌మధ్యపడి భళ్ళునబ్రద్ధలయింది.

కోపంతోనూ,రోషంతోనూ, నిస్సహాయతతోనూ,ఆమె ంసురుగా గుమ్మంవేపుపరుగెత్తింది. వాళ్లతల్లిదండ్రులఫోటో అదొకటే వున్నది.

కిరణ్మయిబయటకొచ్చేసరికిఎన్నో జతలకళ్లు ఆమెను తినేసేటట్లుచూసేయి. నిజానికి అక్కడవున్న వాళ్ళందరూఅక్కాచెల్లెళ్ళుఇద్దరూ బయటకుఎప్పుడు వస్తారా అని వేచివున్నారు ఇంతసేపూ. అందులోఆమెది అద్భుతమైనసౌందర్యం. బాగా తాగి సగంలోస్పృహలో వున్నవాళ్ళు మతులుఆమెను చూడటంతోపూర్తిగా పోయాయి. తమచర్యని అడ్డుకునేవాళ్ళెవరూ లేకపోవడంతోమరింత హుషారువచ్చింది.

కిరణ్మయిఇదేం గమనించకుండారోడ్ంుద పడివున్నఫోటో దగ్గరికి వెళ్ళింది.అద్దం పగిలి, కాగితంబయటకొచ్చినఫోటోని చేతుల్లోకితీసుకుంది.

ఈ లోపులోశారద కూడా బయటకొచ్చింది.అక్క ఫోటో తీసుకోవటంతోఅంతమంది కళ్ళూతమనే గమనిస్తూండతంచూసి లోపలికెళ్ళబోయింది. ట్రంకుపెట్టేంుదకుర్చున్న సురేష్ సర్దుకునికూర్చుంటున్నట్లుకూర్చుంటూ కాలు ముందుకుచాపు దారానికి అడ్డుపెట్టాడుఆమె నిలబడిపోకతప్పలేదు. అంతలోజులపాల జుట్టువాడుఆమె భుజం ంుదుగావంగుతూ పాపం కాలు తియ్యరాఅన్నాడు. వాసన గుప్పునకొట్టింది,.

కిరణ్మయిలోపలికి వెళ్ళటంకోసం మెట్లెక్కింది.ఈలోపులో సుబ్బయ్యలోపల్నుంచి బయటకొచ్చిదారబంధానికి చేతులుఅడ్డుపెట్టి నిలబడ్డాడు.

లోపలఇక ఏ వస్తువులు ఏమీలేవు.చూసుకోనక్కరలేదుఅన్నాడు.

శారదపని కట్రాట అయింది.అంత మంది మగవాళ్ళుఆమె చుట్టూ యమభటుల్లాకనబడుతున్నారు.కిటికీలోంచేహరికేన్ లాంతరువెలుతురు మసగాబయటపడుతోంది.ఆమె జాలిగా అందరివేపూచూసింది. కంటివెంటనీరు ధారగా కారుతోంది. భూమినిలువునా చీల్చుకునిఅందులో కూర్చుకుపోతేబావుండునని మనసారాకోరుకుంటోంది. ఆమె సున్నితమయినమనస్తతం ఇంతఘోరమయిన పరిస్థితినిఇముడ్చుకోలేకపోతోంది.ఇంత హేయమైనస్థితిని ఆమె కలలోకూడా ఊహించలేదు.ఇంత రాత్రిపూట ఎక్కడికివెళ్ళాలి?

ఎవరినిఆశ్రయించాలి?

ఈ లోపులోకిరణ్మయి అతడితోప్రాధేయపూరకంగా కనీసంఈ రాత్రికి ఉండనియ్యి. ప్రొద్దున్నేఖాళీచేస్తాం" అంటూలోపలికి వెళ్ళబోయింది.సుబ్బయ్య చెయ్యిఅడ్డుతీసి ఏదో చెప్పబోయేలోపులోనేఆమె లోపలికి నిష్క్రమించింది.శారద కూడ అక్కని అనుసరించబోయింది.

వాళ్ళుతనమాటా ఖాతరుచెయ్యకపోవటంతోసుబ్బయ్యకి రోషం వచ్చింది.లోపలికి పోబోతూన్నశారద మెడదగ్గరజాకెట్టుని వెనుకనించిపట్టుకున్నాడు. తాగినవిసురులో ఆమెని బయటికిలాగబోవటంతోఅసలే పాతదయినజాకెట్టు సర్రునచిరిగిపోయింది.

క్షణంఅక్కడ సూదిపడితేవినబడేటంతనిశ్శబ్దం అవరించిందికానీ అది క్షణ సేపే.

ఎవరోసన్నగా విజిల్ వేశారు.

“హాయ్”అన్నారెవరో.

జరిగిందిగ్రహించగానేశారదకి స్పృహ తప్పినట్లయింది.

సంస్కారమూ,సౌశీల్యమూ జీర్ణించుకున్నకుటుంబంలో పుట్టిందిఆమె. వాళ్ళ ఆర్థిక పరిస్థితిబాగా లేకపోవచ్చుగాక,కానీబీదతనం ఇంతపచ్చిగా తమమీదకసి తీర్చుకుంటుందనిఆమె తలచలేదు.ఎన్నోజతలకళ్ళు నగ్న మైనభుజాల్ని చూస్తున్నాయనిగ్రహించి కూడాపైటన్నా కప్పుకోలేనంతనీరసం ఆమెని ఒక్కసారిగా ఆవరించింది.దగ్గరకొచ్చి అక్క భుజంమీద తలవాల్చిఅలాగే నెమ్మదిగాకాళ్ళ ముందు కుప్పగాకూలిపోయింది.

కిరణ్మయినిప్పులు కక్కుతున్నకళ్ళతో చేయి ఎత్తిఅతడ్ని కొట్టబోయింది.అతడు ఆమె చేతినిమధ్యలోనేపట్టుకుని విసురుగా లాగాడు.ఆమె అతడి మీదకు తూలగానేభుజాల చుట్టూచేయివేశాడు. ఆమెఅతడి చేతులమధ్య గింజుకుంటూఛీ వదులుఅంది.

అంతదగ్గరగా ఆమె అందాల్నిచూసేక అతడికి మతిపోయింది.చుట్టూవున్నపరిసరాల్నీ కూడా మర్చిపోయిముందుకు వంగేడు.స్నేహితులదగ్గర్నుంచి వస్తున్నప్రోత్సాహం మరింతఉత్సాహాన్ని ఇస్తోందిఆమెని బయటకులాగుతున్నట్లునటిస్తూనే దగ్గరగాహత్తుకోసాగాడు.

ఇంతలోఅతడి భుజంపైద చెయ్యి పడింది.

సుబ్బయ్యవెనుదిరిగి చూసేడు.

వెనక్కితిరిగీ తిరగగానే అతడిదవడ పేలిపోయింది.ఆ వూపుకి వెళ్ళి సింహదారంపైద పడ్డాడు.

ఊహించనిఈ పరిణామానికి క్షణం స్తుబోయినాచటుక్కున లేచినిలబడి ఎవడ్రానువు ?'' అన్నాడు.

ఆ యువకుడుఅతడి మాటలుపట్టించుకోకుండాశారద దగ్గరగా వెళ్ళిమోకాళ్ళపైద కూర్చొనిఆమెని లేపేడు.

వచ్చేడండీఎవరో హీరో అన్నడుగుంపులోంచి.

సురేష్ట్రంకు పెట్టె పైదనుంచి లేచిఅతడి దగ్గరగా వెళ్ళికోటు వెనుకనుంచిపట్టుకొని
"మావాణ్నికొట్టడానికి ఎంత ధైర్యంనీకు'' అన్నాడు

చుట్టూవున్నపుత్రబృందాన్ని చూస్తూంటేధైర్యం పొంగి వస్తోంది.అందులోనూ ప్రత్యర్థిఒక్కడే అని తెలియటంతోఅది మరింత ఎక్కువయింది.వెనక్కితిరిగిన ఆ యువకుడిటైపట్టుకొని గుంజి,

" మాఇల్లు మేం ఏమైనా చేసుకుంటాంనీ కెందుకు?'' అని ముందుకుతోసేడు.

చూస్తారేంనాలుగు తన్నక?''అన్నారు ఎవరో.

అతడుఈ మటాలు లెక్కచెయ్యకుండాతాపీగా ప్యాంటు జేబులోంచికర్చీఫ్ తీసి కోటు పైదపడ్డ మరకల్ని తుడుచుకొంటూ,యూసఫ్ అన్నాడు.

కారుఫ్రంటు డోరు తలుపుచప్పుడవటంతోఅందరి కళ్ళూ అటుతిరిగేయి. డ్రైవర్సీటులోంచి అరడుగులవ్యక్తి దిగేడు. పుట్టినప్పటినుంచీ బీఫూ వెన్నాతప్ప ఇంకొకటి తిన్నట్టులేడుఅతడు.

దగ్గరకొచ్చిసార్ అన్నాడు.

కొంచెంపైడి సంగతి చూడు.

నిజానికిఆ డ్రైవర్ జరిగేదంతాచూస్తూ కేవలం యజమానిఆజ్ఞకోసం వేచి వున్నాడు.అప్పటివరకూ అదిలభించగానేసురేష్ రెండు భుజాలుపట్టుకుని బొమ్మనిఎత్తినట్టు గాలిలోకిలేవదీశాడు.

ఆ తరువాతఅక్కడ నిపించే దబ్దబ్ మన్న చప్పుళ్ళనీసన్నని ములుగుల్నీఅతడు పట్టించుకోలేదు.

అప్పుడేస్పృహలోకి వచ్చినశారద జరుగుతున్నదిఅర్థం కాక చుట్టూ చూసింది.ఆమెకు చేయి అందిస్తూకిరణ్మయివైపు తిరిగిఇక్కణ్నుంచి తీసుకెళ్ళాల్సినముఖ్యమయినవస్తువుడు ఏమైనావున్నాయా?'' అని అడిగేడు.

ఏదోలోకంలో వున్నట్లుస్థాణువైన కిరణ్మయిఅప్రయత్నంగానే తలఅడ్డంగా తిప్పింది.

అయితేపదండి అని ఇక ఆమె జవాబుకోసం ఎదురుచూడకుండానేశారదని పొదిం పట్టుకొనికారు దగ్గరికి నడిచేడు.

మసకవెన్నెల్లో నల్లటిప్లిమత్ హుందాగానిలబడి వుంది.

డోరుతెరచిఆమెని లోపల కూర్చోబెట్టాడు.చుట్టూ తిరిగివచ్చిఇవతలి డోరుతెరచికూర్చోండి అన్నాడు.

కిరణ్మయికిఏం అర్థం కావటం లేదుఆమె మెదడు మొద్దుబారిపోయింది.అతడి కంఠంలో ఏదో ఆజ్ఞాపించేసరానికి బద్ధురాలైఆమె కూడా లోపలికి వెళ్ళింది.అతడు కూర్చొని తలుపుబలంగా వేస్తూ

"యూసఫ్"అన్నాడు.

పనిముగించుకొని యూసఫ్వచ్చి డ్రైంంగ్సీట్లో కూర్చున్నాడు.

కారునెమ్మదిగా కదిలింది.

నిశ్చేష్టమయినగుంపులోంచి ముందుగాతేరుకున్నది సుబ్బయ్య.రక్తంలో జీర్ణించుకుపోయినవ్యాపార నైజం అంతగొడవలోనూ జరిగిననష్టాన్ని హెచ్చరించిందినా డబ్బు అని అడిగాడు.

కదలబోయినకారు వేగం తగ్గింది. వెనుకంండోలోంచి ఓ నోట్లకట్ట వచ్చి అతడిమొహానికి తగిలింది......

నెమ్మదిగావస్తున్న గాలి తెరలకిఆ అభాగినుల మనసులుసేదతీరాయి. ముందుగాతేరుకొన్నది కిరణ్మయి.ఆ వచ్చిందెవరోఎక్కడికి తీసుకు వెళుతున్నాడోఏం తెలీదామెకు.ఆ పరిస్థితిలోంచి ఎలాగోఒకలా బయటపడటంఒక్కటే అప్పుడామెకుతెలిసింది. కానీ తీరాబయటకొచ్చేసరికి లక్ష అనుమానాలుఆమెను చుట్టుముట్టినాయ్.అదిగాక పెట్టే బట్టలుఅక్కడే వుండిపోయినయ్.

ఏంమట్లాడకుండా కూర్చున్నఅతడివైపు చూస్తూ......

"మనంఎక్కడికి వెళుతున్నాం?"అని అడిగింది.

"మాఇంటికి" అన్నాడు ముక్తసరిగా.

"ంరెవరు?"

జేబులోంచిసిగరెట్ ప్యాకెట్తీసివెలిగించుకొంటూచైతన్య కృష్ణచైతన్య అన్నాడు.

వాళ్ళిద్దరికీజరిగినంతా ఏదో కలగావుంది.

ఇంటికిరాగానే చైతన్యఇంట్లో అందర్నీ పరిచయంచేశాడు. కాంతిమతి...... కౌసల్య ...... రం ...... వాళ్లకళ్ళల్లో కదులుతున్నసంశయాన్ని ఇక ఎక్కువసేపుఉంచదల్చుకోలేదు.

తనకీ,మాస్టారికీ వున్న పరిచయాన్ని,మాస్టారు అర్ధరాత్రి తనింటికిరావటాన్నీ, ప్రొద్దున్నేఆయన మరణించినసంగతి చెప్పేడు.ఆ విషయం వినగానే శారదకుప్పకూలిపోయి నాన్నా ......నాన్నా" అని రోదించసాగింది.కిరణ్మయి కూడ పైటచెంగునోట్లో కుక్కుకొని మౌనంగాఏడుపు బిగపట్టింది.

చైతన్యనెమ్మదిగా అక్కడ్నుంచివెళ్ళిపోయాడు.కాంతిమతికౌసల్య వాళ్లనిఓదార్చసాగారు.తండ్రి మరణంశారదనే ఎక్కువ బాధపెట్టింది. ఆమె తండ్రిఆమెకు రెండుపూటలకనీసం తిండికూడా సరిగాపెట్టివుండకపోయి వుండవచ్చుగాక...... కానీ ఆమె మనోవికాసానికి విజ్ఞానార్జనకీ అతనుతండ్రిగా ఎంతో తోడ్పడ్డాడు.పన్నెండేళ్ళవయసులోనే ఆమెరామాయణ, భారతాల్నిఆమూలాగ్రంగా కంఠతా పట్టింది.అంతేగాక ఆమె వీణ వాయిస్తూవుంటే ఆయనగంటల తరబడికళ్లు మూసుకొని తన్మయతంతో వింటూ వుండేవాడు.

బీదతనమేకనక మబ్బులాగాఆమెని అడ్డుకోకపోయి వుంటేఆమె తారలా ప్రకాశించివుండేది. అందులోనూఅక్క అంత అందం లేకపోవటంఆమెలో అణుకువ, వినయాన్నీనేర్పింది.

వారిద్దరూతండ్రి మరణంతాలూకు బాధనుంచితేరుకోవటానికిరెండు రోజులు పట్టింది.ఈ విషయంలో కౌసల్యచాలా శ్రమపడింది.ఇరవై నాలుగ్గంటలూవాళ్ళతోనే వుంటూవాళ్ళు నెమ్మదిగామర్చిపోయేలాచేసింది, మొదటిరోజుకొంచెం రిజర్వ్‌గా వున్నాతరువాత రవి కూడ కలిసిపోయేడు.బాబు ముద్దు ముద్దుపలుకులు, కాంతిమతిఆప్యాయతా వాళ్ళబిడియాన్ని కూడాపోగొట్టినయ్.

చైతన్యకెదురుగా బల్లమీదప్లాస్టిక్ కవరుంది.

వాళ్లనితనింటికి తీసుకొచ్చినరోజే దాన్ని ఇద్దామనుకున్నాడుగానితండ్రి మరణంసంగతి వినగానే వాళ్ళుదుఃఖసాగరంలో మునిగిపోవటంచూసి మళ్ళీ ఈ లోకంలోపడేదాకా ఆగాడు.

ఆరోజుశారద మాటల సందర్భంలోమా అడ్రస్ ఎలా దొరికిందిఅని అడగటంతో అతడికికవరు సంగతి జ్ఞాపకంవచ్చింది.

తనబట్టల బీరువాలోభద్రంగా దాచినదాన్ని తెప్పించేడు.

అందరూకుతూహలంగాచూస్తూ వుంటేఅతడు కవరు విప్పేడుఅందులో మళ్ళీరెండు చిన్న కవర్లున్నాయి.ఒకదానిమీద కిరణ్మయిపేరూ రెండో దానిమీద శారదపేరూ వ్రాసి వున్నాయి, అడ్రసుతోసహా.

నాన్నకుమరీ చాదస్తం అందికిరణ్మయి. ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

అందరిలోఉత్సుకత పెరుగుతోంది.

ఎవరికవర్‌వారికి ఇచ్చేడు.

లోపలికితీసుకెళ్ళి విప్పుకోండి,.ఏ రహస్యం వుందోఅన్నాడు రవి నవుతూ.

లోపలున్నకాగితాలుచూసి ఆమె మొహంఅవమానంతో మాడిపోయింది.

తమతండ్రి చచ్చిపోతూతమకు ఆస్థిగా భద్రపరచిప్రేమతో ఇచ్చినరకరకాల లాటరీ టిక్కెట్లు!

ఒక్క క్షణంఎవరూ మాట్లాడలేదు.

ఆ నిశ్శబ్దాన్నిఎలా ఛేదించాలోఎవరికీ అర్థంకాలేదు.

అందరికన్నా ముందుగా తేరుకున్నదిచైతన్య. నవ్వుతూఏమో ఎవరికి తెలుసు.అందులోనే లక్ష తగలొచ్చుఅన్నాడు.

''అవునుఅలా ఎందుకు కాకూడదు?''అంటున్న రం తనకుర్చీలోంచి చప్పునలేచి ''అరె అదేంటి?''అన్నాడు.

అప్పటికేటిక్కెట్లనుచింపి పోగులు పెడుతున్నశారద, ఆ ముక్కల్నివేస్ట్ పేపర్ బాస్కెట్లోపడేస్తూ వాటి తారీఖులయిపోయినెల, రెండు నెలలుకావొస్తుంది రంబాబూ.ఇంకా ఎందుకని అంది పేలవంగానవ్వుతూ.

''ట్రాలర్స్ద బెస్తలు సముద్రంలోవారం, పది రోజులుఉండి టిని పట్టుకొస్తారుఅంటూ గుట్టలు గుట్టలుగాపడివున్న రొయ్యల్నిచూపించాడు చైతన్య.

కిరణ్మయి,శారద ంటున్నారు.

బాబుబల్ల ద కూర్చొనితల్లి చేతిగాజులతో ఆడుకొంటున్నడు.టిలో పెద్ద సైజుకిడిమాండ్ ఎక్కువ.కిలోకి ఆరేడు మాత్రమేతూగేటంత పెద్దంకూడా వుంటాయి. అలాంటిందొరికితే వాళ్ళకారోజేపండుగే అంటూ ముందుకునడిచేడు.

దాదాపువందమంది పనిచేస్తున్నారు.అక్కడ వాళ్ళచేతులుఎంతో కళాత్మకంగా తమపని చేసుకుంటూ పోతున్నాయి.

దాదాపుపదిహేను వ్యాన్లువున్నాయి. అం తీరానికి వెళ్ళివేలంపాటలో టినికొని ఈ కంపెనీకి తీసుకొస్తాయి. వెంటనేఇక్కడ తల, పై పొట్టుతీసెయ్యబడుతుంది,.తరాత క్లోరిన్ నీటిలోశుభ్రం చేస్తారుటిని.

పెద్దఛాంబర్ తలుపుతీసేడు చైతన్య.

''దీన్నికోల్డు స్టోరేజి అంటారుఅని ప్రక్కనే ఉన్న ప్రెస్సింగ్షన్ని చూపిస్తూ ......

ఇక్కడరొయ్య ఐస్ మధ్యప్రెస్ చేయబడుతుంది.తరాత ఈ పాకెట్స్ని కోల్డుస్టోరేజీలో భద్రంచేస్తారు అన్నాడు.

కోల్డుఛాంబర్లోకి ప్రవేశించగానేచల్లటి గాలివాళ్లను చుట్టుముట్టింది.చలి శరీరాన్ని వణికిస్తోంది.అక్కడ పాకెట్స్ వరుసగా సర్దబడివున్నాయి. ఎక్కువసేపు లోపలవుండలేక కిరణ్మయిబయట కొచ్చేసింది.

“లోపలఎవరన్నా వుండగా తలుపుపొరపాటుగా వేసేస్తే” కౌసల్యఅన్నయ్యని అడిగింది.

శారదవళ్ళు జలదరించిందిమాట మారుస్తూ

“ఈరొయ్యల్ని ఏం చేస్తారు?” అనడిగింది.

“ఎగుమతి......” అన్నాడు చైతన్యబయటకు నడుస్తూ.

“అమెరికాఫ్రాన్స్‌లలో ిటికివున్నంత డిమాండ్‌మరి వేటికీ లేదు.అదీగాక మన సముద్రతీరాలలో తప్పయింకెక్కడా ఈ రకం రొయ్యలుదొరకవు .”

కారునెమ్మదిగా కదిలింది.

“నీళ్ళలోంచిబయటకొచ్చినరొయ్య చాలా తొందరగాచచ్చిపోతుంది.ఆ తరాత అంత తొందరగానూపాడైపోతుంది. కొన్నవెంటనే ిటినిఐస్‌వేన్‌లో పెడతారు.ఫ్యాక్టరీలో కూడా ఐస్ మధ్యనేపనంతా జరుగుతుంది.ష్రిమ్స్ ఫ్యాక్టరీనుంచిఓడ చేరేవరకూ, ఓడలోనూకూడా ఈ వాతావరణంలోనేవుంటాయి. చివరకుఅమెరికాలో కష్టమర్ కొనుక్కున్నప్పుడుకూడా సూపర్‌బజార్ వాడుఫ్రిజ్‌లోంచి తీసిస్తాడుిటిని.”

కారుకాంపౌండులోకి ప్రవేశించింది.ఎర్రటి మట్టిరోడ్అందంగా నీరెండలో మెరుస్తోంది.

ఇరుప్రక్కలాతెల్లటిరాళ్ళు వరుసగా పేర్చివున్నాయి. వాటి వెనుకగులాబితోట. మధ్యలోనీళ్ళ ఫౌంటెన్...... దూరంగా బోగన్ల్లామొక్క గాలికి ఊగుతోంది.ఎత్తయినభవంతి లోపలికిగోడల డిస్టెంపర్ పెయింట్ద సూర్య కిరణాలుపరావర్తనం చెందుతున్నాయి.ల్ డయిమండ్ కంఠంగిటార్ ధనులతోకలిసి ినిపిస్తోంది.

“సముద్రంలోవారం పదిరోజులువుండి నిద్రాహారాలుమాని ిటినిపట్టేబెస్తవాడికి కిలోకిఐదారు రూపాయలు దొరుకుతుంది.ఆ కిలో రొయ్య అమెరికాలోనూటఇరవై రూపాయలుధర”

“ఏమవుతుందిఈ డబ్బంతా ...... ”

‘మధ్యలోచాలా కొద్దిమందిపంచుకుంటారు. కాపిటలిస్టిక్‌వాతావరణం కదా. కారు పోర్టికోలోకితీసుకొస్తూ అన్నాడు చైతన్య.మాకు ఈ వ్యాపారం చెయ్యటానికిలక్షలకు లక్షలుప్యాకింగు క్రెడిట్ ఇచ్చేబ్యాంకు, బెస్తవాడికిఇల్లు కట్టుకోవటానికిడబ్బు ఇవాలంటేసంకోచిస్తుంది.

కారుఆగింది.

“ఁరేఇలా మట్లాడుతున్నారేంటి?”కిరణ్మయి కారు దిగుతూఅంది

“ ఁరూకాపిటలిస్టే కదా”

అయినామనిషినే కదా నవేడు.

కాంతిమతికూడా నం ఆయన కప్పుడప్పుడుఅలాంటి స్మశానవైరాగ్యం వుంటుందిలేఅంది.

చివరగాశారద దిగి డోర్ వేసింది.అప్పుడే డ్రయింంగ్ సీటులోంచి దిగిన చైతన్యడోర్ మళ్ళీ తీసిబలంగా వేస్తూ ఏరుమరీ సున్నితస్తుల్లావున్నారే కారు తలుపుఫ్రిజ్ తలుపులావేస్తున్నారు అన్నాడు.

శారదసిగ్గుతో నంంది.

బాబుబోసిగా నవేడు.

కాంతిమతిస్నేహపూరకంగా నంంది.

కిరణ్మయినవలేదు.

ఆమెకితెలుసు ...... తనకీ,తన చెల్లెలికీఅది రెండోసారి కారు ఎక్కడం అని!

రాత్రితొమ్మిదయింది.

కిరణ్మయికినిద్ర రావటం లేదు.

ఆరోజుసాయంత్రం రం అన్నమాటలేఆమెకి జ్ఞాపకం వస్తున్నాయిమాటిమాటికీ.

అంతకుముందు నాల్గయిదురోజుల్నుంచీఆమెకి టేబిల్‌టెన్నిస్ నేర్పుతున్నాడతడు.అతడు తన పట్లచూపుతున్న ప్రత్యేకాభిమానాన్నిఅమె ఎప్పుడో పసిగట్టింది.

కానీఅంత తొందరగా తనఅభిప్రాయాన్ని వ్య క్తంచేస్తాడని అనుకోలేదు.ఒకవేళ అతడేగానిఆ కోర్కెని వెళ్లబుచ్చితేఎలా ప్రవర్తించాలో,డబ్బూ అందమూ,తెలిం చూసుకొనిఏది కోరితే అది వస్తుందన్నధీమాలో ఉన్నయువకుడికి ఎలా బుద్ధిచెప్పాలోముందే ఊహించుకొనిసిద్ధంగా వుంది. పేదతనంలోవున్న యువతులుకూడా శీలానికి ప్రాముఖ్యతఇస్తాని గుణపాఠం చెప్పలనుకొంది.

ఇంటియజమాని చేసినఅల్లరిలో మధ్యదేవుడిలా వచ్చిచైతన్య ఆదుకోవటంఆ క్షణంలో ఆమెకి అత్యంతసంతోషం కలగజేసినా,ఆ తరువాత ఆమె ఆ యింటిపరిస్థితులకు ఇమడలేకపోయింది.

అంతర్లీనంగాగుండెల్లో ఓ మూలఏదో అర్థంకాని కాంప్లెక్స్ ఆమెనిబాధిస్తోంది. నిజానికిఆ యింట్లో అందరూ ఆ అక్కా చెల్లెళ్ళనిఅత్యంత అప్యాయతతోచూసుకొంటున్నారు. ఆమెకిఅర్థంకానిది అదే. ఎందుకలాచూసుకుంటున్నారూ అని.గది తలుపులుబిగించి మధ్యలోవుంచినట్లువూపిరాడడం లేదుఆమెకు.

ఈ పరిస్థితుల్లోరం ప్రవర్తన ఆమెలోఒక రకమైన ఆనందాన్నేకలుగజేసింది .ఎందుకంటేఎవరికీ లేని ఆస్థి ఒకటితనకుందని ఆమెకుతెలుసు. అది తనఅందం!

అయితేఇక్కడ కూడా ఆమె ఘోరంగా దెబ్బతిన్నది.

అప్పటివరకూఆమె వున్న ప్రపంచంవేరు. అక్కడ యువకులుసంస్కారహీనులు.ిడిిడి చదువులతోకాలరెత్తుకుని తిరిగేవారుఅక్కడ ప్రేమకి అర్థం చౌకబారుగాచెలామణిఅయ్యేది. దందార్థంవచ్చే మాటలు,ఏదో ిష ీద స్పృశించటాలూఇలా ప్రకటితమయయేది ఆమెనిదక్కించుకోవాలనిప్రయత్నించినయువకులందరూఆమెపట్ల యిలా ప్రవర్తించేరు.ఆమెకు ప్రేమంటేఒక హీనమైనఅభిప్రాయాన్ని కలుగజేసేరు.

.

"ీరు...... ీరు ...... ఈ చీరెలో చాలాఅందంగా వున్నారు ......" అన్నాడు రి.

కారిడార్‌లోటేబిల్ టెన్నిస్ఆట మధ్యలో.

"అయితే?"అందామె మొహంలోఏ భావమూ కనబడనీయకుండా.

తనప్రేమను దాచుకొనేప్రయత్నం ఏీ చెయ్యలేదతడుఅయ్ లవ్ యూకిరణ్ అన్నాడు నెమ్మదిగాకానీ స్ఫుటంగా.

ఆమెఅతడివేపు సూటిగాచూసింది. ఈ మాటఆమెకి క్రొత్తకాదు పెళ్ళయినవాళ్ళు, వృద్ధులుచాలా మంది అన్నారామాట.కొంతమంది చెంపలుపగిలినయ్ కొంతమందినిసున్నితంగానే తిరస్కరించింది.ఈ ప్రేమ అనేది అందమైనస్త్రీని చూడగానేపురుషుడికి అసంకల్పితంగాపుట్టుకొస్తుండని ఆమెదృఢమైన అభిప్రాయంస్త్రీ వప్పుకుంటేదగ్గరగా

చేసుకుంటాడు.తీయటి మాటలుచెబుతాడు. అంతారహస్యంగా వుంచుతాడు.హాయిగా అనుభిస్తాడుకొంతకాలం తరువాతమొహం మొత్తుతుందివదిలేస్తాడు.

పక్కింటిపంకజం, ఎదురింటిసుశీల అందరూ ఇలా మోసపోయినవాళ్ళే.తమ ిధి

చివరలోవున్న కాకా హోటల్‌బల్ల ీద కూర్చొనేగిరజాల జుట్టురమేష్, అడ్డపంచెనారాయణ ిళ్ళూఆ ప్రాంతపు హీరోలు.

ఈ వాతావరణంలోపెరిగిన స్త్రీకి తననురక్షించుకొనే అలవాటుసహజంగానే వస్తుంది.ఆ స్త్రీ హృదయంలోసున్నితపు భావానికిచోటు లేదు. అందుకేఅ యువకుడు ప్రతిపాదించినకోర్కెకి ిసురుగా ......

"అయితేఏిటి?" అంది.

ీరువప్పుకుంటే అన్నయ్యకుచెబుతాను. తనుకూడ కాడనడనేనా నమ్మకం.

నిజంగాఇది ఆమె వూహించనిజవాబు. ప్రేమకిపెళ్ళి పర్యవసానంఅనీ, మొగవాళ్ళు ఇంతనిజాయితీగా వుంటారనిఆమెకు తెలీదు.ఇది ఆమెకి ఒక షాక్. తననిఈ ిధంగా అడుగుతున్నయువకుడు ఒక ఉన్నతమైనకుటుంబలో పుట్టేడనీ,చిన్నతనంనుంచీ మంచి కట్టుబాట్లమధ్య పెరిగేడనీఆమెకు ఆ క్షణం తోచలేదు!

సహజంగాకాస్త పెళుసుగా వుండేఆ అమ్మాయి అలా మౌనంవహించటాన్నిఇంకోలా భాంించాడురం. సున్నితంగా ఆమె చేతినిముద్దు పెట్టుకొనిథాంక్స్ అన్నాడు.

మొట్టమొదటి ఈ పురుష స్పర్శఆమె హృదయఅతంతుల్ని ఎక్కడోటింది. కానీ అంతకన్నాబలమయిన భావంఏదో ఆమెలో చోటుచేసుకొంది.ఆ భావానికి నిరచనంలేదు. ఏంటో ఆమెకేఅర్థం కావటం లేదు.ఆ అలజడితోనేనిద్రపట్టక ఆమెతన గదిలోంచిబయట కొచ్చింది.

కౌసల్యతన గదిలో చదువుకుంటోంది.

రంయింట్లో లేడు.

ఆమెమెట్లు ఎక్కి పైకి వెళ్ళింది.ఆ యింట్లో అన్ని గదులూఆమెకి పరిచయమే.

కారిడార్నిశ్శబ్దంగా వుంది.

గాజుఅద్దాల తలుపుల్నితోసుకుని బాల్కనీలోకివెళ్ళటంకోసం అడ్డుగావున్న పరదాను తొలగించిఅక్కడ కనబడినదృశ్యాన్ని చూస్తూఅలాగే చాలా సేపు నిలబడిపోయింది.

చైతన్యఈజీచైర్లో ంశ్రాంతిగాపడుకుని వున్నాడు.నెమ్మదిగా ంచేపిల్లగాలికి అతడితెల్లటిలాల్చీ సుతారంగా కదులుతోంది.పక్కనే కుర్చీలో కాంతిమతికుర్చొని వుంది. అతడివళ్ళో బాబు కూర్చొనిఆడుకుంటున్నాడు. కాంతిమతిస్టూలు ంద వున్నఆకులకు సున్నంరాసి అతడినోటికి అందిస్తోంది.ట్రాన్సిస్టర్లోంచిసితార నెమ్మదిగా ంనిపిస్తోంది.పిట్టగోడ ందకు వాలినకొబ్బరిచెట్టుఆకులు నెమ్మదిగాకదులుతున్నాయి.

ఆప్యాయతల్నిఇంత అందంగా ప్రదర్శించుకోవచ్చుననన్నసంగతి ఆమెకి ఇప్పుడే

తెలిసింది.తన కుటుంబం,తల్లీ, తండ్రీజ్ఞాపకం వచ్చారు.ఎంత అసహ్యకరమైనవాతావరణం అది. లాటరీటిక్కెట్ల పిచ్చితోజేబులు ఖాళీచేసుకొనిఆ ంసుగుతో ఇంటికొచ్చితింటూ తింటూఖాళీ కంచాలు ంసిరేసేతండ్రీ, మంచంంద పడుకొనే నానా తిట్లుతిట్టే తల్లీఎంత భయంకరమైనగతం ......

మనుష్యులుఇంత ఆనందంగా వుండగలరన్నమాట?ఎంత చక్కటిఆహ్లాదకరమైనవాతావరణం.

అసలిలాంటిప్రపంచం ఒకటున్నదనీ,ఈ ప్రపంచంలో మనుష్యులుఇంత సున్నితంగా, హాయిగాబ్రతికేస్తారనీ తమలాంటివాళ్ళకి తెలిసేఅవకాశమే లేదు.

ఇరవైనాలుగుసంవత్సరాలు ఎంతహేయమైనస్థితిలో బ్రతికిందితను!

తెలియనంతసేపూ ఫరవాలేదు. తెలిసేక......

చప్పునఆమెకు నచ్చినప్పటినుంచి తన మనసులోకదలాడే అస్పష్టమైనభేదానికి కారణం ఏంటో!

పోలిక

పదిరోజుల్లో క్రిస్టమస్.ఆరోజే బాబు పుట్టినరోజు...... సాయంత్రం మనపార్టీ ఇస్తాం.. ఆ రోజు నాలుగైదుఇళ్ళల్లో పార్టీలకువెళ్ళవలసివుంటుంది. మ్యూజిక్,డాన్సులతో కొత్తసంవత్సరానికి ఆహ్వానంపలుకుతారు అన్నాడు ర.

అందరూమెయిన్ హాలులోకూర్చుని వున్నాడు.

కౌసల్యమేనల్లుడికి సెట్టర్కడుతోంది. కాంతిమతిఒడిలో బాబు అడుకొంటున్నాడు.

శారదవంటల్లో సిద్ధహస్తురాలుఎంతమందికయినా యిట్టేవండేస్తుంది అందికిరణ్మయి శారద సిగ్గుతోతలవంచుకుంది.

"అయితేతననే ఆ డిపార్టుమెంట్ఇన్ఛార్జ్ని చేద్దాం...... అంది కాంతి.

మరినువేం చేస్తావ్?చైతన్య అడిగాడు.

సూపర్జన్.

"అదినాపని." నవేడు.

"ఏదీచేతకానివాడు తనపనికి పెట్టుకునే ముద్దుపేరది" అంది కౌసల్యఅన్నయ్యని వెక్కిరిస్తున్నట్లు"

అందరూనవేరు.

బాబుకిపాలు పట్టటానికికాంతి లోపలికి వెళ్ళింది.

"అన్నిచోట్లకిరానక్కర లేదు. కానిరాబర్టు ఇంటికి మాత్రంరండి ...... అక్కడ పార్టీ నిజంగాచూడాల్సిందే అన్నాడుచైతన్య ఇద్దరితో.

ఇంతలోఫోన్ మోగింది ర వెళ్ళాడు.

శారద,కౌసల్య అల్లుతున్నసెట్టర్ని పరిశీలిస్తోంది.

బయటనుంచిర అరిచేడు. కౌసల్యాఫోన్ ఫ్రమ్ దీపక్.

కౌసల్యకొద్దిగా సిగ్గుతో అక్కడినుంచి లేచివెళ్ళింది.

ఆమెవెళ్ళేక చైతన్యఅన్నాడు. దీపక్ అని కొట్టాయంలోవుంటాడు. కౌసల్యకాలేజీమేట్.

మంచిటెన్నిస్ ప్లేయర్వచ్చే వేస తరువాతతన లైఫ్ మేట్......

కిరణ్మయితన మనస్సులోసంశయాన్ని దాచుకొనేప్రయత్నం ఏ చేయక

"లోప్రేంచుకోవటాలూ,పెళ్ళి చేసుకోవటాలూచాలా సులభంగాజరిగిపోతూ ఉంటాయనుకొంటానే"అంది.

శారదచప్పున తలెత్తిఅక్కవేపు చూసింది. ఈ సంస్కారరహితమైనప్రశ్న అతడిని ఎలాగాయపరుస్తుందో అన్నభయం ఆమె మొహంలోకనిపించింది.

చైతన్యమొహంలో మాత్రంఅతడి సభావసిద్ధమైనచిరునవు చెరిగిపోలేదు.కిరణ్మయి ప్రవృత్తినిఅతడు మొదటిరోజేఅర్థం చేసుకున్నాడు.

నవుతూనేనేనైనా కౌసల్యకి అంతకన్నామంచి సంబంధంతేగలనని అనుకోనుఅన్నాడు.

ీకీప్రేమల ీద నమ్మకంవుందా?

ఊహించనిఈ ప్రశ్నకి అతడు కొంచెంస్తుబోయినా వెంటనేతేరుకొని

"ఎలాగోపెళ్ళవుతుందికదా ఆప్యాయత అదేపుట్టుకొస్తుంది" అన్నాడు.

శారదఅక్కయ్యని వారించబోయిందికానీ కిరణ్మయి మొహంఏదో చెప్పాలన్నఆవేశంతో ఎర్రబడింది.ఎప్పట్నుంచో ఆమెలోపేరుకు పోయిన భావంఅగ్నిపరతంలా బ్రద్దలైంది.

"లేదుఈ ప్రేమలూ, ఆప్యాయతలూడబ్బుతో ముడిపడ్డం.కడుపు పూర్తిగా నిండితేఎయిర్ కండీషన్ రూమ్‌లోచల్లగాలి సేదతీరుస్తూ వుంటే...... ప్రేమా, ఆప్యాయతవద్దన్నా

పుట్టుకొస్తాయి.ఒక వేపు కడుపు కాలినపుడు.డబ్బే ముఖ్యసమస్య అయినపుడు ఈ ఆప్యాతతలన్నీగుండెల్లో కనబడనిచోటుకు వెళ్ళిపోతాయి.అప్పుడు ఆ స్థానాన్ని సుగూచిరాకు భర్తీచేస్తాయి.

ఆమెభావావేశానికి అతడుస్తుబోయాడు. బీదతనంవల్ల ఆమెలో కలిగినపెరర్షన్‌కి చారించాడు.

"లేదుకిరణ్మయీ! నేను నీభావంతో ఏకీభంచనుఈ బంధుతాలు ఆప్యాయతలూమనిషి తన సంస్కారంతోఏర్పరచుకొన్నం. కేవలంఆకలి వల్ల మనిషిమృగంగా మారటమేసంభంచిన పక్షంలోఈ ప్రపంచంలో బీదవాళ్ళుతమ సంస్కారాలన్నింటినీకూలద్రోసుకునేవారు."

కిరణ్మయిఅతడి మాటల్నిమధ్యలోనేఆపుజేస్తూ "ఏదో కలిపివుండాలి కాబట్టివాళ్ళు వుంటున్నారుకానీ, ీకు తెలీదు...... ప్రతిరోజు బద్ధశత్రువుల్లా భార్యాభర్తలున్నారో,

ీకుతెలీదు. ఆ మురికికూపాల్లో ఆ చీకటిగుహలలో ఆప్యాయతఅనేది వెతికిచూసినాకనబడదు."

ఏదిఏమైనా ...... డబ్బేఆప్యాయత బయటపడటానికికారణమైతేనేనొప్పుకోను.

శారదఈ సంభాషణ ఆపుచెయ్యటానికిప్రయత్నిస్తూ ...... పోనీలెండిఇక ఆ షయం వదిలిపెట్టండి అంది.

అంతలోకౌసల్య అక్కడికి వచ్చింది."ఏటంత గట్టిగావాదించుకుంటున్నారు?"అడిగింది.

కిరణ్మయినం ...... "బీదతనంపద తన అభిప్రాయంతప్పని నేనూ, ప్రేమపద నా అభిప్రాయంతప్పూ అని తనూ వాదించుకుంటున్నాము"అంది.

ప్రేమాభిమానాలుడబ్బు లేకపోతేకోపమూ సుగుల మధ్యకప్పబడిపోతాయి.

కౌసల్యనం "అన్నయ్యకి తెలియనిషయం వుంటుందనినేననుకోను. డబ్బుతోఅన్నీ కొనుక్కోలేం"అంది.

నాఅభిప్రాయం తప్పనినేనూ అనుకోను అందికిరణ్మయి పట్టుదలగా.

చైతన్యఇవేట నటం లేదు.

కిటికీలోంచిబయటికి చుస్తున్నాడు.

దూరంగాసముద్రపు హోరులీలగానిపిస్తోంది.

"ఎంతుందిస్టాకు? చైతన్యఆడిగేడు.

ఆరులక్షలదాకా వుంటుందిబాబూ'

"ఇంకోనాలుగు లక్షలు కావాలి.నెలాఖరుకు కొంచెంధర ఎక్కువయినా కొనెయ్యమనండి.మొదటివారంలోపదిలక్షలకు కాంట్రాక్టుంది."

రంగయ్యతలూపాడు.

ఇంకఆ షయం చూసుకోనక్కరలేదు.రంగయ్యకి ఏదైనా పనిఅప్పగిస్తే అది జరగదన్నప్రసక్తి లేదనిచైతన్యకి తెలుసు.పది సంవత్సరాల్నించీనమ్మకంగా పనిచేస్తున్నవర్కర్.

చైతన్యవచ్చి కారు ఎక్కగానేరంగయ్య కోల్డు స్టోరేజ్‌లోకివెళ్ళాడు.

ఐస్‌అచ్చుల్లో రొయ్యలుదీర్ఘ నిద్రలో వున్నాయి.దాదాపు రెండువేల ప్యాకెట్లుఆరు లక్షలు లువచేసేప్యాకెట్లు.

కంప్రెషర్‌సరిగ్గా పనిచేస్తుందోలేదో చూసేడు.

తలుపుమూసి బయటకొచ్చేడు.

శాలమైనమెయిన్ హాలు,వరుసగా పెద్ద పెద్దఖాళీ ట్రేలు,ట్రేలమధ్యసన్నటి ధార.

అంతానిశ్శబ్దంగా వుంది.

క్లోరిన్‌వాసన.

ప్రెస్సింగ్షన్ దగ్గరకెళ్ళిస్ప్రింగ్‌లో ఆయిల్ చుక్కలువేసేడు. నిజానికి ఇవన్నీ

చూసుకోవటానికికుర్రవాళ్ళున్నారు.కానీ తను సయంగా చుసుకోంటేగానీఅతనికి తృప్తి వుండదు.

చాలాపాత కాలం నౌఖరు అతడు.

చైతన్యతండ్రి కాలం నుంచీపని చేస్తున్నాడు.ఫీల్డర్‌గా చేరి సూపర్‌వైజర్‌అయ్యాడు.

ఇంతనిశ్శబ్దంగా వున్నహాల్‌ని ఆ మరుసటిరోజు చూస్తే అసలుపోలిక వుండదు.

దాదాపునూటయాభయ్‌మందియువతులు చురుగ్గాపనిచేసుకు పోతూ వుంటారు.

రంగయ్యమెయిన్ హాల్‌నుంచిబయట రూమ్‌లోకివచ్చేడు చిన్నగది అది.

బల్లమీదస్టాక్ రిజిష్టర్ వుంది.తీసి చూశాడు.

నార్త్‌కొచ్చిన్ నుంచిరావాల్సిన మెక్‌నైజెడ్‌బోట్స్ ఇంకా రానట్లుందిఅవేగాని రాకపోతే విశాఖపట్నంనుంచి తెప్పించాల్సివస్తుంది.

దాదాపుమూడు సంవత్సరాల్లోఈ బోట్లు నాలుగు రెట్లవడంతోవిపరీతమైన పోటీఎదుర్కోవలసి వస్తోంది.ఏ మాత్రం రొయ్య జాడకనబడినా, ఒడ్డుకుచేరుకున్న బోట్లుకూడమళ్లీ సముద్రంలోకివెళ్ళిపోతున్నాయి.

ఈ ఆలోచన్లతోనేతలుపు తాళంవేసిబయటికి వచ్చేడు.

మెయిన్‌గేటుదగ్గర గూర్ఖా లేడు.రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలోవున్న టీకొట్టుదగ్గరకు వెళ్ళివుంటాడు.యజమాని వెళ్ళిపోవటంచూసి వాడూ వెళ్ళిపోయివుంటాడు.

ప్రహారీతలుపు దగ్గరగా వేసిగొళ్ళేం పెట్టేడు.

నెమ్మదిగాఊరి వేపు నడవసాగేడు.

చుట్టూగడ్డి మొక్కలు ......దుబ్బుల్లా పెరిగినపొదలు ...... దూరంగా సముద్రంనుంచివచ్చే బ్యాక్‌వాటర్ ఉప్పుగాలి ...... కీచురాళ్ళచప్పుడు.

చిన్నకాలిబాటలో నడుస్తూవుంటే కాలి క్రిందనుంచి మెత్తగాపాకి బుస్ అన్న శబ్దంఅనిపించింది.

మసకచీకట్లో పాము పొదలమధ్య అదృశ్యమయింది.

రంగయ్యదాన్ని అంతగా పట్టించుకోలేదు.

పారేసినరొయ్యల తలల్నితినటానికి నీటిపాములుఫ్యాక్టరీ చుట్టూ చేరటంఅక్కడి వారికి తెలిసిందే. రంగయ్య ముందుకుసాగిపోయేడు. పాములుస్టోరేజి లోపలికిరాలేవని, వచ్చినావెంటనే చలికిచచ్చిపోతాయనితెలుసతనికి.

కానీఅది త్రాచుపామనీ...... తన మీద పగబట్టిందనీమాత్రం తెలీదు.

ిశాలమైనరోడ్ ీద పాములాజారిపోతోంది కారు. పదినిిషాలుప్రయాణం చేసికొండ ఎక్కటం ప్రారంభించింది.

" ీకుదేముడి ీద నమ్మకంవుందా?" కిరణ్మయి అడిగింది.

ముందుసీట్‌లో కూచున్నచైతన్య మాట్లాడలేదు. కాంతిమతేజవాబిచ్చింది."సంవత్సరానికి ఒకసారి కొండకొచ్చిదర్శనం చేసుకోకపోతేనా మనసు ఊరుకోదు."

కాంతిమతివళ్ళో కూర్చున్నబాబు ఎత్తయినకొండల్నీ - కొండలమధ్య మెలికలుతిరిగిన రోడ్‌ని చూస్తున్నాడు.

కారుమంచి కండీషన్‌లోఉన్నట్లు చప్పుడుచేయకుండా ఘాట్‌రోడ్‌లో వెళుతోంది.

"సాధారణంగాడబ్బున్న వాళ్ళకిదేముడిీద నమ్మకంఎక్కువగా వుంటుంది" అన్నాడు చైతన్య.

"అదినేననాల్సిన మాట"అంది కిరణ్మయి.

శారదఇబ్బందిగా కదిలింది.అక్క అంత నిర్మొహమాటంగామాట్లాడడం ఆమెకునచ్చదు. కానీ చైతన్యవెనక్కి తిరిగి

"కాంతీ,నాకు కిరణ్మయిలో నచ్చేగుణం అదే సుమా! మనసులోఏదీ ఉంచుకోకుండా మాట్లాడటం"అన్నాడు నవుతూ.

"అలామాట్లాడకూడదని,అలా మాట్లాడటంగొప్ప కాదనీ నాకు తెలుసు.కానీ ఆ ిషయం నాకెప్పుడూఅలా మాట్లాడేసినతరాత జ్ఞాపకం వస్తూవుంటుంది" అందికిరణ్మయి

అమాయకంగా.కారు నవులతో ప్రతిధ్వనించింది.

"బిజినెస్‌మేన్‌కిఉండగూడని గుణం అది"అంది కౌసల్య.

చైతన్యచెల్లెలి వేపుచూసి "ఆమెకీ బిజినెస్‌కీసంబంధం ఏిటీ"అన్నాడు.

"ఇప్పుడుఆడవాళ్ళు కూడా బిజినెస్‌లోపైకొస్తున్నారు సార్" అన్నాడుడ్రయివర్ తనపరిజ్ఞానం చూపిస్తూ.

అప్పటివరకూనవుతూన్న చైతన్యమొహం ఎర్రబారింది.

మళ్ళీకారు కాటేజి ముందాగేవరకూ అతడు మాట్లాడలేదు.

అక్కడవాళ్ళ కోసం ఎదురు చూస్తున్ననౌకరు పరుగెత్తుకుంటూవచ్చాడు.

ఆడవాళ్ళులోపలికి వెళ్ళేరు.

చైతన్యకాడు దిగేడు. "డ్రయివర్!"కోటు సర్దుకుంటూన్నాడు.

‘‘సర్...... ’’

‘‘కారుకువెనక సీటూ, ముందుసీటూ ఎందుకుంటుందోతెల్సా?’’ అతడిమొహం సీరియస్‌గావుంది.

‘‘ముందుడ్రయివర్ కూర్చుంటానికి---వెనక యజమానులుకూర్చోవటానికి, మైండిట్.’’

ఇసుకవేస్తే రాలనంతజనం. అందరి మొహాలలోనూలోపలికి వెళ్ళాలనేఆరాటం, ఏదో కంగారు. ఒక మూలఓ గుంపు ‘‘గోిందా’’ అని అరుస్తున్నారు.వృద్ధులు, పసిపాపల్నిఎత్తుకుని తల్లులు,రోగులు, నమ్మకంతోరోగం కుదుర్చుకున్న వాళ్ళూ.కొత్త దంపతులు...... రకరకాల మనుష్యులు.

కారొచ్చిఆగింది.

ఇంతమందిజనాన్ని చూసినఆడవాళ్లు నీరుగారిపోయేరు. ఒక ఆ రోజుకుదర్శనం దొరకటం దుర్లభంఅనేది నిస్సంశయముగాతేలిపోయింది.

‘‘ఈరోజు ఏదో పండగ అనుకుంటా’’అంది కౌసల్య చుట్టూచూస్తూ.

‘‘ఇంతవత్తిడిలో బాబునుతీసుకెళితే ఎలాగండీ’’అంది కాంతి మతి.

చైతన్యమాట్లాడలేదు.

స్పెషల్‌దర్శనం దగ్గర కూడాజనం గుంపులు గుంపులుగాఉన్నారు. గాలి లేక ిపరీతంగాఉక్కబోస్తోంది. ఆ వాతావరణంఅలవాటు లేనికౌసల్య కళ్ళు అప్పుడేఅలసట సూచిస్తున్నాయి.జనం మాత్రంప్రవాహంలో వస్తూనేవున్నారు.

ఇంతలోడ్రయివర్ వచ్చేడు.అతడితోపాటూ పెద్దబోట్టు పెట్టుకునిఒకతను వచ్చేడు.

వస్తూనేనమస్కారం పెట్టి,తొందర తొందరగా క్షమాపణలుచెప్పుకున్నాడు.

‘‘రండిసార్ రండి. జైన్‌సాబ్‌ట్రంకాల్ చేసిచెప్పినారు. ిఎ గురించేచూస్తున్నాం. కొంచెంఆలస్యమైతే కాఫీతాగటానికి పోయివుంటిని’’అంటూ దారి చూపించేడు.

చైతన్యతలాడించి ముందుకునడిచేడు. అందరూఅతడ్ని అనుసరించారు.

జనంబయటకు వచ్చేగేటులో నుంచిలోపలికి తీసుకెళ్ళాడు.దర్శనం చేసుకున్నవాళ్ళూఒక్కొక్కరే బయటకువస్తున్నారు. ఆ దారి ఖాళీగావుంది.

రెండునిిఎషాల్లో దేవుడిదగ్గరికి చేరుకున్నారు.

పూజారినమస్కారం పెట్టిబొట్టువాడిని పలకరించాడు.

‘‘ఇదో’’అన్నాడు బొట్టువాడు.

‘‘మనజైన్ సాబ్ పంపినాడు.స్పెషల్ గెస్ట్లు.’’

దాంతో ుగతా క్యూ ఆగిపోయింది.

పూజారిదేవుడ్ని వర్ణించిచెప్పసాగేడు.

ఇంకోపూజారి తీర్థం పోయసాగేడు.

బాబుతోకాంతిమతి దణ్ణంపెట్టిస్తోంది.

కౌసల్యభక్తితో కళ్ళుమూసుకుని వుంది. శారదమళ్ళీ చూడటంపడదేమో అన్నట్టుకళ్ళారా చూస్తూంది.కాంతిమతి బాబునుదుటి ుదబొట్టు పెడుతోంది.

దూరంగాఎత్తు ుద నిలబడ్డచైతన్యకు అంతాస్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

జేగురురంగులో దేముడువెలవెలబోతున్నాడు.

ముందుదీపాలు వెలగనూ- ఆరనూ అన్నట్టున్నాయి.

చుట్టూగోడలు నల్లగాఉన్నాయి. లోపలంతా చీకటిగా,క్రింద అంతా తేమగావుంది. పైన ఏముందోతెలీడంలేదు.

పొగవాసన ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తోంది.బయట క్యూలోఎవరో ఊపిరి సలపకుండా దగ్గుతున్నారు.

ఇంకెవరోభక్తి పారవశ్యంతోఅరుస్తున్నారు.

పూజారిబొట్టువాడ్ని 'టైమెంతయింద'నిఅడుగుతున్నాడు. ఇంకోపూజారి దేవుణ్నియింకా వర్ణిస్తూనే వున్నాడు.అతడికి చూస్తూ వుంటేతన సరుకు చూపించిబేరంచేసే బెస్తవాడుజ్ఞాపకం వచ్చేడుచైతన్యకి.

అతడికెందుకో నవొచ్చింది.ఎందుకో తెలీదు...... తెరలు తెరలుగానవాలనిపించింది.

అతడిమనసులో ఏముందోఅతడికే స్పష్టంగా తెలీదు.తను ఎత్తు ుదవున్నట్టూ, ుగతావాళ్ళంతా క్రిందవున్నట్టూ భావన...... రెండు చేతులుకట్టుకొని, పక్కకి జొరబడిచూస్తున్నాడు.

ఇంతలోఅతడి వెనుకగా వున్న'క్యూ' లో కలవరం మొదలయింది.సహనం చచ్చిపోయినవాళ్ళని గైడ్లు సరిచేయబూనటంతో గొడవజరుగుతూంది.

చైతన్యఅటు చూసేడు.

గైడ్కొద్దిగా బలంగా తొయ్యటంతోఒక ముసలతనుపక్కకు పడిపోయి,బలహీనంగాలేస్తూ అరిచేడు...... "రేయ్! నిన్న రాత్రినుంచీ'క్యూ ' లో వున్నాన్రానేను ఇప్పటికి ఇక్కడివరకూ వచ్చేను.ఇప్పుడు దేముడ్నిచూడనివకుండా తోస్తేస్తావా?సరనాశనం అయిపోతావ్?"

చైతన్యచప్పున తలతిప్పేసుకున్నాడు.

తనవాళ్ళందరూ అప్పటికేవెళ్ళిపోవటంచూసి, అతడూ బయటికివడివడిగా నడిచేడు.

“పరీక్షలుబాగా రాసేవా?” లోపలికి వస్తున్నరంని అడిగేడు చైతన్య.

టేబిల్‌కిఇవతలి పక్క కుర్చీలోకూర్చుంటూ తలూపేడురం.

“సెకండ్‌క్లాసు వస్తుందనుకుంటాను”అన్నాడు.

“తరువాతేంచేస్తావు?”

“ఇంకాచదువుదామనుకుంటున్నాను.”

చైతన్యభారంగా శాస వదులుతూ“సరే” అన్నాడు. నిజానికిఅతనికి తమ్ముడుకూడా ఈ పనులు చూసుకుంటేసగం పని తగ్గుతుందన్నఉద్దేశ్యం వుంది.

“చదువుకోనా?”చిన్నపిల్లవాడుఅడుగుతున్నట్టుఅడుగుతూన్న తమ్ముణ్నిచూస్తే అతనికి నవొచ్చింది.

“అదేంట్రాఅలా అడుగుతున్నావ్?...... ” అన్నాడు నవ్వుతూనే.

“ఏంలేదు...... నువ్వు సరేనని చాలాక్యాజువల్‌గా అంటూంటే- ”

చైతన్యకుర్చీలో వెనక్కి వాలుతూ“నువ్వూ ఈ విషయాలుకొద్దిగా చూసుకుంటూవుంటే బావుంటుందనినా ఉద్దేశ్యం. నాకూ శ్రమతగ్గుతుంది.నీకూ పని తెలుస్తుంది”అన్నాడు

రం బెదిరినట్టుకుర్చీలోంచి లేచి,

“బాబోయ్!ఈ రొయ్యల బిజినెస్‌నేను చెయ్యలేనన్నయ్యా...... ఆ మాటకొస్తే అసలుఏ బిజినెస్సూ చెయ్యలేను”అన్నాడు.

“ఏం?”

“నేనుశుద్ధ అమాయకుణ్ని.నా మొహం చూస్తుంటేఆ సంగతి తెలియటంలేదూ ...... ”

చైతన్యనవ్వాపుకుని, “సర్లే” అన్నాడు.

ఇంతలోరంగయ్య వచ్చేడు.“నేవెళ్ళొస్తా” అన్నాడురం లేచి.

తలూపి,రంగయ్య అందించినస్టాక్ స్టేట్‌మెంట్‌చూసేడు చైతన్య.దాదాపు ఎనిమిది లక్షలదాకావుంది స్టాకు.

“ఈరోజు ఇంకో యాభయ్‌వేలస్టాకు వస్తుంది బాబూ!నాలుగు రోజుల్లోపది లక్షలు పూర్తవుతుంది”అన్నాదు రంగయ్య.

"అవాలినెలాఖరుకల్లాపంపపోతే కాంట్రాక్టుఅనవసరంగా పోతుంది.కొంచెం ధర ఎక్కువైనాకొనెయ్యండి. మళ్ళీక్రిస్ట్మస్ వచ్చిందంటేమూడు రోజులుపనివాళ్ళు దొరకరు."

అతడుతలూపి వెనుదిరిగేడు.

"రంగయ్యగారూ...... "

ఆగి"ఏం బాబూ?" అన్నాడు.

"ీపాపకెలా వుంది?"

అతడిమొహం పాలిపోయింది.

"అలాగేవుంది బాబూ. రాయవెల్లూరుతీసుకెళ్ళాలన్నారు."

"మరిఎప్పుడు తీసుకెళుతున్నారు?"

రంగయ్యమాట్లాడ లేదు.చైతన్య అతడిదగ్గరగా వెళ్ళి భుజంీద చెయ్యి వేశాడు."డబ్బు కోసం హెచ్చువడ్డీకి ప్రయత్నాలుచేస్తున్నారటకదూ ...... " అంటూ జేబులోంచికొంత డబ్బుతీసిఅతడి చేతిలోపెడుతూ -

"రంగయ్యగారూ!దాదాపు పది సంవత్సరాల్నుంచీనాతో కలిసి పని చేస్తున్నారు.ఈ రోజు ఈ బిజినెస్ఇంతగా డెవలప్అయిదంటే, దాంట్లోసగం ీ భాగమూ వుంది.అటువంటప్పుడునన్ను డబ్బడగాటానికిఎందుకు మొహమాటపడుతున్నారోనాకు అర్థం కావటంలేదు."

రంగయ్యకళ్ళవెంబడినీళ్ళు తిరిగేయి.కృతజ్ఞతతో నోటమాటరాలేదు. ఏదో అందామనుకునేలోపులోనే చైతన్యఅక్కడినుండి వెళ్ళిపోయేడు.

అతడుతేరుకొని నెమ్మదిగాలోపలికి వెళ్ళేడు.పనివాళ్ళు రొయ్యల్నిమధ్య ప్రెస్ చేస్తున్నాడు.ఆ అచ్చుల్ని కొందరుస్టోరేజిలో భద్రపరుస్తున్నారు.

సాయంత్రంఅయిదయింది.

రంగయ్యఫ్యాక్టరీలోంచి బయటకొచ్చినడవసాగేడు. అతడిమనసు ఆనందంతో

నిండిపోయింది. పాపకి పూర్తిగా నయమైపోయినట్లేననిభాంస్తున్నాడు. యజమానికిమనసులోనే కృతజ్ఞతలుచెప్పుకున్నాడు.

రోడ్డుసముద్రం ప్రక్కగా సాగిపోతోంది.

దూరంనుంచి తీరం వేపువస్తున్న బోట్లుకాగితం పడవల్లావున్నాయి. మనుష్యుడిఅస్థితాన్ని ప్రశ్నిస్తున్నట్లునిండుగా, వ్యధనిదాచుకున్న సామాన్యుడిమనసులా గంభీరంగా

వుందిసముద్రం.

సూర్యుడుపశ్చిమం వైపు కృంగిపోతున్నాడు.చీకటి త్రాచుపాములాపాక్కుంటూ పాక్కుంటూ వస్తోంది.

ఆమరుసటి రోజుదీపక్ వచ్చేడు.

ఎర్రగాపొడుగ్గా వున్నాడు.వయసు ఇరవై ఆరయినా మొహంలోఇంకా అమాయకతం

పోలేదు.ఫర్గూసన్ కంపెనీలో ఛీఫ్అకౌంటెంటుగా పనిచేస్తున్నాడు.

అతడిపూరీకులు చాలాకాలంక్రితమే కొట్టాయంలోస్థిరపడి పోయేరు. వాళ్ళకిమలబారు ప్రాంతంలోతేయాకు తోటలున్నాయి.తల్లిదండ్రులకుఒకడే కొడుకు.

అతడికీ,కౌసల్యకి పరిచయంచాలా గమ్మత్తుగాజరిగింది.

కౌసల్యకిటెన్నిస్ ఆట గురించిఏ ం తెలీదు.

అయినాబలవంతం ుదఒక రోజు చెల్లెల్నిటెన్నిస్ మ్యాచ్కితీసుకెళ్ళాడు ర ం. అందులోదీపక్ పాల్గొంటున్నాడు.

ఆటఅయిపోయాక ర ం అతడికిపరిచయం చేశాడు.

ఇద్దరికీచొరవ తీసుకొని మాట్లాడటంఅలవాటు లేకపోవటంతో ంష్ చేసుకుని పూరుకున్నారు.

ఇద్దరూఒకే కాలేజీలో చదివేవారవటంచేతఆ తరువాత ఎప్పుడయినాకనబడితే నవుతోపలకరించుకునేవాడు.

ప్రేమఒక సంఘటనతో ఉద్భ ంస్తుంది,అనటం అనౌచిత్యం.కేవలం ఒక్క సంఘటనతో-

గొప్పవంశంలో పుట్టి,చదువూ సంస్కారం వున్నయువతి ప్రభా ంతంకాదు! ఆ సంఘటనలోయువకుడు ఎంత ధీరోదాత్తుడయినాసరే! ధీరోధాత్తతకథానాయకుని లక్షణంకాబట్టి నవలాకారులుసంఘటనలే ం లేకుండానేవారు దగ్గరయ్యేరు.

ప్రేమపట్ల ఇంత బిడియంచూపించిన దీపక్,పెళ్ళి ంషయం వచ్చేసరికిచాలా ధైర్యం

చూపించేడు.కౌసల్య ఇంట్లో చెప్పటానికిభయపడింది.

ఆమెచెప్పి వుంటుందనుకొని,దీపక్ తల్లిదండ్రులతోదిగే సమయానికి, చైతన్యకిఅసలీ ంషయం ఏ ం తెలీదు.

ంళ్ళనిచూసి ముందు ఆశ్చర్యపోయినా,సంగతంతా తెలుసుకొనిసంతోషించేడు.

కౌసల్యని,చైతన్య కుటుంబాన్నిచూసేక దీపక్ తల్లిదండ్రులకికూడ అభ్యంతరంఏ ం కనబడలేదు.

ఆ తరువాతఅతడు కూడా ఈ కుటుంబంలోఒకడయ్యేడు.

అతడిరాకతో ఆ యింటిలో కొత్తసందడొచ్చింది.

అసలేఁతభాషి అయిన కౌసల్యఅతడి రాకతో పూర్తిగా మౌనవ్రతం పట్టింది.రఁకి మాత్రం చెల్లెల్నిఏడిపించడానికి మంచిసమయం దొరికింది. కిరణ్మయిమొదటిరోజువూరుకున్నా, దీపక్ అమాయకతమూనెమ్మదీ చూసి,రఁతో కలిసి వాళ్ళనిఆట పట్టించసాగింది.

ఈ అల్లరిలోపాల్గొననిది శారదఒక్కతే. ఆమె చాలాలోతైన మనిషిఅని చైతన్యమొదటిరోజేగుర్తించేడు తనపనేదో తను చేసుకుపోవడం,ఏ పనీ లేకపోతేపుస్తకాలు చదువుకోవటం...... ఇదీ ఆమె దిన చర్య.

ఒకరోజేఆమె కౌసల్య గదిలోకివెళ్ళేసరికి, కౌసల్యఁణ ఁద సాధనచేస్తూంది.

“నీకుఁణ బాగా వచ్చా?”అడిగింది శారద.

కౌసల్యకొద్ది సిగ్గుతో, ఉహూ...... రాదు ఏదో కాలక్షేపం కోసంనేర్చుకుంటున్నాను”అంది. శారద పరీక్షగా ఁణవంకచూడటం గమనించి,

“నీకూ,వచ్చా?” అని అడిగిందికౌసల్య.

“ఏదోకొద్దిగా?”

కౌసల్యపక్కకి జరిగి, “ఏదీ చూపించువచ్చో” అంది.

శారదకొద్ది మొహమాటంతో“ఇప్పుడు కాదు” అని అంటున్నాఁనిపించుకోకుండా చెయ్యిపట్టికూర్చోపెట్టింది. ఇకతప్పలేదు ఆమెకు.

ఁణముందు కూర్చున్నమరుక్షణం ఆమెకి తండ్రిజ్ఞాపకం వచ్చేడు,.ఏదో వ్యధ. ఒకసారి తీగెల్నిఁటి చూసుకుంది.ఆ తరువాత ఆమె వ్రేళ్ళుతీగెలపై కదలసాగేయి.మరుక్షణం ఆ పెద్ద భవనపుఎత్తయిన గోడలమధ్య ధనితరంగాలు అలల్లావ్యాపించాయి.

అప్పటివరకూనవుతూన్న కౌసల్యపెదవుల ఁద అప్రయత్నంగానవు మాయమైంది

ఏదోఅద్భుతం చూస్తున్నట్లుఆమె అలాగే నిశ్చేష్టురాలైకూర్చుండిపోయింది.

కారిడార్‌లోకూర్చున్న చైతన్యకర్ణపుటాలకి ఈ ఁణానాదంఁనిపించగానే చదువుతున్నపుస్తకం పక్కనపడేసికుర్చీలోంచి లేవకుండానే,కళ్ళఁద చెయ్యివేసుకుని అలాగే మరో

ప్రపంచంలోకివెళ్ళిపోయాడు.

రకరకాలవ్యాపార ఁషయాలలోఅలసట చెందినఅతడి మనసు ఈ అపురూపమైనఁణానాదానికి సేదతీరసాగింది

కీర్తనపూర్తిచేసి శారద తలెత్తేసరికిగదిలో రఁ, కాంతిమతిఆమెవంకే చూస్తూ నిలబడటంకనబడింది.

“సూపర్బ్”అని రఁ చప్పట్లుకొడుతూ,చెల్లెల్నిచూసి

"కౌసల్యవాయిస్తూవుంటే ిరిచిపొయ్యిలో పెట్టేద్దాిఁనిపించేది.ీణ ఇంత బావుంటుందని మాకు తెలీదు"అన్నాడు.

కౌసల్యనాలుక నాలుక బయటపెట్టిఅన్నని వెక్కిరించింది.ఇంతమంది పొగడటంచూసేసరికి శారద సిగ్గుతోతల వంచుకుంది.

అప్పుడేఅటుగా వచ్చినకిరణ్మయిని చైతన్యఅడిగేడు ...... "ఎవరు ఇప్పటివరకూీణ వాయించింది ?"

"శారద...... "

అతడిముఖంలో క్షణంపాటుఆశ్చర్యం కనిపించింది.

"ఓ...... " అని

"నీకూవచ్చా?" అని అడిగేడు.

కిరణ్మయిన

"నాకెలాంటి కళలోనూప్రవేశం లేదు"అని వెళ్ళిపోయిందిఅక్కణ్నుంచి.

చైతన్యకళ్ళు మూసుకుంటూఅనుకున్నాడు.

'అక్కాచెల్లెళ్ళలోఒకరు సౌందర్యాన్ని పుణికితెచ్చుకుంటే,రెండోవారు తప్పక ఏదో ఒక ద్యలోఆరితేరుతారు. వాళ్ళలోవున్న కాంప్లెక్సే దానికితోడ్పడుతుందికాబోలు ...... '

చాలాసేపటి వరకూ ఆ ీణానాదమేఅతడి చెవులలోమ్రోగ సాగింది.

ఆ మరుసటిరోజు చైతన్యఆఫీస్‌రూమ్‌లో కూర్చునికాగితాలు చూసుకుంటూవుండగా

శారదఅక్కడికి వచ్చింది.ఆమె అక్కడికి రావటంఅదే మొదటిసారి.కిరణ్మయి ఆఫీసుల్లో కూడఇంట్లో తిరిగినట్లేతిరుగుతూ వుంటుంది.

చైతన్యతలెత్తి చూసిసంభ్రమంగా కుర్చీలోంచిలేస్తూ "రా శారదా" అన్నాదుఅప్యాయంగా.

ఆమెకుర్చీలో కూర్చుంటూ చుట్టూచూసింది. పార్టిషన్‌చెక్కలు అందంగామెరుస్తున్నాయి. ఎయిర్ కండిషనర్‌చప్పుడు చిన్నగానిపిస్తోంది.

"చెప్పు,ఏం కావాలి?" అన్నాడు చైతన్యవెనక్కివాలి.

శారదతత్తరపడి "ఏంలేదు"అంది.

ఆమెమొహమాటంసంగతి తెలిసినచైతన్య మాటమారుస్తూ

“అంతబాగా ిణ వాయించటంఎక్కడ నేర్చుకున్నావు?”అన్నాడు.

“నాన్నగారిదగ్గర” అంది. క్షణంనిశ్శబ్దంగా గడిచింది.తండ్రి జ్ఞాపకంరావడంతో ఆమె

కళ్ళలోనీరు గిర్రున తిరిగింది.చైతన్య గమనించి,

“ఇంతసున్నిత హృదయురాలుఈ ప్రపంచంలో ఎలాబ్రతుకు తుందో”అనుకున్నాడు. ఆ భావంతోనేఅతడు ఆమెని

“ఇక్కడ ీకు అంతా సవ్యంగానే జరుగుతూవుంది కదా” అన్నాడు.

ఊహించనిఈ ప్రశ్నకు ఆమె ంచలితురాలైంది.తన కృతజ్ఞతఎలా చెప్పాలో మాటలురాక క్షణం తడుముకొని

“నిజంగాఆ రోజు ీరు రక్షించకపోయివుంటేమేం ఎక్కడ వుండేవాళ్ళమో

తల్చుకోవటానికేభయంగా వుంది” అంది.

“ ఆసంగతి కాదు ...... ఇక్కడబాగానే వుంది కదా...... ”

శారదకంఠంలో ఎన్నడూ కనపడనిఉదేగం కనబడింది.

“నిజంగాఇంత ప్రేమాభిమానాల్నిమా జీితంలో మేంఎరగం. ీ అందర్నీ చూస్తూంటేనేమనసు నిండిపోతోంది...... ”

చైతన్యనం, “కాని కిరణ్మయి ఇదంతాడబ్బుతో వచ్చిందంటోంది”అన్నాడు.

తనమనసులో ఎప్పట్నుంచోచెప్పాలనుకుంటున్నమాటని చెప్పేఅవకాశం వచ్చినందుకు,ఆమె తన సభావసిద్ధమైనకవచాన్ని తొలగించుకుని,

“అక్కమాటలుపట్టించుకోకండిదయచేసి ...... ” అంది.

“నేనసలాఆర్గ్యుమెంటే ఒప్పుకోను.డబ్బువల్లేఆప్యాయతలు రావటంఏంటీ?” అన్నాడు చైతన్య.

శారదమాట్లాడలేదు.

ఆమెతయారై వుండటం.చూసి, “బయటికివెళదామనా ......?” అన్నాడు మాటమారుస్తూ.

శారదమొహమాటంతో,“నిన్నరాత్రి ిణతీగఒకటి తెగిపోయింది”అంది .

చైతన్యకుర్చీలోంచి లేస్తూ,“దానికేముంది, వెళ్ళు,” అని. బెల్ కొట్టబోయి,ఆగి, “ఈరోజు డ్రయివర్‌రాలేదనుకుంటా,పద నేనొ స్తాను”అన్నాడు.

ఆమెకంగారుగా “ీరెందుకు?” అంది.

“ఫర్లేదు”కుర్చీలోంచి లేచేడు.

“ఁరుపని చేసుకుంటూంటేమధ్యలో వచ్చిపాడుజేశానేమో.”

“ఓఁషయం తెలుసా?” బయటకినడుస్తూ అన్నాడు.

“ఏఁటి?”

“ ఈఇంటికి వచ్చినఇన్నాళ్ళకి నీ అంతటనువు నోరు ఁప్పి ఒక కోర్కెకోరావు” అంటూ కారు స్టార్టుచేసేడు. శారద తలొంచుకుందిబిడియంతో,.

కారునెమ్మదిగా కదిలింది.

చల్లగాలిఅలలుగా ఁస్తోంది.

టేబిల్‌పైన కాగితాల కట్టఁదఇన్నూరెన్నూ కాగితం గాలికిఊగుతోంది.

ఆ మరుసటిరోజుచైతన్యకి ప్రోగ్రాంతగిలింది.

జపాన్‌నుంచి హమాఫోతోషిమా సేల్స్ చీఫ్‌రావటంతో అతడితోకలిసి కొచ్చిన్ వెళ్ళవలసివచ్చింది.

అక్కడినుంచికారులో సైట్ సీయింగ్‌కి ‘టేక్టీ’వెళ్ళారు.

చుట్టూఎత్తయిన కొండలు......

పచ్చగానేలఁద పరిచినట్టుకొండవాలులో తేయాకుతోటలు.

రోడ్డుకొండల్ని చుట్టుకొనివెళుతోంది.

దూరంగాకొండల మధ్యసన్నటి ధార జారినట్టుజలపాతాలు-

అయిదారుమైళ్ళకు ఒక చిన్నతేయాకు ఎస్టేటు,ఓ వందమైళ్ళుమళ్ళీ నిర్మానుష్య మైనదారి.

ఇలాసాగింది ప్రయాణం.

“ఈతేయాకు లాభదాయకంగావుంటుందా?” అడిగేడుజపాన్ నుంచి వచ్చినచీఫ్.

“ఈకొండలఁద పండేదిమంచి కాలిటీ...... ” జవాబిచ్చేడుచైతన్య.

“ఒక్కోఎస్టేట్ ఓనర్‌కి లక్షలఁద వుంటుంది లాభం.ఈ రాష్ట్రంలో లాభసాటివ్యాపారాలు రెండే. తేయాకు.రొయ్యలు ...... ”

“ఁదేశంలో టాక్సేషన్‌ఎక్కువ కదూ?” తలవూపేడు చైతన్య.

''ఏదోమ్యాగజైన్‌లోచదివాను. ప్రభుతంఎంత ఎక్కువగా పన్నులువేస్తుందో - దాన్ని ఎగ్గొట్టటానికిఅన్ని కొత్త మార్గాలుఅనేషిస్తారట.''

చైతన్యనం వూరుకున్నాడు.

''ఒస్టర్‌చైతన్యా'' అన్నాడుఛీఫ్.

''దేవుడిఏదచాలా భక్తి వున్నప్రజలు ఏరు. ఇలాప్రభుతాన్ని మోసంచెయ్యటం పాపంఅనుకోరా ...... దయచేసినేనిలా అడుగుతున్నందుకుఏఏ అనుకోకండి.''

''నో...... నో ...... ఫరవాలేదు''అని కొంచెంసేపు ఆలోచిస్తూవూరుకొని తరాత అన్నాడు-- ''అతి తరగా పారిశ్రాఒకం అవుతున్నదేశంయిది. అందువల్లఇక్కడ మనిషి పాత సంప్రదాయాన్నివదిలి పెట్టనూలేక కొత్త అంటే'యాంత్రికంగా' మారనూలేకసతమతమవుతున్నాడు. అందువల్లనేదంద ప్రవృత్తిపెంపొందించుకుంటున్నాడుఅని నా ఉద్దేశ్యం.''

''దందప్రవృత్తి ...... అంటే...... ?''

''దేనిదారిదానికే అన్న మనస్తతం.చేసిన తప్పులన్నీఒక్క సారి గుడికి వెడితేపోతాయనుకోవటం...... దేముడున్నాడూఅన్న భావాన్ని గుడ్డిగానమ్మి దాంతో వుణ్యాన్ని

మూటకట్టుకోవాలని చూడడం...... ''

''ఏరుదేవుడున్నాడనినమ్మడంలేదా?''

ఈ ప్రశ్నకువెంటనే సమాధానంచెప్పలేదుచైతన్య. నం,కొంచెం ఆలోచించేడు.

''ఈప్రశ్న నాకెప్పుడూ రాలేదు.అవసరం రాలేదూ అంటేబావుంటుందేమో!నా పనేదో నేను చేసుకుపోతున్నానుఎవరికీ అపకారం చెయ్యటంలేదు.నాకు దేవుడితో అవసరంఏముంది?''

''ఉన్నదీఅనుకోవటంలో మనిషికిఒక లౌకికానందం దొరుకుతుంది...... ''

చైతన్య''ఏరది నమ్ముతున్నారా?''అని అడిగేడు నవుతూ.

చీఫ్‌నవలేదు. ''నమ్ముతున్నాను''అన్నాడు.

''ఏదేశంలో దేవుడిపట్లఎటువంటి భావంవుంది?''

''ఏకుతెలిసే వుంటుందిబౌద్ధులెక్కువ.మాలో 'జెన్' అన్న సంప్రదాయం ......దీన్ని

బుద్ధుడేప్రారంభించేడనిమా ఒశాసం'' మెలికలుతిరుగుతున్న రోడ్డుఏదనుంచిశూన్యంలోకి చూస్తూఅన్నాడు.

''సరజనీనబుద్ధు సభావం...... అంటే-- ప్రతివ్య క్తితన జీఒతం ముందేబుద్ధుడు అవుతాడన్నసిద్ధాంతం. దాని పునాదిబుద్ధత ప్రాప్తికిముఖ్య సాధనం.'ధాన్యం 'ఎన్నో

సంవత్సరాలుమెడిటేషన్ దారామా బుద్ధుడుతెల్సుకున్న గొప్పసత్యం అది. దుఃఖంవున్నది, దానికిహేతువున్నది,నిరోధమున్నది,దానికి మార్గమున్నదిఅని.''

''ప్రపంచంలోఅన్నింటికన్నా పెద్దదైనసీ పుడ్ కంపెనీ చీఫ్ బిజినెస్ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంత

లోతయినవేదాంతం మాట్లాడటంఆశ్చర్యంగా ఉంది'' అన్నాడుచైతన్య..

చీఫ్నవేడు ...... ''వేదాంతంమనిషిని అంటి పెట్టుకునిఉంటుంది.''

కారు'అరణ్య నివాస్' హోటల్ముందు ఆగింది. చుట్టూఎత్తయిన చెట్లు,పక్షుల కిలకిలరావాలు.కొండమీద హోటలుపక్కనే నది. నదికిఅవతలివేపునకొండలు - అద్భుతమైనదృశ్యం.

''కానిఇక్కడి వేదాంతం కంటేమా మతపు ఉద్దేశ్యంవేరు'' కారు దిగుతూ ఛీఫ్అన్నాడు. ''సుఖాలలోతేలటం. అనాశవాదులశరీరాన్ని పీడించుకోవడంలాంటిఎక్స్ట్రీమిటీస్వదిలి శాంతిని అనేషించమనిమా మతం బోధిస్తుంది.''

ముందుముందు తన జీవితంఆ మార్గంలో నడవబోతూవుందని తెలీనిచైతన్య రూమ్రిజరేషన్ ఎంకయిరీ కోసం రిసెప్షన్ వేపునడిచాడు.

''రియల్లీమారలెస్'' అన్నాడుచీఫ్.

చుట్టూకొండలూ, కొండ మధ్యనది, నది ఎగువకిబోటు ప్రయాణం,రెండువేపులా చిట్టడవి.

''ఇక్కడఎంత లోతు వుంటుంది?''అడిగేడు.

''నూటయాభయ్ నుంచి,రెండువందల అడుగులవరకూ''

ఊపిరివదలడం మరచి,''రెండువందల అడుగులు''అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా నీటివేపుచూస్తూ.

నీరుఅమాయకంగా ప్రవహిస్తోంది.

''ఇక్కడఆనకట్ట వేయడంలోనీటిమట్టంఅకస్మాత్తుగా పెరిగింది. నిజానికిఇదంతా అడవి మధ్యలోలోయ. అందుకే ఇంతలోతు ఇక్కడ.''

బోటునడిపేవాడు తలతిప్పి''అటు చూడండి'' ఆన్నాడు.

అందరూఅటు చూసేరు.

ఒడ్డునేనిలబడి చిన్నఏనుగుల గుంపు జలకాలాడుతోంది.పెద్ద ఏనుగు తొండంతోనీళ్ళు ఎత్తి పిల్లఏనుగుమీద పోస్తోంది.ఇంకో ఏనుగు గడ్డిపీకి వళ్ళురాసుకుంటోంది.''

''బ్యూటిఫుల్''అన్నాడు ఛీఫ్.

''ఇదినాచురల్ బ్యూటీ''అన్నాడు చైతన్య.

“మనం‘బోనులో’ వుండిమృగాల మధ్యం హరిస్తున్నామన్నమాట. దట్టమయినఅడం

మధ్యలోవున్నాం మనం.”

“దగ్గరగావెళ్ళి చూద్దాం”అన్నాడు ఛీఫ్.

చైతన్యంతల అడ్డంగా వూపి“లాభంలేదు”అన్నాడు.

“ఏం?”

“నీళ్ళమధ్యచిన్న పుల్లల్లాబయటికొచ్చినవాటిని చూపిస్తూ“అవేంటో వూహించగలరా?”అన్నాడు.

“ఊహు”

“అం చెట్లు! నదిమధ్యచెట్లు. పుల్లల్లాకనబడుతున్నాదాదాపు వంద అడుగులఎత్తున్న చెట్లు.బోటుకు ఏ మాత్రంవాటికి తగిలినామన మందరం మునిగిపోతాం”అన్నాడు చైతన్య.“కొన్ని చెట్లు అన్నీకొట్టేసేరు! కానీ ప్రమాదమే.అందుకే చెట్లున్నచోటల్లా పుల్లలుపైకి కనబడేలాకట్టారు.”

“మరిమన బోటు ఎలానడుస్తూంది?”

చైతన్యనం “ళ్ళందరికీపది పదకొండు సంవత్సరాలఅనుభవం ఉంటుంది.ఒకే దారిలో ప్రయాణంకదా.”

బోటుంటిమధ్యమెలికలు తిరుగుతూ,ముందుకు సాగిపోతోంది.బోటువాడు దృష్టిమరల్చకుండా ఏకాగ్రతతోనడుపుతున్నాడు.

చెట్లమధ్యనీరు సుడులు తిరుగుతూప్రవహిస్తూవుంది.

వందగజాల దూరంలోయింకో ఏనుగుల గుంపు నీరు త్రాగుతోంది.

“ఒకసారిఇలాగే ఒక పడవవాళ్ళుఏనుగుల్ని దగ్గరగాచూద్దామన్నఆశతో ఒడ్డుకు కొద్దిగా దగ్గరగాతీసుకెళ్ళారు. అక్కడచెట్లమధ్యచిక్కుపడిపోయింది.బోటు. అందరూ భయంతోకేకలు పెట్టసాగారటఅదే వాళ్ళు చేసినతప్పు. దాంతో ఒక ఏనుగుఉధృతంగా ఘీంకరిస్తూ వచ్చిపడవను తలక్రిందులుగాచేసింది.”

“థ్రిల్లింగ్‌రియల్లీ థ్రిల్లింగ్”అన్నాడు చీఫ్ పైప్‌పీలుస్తూ. అతడికీ ఈ ట్రిప్‌ఎంతగానో నచ్చింది.

చైతన్యకిమాత్రం అది నూటయాభయ్యోసారి.ఇలా రావడం ప్రతిసారీమొదటిసారిలాగే

ఉత్సాహంగావుంటాడు.

అదేబిజినెస్.

జపాన్‌నుంచి వచ్చినచీఫ్‌ని పంపి ఎయిర్‌పోర్ట్‌నుంచి చైతన్యవచ్చేసరికి యింటిదగ్గరఎరేంజిమెట్స్ అన్నీపెద్ద ఎత్తున జరుగుతున్నాయి.

ఆ మరుసటిరోజే బాబు పుట్టినరోజు.

క్రిస్టమస్‌కూడా!

ఎక్కడచూచినా ఇళ్ళకివేలాడదీసిననక్ష త్రాలు రంగురంగులకాగితాలు అంటించినఇళ్ళు - అంతా కోలాహలంగావుంది.

బాబుకిరెండో ఏడు దాటి మూడువస్తుంది క్రిస్టమస్‌కి.

రంపిలవవలసినఅతిథులు లిస్టుఇచ్చాడు. చైతన్యఅందులో ఇంకొన్ని పేర్లు చేర్చిఫైనలైజ్ చేసేడు,.

ఒకకారులో కౌసల్య, కిరణ్మయి- ఇంకో కారులో చైతన్యఆహ్వానించటానికివెళ్ళేరు.

అదిపూర్తయ్యేసరికి మధ్యాహ్నంరెండయింది.

లంచ్‌పూర్తిచేసుకుని చైతన్యఫ్యాక్టరీకి బయల్దేరాడు.

వరసగామూడురోజులుశలవు లివడంవల్లఫ్యాక్టరీ అంతా నిర్మానుష్యంగావుంది.

గేటుదగ్గర కాడు ఆపి హారన్‌గట్టిగా మ్రోగించేడు.

నిుషంపాటుఎవరూ రాలేదు. అతడుదిగబోతూ వుంటేరంగయ్య లోపల్నుంచిపరుగెత్తుకు వచ్చాడు.

"గూర్ఖాఏడి ...... "

"పదినిుషాల క్రితంవరకూఇక్కడే ఉండలయ్యా.టీకి వెళ్ళినట్లున్నాడు."

చైతన్యసిగరెట్ వెలిగించాడు."ఫ్యాక్టరీలో అందరూ వున్నప్పుడుగూర్ఖా అవసరంలేదురంగయ్య గారూ . ఎవరూ లేనప్పుడుకావాలి. తన పనిిదతనకి గౌరవం లేనివాడునాకొద్దు. ఈరోజే అతడ్నితీసెయ్యండి. రెండునెలలు జీతంఇవండి."

రంగయ్యమాట్లాడలేదు.యజమాని తొందరగాఓ నిర్ణయానికి రాడనీ, వస్తేఇక దానికి తిరుగుండదనీఅతడికి తెలుసు.

ఇద్దరూలోపలికి నడిచారు.

ఎత్తయినఫ్యాక్టరీ గోడలమధ్యనిశ్శబ్దం మందంగానిద్రపోతూ వుంది.

"ఎలావుంది కొనుగోలు?"

“బావుందయ్యా.సిక్స్‌టీన్ - టంటీ(రొయ్యల సైజుకిఇదో కొలమానం) ఈ సారిఎక్కువగా వెళుతుంది?”

“దట్స్‌గుడ్”సంతృప్తిగా తలాడించేడు.

“ీరురాయవెల్లూరు ఎప్పుడువెళుతున్నారు?”

“వచ్చేనెలమొదటివారంలో.”

బయటకొస్తూఅన్నాడు “రేపూ, ఎల్లండీశలవే. ీరు ఇక్కడ వుండిచేసేదేముంది?ఇంటికి వెళ్ళిపొండి.అవతలెల్లుండిషిప్‌మెంట్ పని మొదలుపెడదాం.”

రంగయ్యతల అడ్డంగా వూపుతూ,“నేనుంటాన్లే అయ్యా”అన్నాడు.

ఇకఅతడు చెప్పినా ినడని చైతన్యకుతెల్సు.

“నేనువెళుతున్నాను”కారుస్టార్ట్ చేస్తూ అన్నాడు.

రంగయ్యనమస్కారం పెట్టేడు......

చైతన్యఇంటికొచ్చేసరికినాలుగయింది.

డిసెంబరునెల అవటం వలనఅప్పుడే కొద్దిగా చలిమొదలయింది.

బాబుకికొత్తబట్టలేసితీసుకొచ్చి అందించిందికాంతిమతి. వళ్ళోకూర్చోబెట్టుకున్నది.కొడుక్కి తండ్రి పోలికలేవచ్చేయంటుందికాంతి. అల్లరి చేయడుఒంటరితనం ఇష్టపడతాడు.

ముందుగార్డెన్‌లో కుర్చీలువేస్తున్నాడు. నౌఖరు.రి స్పీకర్‌ను తోటలోకిఏర్పాటు చేసేడు. ‘నీల్‌డైమండ్’ పాట గిటార్‌ధనులమధ్య ినిపిస్తోంది.

కౌసల్యటేబుల్ ీదకేక్ అరేంజ్ చేస్తోంది.శారద లోపల వంటదగ్గర వుంది.

బయటకారుశబ్దం ినిపించి కుర్చీలోంచిలేచి బయటకువచ్చేడు చైతన్య.

ఒక్కొ గెస్టూ రావటం మొదలయింది.

“రండి”చైతన్య కారు తలుపుతెరిచేడు ......

రంగయ్యలోపలికి వెళ్ళి, ప్యాకెట్స్ లెక్క పెట్టటంమొదలు పెట్టాడు.పదిలక్షలు జపాన్‌కన్‌సైన్ మెంట్, నాలుగులక్షలు మామూలుస్టాకు. దూరంగా చర్చిలోఆరు కొట్టేరు.

ఆరయ్యేసరికిఅతిధులందరూవచ్చేసేరు. ముందుగార్డెన్‌లో రక రకాలరంగు రంగుల బల్బులకాంతి పరచుకుంది. కాంతిబాబుతో కేకు కోయించింది.అంతా చప్పట్లు కొట్టారు.చిన్న ముక్కతీసిబాబు

నోటికిఅందించాడు చైతన్య.స్పీకర్‌లోంచి పాప్ మ్యూజిక్‌గట్టిగా ినబడుతోంది.దాన్ని ుంచిన నవ్వులశబ్దం.

ఏదోశబ్దం ినబడి,రంగయ్య కోల్డు స్టోరేజిలోంచిబయటకు వచ్చాడు.ిశాలమయిన ట్రేలమధ్య దారి శూన్యంగావుంది. ట్రేలఅవతల ఏముందో,కనబడటంలేదు.

''ఎవరదీ?''అన్నాడు గొంతు పెద్దదిచేసి.

గొంతుపెద్దది చేసి మాట్లాడుకుంటున్నారుఅతిధులు. అయినా ఒకరిమాట ఒకరికి ినపడటంలేదు. క్రొత్తపరిచయాలు జరుగుతున్నాయి.ఎవరో రిని ''పెళ్ళెప్పుడుచేసుకుంటావోయ్''అని అడుగుతున్నాడు.రి ని ఓరగా కిరణ్మయినిచూస్తున్నాడు. ఎప్పుడూలేనిది ఈ మధ్యకిరణ్మయి బుగ్గలీదసిగ్గు దొంతరలు కదులుతున్నాయి.

చైతన్యతో''దీపక్ కూడా వుంటేబావుణ్ణు కదూ''అన్నాడు.

కౌసల్యనునుసిగ్గుతో తలపంచుకుని నేలవేపుచూసింది.

తలవంచినేలీద చూసేడురంగయ్య. తన క్రిందఏి లేదు. మూలచప్పుడయింది. ఈసారి రెండుఅడుగుల వ్యాసార్ధం గలపెద్ద పెద్ద ప్లేట్లున్నాయి.రొయ్యల్ని కడిగేసి,రంగయ్య ప్లేట్లు దగ్గరకు నడిచేడు.

చైతన్యప్లేట్ల వద్దకునడిచాడు., రెండుప్లేట్లు ఫార్మల్‌గా గెస్ట్సుకుఅందించి డిన్నర్‌ప్రారంభించేడు.అందరికీ అన్నీ అందుతున్నాయని చుట్టూచూస్తున్నాడు.

చుట్టూచూసేడు రంగయ్య. ఎవరూకనబడలేదు.సంతృప్తిపడి లోపలికివెళ్ళబోతూవుంటే మళ్ళీచప్పుడయింది. చప్పునవెనుదిరిగి చూసేడుచప్పుడికి కారణం తెలిసిందికానీ అప్పటికే సమయంుంచి పోయింది. పడగెత్తినపాము ఊహించనివేగంతో అతడి కాలుీదకాటు వేసి క్షణంలోఅదృశ్యమయింది. కాలుపట్టుకుని కుప్పలా కూర్చుండిపోయేడు.

కూర్చుంటూ''అబ్బ - ఇంత మంచిడిన్నర్ తిని చాలాకాలమైం దోయ్'' అన్నాడుజైన్ తృప్తిగా.చైతన్య మనస్సులోశారద వంటలకికృతజ్ఞతలుచెప్పుకున్నాదు. స్పీకర్‌లోంచిరాహుల్‌దేవ్‌బర్మన్ గొంతు చించుకొనిఅరుస్తున్నాడు.

అరిచినాఎవరికీ ినిపించదనితెలుసు. అరవటానికికూడా ఓపిక లేదు. నోటినుంచినురుగు వస్తోంది.వళ్ళంతా చెమట్లుపట్టేసినయ్.శరీరం నల్లగా మారిపోతోంది.ిషం శరీరమంతా పాకేసింది.ఎవరూ లేనిచోట,ఎవరూ సహాయానికిరానిచోట నిస్సహాయంగాపడివున్నాడు. అతడుఎంతో దయనీయమైనస్థితిలో ఒక్కో ప్రాణంపోతూవుంటే ......మూతబడ్తున్నకళ్ళని బలవంతంగాతెరిచేడు. ఎదురుగాకోల్డు స్టోరేజి. తెరిచివున్నతలుపు చూసేసరికి ......అంత బాధలోనూఉలిక్కి పడ్డాడు. అదిమూసెయ్యకపోతే...... ...... మూసెయ్య ...... క ......పో ...... తే ...... రొయ్యలుపాడైతే వచ్చేనష్టాన్ని తలచుకొంటేవళ్ళు కంపించింది.

బాధకీ,సాి భక్తికీ మధ్యఊగిపోతూ, బాధనుపళ్ళ బిగువుననొక్కి పట్టాడు.

చేతులందదలేవటానికి ప్రయత్నించేడు.ఓపిక సరిపోలేదు. నెమ్మదిగాఅటువైపు దేకసాగాడు.

ఒక్కోఅడుగూ ముందుకువేస్తూంటేబాధ ప్రాణాల్నితోడేస్తుంది. ఇంకో రెండడుగులువేస్తే తలుపులుఅందుతుంది. ఒక్కసారి తోస్తేచాలు. లాక్ పడుతుంది.తరాత తనే మయిపోయినా ఫరాలేదు. బలంఅంతా కాళ్ళల్లోకి తెచ్చుకున్నాడు.అంతలో తల తిరిగినట్లనిపించింది.తూలిపోయేడు...... ఒక్క అడుగు ముందుకి...... ఇంకొక్క అడుగు వెళితేచాలు - తలుపు

అందుతుంది.ఇంకొక్క అడుగు ...... అందకపోతే...... లోపల ఐస్ కరిగిపోతుంది......

ఐస్క్రీం అందరికీ లేదోసయంగా చూస్తున్నాడుచైతన్య అతడికీసారిపార్టీ చాలా సంతృప్తినిచ్చింది.ఒక్కొక్క రే వచ్చి థాంక్స్చెప్పి వెళ్ళిపోసాగారు.నెమ్మదిగా ప్రొద్దున్నించీచేసిన కారు ప్రయాణంవల్లాఅరేంజిమెంట్సువల్లాఅతడి కళ్ళు అలసటతోమూత పడసాగినయ్.

మూతలుపడ్డకళ్ళని బలవంతంగాతెరిచేడు రంగయ్య.ఒక్క అడుగు దూరంలో వుందితలుపు. సరశక్తుల్నీకూడదీసుకుని లేచి,చేయి సాచేడు.గుండెల్లో కలుక్కుమంది.ఒక్కసారి నిస్సత్తువ ఆవరించింది.ఉన్న ఒక్క ప్రాణమూశరీరాన్ని వదిలేసింది.పెద్ద మూలుగు ఫ్యాక్టరీగోడలమధ్యనిస్సహాయంగా ప్రతిధ్వనించింది.ముందుకు పడిపోయేడు.

అతిధులువెళ్ళిపోయిన తోటలోనూ,జీం వెళ్ళిపోయినకట్టెలోనూ నిశ్శబ్దంంగిలింది.

కోల్డుస్టోరేజిలో వాతావరణంనెమ్మదిగా వేడెక్కసాగింది.

ఐస్కరిగి, బొట్టు బొట్టుగానీరు క్రిందికి పడుతోంది.

రొయ్యలుక్రమ క్రమంగా నల్లబడ్తున్నాయి.

హోరునకురుస్తోంది వర్షం.

అద్దాల్లోంచిబైటికి చూస్తూకూర్చున్నాడు చైతన్య.

అతడికివర్షం అంటే ఎలర్జీ,మారుమూల గుండేలోఎక్కడో భయం కూడా.

ప్రొద్దుట్నించీఎడతెరిపి లేకుండాకురుస్తోంది.

"నిన్నేఇలా జరిగి వుంటేప్రోగ్రాం అంతా అప్ సెట్ అయివుండేది"అనుకున్నాడు.

అతడిమనసంతా సంతృప్తిగావుంది. ఎంతో రిలీఫ్గాఫీలవుతున్నాడు.కాంట్రాక్టు పూర్తవుతున్నందుకుకాదు - క్రితంరోజుఏర్పాట్లు బాగా జరిగినందుకూకాదు -

కిరణ్మయి,రంల మధ్య పెరుగుతున్నఅనుబంధాన్ని అతడుక్రితంరోజు పార్టీలోగుర్తిచేడు. శారద,కిరణ్మయిని తీసుకొచ్చేడన్నమాటేగాని, అప్పటివరకూవాళ్ళిద్దరి భంష్యత్తుఅతడికి ఒక సమస్యగానేవుంది. అది ఇంత సులభంగాతీరి బంధుతంగామారుతుందని అనుకోలేదుఅతడు.

రంకికూడా పరీక్షలయిపోయేయి.తప్పక ప్యాసవుతాడు.తరువాత ఈ ంషయాల్లోసగం బాధ్యతాలుఅతడు తీసుకుంటేఅంతకన్నా కావల్సిందేముంది?

అతనిసంతోషానికి ఇంకో కారణంకూడా వుంది.

అంతకునాల్గురోజులక్రితమే వచ్చివెళ్ళినదీపక్ కూడా వచ్చేవేసంలో పెళ్ళికి సుముఖతవ్య క్తపరచేడు.రెండు పెళ్ళిళ్ళూఒకేసారి చేసెయ్యొచ్చు.

చైతన్యఆలోచనల్లోవుండగానేక కాంతి వచ్చివైజాగ్ నుంచి ట్రంకాల్వచ్చిందని చెప్పింది.

"ఏంటిం శేషాలు?"అడిగేడు ఫోన్లో.

పదిరోజుల్నుంచీష్రింప్స్ జాడే లేదని,బెస్తలు ఖాళీచేతుల్తో తిరిగొస్తున్నారనిఅవతల్నుంచిజవాబొచ్చింది.

"నెవర్మైండ్, వేస్ తీసుకొనికాకినాడ వచ్చేయండి.కాకినాడ పరిస్థితిని చూసుకొనిడైరెక్ట్గా ఇక్కడికి వచ్చేయండి."

బిజిన్మేన్గాఅతడికి ఈ వార్త సంతోషాన్నేఇచ్చింది. ఎందుకంటేఅంతకు రెండు రోజులక్రితమే అతడుజపాన్ నుంచి వచ్చినప్రతినిధుల్తో'టెక్నీ' వెళ్ళినప్పుడుతెలిసింది- కొచ్చిన్నప్రాంతపు సముద్రతీరాల్లో వలవేసినవాడిది ఆలస్యం, నేలఈనినట్లు రొయ్యలుదొరుకుతున్నాయని.

ఈ దెబ్బతోచాలామంది మధ్యతరగతి పారిశ్రాంక వేత్తలుంపరీతంగా నష్టపోతారు.

సముద్రపుఅంతర్లీనంగా వుండేజల ప్రవాహాలతోపాటు రొయ్యలు కూడఒక తీర ప్రదేశాన్నుంచిమరో ప్రదేశానికి వలసపోతూవుంటాయి. కాల ప్రవాహంలోమనుష్యుల్లాగా.

మొట్టమొదటవచ్చిన బెస్తవాడిసరుకుని గమనించి రాబోయేవాళ్ళ కాలిటీనిర్ణయించ గలిగినవాడేఈ బిజినెస్లోపైకొస్తాడు.

చైతన్యఇంకో ఫోన్ చేసి తీసుకోవాల్సినజాగ్రత్తలు చెప్పేడుమేనేజర్కి.

బయటకారిడార్లో టేబిల్టెన్నిస్ బాల్శబ్దం లయబద్దంగాంనిపిస్తోంది. వర్షం తగ్గింది.

కాంతిటీ తీసుకొచ్చిఇచ్చింది.

తాగిబట్టలు వేసుకొనిబయల్దేరబోతూవుంటే "ఎక్కడికి"అని అడిగింది.

"ఫ్యాక్టరీకివెళ్ళొస్తాను"

"ఇంతరాత్రప్పుడా దేనికి!రేప్రొద్దున్నే వెళ్ళవచ్చుగా."

చైతన్యతల అడ్డంగా వూపి,"ఫ్యాక్టరీలో పనివాళ్ళందరూవున్నప్పుడు యజమానిఅప్రమత్తంగా వున్నాఫరాలేదు. తనవ్యాపారాన్ని సయంగా తనుచూసుకోలేనివాడుయజమానిగా పనికిరాడు"అని కారు గేరేజ్వైపు నడిచాడు.

వర్షానికితడిసిన మట్టిరోడ్డుౕదఅదోలాంటి మత్తువాసనవస్తోంది. రోడ్డునిర్మానుష్యంగా వుంది.

రోడ్డుకిరువేపులా వున్నపిచ్చి మొక్కలు గాలికినెమ్మదిగా ఊగుతున్నాయి.ఫ్యాక్టరీ ఎత్తయినగోడలు చీకటిలోఅస్పష్టంగా కన్పిస్తున్నాయి.

దూరంగాసముద్రపు హోరుంనిపిస్తూంది. ఎక్కడో కీచురాయిఆగి ఆగి అరుస్తూంది.

మెయిన్గేటుతీసేవుంది. కారు లోపలికివెళ్ళి ఆగింది. దిగిడోర్ వేసేడు.

తీతువుపిట్టఒకటి ంకృతంగా అరుచుకుంటూతల ౕదనుంచిపోయింది. మళ్ళీ అంతానిశ్శబ్దం.

చుట్టూచూసేడు.

పాడయిఎంతోకాలం నుంచీ మూలపడివున్నవెన్ దూరంగా ప్రహరీగోడదగ్గిరగా వుంది.

కిటికీపక్కన మల్లెతీగవర్షానికి క్రింద పడిపోయింది.శత్రురాజులతాకిడికి పూరపు వైభవాన్ని

కోల్పోయినకోట తాలూకు శిథిలంలావుంది ఫ్యాక్టరీ.

రెండుజేబుల్లో చేతులుపెట్టుకుని మెట్లుఎక్కాడు.

ఆ చప్పుడుకితపోభంగమైనబుుషిలా మెట్లుౕదనుంచి ఓ కప్ప కిందికిదూకింది.

ంశాలమైనగదిలో ట్రేలువరుసగా వున్నాయి. ఆ పెద్దపెద్ద ట్రేలమధ్య ఇరుకు దారిలోంచినడిచేడు.

ఆ నిశ్శబ్దమూ,ఆ వాతావరణమూ ఏదోదారుణం జరిగిందనిఅతడి సిక్త్స్ సెన్స్కిచెబుతున్నాయి.

ట్రేలమధ్యనుంచిమలుపు తిరిగినచైతన్య ఒక్కసారిగానిశ్చేష్టుడయ్యాడు.

చిన్నకేక గోంతులోనే ఆగిపోయింది......

కోల్డుస్టోరేజి గదికి అడ్డంగా...... తలుపుకు సగం అటు- సగం ఇటుగా రంగయ్య పడివున్నాడు.

ఆ నిశ్చేష్టతనుంచి తేరుకోవటానికిఅరక్షణం పట్టింది.

ఒక్కగెంతులో దగ్గరగా వెళ్ళిౕద చేయివేసి చూసేడుచేయి వెనక్కి తీసుకున్నాడు.

చైతన్యమనసంతా ఒక్కసారి శూన్యమైనట్లయింది.రంగయ్యతో అనుబంధంఈనాటిది కాదు. అంతాతనదైనట్లుప్రతి పనీ సయంగా చూసుకొనేవాడుఅతడు. చివరికి ప్రాణంకూడా

పనిచేస్తూనేవదిలేడు.

మరణంఅనేది ఎంత ◌చిత్రమైంది?

చైతన్యఅచేతనమైనశరీరంవేపే చూస్తున్నాడు!అతడిలోనూ కదలికలేదు.మెదడులో అస్పష్టంగా......
చేపల కదలికవలెఆలోచనలు, భావంమాత్రం శూన్యం.మనసు మొద్దుబారింది.

నెమ్మదిగావంగి అతడి తలనుచేతుల మధ్యకుతీసుకున్నాడు. రెండో చెయ్యికాళ్ళ క్రింద వేసిఎత్తి
సరిగ్గా పడుకోబెట్టేడు.ఫోన్ దగ్గరకు వెళ్ళిఆఫీసుకు ఫోన్ చేసేడు...... తరువాత ఇంకో
ఇద్దరుముగ్గురికి ...... మళ్ళీవెనక్కి వెళ్ళాడు.

నిశ్శబ్దంమందంగా పరుచుకొని వుంది.

ఫ్యాక్టరీగోడలు వెలవెలబోతున్నట్లున్నాయి.

కోల్డుస్టోరేజి తలుపువేయబోతూ లోపలికిచూసి, ఒక్కసారిగా లక్ష వోల్టులషాక్ తగిలినట్లుఅలాగే
నిలబడిపోయాడు.

ఐస్పూర్తిగా కరిగి నీరు వెళ్ళిపోయినట్లుంది.రొయ్యలు పూర్తిగా నల్లబడిపోయివున్నాయి.

పైఅరలలోంచి ఇంకా ఒక్కో చుక్కాక్రిందకి పడుతోంది.

అతడికితను చూస్తున్నదికలో నిజమో అర్థంకాలేదు.

అడుగుముందుకేసేడు.

భరించలేదుదుర్గంధం ఉక్కిరి బిక్కిరిచేసింది.

చుట్టూచూసేడు.

నాలుగువేపులాప్యాకెట్లు వెక్కిరిస్తున్నట్లున్నాయి.మొత్తం పది హేనులక్షల రూపాయల◌లువగల
ప్యాకెట్లు...... ఇప్పుడ◌్మితే ప్లాస్టిక్కవర్ల ◌లువకూడారాని ప్యాకెట్లు.

చైతన్యరేక్స్ దగ్గరగా నడిచేడు.ర్యాండమ్ శ్యాంపిల్లాతీసి పరీక్షచేసేడు.ఉహు ...... లాభంలేదు
ఒక్కటికూడా పనికిరాదు.

పాడయినసరకు గురించి ఆలోచించలేదుఅతడు.

ఓ పెద్దఫర్మ్కి - - అనుకున్న సమయానికిసరుకు సప్లయి చేయలేకపోయానేఅన్న బాధ, అంతే.

నెమ్మదిగాబయటికి నడిచేడు.

తలుపువెయ్యలేదు.

వేసేఅవసరం కూడా లేదు.

ఖాళీట్రేల మధ్యనుంచి నడుస్తూబయటకొచ్చాడు.

అతడిఒంటరితనాన్ని నిశ్శబ్దంతోనూసానుభూతితోనూపరిశీలిస్తున్నట్లుమౌనంగా వుంది ప్రకృతి.

ిశాలమైనకాంపౌండ్‌లో అతడికారు తప్ప ఇంకేిు లేదు.కారు అద్దంలోంచి

"టాక్సటోకెన్" కనబడుతోంది.

అదిచూడగానే అతడిమెదడులో ఏదో మెరిసినట్లయింది.

ఒక్కసారిగాఅతడి మొహంలోమార్పు వచ్చింది.

చిన్నఅనుమానం క్షణంలోపెనుభూతమైంది.

ఒక్క గెంతులోకారులో కూర్చొని, ఇగ్నిషన్‌ఆన్‌చేసి రివర్స్ లోకిమార్చేడు. శరీరం

కంపిస్తున్నది.దవడ కండరాలుఅప్రయత్నంగా బిగుసుకున్నాయి.స్టీరింగ్‌ను పట్టుకున్నచేతులు చెమటతోతడిసిపోయాయి.

వేటగాడిింటినుంచి వెలువడినబాణంలా సాగిపోతోందికారు. అతడి కేిు కనబడంలేదు.ఒకటే ఆలోచన.ఒకటే అనుమానం.టర్నింగ్స్‌లో కూడా స్లోచేయకుండా పోనిస్తున్నాడుకారు.

గేట్లోంచిబుల్లెట్‌లాదూసుకుపోయింది కారు. కీచుమన్నశబ్దంతో బ్రేకులుపడ్డాయి. తలుపులుిసురుగా తీసుకుని బయటకుగెంతేడు.

వడివడిగాఆఫీసు గదిలోకి నడిచాడు.

నుదుటిిుదచెమట ధారాపాతంగాకారుతోంది.

టేబిల్‌ిుదున్న కాగితాల్నిచిందరవందర చేస్తూతొందర తొందరగా వెతికేడు.

కావల్సినకాగితం దొరికింది.

ఆతృతగాపరిశీలించి చూసేడు.

రక్తంపూర్తిగా ఇంకిపోయినట్లుఅతని మొహంతెల్లబడిండి.

చేతుల్లోంచికాగితం జారిపోయింది.

అతడుతన స్టాకు ిుద చేసినఇన్సూరెన్స్‌కి ఆఖరుతేదీఅయిపోయి అప్పటికి వారంరోజులుకావొస్తుంది.

తలుపువేసి వుంచటానికి,తీసి వుంచటానికీతేడా పదిహేనులక్షల రూపాయలు.

ఒక్కసారిగాతుఫాన్‌లా దూసుకొొచ్చినకారునీ, అందులోంచి ఆఫీస్‌లోకివెళ్ళిన చైతన్యని

చూస్తూ''అబ్బ అంత స్పీడ్‌గాడ్రయివ్ చేయడమెందుకుబాబూ'' అంది కాంతిమతి.

పక్కనేవున్న కౌసల్య మాట్లాడలేదు.

ఇద్దరూబాల్కనీలో నిలబడివున్నాడు. కాంతిమతిమళ్ళీ ఏదో అనబోయేటంతలోచైతన్య
బయటికిరావడం కనిపించింది.వెళ్ళేటప్పటికీవచ్చేటప్పటికీఅతడిలో చాలామార్పు

కనిపిస్తోంది.ఒక్కసారి పది సంవత్సరాలవయను పైబడినట్లుకనిపిస్తున్నాడతను.

ఏదోకలలో నడుస్తున్నవాడిలావచ్చి కారులో కూర్చున్నాడు.కారు కదిలింది.

''అరెఅదేంటి! ఇంట్లోకిరాకుండా వెళ్ళిపోతున్నారు?అంది తనలో
తనుఅనుకొంటున్నట్లుగాకాంతిమతి.

తుఫానువచ్చి వెళ్ళిపోయినతరువాత ప్రశాంతత.

ఆ ప్రశాంతతలోఏ ిగలలేదనేనిశ్చంత.

ఒక్కొక్కకెరటమే వచ్చితీరాన్ని తాకి వెనక్కివెళ్ళిపోతోంది. ఒడ్డునకూర్చొని వున్నాడు

చైతన్య.రాత్రి ఒంటిగంటఅయింది.

మేఘాలుచ్చుకోవటంవల్లవెన్నెల సముద్రంందఆరేసినట్లు పడుతోంది.దూరంనుంచి

ఈదురుగాలిశబ్దం శంఖంతో ఊదినట్లునిపిస్తోంది.

అతడికిసమయం తెలియటంలేదు.ఎంతసేపటినుంచీఅలా కూర్చుని ఉన్నాడో అతడికి

తెలియదు.అతడి మెదడులోఆలోచనలకీ, సముద్రంలోకెరటాలకీ తేడాలేదు.అతడి కాళ్ళని

కెరటాలుతడిపి వెళుతున్నాయి.

ఎదుటశాలమైన సముద్రం-- చుట్టూ ఇసుకతీరం.మధ్యలో అతడు...... పిపీలికంలాంటిమనిషి
ఎదురుగా పెద్దప్రహేళిక సీతముసావధికము! సొంతముఅయినదేదయినా నిత్యమూవరమమూ
కాదు, కాదు.

పుణ్యంనుండి కూడా డుదలకానిదే ముక్తి లేదు.

వాదనవల్లఅభిప్రాయాలు మారవు.మారేది అనుభవాలవల్లనే.

ప్రతివాడూతన పూర్ణతం గురించిఅనబిజ్ఞుడే.అందుకే ఈ అనేషణ.

కాంట్రడిక్షన్.ఇన్‌కొహరెన్స్- ఇవే అవిద్యా సరూపాలు.

అవిద్యానిరాకరణమేముక్తి!

ముక్తిచిదానంద ప్రాప్తి!!

నిష్కామకర్మచే చిత్తముశుద్ధమయినపుడుఉపనిషత్సత్యముబోధపడుతుంది.

అదేసమయం!

దానిభావం అమరం!

ఏదోచప్పుడవటంతోకళ్ళువిప్పి చూసిందికాంతిమతి.

చైతన్యలోపలికి వచ్చేడు.

అతడికళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి.జుట్టు నుదుటిమీద పడుతోంది. బట్టలునలిగిపోయి వున్నాయి.ముఖం వాడిపోయింది.పది లంఖణాలుచేసిన వాడిలావున్నాడు.

కాంతిమతికంగారుగా పక్కమీద నుంచిలేచి, ‘‘ఏమయిందండీ’’అంది భర్య చెయ్యిపట్టుకొని.

చైతన్యమాట్లాడలేదు.

గదిలోచీకటిని బెడ్‌లైటుపారద్రోలటానికి ప్రయత్నిస్తోంది.గడియారం రెండు చూపిస్తోంది.

కాంతిమతిజగ్‌లోంచి వాటర్‌గ్లాసులో పోసి అతడికిఇచ్చింది అందుకోలేదు.అతడు ఒకటే మాటఅన్నాదు ...... ఒకే ఒక మాట.

‘‘ ...... కాంతీ మనం వెళ్ళిపోతున్నాంఇక్కణ్నుంచి.’’

ఆమెకిఅర్థంకాలేదు. ‘‘ఎక్కడికండీ?’’

అతడుతలూపుతూ ‘‘ఉహు...... నాకు తెలీదు’’అన్నాడు.

ఆమెఅతడివేపు అయోమయంగాచూసింది. సాయంత్రమనగాబయటకు వెళ్ళినభర్త అర్థరాత్రిదాటిన తరువాతవచ్చి ఎక్కడికి వెళ్ళిపోదామంటున్నాడోఆమె వూహకి అందటంలేదు.మాట మారుస్తూ ‘‘పడుకోండిఇంకొంత సేపు విశ్రాంతి తీసుకోండి’’అంది లాలనగా.

‘‘విశ్రాంతి’’జీవంలేని నవ్వునవాడు. ‘‘ఇక అంతా విశ్రాంటేకాంతీ!’’ అందుకే పద వెళ్ళిపోదాం.’’

ఈసారిఎక్కడికి అని అడగలేదామె.భర్త ఏదో మానసికాందోళనలోవున్నాడని గ్రహించి

“సర్లెండిఅలాగే వెళ్ళిపోదాంరేప్రొద్దున” అంది

“రేప్రొద్దున్నా”మళ్ళీ నవేడు.“రేప్రొద్దున్నకల్లామనం లేవగానేకనబడే దృశ్యంఏ౦ుటో తెలుసా కాంతీ”అతడి కంఠంలో కొద్దిగాఆవేశం ధ్వనించింది.

“మెయిన్‌హాలులో హాలులోకొంతమంది అప్పులవాళ్ళుకూర్చొని వుంటారు. కొంతమందిముఖాలు మనమెందుకుఅప్పిచ్చేమా అన్నట్లువాడిపోయి వుంటాయి.మరికొంతమంది పైకేతిడుతూ వుంటారు.కొంతమంది ‘ఇంటికిఅ౦ు్మితే ఎంతొస్తుందా’అని పరీక్షగా చూస్తుంటారు.ఇది కాంతీ మనం రేపటివరకూవుంటే చూడవలసినదృశ్యం!”

ఆమెచప్పున దగ్గరకొచ్చి‘ఏ౦ుటండీ? ఏం జరిగింది?”అంది ఆందోళనగా.

అతడుక్షణం మాట్లాడలేదు. కిటికీవూచల్ని పట్టుకొనిబయట చీకట్లోకిచూస్తూ చాలాసేపు నిలబడిపోయేడు.అతడి కంఠం మందంగా౦నిపించసాగింది.

“ప్రతిమనిషిజీ౦తంలోనూ కొన్ని౦క్ మూమెంట్స్ వుంటాయికాంతీ! ఆ బలహీనమయినక్షణంలో నేను కొద్దిగానిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించేను.కానీ ఆ ఒక్క క్షణపు నిర్లక్ష్యానికినేను చెల్లించినమూల్యం ఎంతో తెలుసాకాంతీ ...... పదిహేనులక్షలు!!

క్షణంఆగి చెప్పసాగా డు.

“ఇంకోపది సంవత్సరాలుపోయిన తరువాతఈ సంఘటన జరిగి వుంటేనిలదొక్కుకునే వాణ్ణేమోగానీఇప్పుడు మాత్రం లాభంలేదు. స్థిరాస్థి, చరాస్థిఅన్నీ కలిపినా ఆరేడు లక్షలకన్నాఎక్కువ లేవే ......ఎలా ...... ఎలా ...... కాంతీ,రేప్రొద్దున్నే అందరికీముఖం చూపించటం?”

వెనక్కితిరిగేడు అతడి ముఖంలోఏదో రిలీఫ్ కనబడుతోంది.ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేసినరిలీఫ్! ఏ౦ ౦ుగలలేదనితెలిసిన తరువాతరిలీఫ్.

“అందుకేవెళ్ళిపోదాం కాంతీ!పూల౦ు్మనచోటకట్టెలమ్మలేను.ఇన్సాలెన్సీ పెట్టినాకొంత డబ్బు ౦ుగలచ్చు.మనకి. కాని కేవలంనా ౦ుద నమ్మకంతోనాకప్పిచ్చిన వాళ్ళనినేను ద్రోహంచెయ్యలేను.అనా ఆఖరి పైసాకూడా వాళ్ళనివుంచుకోనీ. నా దురదృష్టానికివాళ్ళు ఎందుకు బాధ్యులుకావాలి? ఈ వార్త దావానలంలావ్యాపించకముందేమనం ఇక్కడినుంచివెళ్ళిపోవాలి ......పద ...... ”

ఆమెకికొద్దికొద్దిగా ఏదో అర్థమయింది.కానీ అదికూడా అస్పష్టంగానేవుండటంతో “అసలేంజరిగిందండీ” అని అడిగింది.అతడు జరిగిందంతాచెప్పేడు. రంగయ్యమరణం గురించి ఆమెకిరాత్రే తెలిసింది,కానీ, ఆ మరణం తనజీ౦తగతినే మార్చేస్తుందనిఆమె వూహించలేదు.అంతా పూర్తిగా అర్థమయ్యేసరికిఆమె కాళ్ళూ చేతులుఆడలేదు. అసలుతను ౦న్నదంతాకలా, నిజమా అన్నభ్రాంతిలో పడిపోయింది.

ఆమెతెప్పరిల్లి పక్కకితిరిగేసరికి చైతన్యబాబుని ఎత్తుకోనిభుజాన వేసుకున్నాడు.ఆమె చప్పున అతడిచేయిపట్టుకుని “ఈ అర్థ రాత్రిపూటా?” అంది.

‘‘రేపొద్దునఅయినా కట్టుబట్టలతోయిలా వెళ్ళిపోవలసినవాళ్ళ మేగా కాంతీ.

ఆమెదుఃఖం కట్టలుతెంచుకునేలావుంది. అ అర్ధరాత్రిపూటఆమెకు నిద్రాభంగంకలిగించిన ఇంతపెద్ద చేదునిజాన్నిఆమె అంత తొందరగా జీర్ణించుకోలేకపోతోంది.ఎండకన్నెరగని బాబు,కష్టం అంటే ఏంటో తెలియనితను - నలుగురికీఆజ్ఞలిచ్చి పనిచేయించగలభర్త--ఎక్కడికి వెళతారు?ఈ అర్ధరాత్రి తుఫానులోఏ నీడని నమ్ముకొనిబయటకు అడుగుపెడతారు?’’

అతణ్నివారించుతూ,‘‘ఏమయితేఅదవుతుంది, ఇక్కడేవుంది పోదామండీ’’అంది అభ్యర్ధనగా.

చైతన్యభార్యవేపు సూటిగచూసేడు. అతడి కళ్ళలోఏదో చిత్రమైనభావం అరక్షణంపాటులీలగా కదిలించి.‘‘నువు ...... నువునా మాటకి ఎదురుచెప్పటంఇదే మొదటిసాడికదూ?’’ అన్నాడు.

ఆమెదెబ్బతిన్నట్లుచూసి తలవంచుకొని,హీనమైనసరంతో‘‘అబ్బే ...... లేదండీ...... ఎదురు చెప్పటంకాదు...... ఁ ఇష్టప్రకారమే కాని వండి’’అంది.

అన్నాకలోపలికెళ్ళి అరనిముషంలోబయటికివచ్చి,‘‘పదండి’’ అంది. అతడుఅప్పటికే బాబునుఎత్తుకుని వున్నాడు.ఇద్దరూ బయటికొచ్చేరు.

అతడుఏ దో జ్ఞాపకం వచ్చినవాదిలా ఆగేడు. చేతుకున్నరిస్టువాచీ తీసిభార్యకిస్తూ

లోపలపెట్టేసిరా కాంతీ. మనకిఅప్పిచ్చినవాడికిఓ వంద ఎక్కువొచ్చినాసంతోషమే’’ అన్నాడు. ఆమెలోపలికి వెళ్ళిపెట్టేసి వచ్చింది.

ఇద్దరూమెట్లు దిగేరు.

డ్రాయిగ్‌రూమ్ నిశ్శబ్దంగా వుంది.

తలుపుచప్పుడు కాకుండ బయటకొచ్చేరు.

దారికిఇరువేపులా వున్నమొక్కలు జాలిగాఁడ్కోలు చెబుతున్నట్లుగావూగుతున్నాయి.

కాంతిమతినోట్లో పైటచెంగుదోపుకొని ఏడుపు ఆపుకొంటూ, భర్తవెనుకే నెమ్మదిగానడుస్తోంది. చైతన్యభుజంఁద బాబు- జరుగుతున్న దానికిసంబంధంలేనట్టునిద్రపోతున్నాడు.

దూరంగామెరుస్తోంది.

గాలికిఆకులు కదిలినప్పుడల్లాఆశోకవృక్షం ఁదనుంచినీటిచుక్కలుపడిశబ్దం అవుతోంది.

దూరపుస్ట్రీట్‌లైట్లకాంతిలో ఆ భవనపుగోడలఁద నిల్చినవర్షపు నీటి మరకలు,ఏడ్చి ఏడ్చి సొమ్మసిల్లినచెక్కిళ్లఁదఆరిన కన్నీటి చారల్లావున్నాయి.

తాముపెంచిన గులాబీల్నీ,తానంతట పెరిగిననిద్రగన్నేరునీ దాటేరు.నిర్మించుకున్న హర్మ్యాల్నివదిలి, పర్ణశాలనిర్మించుకోవడం కోసంఅతడు పయనిస్తున్నాడు.

రోడ్డుకియిరువేపులా పాతిక సున్నపురాళ్ళు - శవం వెళుతున్నప్పుడునిలబడ్డ

సైనికుల్లావున్నాయి.

ఆగిఆఖరుసారిగా తన భవంతినిచూస్తున్నాడతడు.చిక్కటి చీకట్లోశిథిలమైన కోటలానిశ్శబ్దంగా వుందది.యుద్ధంలో సామ్రాజ్యముకోల్పోయి తమని ిడివెళ్ళిపోతున్నరాజును చూసి ముక్తకంఠంతోఆర్తిగీతం ఆలపిస్తున్నప్రజల్లా చెట్లుతలలూపుతున్నాయి.

అతడుచప్పును వెనుదిరిగి,మళ్ళీ తన ప్రయాణంకొనసాగించేడు. కొడుకుభుజంిద ఉన్నాడు- భార్య అనుసరిస్తూంది.

చీకటినెమ్మదిగా వాళ్ళనితనలో కలిపేసుకొంది.

ఆరున్నరఅయింది.

కిచెన్‌లోకాఫీనీళ్ళు మరుగుతున్నశబ్దం ినిపిస్తూంది. మేడిదఅలికిడిలేదు.

కౌసల్యయిక వుండబట్టలేకమేడిదకు వెళ్ళింది.

తలుపులుబార్లా తెరిచి వున్నాయి.ఎక్కడి సామాన్లు అక్కడేవున్నాయి. మనుష్యులుజాడమాత్రంలేదు. కంగారుగా క్రిందకిదిగివచ్చి రకి చెప్పింది.

రమొదటిసాడి నమ్మలేదుకానీ సయంగా చూసేక అతడికినమ్మక తప్పలేదు.అసలేం జరిగిందో అర్థంకాలేదు.

అంతలోగూర్కా వచ్చి రాత్రివాళ్ళు బయటికివెళ్ళిన సంగతిచెప్పేడు.

దాంతోఅందరిలోనూ కలవరంమొదలయింది.

అంతఅర్థరాత్రి ఎవరినీ లేపకుండా,ఎవరికీ చెప్పకుండా వెళ్ళాల్సినఅవసరం ఏముంది? అసలెక్కడికివెళ్ళినట్లు?

ఆరోజుప్రొద్దున్నే రంగయ్యఅంత్యక్రియలు.దానికికూడా హాజరవడఅన్నయ్య?

అన్నిప్రశ్నలకీ సమాధానంఅరగంట తరాత తెలిసిందిఅతడికి--

దాదాపుపదిహేను లక్షలలువగల స్టాకు పూర్తిగానాశనమై పోయిందనీలక్షాధికాడయినఅన్నయ్య ఒక్కరాత్రిలోకట్టుబట్టలతోబయటకు వెళ్ళవలసినస్థితి ఏర్పడిందనీ.

వణికిపోయేడు.

ఇంతచేదు నగ్నసత్యాన్నిజీతంలో ఎప్పుడూఎదుర్కోలేదతడు.అన్నయ్య పరచినగొడుగులోనే పెరిగి పెద్దవాడయ్యేడుయిప్పటి వరకూ.

ఇప్పుడేంచెయ్యాలో తోచలేదు.

ఆస్థిలాక్కుపోవటానికిఅందరూ వస్తారని అతడికితెలుసు.

అయినాఏమైతే అదవుతుందనిఓ నిశ్చయానికి వచ్చేడు.అంత వరకూ వస్తే అప్పుడుచూసుకొందామనుకున్నాడు.ఈ లోపులో అన్నయ్యనివెదకాలి. డబ్బూ,ఆస్థీ లేకపోయినా

అన్నయ్యతోడుగా ఉంటే అదో ధైర్యం.అయినా వున్న ఈ ఒక్క ఆధారాన్నీవదిలేసి వెళ్ళిపోతే

ఎలా?ఎక్కడ తలదాచుకొనేది?ఎప్పుడో పోయేదాన్నిఇప్పుడేవదులుకోవటం దేనికి? అంతవరకూవచ్చేకే చూసుకొందాం.

తంతీసుకున్న ఈ నిర్ణయంఅతి కొద్ది రోజుల్లోనేగొప్ప ఫలితా న్నిచ్చింది.

చీకటిలోరైలు దూసుకుపోతోంది.

కంపార్టుమెంట్జనంతో కిక్కిరిసి వుంది.కదలటానికి కూడాచోటులేదు. లావెట్రీ,ప్రక్క జనం నడిచేదారిలోఓ మూల ఒదిగికూర్చున్నాడుచైతను. అతడిఒడిలో బాబు నిద్రపోతున్నాడు.కాంతి అతడి భుజంపైదవాలి పడుకుంది.

అతడికినిద్రరావడంలేదు.ముడుచుకొని కూర్చోవడంవల్లమోకాళ్ళ దగ్గరనొప్పిగా వుంది. అతడికికొద్దిదూరంలో ఓ రైరు కూర్చునిచుట్ట కాలుస్తున్నాడు.ఆ పొగకి అతడి కడుపులోతిప్పుతోంది. యింకో ప్రక్కఓ కూరగాయలమ్మ తట్టలుపేర్చి కూర్చుంది.

కంపార్టుమెంతులోంచిలోపలికి గానీ బయటికిగానీ వెళ్ళటానికిదారిలేదు.

సీట్లపైదకూర్చున్నవారు నిద్రలోకిజారుకున్నారు.

రైలుమాత్రంముందుకు సాగిపోతూనేవుంది.

కొద్దిదూరంలోకలకలం వినిపించితేచూచేడు చతన్య.టిక్కెట్ కలెక్టర్చెకింగ్ చేసుకొంటూవస్తున్నాడు.'

"టిక్కెట్ప్లీజ్!"

చైతన్యతన సహజసరంతో "లేదు" అన్నాదు.ఆ కంఠంలో కన్పడిన'కమెండ్' టిక్కెట్కలెక్టర్కి ఒళ్ళుమండించింది.

అతడిభుజాన్ని నొక్కిపెట్టి - "ఎంత ధీమాగాచెబుతున్నాపురాలేదని? అడుగుతున్నదినీ నౌఖరు అనుకున్నావా?"అంటూవిసురుగా తోసేడు. చైతన్యవెనక్కిపడి తలతలుపుకు కొట్టుకుంది.విసురుగా లేస్తూ " యూ బాస్టర్డ్...... " అనబోయేడుకానీ ఆ మాట బయటికిరాలేదు. దానికిముందే--

"దొంగనాయాళ్ళందరూటికెట్ లేకుండఎక్కబట్టే మాలాంటివోళ్ళకి కూసునేటందుకుచోటు దొరకటంలేదు"అంది ఓ కూరగాయలమ్మ.

అతడుసిగ్గుతో కుదించుకుపోయాడు.

ఎవరికయినాఆ అభిప్రాయం కలగటంలోతప్పులేదు. అతడిబట్టలు రష్‌లోఎక్కడంవల్ల చిరిగేయి,గెడ్డం మాసివుంది.రైలుమసికి చొక్కా నల్లగానల్లగా మరి ృతంగాతయారయింది.

నిద్రలేవల్ల కళ్ళుఎర్రగా వున్నాయి.

"పక్క స్టేషన్‌లో దిగిపోవాలితెలిసిందా?" అంటూటికెట్ కలెక్టర్‌ముందుకు

సాగిపోయేడు.మొహంలో ఏ భావమూలేకుండా చైతన్యకూర్చుని వున్నాడు.

అతడికిదిమొదటి దెబ్బ.అంతస్తు మారిన షయంఅతడికి మొదటిఅనుభవాన్ని ఇచ్చింది.పాత అలవాట్లనీ,పాత పద్ధతుల్నీమర్చిపోవాలి యిక.

అతడాఆలోచనల్లోవుండగానే కాంతి "ఏమండీ" అంది. అతడు ఉలిక్కిపడిభార్యవేపు తిరిగేడు.ఆమె నిద్రలోంచిలేచి చాలా సేపయినట్లయింది.

ఆమెవెంట తెచ్చుకున్నచిన్న గుడ్డసంచితడుముతూ మొహంవాడిపోగా" అయ్యో"

అంది.

"ఏమయింది?"అడిగేడు.

మ్లానమయినతన వదనంఅతనికి కనిపించనివకుండాతలదించుకుని"కొంచెం డబ్బూ,కొంచెం నగలూ అందులోపెట్టేనండీ. రష్‌లోజారిపోయినట్టున్నాయి" అంది. ఆమె ఈ మాటలంటున్నప్పుడుచైతన్య వెనక్కిజారబడి కళ్ళుమూసుకొని వున్నాడు.ఈ మాటలకు అతడిమొహంలో ఏ భావమూకనబడలేదు.అలా కళ్ళు మూసుకునే"మన 'కేదీ' దక్కదనినాలుగ్గంటల క్రితమేతెలిసినా, ఇంకా దేనికోసమోపాకులాడతేవేంకాంతీ?" అన్నాడు నిర్లిప్తంగా.

"అలామాట్లాడకండి" అందామె రుద్దమైనకంఠంలో.

"తప్పేముందికాంతి. ఈ జన్మలోఋణం వున్నవాళ్ళకోసంనువు కొంత పారేసుకున్నావ్,అంతే" అన్నాడు.

రైలుబిగ్గరగా కూస్తూ ఆగింది.

ఏదోచిన్న స్టేషన్.

చైతన్యబాబుని భుజందవేసుకుంటూ 'పద కాంతీదిగిపోదాం' అన్నాడు.

ఊరూపేరూ తెలీని ఆ చిన్నపల్లెలో దిగటంఆమెకు యిష్టం లేదు.క్షణం తలపటాయించింది.

పక్కనున్నరైతు దాన్ని ఇంకోలా తీసుకునిచైతన్యతో.

‘‘టికెట్‌కలెక్టర్ అట్లాగేఅంటాడు. దాన్ని పట్టుకునిదిగిపోనక్కర లేదులే.దిగాల్సిన వూరొచ్చేవరకూ కూసో ఫర్లేదు.’’ అన్నాడు.

‘‘దిగాల్సినవూరేదో నిర్ణయించేదిమనంకాదు’’ చైతన్యదిగుతుఅన్నాడు. కాంతికూడా దిగక తప్పలేదు.

రైలునెమ్మదిగా కదిలిచీకట్లో అదృశ్యమయింది.ప్లాట్‌ఫారమమతా నిర్మానుష్యంగవుంది.

చుట్టూచూసేడు.

చిన్నదీపం ిమినుక్కు ిమినుక్కుమంటూ వెలుగుతోంది.స్టేషన్ మాస్టరు దీపంపట్టుకుని వెళ్ళిపోయేడు.

దూరంగాఏదో పిట్ట ికృతంగా అరుస్తోంది.స్టేషన్ బయటపెద్ద పెద్ద చెట్లుజుట్టు ిరబోసుకున్నదయ్యాల్లా ఉన్నాయి.

చైతన్యస్టేషన్ మాస్టర్ గదివేపునడిచేడు. తలుపులువేసి వున్నాయి. లోపల్నుంచిగురక ినిపిస్తోంది.

వెనుదిరిగిభార్య దగ్గరకు వచ్చేడు.

ఇద్దరూస్టేషన్ నుంచి బయటకువచ్చేరు.

సన్నగాతుంపర పడుతోంది.

నిజానికిదివూరు కాదు. రైలు కొండగుహలోంచివెళ్ళవలసిరావటంవల్లఅక్కడ హాల్టుపెట్టేరు. అదంతా చిట్టడిి,వరుసగా కొండలు. చిన్నపల్లె అక్కడికి నాలుగుమైళ్ళ దూరంలోవుంది.

వర్షానికినేలంతా చిత్తడిగావుంది.

స్టేషన్‌బయట పది అడుగులదూరం నుంచే దట్టమైనచెట్లు ప్రారంభమయ్యాయి.నీళ్ళగుంట దగ్గర్నుంచీినబడే కప్పలబెకబెకల శబ్దంతోకీచురాళ్ళు కలిసిశబ్దం గగుర్పాటు కగిలిస్తోంది.

చైతన్యచుట్టూ చూసేడు.

ప్రకృతిమనిషిని సవాల్ చేస్తున్నట్టువుంది.

చెట్లమధ్య నుంచికాలిబాట లేనట్లువుంది.

ఆ సమయంలోబయట అడుగు పెట్టటంఅంత మంచిది కాదనుకున్నాడు.

స్టేషన్‌మాస్టరు గది పక్కనేక్రిందకు వంగిన రేకులక్రింద కూర్చునే చోటుదొరికింది.

భార్యచేతుల్లోనికొడుకుని తీసుకుంటూ‘‘నువు కొంచెంసేపుపడుకో కాంతీ’’ అన్నాడు.

కాంతిమతిచేతి సంతిలోంచిచీరతీసి పక్కగా వేసింది.పడుకున్న రెండు ని౹షాల్లోగాఢనిద్రలో మునిగిపోయింది.

బాబుశరీరం కొద్దిగా వెచ్చగావున్నట్లు తోచిందిఅతనికి. బైట చలిగాలికిఅని సరిపెట్టుకున్నాడు.

కాలంనెమ్మదిగా ముందుకుసాగుతోంది.

డబ్బులేనివాడికి వచ్చేమలేరియా జరంలాఆగి ఆగి కురుస్తోంది వర్షం.

అతనికినిద్ర రావటంలేదు.గోడకు అనుకుని చీకట్లోచూస్తూ కూర్చున్నాడు.దూరంగా ఎక్కడో గట్టిగాఉరి౹ంది. ఆ శబ్దానికి మేల్కొనిఏడవసాగాడు బాబు.

కాంతిఇట్నుంచి అటు వత్తిగిల్లుతూ''ఫ్రిజ్‌లో కాడ్‌బరీస్‌వుంది. కొద్దిగా పెట్టు''అంది నిద్రలోనే.అతనికి తెరలుతెరలుగా నవ్వువచ్చింది.

బాబునువళ్ళోంచి తీసి,భుజం౹ద వేసుకునిజోకొట్టసాగేడు.

అతడికిఇప్పటివరకూ జరిగిందంతాకల కాదని, నిజమేననినమ్మకం ఇప్పుడిప్పుడే

కలుగుతోంది.

తూర్పునవెలుగు రేఖలునెమ్మదిగా ౹చ్చుకుంటూవుండగా కాంతి లేచింది.క్షణం ఆమెకు ఏ౹ అర్థంకాలేదు.చైతన్య భార్యవేపుచూసి నవేడు.

ఆమెనవలేదు.

అతడివేపే పరిశీలనగా చూస్తూ''౹రెలా వున్నారో తెలుసా?''అంది

అతడునవ్వుతూనే ''ఎలావున్నాను'' అన్నాడు.

''పదిరోజులుసముద్రం ౹ద పనిచేసివచ్చిన బెస్తవాడిలా...... ''

బాబునుఆమెకు అందిస్తూ, ''ముందుముందు ఆ పనే చెయ్యాలేమో''అన్నాడు. ఆమెకు ఈ పరిహాసాన్ని౹ని ఆనందించే స్థితిలోలేదు. భర్తచేసిన అనౌచిత్యపుపని తాలూకు ఫలితాలుఒక్కొక్కటే కనబడుతూన్నకొద్దీ ఆమెకు కోపం, ౹సుగూ ఎక్కువఅవసాగేయి. దానికితోడు అంధకారమైనభ౹ష్యత్తు.

చైతన్యచెట్టునుంచిపుల్ల ౹రిచి ''అదే౹బ్రష్ ...... పేస్ట్ లేదు,సారీ'' అన్నాడు.

అతడుఈ పరిస్థితిని తేలిగ్గాతీసుకోవటానికి మానసికంగాతయారవుతూ. ఆమెనితయారు చేస్తున్నాడు.

దూరంగాఏదో గూడ్స్ బండి వస్తోంది.ఒక పోర్టర్ జండా పట్టుకునిదూరంగా వెళుతున్నాడు.ప్లాట్‌ఫారం అంతా ఖాళీగావుంది.

బాబులేచి గుక్క పెట్టిఏడవసాగేడు . చైతన్యచప్పున అటు వెళ్ళికొడుకుని చేతిలోనితీసుకున్నాడు. బాబుఆపకుండ ఏడుస్తూనే వున్నాడు.అతడికి పిల్లల్నిఓదార్చటం తెలీదు.

భార్యవేపు నిస్సహాయంగాచూస్తూ "ఏం కావాలటండికి ...... " అన్నాదు.

ఆమెనెమ్మదిగా జవాబిచ్చింది...... "పాలు"

అతడికేంచెయ్యాలో తోచలేదు."ఎలా ఇప్పుడు?" అన్నాదు.

ఆమెమాట్లాడలేదు.

బాబునిఎత్తుకుని లాలిస్తూస్టేషను బయటకువచ్చేడు.

స్టేషన్కివంద గజాల దూరంలోచిన్నపాక కనిపించింది.అటు వేపు వెళ్ళాడు.కొంచెం

దగ్గరగావెళ్ళేసరికి అదో చిన్నటీ బడ్డీలాకనిపించింది. ప్రాణంలేదొచ్చింది.ఆ నిర్మానుష్య మైనుఅడంలో ఆ మాత్రమైనాకనిపించినందుకు సంతోషించాడు.

బల్లంద నలభయ్ఏళ్ళనాడు నిలబడి'టీ' కలుపుతున్నాడు.

సాధారణంగాఅక్కడ అమ్మకం ఏదీ జరగదు.స్టేషన్లో దిగే వాళ్ళుకూడా ఎవరూ వుండరు. అడంలోవున్న నాలుగయిదుపల్లెలకు రైల్లోప్రయాణం చేసేవాళ్ళెవరూ రారు.

అంతప్రొద్దున్నే తనబడ్డీ దగ్గరకు వచ్చినవాళ్ళను చూసివాడువుత్సాహంతో "రండి.బన్ వుంది, వేడిటీ వుంది" అని ఆహ్వానించేడు.నిజానికి చైతన్యఅంతక్రితం రోజుమధ్యాహ్నంనుంచీ ఏం తినలేదు.అయినా తను దగ్గరడబ్బు లేదన్నంషయం మర్చిపోలేదు.అతడు. అందుకనే అతినెమ్మ దైన సరంతో

"కొంచెంపాలు కావాలి బాబుకి...... " అన్నాడు.

వాడుగ్లాసుతో పొయ్యి ందున్నపాలు గరిటతో తీసియింకో గ్లాసులో పోస్తూ

"పాలైతేఇరవయ్ పైసలు" అన్నాడు.

చైతన్యతల సిగ్గుతో క్రిందకువంగిపోయింది.

"చూడుబాబూ, మా దగ్గరడబ్బు లేదు"అన్నాడు అభ్యర్థిస్తున్నట్లు.

చప్పునచేతిని వెనక్కుతీసుకుని---

"ఏంటి...... అరువు బేరమా ......ప్రొద్దున్నే ...... " అన్నాడు.ంసుగుతో.

చైతన్యమాట్లాడలేదు.

కాంతిమతిప్రేక్షకురాల్లా చూస్తోంది.

బడ్డీవాడుఏదో పనివున్నట్లువెనక్కి తిరిగి నిముషంపాటుసీసాలు సర్ది మళ్ళీతిరిగి

ఇంకావాళ్ళక్కడే వుండటంచూసి, మొహంచిట్లించి "వెళ్ళండయ్యా"అన్నాడు.

చైతన్యతలపటాయిస్తూ "బాబుఏడుస్తున్నాడు" అన్నాడు.

అర్థంలేనిఈ సమర్థనం వాడు విచిత్రంగాచూసి, "అయితే నన్నేంచెయ్యమంటావయ్యా?బోణీ బేరం అరువుపెట్టమంటావా? ఇకఈరోజు నేను పస్తుండాల్సిందే"

అన్నాడు.

బోణీఅనగానే చైతన్యకితన బిజినెస్గుర్తుకొచ్చింది. ఉగాదిరోజునప్రతి సంవత్సరమూ

లక్షరూపాయలకి తక్కువకాకుండా ఓ కాంట్రాక్టు మీదసంతకం చేయడంఅతని కలవాటు.

బిజినెస్లో"సెంటిమెంటు" విలువతెలిసిన చైతన్యతన కొడుకు క్షుద్బాధతీర్చటం కోసం బడ్డీవాడినిపాలడగలేకపోయాడు,అరువుమీద.

బాబుఏడుపు ఎక్కువయింది.

ఆమెచేతుల మధ్యఆగకుండా ఏడుస్తున్నాడు.అతణ్ణి సముదాయించటంకోసం అటూ ఇటూ చేతులమధ్య త్రిప్పుతూహైరానా పడుతోందిఆమె. ఆ విసురుకి మంగళసూత్రంఅటూ ఇటూ వూగుతోంది.

"ఎంతగ్లాసు పాలు?" అడిగేడు.

"ఇరవైపైసలు ...... "

"గ్లాసుపాలియ్యి రెండు బన్లుయిచ్చి రెండు కప్పులటీ కూడా చెయ్యి."

డబ్బూ...... " అనుమానంగా చూస్తూఅడిగాడు.

ఆ కంఠంలోకనబడిన ఆజ్ఞఅతడిని కట్టిపడేసింది.చప్పున గ్లాసెడు పాలుఅందించేడు.

బాబుఆత్రంగా తాగసాగేడు.

ఖాళీగ్లాసు బడ్డీవాడికిఅందించి, బాబు మొహంపైట చెంగుతో తుడుస్తున్నభార్యతో చైతన్యనెమ్మదిగా స్ఫుటంగాఅన్నాడు.

"నీమంగళసూత్రంఇవ్వు కాంతీ పాల ఖరీదుగా?"

“ున్నుంరిగి ంద పడ్డట్టుచలించిపోయిందామె.చివున తలెత్తిఏదో అనబోయింది. చైతన్యఆమెనే చూస్తున్నాడు.ఆ కళ్ళలో ఏదో శక్తి...... ఆజ్ఞాపించే శక్తి.

ఆమెనెమ్మదిగా మెడలోంచిసూత్రాల్ని తీసి చెక్కంద పెట్టింది.

ఏదోకల చూస్తున్నట్టునిశ్చేష్టంగా నిలబడ్డషాపువాడు తేరుకుని “ఇదేంటి?”అన్నాడు కంగారుగా.

“అదేమా దగ్గరున్న డబ్బు...... ”

భార్యతోసహా వెనుదిరుగుతూ- “ఆ రోజు తిరుపతిలోదేవుడు కిచ్చిననిలుపు దోపిడీలో ంగిలినమంగళసూత్రాలుఈ రోజు ‘మన’ దేవుడినిరక్షించుకోవటం కోసంఅం ఇచ్చే సేననుకోకాంతీ, బాధ పడకు” అన్నాడు. అంతలో వెనుకనుంచిబడ్డీవాడి కేక ంనిపించింది.ఆగి ఏంటన్నట్లుచూసేడు.

““నేనూమడిసినేనయ్యా.ఈ సూత్రాలు తీసుకొని ఆడదానిఉసురు పోసుకోమంటావా?”

“నీబోణీ పాడుచెయ్యటంనా కిష్టం లేదు.”

“బోణీలేకుంటే పీడాబోయె...... ”

“నీకురుణపడటం నాకూ ఇష్టంలేదు.”

“సాల్లేవయ్యాపెద చెపొచ్చావ్- నాకూ పెళ్ళాం పిల్లలున్నారు.గ్లాసుడు పాలకోసం సూత్రాల్నితీసుకోమంటావా?”

“సూత్రాలుతప్ప యింకేం లేవుమరి?”

ఇద్దరిలోపట్టుదలకి ఎవరూతక్కువకాదు.

“పదకాంతీ ...... ”అన్నాడు చైతన్య.

పదిఅడుగులు నడిచేరు.మళ్ళీ వెనుకనుంచిఆగముని పిలుపు.

బడ్డీవాడుగల్లా పెట్టె తెరచి,మొత్తం అంతా పైకి తీసేడు.

వాటినిపట్టుకొని పరిగెత్తుతూంళ్ల దగ్గరకు వచ్చేడు.

రెండుఅయిదు రూపాయలు నోట్లు,నలిగిన పాత పదిరూపాయల నోటొకటీంగిలిన చిల్లరఅంతా చైతన్యచేతిలో పోసేడు.

ఆశ్చర్యంగాచూసేడు చైతన్య.

గ్లాసుడుపాలిచ్చి ఆడదాని సుత్రాలుదోచుకున్నాడన్నచెడ్డ పేరు నాకెందుకులేవయ్యా.

అంతేవున్నాయి డబ్బులుతీసికెళ్ళు ...... ”

చైతన్యఅతడి మాటలోనినిజాయితీకి కదిలిపోయాడు.కళ్ళల్లో సన్నటినీటిపొర.

అక్కణ్నుంచిసాగిపోతూ భార్యతోఅన్నాడు, "వ్యాపారంలోపడి బయట ప్రపంచంగురించే తెలుసుకోలేదుసుమీ ఇన్నాళ్ళూ ...... "

"అంటే?"

"సాటిమనిషిఅవసరం మీద ఆడుకోకుండాబ్రతికున్న నిజాయితీఇంకా మనుష్యులలో

వుందన్నమాట."

"నిజాయితీ?"సేఠ్ చమన్‌లాల్అన్నాడు. "నిజాయితిఏమిటి సాబ్. అట్లఆస్థంతా వదిలేసిరాత్రికి రాత్రి వెళ్ళిపోవాల్సినఅవసరం ఏమొచ్చింది!కొంతకాలం ఆగమంటేఆగమా మేము? తరువాతతనే నిలదొక్కుకునేవాడుకాడా ఏమిటి?"

రమఅవునన్నట్లుతలూ పేడు.

డ్రాయింగ్‌రూములో సేఠ్లందరూకూర్చున్నారు.

చమన్‌లాల్మాట వింటుంటేఅన్నయ్య ఎంత తప్పుచేశాడోఅనిపిస్తోంది. రమకి. అతడికితెలీదు తనముందు కూర్చున్నవన్నీతాచుపాములని, అందులోఒ క పాము ఇల్లంతా పరీక్ష చేస్తోంది, ఇంకో పాముమొత్తం అప్పిచ్చినవాళ్ళ లిస్టునీ,ఆస్థుల విలువల్నిలెక్కచూసి రూపాయికి ఎంతవస్తుందో అంచనా వేస్తోంది.అనుమానం ఎక్కువవున్న పాము ఆ రాత్రిచైతన్య తనతోఎంత తీసుకుపోయాదోఅని అనుమానపడుతోంది.

అప్పటికిచైతన్య ఆ యిల్లువదిలి పన్నెండుగంటలు కావొస్తుంది.బిజినెస్ సర్కిల్స్‌లోఏ వార్త కైనా ఆ సమయంచాలు.

అన్నయ్యకిమీరందరూ బాగా తెల్సుగాలాల్‌సాబ్ ...... " అన్నాడురమ.

"అయినాఅలా ఎందుకు వెళ్ళిపోయాడో?"

"తెల్సుకాబట్టే వెళ్ళిపోయాడు"అనుకుందికొంచెం నిజాయితీమిగిలివున్న పాము.

సేఠ్‌చమన్‌లాల్‌గొంతు సర్దుకున్నాడు."రమ సాబ్ ...... "అన్నాడు. "చైతన్యగారుంటేఇంకోలా జరిగివుండేది.మీకా, ఈ బిజినెస్ ఏమీ తెలియదు.మా వేపునుంచి కూడాఆలోచించాలి మీరు. ఈ పరిస్థితులలోఇట్లాగే కొంతకాలంజరిగిందంటే అసలుధరేమీ రాదు. తొందరగాఅన్నీ అమ్మకానికి పెట్టాల.ఏమంటారు మీరు?"

"అన్నీఅంటే ...... "

"మీకుతెలియంది ఏముందిసాబ్" వినమ్రతగాఅన్నాదు సేఠ్ "స్థిరాస్థులు- చరాస్థులు."

రంగొంతులో తడారిపోయింది.

ఇదేదోఅవుతుందని తెలుసు.కానీ మరీ ఇంత తొందరగాఅవుతుందని అనుకోలేదుఅతడు. వేలం పాడేవాడుఒక్కొక్క సామానూ పాడుతూవుంటే, తాము దూరంగానిలబడి చూసేదృశ్యాల్ని ఊహించుకొన్నాడు.శరీరం జలదరించింది.

"మాకెంతంగులుతుంది సేఠ్‌జీ?"అడిగేడు.

చమన్‌లాల్‌నవేడు.

మునిగేవాడుగడ్డి పరకను పట్టుకుని"ఇదేంటి" అని అడిగితేఒడ్డున వున్నవాడునంనట్టు నవాడు.

"ఇక్కడవున్న వాళ్ళందరికీఇచ్చిన దాంట్లోసగం అన్నా వస్తుందన్ననమ్మకం లేదు

రంగారూ! అందరికీ వచ్చేకఏదయినా ంగిలితేఅది ఁకే ...... "

అన్నయ్యరాత్రికి రాత్రి అంతా వదిలిఎందుకు వెళ్ళిపోయాడోఅర్థమైంది అతడికి.

బిజినెస్‌అంటే పూలు పరిచినపాన్పుకాదని తెలిసింది.

ఒడలుబళ్ళవటంఅంటే ఏంటో కళ్ళెదురుగాకనబడుతోంది.

వాళ్ళకింకాఏదో నచ్చచెబుదామనుకున్నాడు.ఎదురుగా కూర్చున్న వాళ్లుఇలాటి ంషయాలలోఢక్కా మొక్కీలు తిన్నవాళ్ళనీతనలాటివాళ్ళని చాలామందినిచూసేరనీ అతడికి తెలీదు.

ఆ ఆస్థుల్నిఅమ్మే చర్యని ఆపుచెయ్యడానికిఅతడు చేస్తున్నప్రయత్నం ఈ ంధంగాఫలించలేదు.

ఇంకోంధంగా ఫలించింది.

అతడేదోచెప్పటానికి గొంతుసవరించుకొంటూ వుంటేలోపల నుంచి ఓకేక ంనిపించింది.

అదికిరణ్మయిది.

అతడుసోఫాలోంచి ఒక్క ఉదుటునలేచి లోపలికిపరుగెత్తాడు.

ఆరోజుయింటిలో ఎవరికీ భోజనాలులేవు.

అందరిమనసులూ కలతబారివున్నాయి.,

కౌసల్యనిపట్టుకోవటం ఎవరితరమూకాలేదు. అందులోనూఆమెకి పెద్దన్నయ్యపట్లవున్న చనువుఇంకెవరితోనూ లేదు.

శారదసంగతి సరేసరి.

అందరిలోకిబింకంగా వున్నదికిరణ్మయే.

బీదతనంవల్లభయం లేదామెకు.మొగవారెవరూ తోడు లేకుండనేఆమె కష్టాల నెదుర్కొంది.ఇపుడు కొత్తగా ఆమెకి వచ్చేసమస్యలేఁ లేవు.అదికాక ఇప్పుడామెకి రఁ తోడున్నాడు.

కౌసల్యరూములో కూర్చుని వుందిఆమె. కౌసల్య తలగడలోమొహం దాచుకునినిస్తాణగా పడుకుని వుంది.

క్రిందడ్రాయింగ్ రూమ్‌లో రఁ మాట్లాడుతున్నాడు.

కిరణ్మయిపెదవుల ఁద ఎందుకోనవు కదిలింది.లేచి తనగదిలోకి వెళ్ళింది.

శారదఆ గదిలో కిటికీలోంచిబయటికి చుస్తోంది.ఆమె మొహం వాడిపోయివుంది. కళ్ళుపీక్కుపోయాయి.

కిరణ్మయిలోపలికి రావటంచూసి అటు తిరిగింది.

ఆమెమాత్రం శారదని గమనించకుండాతన పెట్టె దగ్గరకువెళ్ళి చిన్నడబ్బా తీసుకొని, ఆ గదిలోంచినిష్క్రఁంచింది.

రెండునిఁషాల తరువాతఆమె కేక ఆ భవనపుగదుల మధ్యప్రతిధ్వనించింది.రఁ పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు.

డబ్బాలోవున్న టిక్కెట్‌నెంబరు - పేపరులో వెతుక్కోవటానికిఆమెకు ఎక్కువ సమయంపట్టలేదు.

మొట్టమొదటి నెంబరేఅది.

ఒకబీద స్కూలు మాస్టారికడుపున పుట్టికష్టాలను చివరికంటాఅనుభఁంచి, గొప్పవాళ్ళపట్ల హీనమైనఅభిప్రాయాన్ని ఏర్పర్చుకున్నఆ అమ్మాయి - ఆమె తండ్రికున్నఒక పాడు వ్యసనంవల్లక్షణంలో పది లక్షలకిఅధికారిణిగా మారిపోయింది.

"ఏముంది?ఎవరూ అరిచింది? ...... అడిగాడుసేఠ్ లోపలికి చూస్తూ.

"రఁసాబ్" గట్టిగా పిల్చేడుచమన్‌లాల్.

లోపల్నుంచిఎవరూ పలకలేదు.

చమన్‌లాల్‌సోఫాలోంచి లేవబోతూవుంటే లోపల్నుంచిరఁ వచ్చేడు. అతడిమొహంలో ఁనూత్న మైనకాంతి కనబడుతోంది.

" ఏమైంది?"అంద్రూ ఆ త్రుతగాఅడిగేరు.

అతడువచ్చి సోఫాలో కూర్చునిగట్టిగా వూపిరి పీల్చుకున్నాడు.క్షణం నిశ్శబ్దంగా వుండితరువాత అన్నాడు-

"ఁరుఈ ఆస్థి అఁమ్మ పంచుకోవాలనుకుంటేమా కభ్యంతరంలేదు. కానీ దీన్నంతా

నాచేతులలోపెడితే కొద్ది రోజులలోనేఁ ఁ అప్పులన్నీ తీర్చేస్తాననిహాఁ ఇస్తున్నాను"అతడి కంఠంలో ధీమాధనించింది.

"కొద్దిరోజుల్లోనా?" ఎలా?"అనుమానంగా అడిగేరెవరో.

"ఈబిజినెస్‌ని కొత్తయాజమాన్యంలోకితీసుకురావటం దారా"అన్నాడు రఁ. "యజమానిఎవరోకాదు, నా కాబోయేభార్య కిరణ్మయి. ఆమెఈ బిజినెస్‌ని ఎలాకొంటుందీ

అన్నఅనుమానం వున్నవాళ్ళు ఇదిగో - ఈ లాటరీటిక్కెట్టునీ, ఈ రోజుపేపర్నీ పరీక్షించి చూసుకోవచ్చు...... "

అయిదునిఁషాల సంప్రదింపులతరువాత ఆ గదిలోంచివాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

ప్రస్థానం సాగిపోతోంది.

మహాసముద్రాల్లో అంతర్లీనంగాజల ప్రవాహాలుంటాయని...... రొయ్యలు గుంపులు

గుంపులుగాఒకచోట నుంచి ఇంకోచోటకి వలస పోతూవుంటయని ముందొకచోటప్రస్తాఁంచటం జరిగింది.కాలం అనే ప్రవాహంలోఈ రొయ్యల ఎక్స్‌పోర్టర్‌కూడ అలాగే పయనించసాగేడు.కుర్చీలో కూర్చుని పనులనినిరహించటంవేరు - నిలబడిపని చేయటం వేరుఅన్న ఁషయం అతడికితెలియక కాదు.కానీ దాన్ని గురించి అతడుప్రస్తుతం ఆలోచించేస్థితిలో లేడు.ఇల్లు పూర్తిగా తలగబడిపోతూవుంటే అంతా సరనాశనంఅయిపోయిందని నిశ్చయంగాతెలిసేక, జరుగుతున్నదాన్ని నిశ్చలంగా నిలబడిచూసే స్థితి అతడిది.ఇంకే కోర్కెలేదు. ఒక ఁధమైనస్తబ్ధత అంతే.

అద్దాలగాజు మేడలాంటిఅపురూపమైన వాతావరణంలోఅతడు పెరిగాడు. అకస్మాత్తుగాఅది పగిలిపోయింది. ఆశ్చర్యంఏఁటంటే- అక్కడ్నుంచిక్రిందపడినా అతడికిబాధగాలేదు.బాధల్లా అతడితోఏడడుగులు నడిచిననేరానికి అతడితో కష్టాలనుభఁస్తున్నకాంతిమతి గురించి.

భర్తఒక బలహీనపుక్షణంలో చూపించిననిర్ల క్ష్యమే తమఈ స్థితికి కారణం అని ఆమెకితెలుసు. కానీ దాన్నిఆమె ఎందుకో క్షఁంచ లేకపోతోంది.

తప్పుచిన్నదా పెద్దదాఅన్న ఁషయం ...... తప్పునిబట్టికాక ...... ఆ తప్పువల్లఏర్పడే పరిణామాలబట్టివుంటుంది కాబోలు.కష్టాలు అనుభఁస్తున్నకొద్దీ అతడు చేసినతప్పు పెరిగి

పెద్దదైకళ్ళముందు ఁస్తృతంగావ్యాపిస్తోంది. ఏ రోజోఅది అగ్నిపరతంలా బ్రద్దలవకతప్పదు. కష్టాలేమనిషిని సానబడతాయి.

కష్టాలపట్లకాంతిమతి మానసికస్థితి ఇలా వుంటే,బాబు శరీర పరిస్థితియింకోలా వుంది.

ఋతువులమార్పుని శరీరం ఎలా అనయించుకోలేదో- ఆర్థిక స్థితిలో మార్పునీఅలానే అనయించుకోలేదు.

వేసంలో[ప్రిక్లీహీటుతోనూ- చలిలో వెచ్చనిరాజాయి[క్రింద [ప్రకృతినెదుర్కొన్న ఆ లేతశరీరం ఒక్కసారిగా బయటకొచ్చేసరికితట్టుకో లేకపోయింది.

డబ్బులేకపోవటం కూడాఒకోసారి మంచిదేమో?ధర్మాంటరు వుండివుంటే చాలు శరీరంనూట నాలుగు చూపించిఆ దురదృష్టవంతులయినదంపతుల్ని మరింతకంగారు పెట్టేది.

" శుభ్రంగావున్నావ్ - ఏదయినాపని చేసుకోలేవ్!"

చైతన్యనవేడు. "నే నడుగుతోందిధర్మంకాదండీ, పనే...... "

అవతలివ్యక్తి గతుక్కుమని"మాకే పనిలేక ఛస్తోంటేనీ సొద ఏంటయ్యా, వెళ్ళువెళ్ళు ...... " అని కసురుకున్నాడు.

"నాకొడుక్కి వళ్ళుజరంతో కాలిపోతోంది...... "

అవతలిమనిషి మొహంచిట్లించి "ప్రతివాడికిఏదో అలవాటయి పోయి, చిన్నపిల్లలు

పేరుచెప్పి పబ్బం గడుపుకోవటం......" అన్నాడు .

చైతన్యమొహం అసహనంతోకందిపోయింది.

నిరాశతోఅక్కణ్నుంచి కదిలేడు.

ఆలోచిస్తేవాడి తప్పేం కనబడలేదు.ఇలాంటి తిరస్కారాల్నితనే అలవాటుచేసుకోవాలి.

కాళ్ళీడ్చుకుంటూఊరి చివరికొచ్చేడు.కూలిపోవటానికి సిద్ధంగావున్న సత్రం కప్పుక్రింద అరుగు ంద కూర్చునికాంతిమతి భర్తకోసం ఎదురుచూస్తోంది.

"ఎలావుంది ...... " అడిగేడు.

ఆమెమాట్లాడలేదు.ఆమె ఒళ్ళో పడుకొన్నబాబు వంటిందచెయ్యివేసి, చటుక్కునవెనక్కు తీసుకున్నాడు. పెనంలా కాలిపోతోందివళ్ళు.

"నేవెళ్లినప్పటినుంచి ఇలానే వుందా?"

ఆమెతలూపింది.

చైతన్యచూసేడు. ఒక మూలఎవరో బొంత కప్పుకునినిద్ర పోతున్నారు.ఇంకోమూల, ఇద్దరు బిచ్చగాళ్ళువంట వండుకుంటున్నారు.

గోడలందబొగ్గుతో గీచిన పిచ్చిబొమ్మలువున్నాయి. అరుగు కింద మొక్కలుగుబురుగా పెరిగివున్నాయి.

"ప్రొద్దున్నుంచీచెయ్యని ప్రయత్నంఅంటూ లేదు. ఏం చేసినాఏం దొరకలేదు ...... " అన్నాడు.

ఆమెమాట్లాడలేదు.

"మళ్ళీవర్షం వచ్చేటట్టుంది"దక్షిణం నుంచి ముసురుకొంటున్నమబ్బుల్ని చూస్తూఅన్నాడు.

"రెండ్రోజుల్నుంచిఈ చల్లగాలికీ, వర్షానికీజరం వచ్చి వుంటుంది!"

ఆమెమాట్లాడలేదు.ఈ మౌనం అతడినిబాధ పెడుతోంది.ిధి చేసిన దానికితనెలా అపరాధిఅవుతాడో అర్థంకాలేదు.వచ్చెయ్యటంతప్పుకాదని అతనికితెలుసు. రాక చేసేదిఏిులేదనీ తెలుసు.కానీ ఆ నిజాన్ని ఆమెకెలానచ్చచెప్పాలోతెలియటంలేదు.

ఈ ఆలోచనల్లోవుండగానే అతడిదృష్టి బాబుిుదపడి ఉలిక్కి పడ్డాడు.బాబు వణికిపోతున్నాడు.చప్పున తీసుకునిభుజం ిుద వేసుకున్నాడు.

బడ్డీకొట్టువాడికిభార్య మంగళసూత్రంబలవంతంగా ఇచ్చినప్పటినిజాయితీ తాలూకుపట్టుదల, కొడుకుఆరోగ్యం దగ్గర కొచ్చేసరికిఇవటానికి ఏిులేకసడలిపోయింది.

డాక్టర్ఇంటిముందు నిలబడితలుపు తట్టాడు.

బాగాచీకటి పడింది.ిధి దీపాలు అప్పుడేవెలిగినయ్.

"ఇిిజిటింగ్ అవర్స్ కావు"తలుపు తీసినడాక్టర్ అన్నాడు. అతడుబయటికి

వెళ్ళటానికిసిద్ధంగా వున్నాడు.

"చాలాజరంగా వుంది డాక్టర్"చైతన్య కంఠంలోఆదుర్దా ధనించింది.భుజిుద బాబుతోటకూర కాడలా వేలాడుతున్నాడు.

డాక్టార్పరిస్థితి గమనించేడు.కన్సల్టింగ్ రూమ్లోకిదారితీసేడు.

అయిదునిిుషాలు పరీక్ష చేసి అచెప్పేడు...... "న్యూమోనియా"

చైతన్యముఖంలో ఏ భావమూలేదు.

డాక్టరుకాగితం ిుద మూడునాలుగు పేర్లు వ్రాసి, "ఈ ఇంజెక్షనులూ,టాబ్లెట్లూతీసుకురండి ...... అర్జంట్"అన్నాడు.

చైతన్యఆ కాగితంవేపు క్షణం చూసినెమ్మదిగా తలెత్తాడు.

"మాఅంటే కన్సల్టింగ్ఫీజుకూడా లేదా?"

"క్షిుంచండిడాక్టర్ ...... " చైతన్యమాట పూర్తికాకుండనే

"ఇడియెట్"అని అరిచేడు డాక్టర్.

‘‘పెద్దడబ్బిచ్చేవాడిలాబయటికి వెళ్ళబోయేవాడ్నిలోపలికి పిల్చుకొస్తావా......
బిచ్చగాళ్ళకీ,ముష్టివాళ్ళకీ సేవచెయ్యడానికి ఇదేంధర్మాసుత్రిఅనుకొన్నావా? గెటవుట్’’

కోపంతోఅతడి ముఖం ఎర్రబడింది.బయటికి వెళ్ళాలన్నఆత్రంలో వున్నాడు.

‘‘ీబుణం తప్పకుండాతీర్చుకుంటాను డాక్టర్.ఇప్పుడు ీ దగ్గరున్నమందేదైనా ఇవండి.నా కొడుకుని రక్షించండి.’’ చేతులు నులుముకొంటూప్రాధేయపడుతున్నాడు.వంగి కాళ్ళు స్పృశించటానికిసిద్ధంగా వున్నాడు.

ఇలాంటివాళ్ళని ఆ డాక్టరు చాలామందినిచూసేడు. అతడు కదలకపోవటంచూసి, బెదిరించాడు.

‘వెళతావామా టైగర్ని పిలవమన్నవా?’’

చైతన్యగుండెల్లో ఎక్కడో ఆ మాటతాకింది వంగి బాబునిభుజంీద వేసుకున్నాడు.

ఈ గొడవకిలోపల్నుంచి డాక్టరుభార్య వచ్చింది.‘‘ఏమయిందండీ ...... ఏిటలస్యం?’’

ఆమెకిఇంగ్లీష్‌లో ివరించాడు‘‘కొడుకుని తీసుకొచ్చిఎగ్జాిన్ చెయ్యమన్నాడువెధవఫోజు.మందులకే డబ్బులేదట.దీజ్ ఫెలో హ్యావ్‌బికం మోర్ ఇంటలిజెంట్‌నౌ ఎ డేస్ ...... ఏం చూచుకొనిఅంత ధీమాగా లోపలికివచ్చేడో?’’

వెళ్ళబోతున్నచైతన్య క్షణంఆగి వెనక్కి తిరక్కుండనేజవాబిచ్చేడు.‘‘ధీమాయే డాక్టర్...... కనీసం డాక్టర్లలోనైనామానవతం వుంటుందన్నధీమా. బట్ యుహావ్ డిస్ట్రాయిడ్‌మై ఫెయిత్ ఇన్ హ్యూమానిటీఇట్ సెల్ప్‌లెట్‌ఎలోన్ డాక్టరింగ్’’

దూరంగాఎనిిది కొట్టారు.

తుంపరపడుతూనే వుంది.

కాంతిమతివళ్ళో బాబు మూలుగుతున్నాడు.

చైతన్యఆందోళనగా అటేచూస్తున్నాడు. టెంపరేచర్‌ఎంతుందో తెలియదు.దూరంగా కూర్చున్న బిచ్చగాళ్ళపొయ్యిలో చితుకులమంట కొద్దిగా వెలుగునిప్రసాదిస్తోంది.

స్తంభానికిఆనుకొని ఎవరో సాధువుతతం పాడుకొంటున్నాడు.

‘‘ఊరికిఉత్తరాన ఊరింకోటున్నది......

ఆ ఊరికిపోయేటప్పుడు వూరికేపోవాలిమనసా ...... ’’

వచ్చేపోయేయాత్రకులకి ఆరామంసత్రంలాంటిదిభూి. పని పూర్తవగానేఖాళీ చెయ్యాలి.

వంటచేసుకొంటున్నఇద్దర్లో ఒకటు లేచిచైతన్య దగ్గరగావచ్చేడు.

"అన్నంవండుకోలేదా ......?

చైతన్యతలెత్తి వెంటనేదించుకొంటూ "ఉహు"అన్నాడు.

"ఇద్దరికీసరిపడా బియ్యం వున్నాయి.కావాలా? పావులా ఇవుచాలు."

అంతవేదనలోనూచైతన్యకి ఆశ్చర్యంవేసింది. అతడు బియ్యంఅమ్ముతున్నందుకుకాదు. బిచ్చగాడిదగ్గిర వున్నంతయినాతన దగ్గర లేకపోయినందుకు.

"పావలాలేదు" అన్నాడుచైతన్య.

"బియ్యమూలేవు, పావలాలేదు. పొద్దుట్నుంచీఎక్కడ కూసున్నారేంటి?"

చైతన్యకీప్రశ్న అర్థంకాలేదు.తలెత్తి చూసేడు.బిచ్చగాదు దాన్నిఇంకోలా అర్థం

చేసుకొని,ఁవరిస్తూ "సత్తెన్నారాయణకోవెలదగ్గర కూసుంటేడబ్బులూ, కొబ్బరిచిప్పలూ దొరుకుతాయి.ఇంటింటికి తిరిగితేఅన్నమూ , బియ్యమూదొరుకుతాయి. అయినా ఇద్దరున్నారుగా...... ఒకళ్ళు, అదీ, ఇంకొకళ్ళిదీచేసుకోవచ్చు"అని సలహా ఇచ్చేడు.

చైతన్యగుప్పెట్లో కాంతి చెయ్యివణికింది. అతడుతమ బట్టలవైపు చూసుకున్నాడు.చిరిగి, మాసీ ...... గెడ్డంపెరిగి ...... ఏ పనీదొరక్క పోతేఅడుక్కు తినొచ్చునన్నమాట.కనీసం ఆ అర్హతనిచ్చేఆకారం అయినా వచ్చిందిచాలు' అనుకున్నాడు.

"మరేంచేస్తారిప్పుడు ...... వస్తుంటారా?"

చైతన్యమాట్లాడలేదు.

"బియ్యఁస్తావండుకోండి. రేపు బియ్యంగానీ,పావలాగానీ ఇచ్చెయండి"అన్నాడు.

"రేపొొద్దున్నఇక్కడుండం"

బిచ్చగాడుఈ సమాధానానికి తలగోక్కున్నాడు! ...... "పెద్దసిక్కొచ్చి పడిందేనీతో" అంటూ వెళ్ళేడు.

నిఁషంతరాత ఓ చిన్నబియ్యం మూటచైతన్య ఒళ్ళోపడింది. తలెత్తిచూసేసరికి

అదేబిచ్చగాడు.

"తీసుకోవయ్యా!ఏఁ తిరిగియ్యక్కర్లేదులే"

"ఇదేఁటి?"ఆశ్చర్యంగా అడిగేడు.

'ఆడదాన్నిపస్తుంచుతావటయ్యా- పోపో - ఆ మూల మాకుండ వుంది- వండుకోండిపోయి"

కళ్ళనీరుగిర్రున తిరిగింది చైతన్యకి.

ఆ ఆప్యాయతకుచలించిపోయాడతడు.రెండు చేతులతోనూఆ రెండు పిడికిళ్ళ బియ్యాన్నిభద్రంగా పట్టుకునిభార్యకందించేడు.ఆమె అందుకోలేదు.

శుష్కంగానవ్వేడు.

ఏంటిఆలోచిస్తున్నావుకాంతీ! అడుక్కొనే వాడిదగ్గర అడుక్కొనే స్థితికిజారిపోయిన నీ భర్తగురించా? డాక్టర్‌లో కనబడకుండాపోయిన మానవతంఇక్కడ బిచ్చగాడిలోకనబడుతుండేంటాఅనా? పద వెళ్ళి కొంచెంఎంగిలిపడు ...... "

అప్పటివరకూబిగపట్టి ఆపుకున్నఏడుపు ఇక ఆపుకోలేక పోయిందిఆమె. ఒక్కసారిగా బావురుమని...... ఇక్కడ బాబుకి ఇలావుంటే తిండెలాసహిస్తుందండీ?అంటూ రోదించసాగింది.ఆమె చేతి నున్నమూటలోంచి తెల్లటిబియ్యపు గింజలుబాబు ీదకు జలజలారాలాయికన్నీటి చుక్కలతోతడిసి.

డైనింగ్‌టేబుల్ ీదున్నడెకలాం షీటుపైనపడిన నీటి చుక్కనిచూపుడు వేలితోగీస్తోంది కిరణ్మయి.

టేబుల్ీద రకరకాల కూరలున్నాయి.అన్నం పొగలు కక్కుతోండి.వంట మనిషి ఫ్రిజ్‌తెరిచి పెరుగు గిన్నెతీసుకొచ్చి బల్లీద పెట్టేడు.

ఆమెఇవేం గమనించే స్థితిలోలేదు. అంతలోరం అక్కడికి వచ్చేడు.

"గుడ్‌ఈవెనింగ్ డియర్! ఏంటీరోజుస్పెషల్?" అన్నాదు నేప్‌కిన్‌తీసుకొంటూ. ఆమె మాట్లాడలేదు.

ఆ మౌనాన్నిఅతడు గ్రహించకుండాఅన్నం వడ్డించసాగేడు.

"ఏమన్నాతెలిసిందా రం? ఆమెనెమ్మదిగా ఆడిగింది.అతడు జాగ్రత్తగాగమనించి వుంటేఆమె మనస్సులో ఉవెత్తుగాలేచిపడే ఆవేశాన్నీ,ఉదేగాన్నీ అతి కష్టంీదఅపుకొని, మామూలుగా మాట్లాడ్డానికిప్రయత్నిస్తూందనితేలిసి వుండేది.అతడు అదేం గమనించకుండాలేదు! ఈరోజు కూడాఏం ఉత్తరాలు రాలేదుఅన్నాడు.

ఆమెచాలా కఠినమైనసరంతో

"మనంఒక్క ప్రకటన ఇవగానేఉత్తరాలు వచ్చిపడతాయనుకునావా?"అంది.

అతడుతలెత్తి చూసిఆమె మొహంలోకనబడుతూన్నఉదేగానికి ఆశ్చర్యపోయి ఎక్కడున్నాతిరిగి రమ్మని పేపర్‌లోప్రకటించాము, అంతకన్నఏం చెయ్యాలి?'.'అన్నాడు.

అంతకన్నాఏం చెయ్యాలా? మాగురించి కనుక్కోవటానికిం అన్నయ్య అదేచేసేడా? అంది దాదాపుఅరుస్తున్నట్టు.

రంకొంచెం ిసుగుతో నా స్థానంలోనువేగానీ వుంటేఏం చేసేదానివి?" అన్నాడు.

“ఏంచేసేదానినా? ఈ యింట్లోనేవున్న కిరణ్మయిఅనే పాపిష్టి దాని దగ్గరికివెళ్ళేదాన్ని.
ఒసేయ్‌నువు తినటానికితిండిలేని స్థితిలోవున్నప్పుడు నిన్నురక్షించిన చైతన్యఅనే
మహనీయుడుఇప్పుడు ఊళ్ళు పట్టిపోయేడు.నీకున్న ఆస్తి లక్షలుతగలెయ్యనా?ఒక్క లక్ష ఇవు.
ఇరవయ్‌మందిమనుష్యుల్ని పెట్టివెతికిస్తాను. దేశంలోవచ్చే ప్రతిపేపర్‌లోనూ,వాళ్ళుదొరికేవరకూ
ప్రతిరోజూప్రకటిస్తాను అనిఅనివుండేదాన్ని. అంతేగానీఇలా సర సుఖాలూ అనుభఁస్తూకూర్చుండే
దాన్ని మాత్రంకాదు దుఃఖంతో ఆమెకంఠం రుద్ధమైంది.

రఁమొహంలో అవమానంఏర్పడింది అన్నయ్యంటేనాకూ వుంది ప్రేమ.నేనేం చేతులుకట్టుకొని
కూర్చోలేదుఅన్నాడు.

ఆమెఎర్రబడిన కళ్ళతోఅతడివేపు సూటిగాచూస్తూ చేసిందిసరిపోదు అంది.

“ఎలాచెప్పగలవ్ ......?”

ఆమెఁసురుగా కుర్చీలోంచి లేచిఎలా చెప్పగలనా?అంది ఆమె పెదవులుఆవేశంతో
వణుకుతున్నాయి.చేతిలో కాగితాల్నిఅతడి ఁదకు ఁసిరికొట్టింది.ఆ తరాత ఆమెకు
దుఃఖంఆపుకోవటం చేతకాలేదు.మొహాన్ని చేతుల్తోకప్పుకొని ఏడుస్తూ ...... అందరూనన్నే
అంటారు. నాదేముందితప్పు? నాదేముంది?అని తల టేబిల్‌కేసి కొట్టుకోసాగింది.

కాగితాన్నిచేతిలోకి తీసుకునిఁప్పేడు. కౌసల్య చేతిర్రాతనిసులభంగా గుర్తుపట్టిచదవసాగేడు.

రవన్నయ్యా.

పెద్దన్నయ్యవెళ్ళిపోయి వారంరోజులుకావస్తోంది. ఎక్కడవున్నారో ...... ఏం చేస్తున్నారో...... అసలు
తింటున్నారో...... పస్తులు వుంటున్నారో...... ఏఁ తెలీదు. వాళ్ళక్కడనానా కష్టాలూ పడుతూవుంటే
ఇక్కడ మనంహాయిగా వుండటానికిఎందుకో నాకు మనసొప్పడంలేదు. నువేమోఅసంకల్పితంగా
వచ్చినఆస్థిని రక్షించటానికితల మునకలయ్యేపన్లలో ఉన్నావు.అన్నయ్యా ...... పెద్దన్నయ్యలేనపుడు
మనకుఆస్తీ ...... ఈ డబ్బూ ఇవన్నీఎందుకు? నువు చేసేప్రయత్నాలలోలోపం వుండని
నేనటంలేదన్నయ్యా......

కానీనేనూ నా ప్రయత్నంచేద్దామనుకుంటున్నాను.అందుకే వెళ్ళిపోతున్నాను.దీపక్‌ని కలుసుకుని
పెద్దన్నయ్యనివెదకటకం మొదలుపెడతా. నేనడుగుతే...... మనుష్యుల్నిపెట్టడానికి, డబ్బుఖర్చు
పెట్టటానికిదీపక్ వెనుకాడడనినా నమ్మకం. అందుకేవెళుతున్నాను.ఓ వందరూపాయలుమాత్రం నీ
పర్స్‌లోంచితీసుకున్నాను. అక్కడికివెళ్ళగానే పంపిస్తాను......

నీచెల్లి కౌసల్య

ఉత్తరంచదిఁ స్థాణువులాకూర్చుండిపోయాడు రఁ.కౌసల్య ఎంతో కోపాన్నీ, అసహ్యాన్నీనొక్కి పెట్టి
ఉత్తరంవ్రాసినట్టు చూడగానేఅర్థమవుతోంది.

ఎవరిఁదో తెలియనికసి అతడి గుండెల్లోంచిఒక్కసారిగా కట్టలు తెంచుకునిప్రవహించింది.

''ఔను!నేను సార్థపరుణ్ణే.కాబోయే పెళ్ళాం ఆస్తిసంరక్షించటానికి సంతఅన్నయ్యని మర్చిపోయినవాణ్ని. నేను చేతగానిచవటనే! కానీ ేరంతా మేధావులుకదా!లక్ష ఖర్చు పెట్టేవాళ్ళొకరు ...... సంతంగా వెతికితీసుకురావటానికి పోయేవాళ్ళొకరు...... ే రెవరూ నాకు ముందరెందుకుసలహా ఇవలేదుమరి? నేనెంత వెధవనోనాకు తెలియచెబుదామనిచూస్తూ ఊరుకుండిపోయారా?''అని అరుస్తూ పిచ్చివాడిలాఅతడు టెలిఫోన్‌దగ్గరికి వెళ్ళి దీపక్‌కిట్రంకాల్ చేయసాగేడు.

ట్రైన్‌నెమ్మదిగా వెళుతోంది.

కిటికీలోంచిబయటకు చూస్తూకూర్చుంది కౌసల్య. ఆమెమనసు అంతా అస్పష్టంగాఆవేదనతో నిండివుంది. మాటిమాటికీకళ్ళు సజలమవుతున్నాయి.

కంపార్ట్‌మెంట్‌దాదాపు ఖాళీగానే వుంది.ఓ మూల వృద్ధదంపతులు కూర్చునివున్నారు. ఒక సీటంతాఎవరో ముసుగు పెట్టుకొనినిద్రపోతున్నారు.

కౌసల్యఇవన్నీ గమనించేస్థితిలో లేదు.

ఎప్పుడెప్పుడుతన గమ్యాన్నిచేరుకుందామా అన్నఆత్రుతలో వుంది.

ఆమెకిరైలు ప్రయాణం కూడాకొత్తే. ఎప్పుడన్నాప్రయాణం చెయ్యవలసివస్తే అన్నయ్యకారునే ఉపయోగించుకునేది.ఒక్కసారి మాత్రం ఫస్టుక్లాసులోప్రయాణం చేసిందిఅంతే.

''ఎక్కడికివెళ్ళాలి ేరు'' అన్నప్రశ్నకి ఆమె ఉలిక్కిపడితల తిప్పింది.

ఎదురుగావున్న యువకుడుఅడుగుతున్నాడు.

చిన్నసరంతో ఆమె జవాబుచెప్పింది.

పరాయిమగవాళ్ళతో మట్లాడటంఆమెకి అలవాటు లేదు.ంధి ఇలా ఆడుకోకపోయివుంటేమెత్తటి ఫోంబెడ్ ేద గులాబీ మెగ్గలాపడుకొని నిద్రించవలసినసమయం అది. నెత్తి ేదకొంగుతో, చెక్క ేద ఓమూల కూర్చుండి వగచేసమయం కాదు.

''బంధువులింటికా...... ?'' అతడు అడిగేడు.

ఆమెకీప్రశ్నకి జవాబు ఏం చెప్పాలోతెలియలేదుఅతడీ మౌనాన్నిఇంకోలా అర్థం చేసుకొనిఇంట్లోంచి దెబ్బలాడివచ్చేరా? అన్నాడు.

ఆమెబిత్తర పోయి చూసింది.

అతడుచిన్నగా నం, నేనుే స్నేహితుణ్నిఅనుకొని చెప్పండి...... అన్నాడు.

ఆమెకితెలిసిన ప్రపంచంలోఅందరూ మంచివాళ్ళేఈ ఆప్యాయతకి ఆమె కరిగిపోయింది.అన్ని సంగతులూ చెప్పింది.

రైలుఏదో స్టేషనులో ఆగి మళ్ళీబయలుదేరింది.

"చైతన్యఅంటే గెడ్డం వుంటుందికదూ అడిగేడు."

దానికేముందితరువాత పెరిగి వుంటుంది...... ఒకామె, చిన్న పిల్లవాడుమొత్తం ముగ్గురుకదూ ......

ఔనన్నట్లుతలూపింది.

"ఆమెపేరు?"

"కాంతిమతి."

"ఓ"అరిచేడు అతడు"ీ అన్నయ్య కాంతిఅని పిలుస్తూ వుండగాంన్నాను.

ఆమెమొహంలోకి ఒక్కసారిగాకాంతి వచ్చింది.

"ీరుచూసేరా? అంది ఆశగా ముందుకువంగిఎక్కడ?"

అతడునవేడు "చూసేను"అన్నాడు మా వూళ్ళోనేగుడి పక్కనే మా యిల్లునిన్నరాత్రి గుడిఅరుగుీద చూసేను. మొత్తంఇద్దరు నాకు బాగా గుర్తు.ఒక బాబుకూడా వున్నాడు.

ఆమెఆతృతగా ఏదీ ీ వూరుఅని అడిగింది.

రైలునెమ్మదిగా ఆగింది.

అతడులేచి ఇదే మావూరు అన్నాడు రండి.ీ అన్నయ్యని కలుసుకొందురుగానిఅన్నాడు.

ఆమెఅమాయకతం నిండినకంఠంతో వాళ్లు ఇంకా అక్కడేవుంటారుగా అని అడిగింది.

"లేకపోయినాఆ చుట్టుపక్కలేవుంటారు ీరేం కంగారు పడకండి.నా క్రింద చాలామందిమనుష్యులున్నారు.పది నిముషాల్లో ీఅన్నయ్య ీ ముందుంటారుదిగండి అన్నాడు.

ఆమెఅతడి వెనుకే రైలుదిగింది.

అతనితోపాటు నడుస్తూ ...... స్టేషన్బయటున్న దట్టమయినచీకటి కబంధహస్తాల్లోకి పయనించింది.

అంతే

ప్రియమైనపాఠకుడా! తరువాత ఆమెఏమయిందో నాకు తెలీదు.

సుకుమారమూ,లాలిత్యమూఆభరణాలుగా సౌఖ్యపుపరదాల మేలి ముసుగులోఅపురూపంగా పెరిగిన ఆ అమాయకపుయువతి ఒక్కసారి బయటప్రపంచం లోకి వచ్చేసరికిపొంచివున్న ంన్నాగుకాటు! ఆ డబ్బున్నప్రపంచంలోనే ఆమెకొనసాగి వుంటే ......ఆ లాలిత్యం ఆమెనింిడిచిపోయేదికాదు. ఎత్తయిన భవంతులఅంతర్భాగంలో ఎక్కడోఎండ

కన్నెరగకుండాభర్త ముందుకూర్చొని నాజూగ్గా తమలపాకులఅందించవలసినఆ చేతులు ఇక ఇప్పుడురాటుదేలవచ్చు.గులాబీల్ని పరిహసించేఆ నాజూకు శరీరంఁద కొరడాలవాతలు పడచ్చు.

తెల్లవారుజామునేలేచి స్నానంచేసిదేముడికి ప్రార్థించేఅలవాటుని తెల్లవారుజామువరకూమేలుకొనే అలవాటుగాఆమె మార్చుకోవలసిరావచ్చు.

ఆమెచదువుకొన్నచదువు, ఉన్నతకుటుంబంలో నుంచివచ్చిన సంప్రదాయం,ఆమె నేర్చుకొన్న సంస్కారం,ఆమె ఁనయం ఇవన్నీకేవలం ఒక్క డబ్బులేనికారణంగా ఆమెకి ఎందుకూ పనికిరాకుండా పోవలసి రావచ్చు.

వజ్రంకూడా బంగారం మధ్యేశోభిస్తుంది ఁధిదాన్ని పెకలించి బయటకుతీసింది.

ఇప్పుడుభఁష్యత్తు ప్రవల్హిక.

ఆమెగమ్యం ప్రహేళిక.

వర్షంతుంపరగా ఇంకా కురుస్తూనే వుంది.

సత్రంగోడలు వర్షానికి నానిచెమరుస్తున్నాయి.కూలిపోవటానికి సిద్ధంగావున్న కప్పులోంచిఒక్కో చుక్కే క్రిందికిదిగుతూ వుంది.

అక్కడున్ననలుగురూ నిశ్శబ్దంగాచుస్తున్నారు.

చూడటంతప్ప ఇంకేఁు చెయ్యటంచేతకాక చైతన్యకూడా వాళ్ళలో ఒకడయ్యాడు.

బాబుడొక్కలు ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయి.

ఇంకఏడవటానికి ఓపికలేనట్టుకాంతిమతి నిస్త్రాణగాస్తంభానికి జారబడివుంది.

"ఎదవనాయాళ్ళు ...... ఈళ్ళసదువులు కాల్చనా?సంటోడికి వైద్దెంసెయ్యటానికి కూడా డబ్బులుకావాలా? ...... ధూ వూసేడుఒకడు. వాడి గెడ్డం పెరిగివుండి. బట్టలుచిరిగివున్నాయి. వాళ్ళజోలే వుంది.గుండెల్లో దగ్గుండిహృదయంలోమానవతం వుంది.అందుకే అన్నాడు తెల్లారితేబావుణ్నుతొందరగా.

"తెల్లారితేఏమవుద్దిరా?" అన్నాడుయింకో బిచ్చగాదు ......చైతన్యకి బియ్యంఇచ్చినవాడు.

"అందరిదగ్గర డబ్బులూకలిపితే, అండరి దగ్గరబియ్యమూ అఁ్మతేమందు రాదా సంటోడికి?"

చైతన్యకికళ్ళు చెమర్చినయ్.ఊరికి దూరంగా ఓ పాడుబడినసత్రంలో తనచుట్టూ కూర్చున్నముగ్గురు బిచ్చగాళ్ళలోఓ గొప్ప మానవతావాదాన్నిచూస్తున్నాడు అతడు.

దూరంగామెరుస్తోంది.

తెల్లవారటానికిఇంకో రెండు గంటలుంది.

రెండుగంటలు అనుకున్నాడుచైతన్య. రెండుగంటలు దాటితే......

కానీఅతడికి ఇంక వేచిచూడాల్సిన అవసరంలేకపోయింది.

ిునుక్కుిునుక్కుమని వెలుగుతున్నదీపం ఆరిపోయింది. ఆ చిన్నశరీరం నిలచి వుండటానికిఆఖరి నిిుషం వరకూ ప్రయత్నించినప్రాణం కొట్టుకొని కొట్టుకొనిఓడిపోయి ఆ సకల చరాచరసృష్టి, స్థితి, లయకారుడిలోఐక్యం కావటానికి వెళ్ళిపోయింది.

అదిముందు గమనించినవాడుఅక్కడున్న వారిలోవృద్ధుడు.

అతడిజుట్టు తెల్లగాపండిపోయింది. వళ్ళువృద్ధాప్యంతో ముడతలుపడింది, చావు కోసం ఎదురుచూస్తున్నవాడు...... ఎన్నో చావుల్నిచూసిన వాడు.

జరంతోఎగిరెగిరిపడే వళ్ళునెమ్మదించగానేచైతన్య వూపిరిపీల్చుకొన్నాడు. వంటిిుద చెయ్యివేసిఉధృతం తగ్గిందనుకొన్నాడు.కానీ అతని సంతృప్తి ఎంతోసేపునిలవలేదు.

పక్కనున్నవృద్ధుడు తెల్లగుడ్డనిమొహం ిుదగాకప్పేడు.

చైతన్యకట్రాటే అయ్యాడు.

అప్పటివరకూఆడుతూ పాడుతూ తమమధ్య తిరిగినవాడు...... తమకి ఆనందాన్నిపంచి ఇచ్చినవాడు.తన కంటి వెలుగుఇక లేడన్న నిజాన్నిఅతడు నమ్మలేకపోతున్నాడు.మరణం ఇంత నిశ్శబ్దంగావచ్చి మనిషినితనతో తీసుకుపోతుందనిఅనుకోలేదు.

ఏడుపూరాలేదు.

అంతకన్నాఘోరమైన స్థితి ......

నిర్లిప్తత......

అతడిమనసంతా శూన్యంగావుంది.

ిుషయంఅప్పుడే తెలిసినట్లుందికాంతిమతి గోడుగోడునఏడుస్తోంది బాబూ!బాబూ!! అని ఆ నిర్జీవమైనశవాన్ని కదుపుతోంది.ఆ తలని ఒళ్ళోకి తీసుకునికన్నీటితో తడిపేస్తోందినాయనా బాబూ ఒక్కసారికళ్ళు తెరవరా?అంటోంది.

అతడుకళ్ళు మూసుకున్నాడు.

మేఘాలమధ్య నుంచివూవుల రథం ఎక్కిబాబు వెళ్ళిపోతున్నాడు.

తండ్రికేసిచిర్నవుతో చెయ్యివూపుతున్నాడు బాబు!!

తప్పటడుగులువేసుకొంటూ నట్టింట్లోమొన్న మొన్నటివరకూతిరిగిన బాబు!!

ఇంటికిరాగానే ీద వాలిపోయేబాబు ......

"బాధపడకు"ఓదారుస్తున్నాడు వృద్ధుడు.

చైతన్యకళ్ళెత్తి చూసేడు.

ఆ కళ్ళల్లోజీవంలేదు.

దేన్నీచూడటం లేదు.

బాధకూడా లేదు.

....

....

తూర్పునవెలుగు రేఖలుుచ్చుకొంటున్నాయి.

"ఇలావున్నకొద్దీ బాధఎక్కువౌతుంది " అన్నాడొకడు.

వృద్ధుడుఅతడి భుజంీద చేయివేసి తీసుకుపో అన్నాడు.

కొడుకునివదలటానికి తల్లిఒప్పుకోవడం లేదు.రెండు చేతులుుడదిసి బలవంతంగావేరుచేశారు.

బాబునిఓ చింకి చాపలో చుట్టాడువృద్ధుడు.

చైతన్యచేతులీదికితీసుకున్నాడు చాపచుట్టని.

నెమ్మదిగాస్మశానంవేపు కదిలాడు.వెనుకనే నలుగురుబిచ్చగాళ్ళు

ఆ దృశ్యాన్నిచూడలేనట్టుప్రకృతి స్థంభించింది.

వర్షంఆగింది.

పిచ్చిమొక్కల్తో చిన్నచిన్న దిబ్బల్తోశ్మశానం మనిషిని ఆహ్వానిస్తున్నట్టువుంది!

ఎండిమోడుఅయిన రాుచెట్టుక్రింద కూర్చున్నాడతను.

ఇద్దరుగొయ్యి తవ్వుతున్నాడు.

అతడిప్రక్కనే వృద్దుడుకూర్చున్నాడు.

మట్టితీసిపోస్తున్న సహచరులవేపుచూస్తూ చైతన్యనిఅతడు ఓదార్చాడు ......బాధపడకు నాయనాచావుకీ బ్రతుక్కీమధ్య తేడాచాలా చిన్నది.నా పెళ్లాం కన్న ఎనిుదిమందిపిలల్నీ నేనిట్లానేపాతిపేట్టాను. కొన్నిచచ్చి పుట్టినమాంసపుముద్దలు,కొన్నిపుట్టినప్పుడుకదిలి, తరాత

చలనంఆగిన ముద్దులుమొత్తం ఎనిఁది అదికనేది. వాళ్ళుచచ్చేవాళ్ళు...... నేనేమో యింటినించిస్మశనానికీ స్మశానం నుంచియింటికీ ...... కాలం పాములాకలిసిపోయేది. ఆఖరిసారిదాన్నే పాతిపెట్టాల్సొచ్చింది.అంతే! స్మశానానికి నాకూరుణం తీరిపోయింది.

నేచచ్చి నపుడునేను రానక్కర్లేదుగా!ఎవరో తీసుకోస్తారు. ఏముందినాయనా యిందులో ......బ్రతికితే మనకిదుఃఖం , చస్తే మనవాళ్ళకిదుఃఖం. బ్రతికినాచచ్చినా దుఃఖమే.

తవటంపూర్తయింది.

చైతన్యబాబుని గోతిలోపడుకోబెట్టేడు.

మూసివున్నఆ ఁశాలమైన నేత్రాలవేపూ, ఆ అమాయకమయినమొహం వేపూ చూసేడు.

"నాయనా"అన్నాడు వృద్ధుడు,సర్గలోకమంటూ వుందోలేదో మనకు తెలీదు.ఈ జీఁని అక్కడికే పంపమనిదేముడిని ప్రార్థించటానికిమన తరపున ఎవరూబ్రాహ్మలులేరు. పెట్టుకోవటానికిమన దగ్గర డబ్బూలేదు. నీ కొడుకు అదృష్టవంతుడు.వాడి గురించి ప్రార్థించటానికినువున్నావు. ప్రార్థించునీ కొడుకు ఆత్మకోసం నువుప్రార్థించు.

చైతన్యనవేడు ఆ నవులోవేదాంతం వుంది.వేదనా వుంది.

"మమ్మల్నోదిలివెళ్ళిపోయిన దేముడిఆత్మశాంతి కోసం నా కొడుకుశరీరాన్ని వదిలి వెళ్ళిపోయినదేముణ్ని ఏంప్రార్థించను తాతా?"

వంగిమట్టి తీసుకున్నాడు.

"బాబూ!"అన్నాడు.

"పరిస్థితులుబావుండి వుంటేఎయిర్ క్లండీషన్ రూముల్లోపెరిగి పెద్దవాల్సినవాడిఁబాబూ నువు! అదితెలిసేనేమో నిన్నుఒళ్ళో దాచుకున్నపుడఁుతల్లిని వర్షంనీరు చల్లగా తడుపుతోందిగుప్పెట వదిలేడు.

తననుంచిపుట్టిన దానినితనలో కలుపుకోటానికిమట్టి పెళ్ళలుపెళ్ళలుగా గోతిలోపడుతోంది.

జాజ్డ్రమ్స్, గిటార్ శబ్దాలమధ్య ఎలిస్ప్రిస్లీ కంఠం మట్టిపెళ్ళలు ఁరిగిపడ్డట్టుగావుడం.

అక్కడరాత్రికీ, పగలుకీ తేడాలేనట్టు దీపకాంతిపరచుకుని వుంది.

రంగురంగులబల్బుల వెలుగురంగు రంగుల ద్రవాలఁుద పడి రంగు రంగులుగాఁశ్లేషణ చెందుతోంది.

అక్కడతాగిన కస్టమర్లు నేలకీ,సోఫాకీ మధ్య త్రిశంకుల్లావున్నారు. తాగని వెయిటర్లుతెల్లబట్టల్లోశాంతి దూతల్లావున్నారు. గ్లాసుల్లోద్రవం అమృతంలావుంది. ప్లేట్లలోముక్కలు నరకంలోవేగిన పాపుల ఖండాల్లావున్నాయి.

“బేరర్”పిలిచేడు ర౦.

“ఎస్సార్” అంటూ వచ్చేడువెయిటర్.

“ఇంకోఇద్దర్ని పిలు ......

వాడికిఅర్థం కాలేదు, అలాగేనిల్చున్నాడు.

“పిలూ!ఐసీ కాల్ ఆనదర్ టూ...... ”

వెయిటర్బెదిరిపోయి ఇంకో ఇద్దర్నిపిలుచుకొచ్చేడు.ముగ్గురూ చేతులుకట్టుకొని నిలబడ్డారు.

ఎవడ్రానాకు దూర దృష్టి లేదన్నది?”లేచి నిలబడబోయి,కాళ్ళు తడబడిసోఫాలో కూలబడ్డాడు.అందుకే పిల్చేనుముగ్గుర్ని తీసుకెళ్ళినన్ను టాక్సీలోపారేయండి ...... ”

ముగ్గురూచేతులమధ్యతీసుకెళ్ళి టాక్సీలోకూర్చోబెట్టేరు.

“ఎక్కడికి?”డ్రైవర్ అడిగేడు.

తెలిసినబేరర్ అడ్రస్ చెబుతున్నాడు.

“నాక్కాబోయేఅ౦డ కొనుక్కున్న మాఅన్నయ్య ఇంటికితనలో తనేగొణుకున్నాడు.

టాక్సీకదిలి, అయిదు ని౦షాలప్రయాణం చేసిఇంటిముందు ఆగింది.

దిగి,తూలిపడబోయి నిలదొక్కుకునిజేబులోంచినోటుతీసి అందిస్తూచూడు ...... పదే కదాఅన్నాడు.

అతడందినవందనోటుని చప్పునజేబులో పెట్టుకునిపదే సార్ అన్నాడు డ్రయివర్.

చూడుబ్రదర్ నా ౦ద నీకున్నపాటినమ్మకం నా చెల్లెలికిలేకపోయింది. ఎక్కడికో

వెళ్ళిపోయింది.ఏడ్చేవాడే కాని గుర్ఖావచ్చి లోపలికితీసుకెళ్ళాడు.

పైనకిటికీలోంచి ఇదంతాకిరణ్మయి చూస్తూంది.

అతడులోపలికి వస్తూంటేక్రిందికి దిగి వచ్చింది.

“మళ్ళీబార్ నుంచే కదూ?”

ర౦మూత పడుతున్నకనురెప్పలు పైకెత్తిమళ్ళీ ఏ౦టి అక్కణ్ణుంచేఅన్నాడు.

ఛీత్కారంగాచూసింది ఆమె. ఈ తాగుడుమనిషి నెక్కడికి తీసుకెడ్తుందోతెలుసా?”

‘స్వర్గానికి.

“ఆఆ ఇలా ఒళ్ళు గుల్లయితేవెళ్ళాల్సింది అక్కడికే?”

ఏంచెయ్యను మొహంచేతులతో కప్పుకున్నాడు.బాధ మర్చిపోవటంకోసం తాగాలి కానీ తాగిన కొద్దీఈ బాధ ఎక్కువ అవుతోందే...... ”

ఆమెఅతడి పక్కనే కూర్చొనిఅతడి చేతినితన చేతిలోకితీసుకొంటూ అందరికీ బాధగానేవుంది. కానీ దీనికి పరిష్కారంయిది కాదు అంది.

“మరేంచెయ్యాలి?” మత్తుగాఅడిగేడు.

ిఅన్నయ్యా కనబడతారనినా మనసెందుకో చెబుతోందిఅప్పటి వరకయినా మనంధి మనం నిరర్తించాలి......

అంటే?”

“అంటే...... అంటూ ఆమె ఏదో ివరించబోయింది.

అతడుమధ్యలోనేఅందుకొని అంటే నీ పదిలక్షలుఇరవై లక్షలు చెయ్యాలిఅంతేగా అన్నాడు.

ఆ మాటలుసూటిగా ఆమెకి తగిలేయి.అప్పటివరకూ నిగ్రహంతోఅతడి ప్రవర్తననిసహిస్తూ వచ్చింది.ఆమె శారదలా నెమ్మదయినదికాదు. అతడు అనవసరంగాచేసిన ఈ అరోపణకి దెబ్బతిన్నపులిలా రెచ్చిపోయింది.

అతడిమత్తంతా దెబ్బకిదిగిపోయేలా లాగిచెంపిద కొట్టింది.

చైతన్యరోడ్డు ిద నడుస్తున్నాడు.

అతడిపక్కనుంచి ఎన్నో రిక్షాలు,కార్లూ పోతున్నా అతడికిపట్టినట్టులేదు.

అతడేంఆలోచిస్తున్నాడో లేదోఅతడికే తెలీదు.

ఇప్పుడుఅతడిని చూసినవారెవరూ గుర్తుపట్టలేరు.

రెండురోజుల్నించి తిండిలేక కాళ్ళు తేలిపోతున్నాయి.అయినా దాన్నంతగా -పట్టించుకోలేదు.భార్య సంగతే సమస్యఅయింది. ఆమెకి నిన్నటినుంచీ ఏి లేదు.

అంతకుముందురోజు బస్టాండ్దగ్గర సామానులుమోస్తే ఒక్క రూపాయి దొరికింది.

కానీఅక్కడ కూలీలు, తొందరలోనేబయటవాడనిగ్రహించి వెళ్ళగొట్టారు.

అడుక్కోవటంఇష్టం లేదు. కానీ భార్యఆకలి అతడి నిగ్రహాన్నిసడలిస్తూంది. ఇంకే పనిదొరక్కపోతే అదేచేద్దామన్ననిశ్చయానికి నెమ్మదిగావస్తున్నాడు.

ఈ ఆలోచనల్లోవుండగానే ఒక కారు సూటిగాఅతడి ీదకు రావటంపక్కనున్న ఎవరో చెయ్యిపట్టుకుని లాగటంక్షణంలో జరిగిపోయినయ్.

కారుదూసుకు వెళ్ళిపోయింది.

క్షణంపాటు ఇటు చూసినజనం మళ్ళీఎవరి పనులలో వారుమునిగిపోయారు.

క్రిందపడినచైతన్యవేపుచేయి అందిస్తూ చావాలనివుందా అని అడిగాడు.

చస్తేబ్రతికిపోయేవాడినిఅన్నాడు చైతన్యబట్టలు దులుపుకొంటూ.

చైతన్యకిచేయి అందించినవ్యక్తికి అరవై డెబ్బైఏళ్ళ మధ్యవయసుంటుంది. అయినాదృఢంగానే వున్నాడు.చూడగానే ఉత్తరదేశానికి సంబంధించినవాడిలాకనబడుతున్నడు.

బ్రతకటంచావటం కోసం కాదు.

క్రిందపడ్డప్పుడుబెణికిన కాలుసరిచేసుకుంటూ క్షణక్షణం చావటం కంటేఅదే మంచిది కదాఅన్నడు చైతన్య.

సంభాషణంతాహిందీలోనేజరుగుతూంది.

"ఎవరునువు?" అడిగేడు ఆయన.

......చైతన్య నవేడునాకూ ఈ ప్రశ్న ఈ మధ్యేకలిగింది. దాని గురించేదీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నాను.

తనముందు బికారిలానిల్చడి వున్నమనిషి పైకి కనబడేంతహీనచరిత్రుడుకాడని ఆయనకు అనిపించింది.బట్టలెంతమాసివున్నా, గెడ్డంఎంత పెరిగివున్నా కళ్ళల్లోదీప్తి మనిషిని పట్టిచ్చేస్తుంది.

నీకిక్కడ జరుగుబాటేకష్టమైతే నాతోరా. ఏం పని చెయ్యగలవునువు!"

చైతన్యమాట్లాడలేదు.ఏం పని చేయగలడుతను? నిజానికి తనకేీ చేతకాదు. ఎంతగొప్ప చేదు నిజం

"మాఇంట్లో పనిచెయ్యచ్చు.నా మనవళ్ళనిస్కూలుకు తీసుకెళ్ళావచ్చు...... నా కారు డ్రయివర్గా వుండొచ్చు...... నా ...... "

ఆయనమాటల్ని మధ్యలోఆపుచేసి ఆ డ్రయిింగ్ వచ్చునాకు అన్నాడు.

మరింకేంఅది చాలు అన్నాడు.

యాదృచ్ఛికమైనఈ సంఘటన అతడిజీితాన్ని యింకో మలుపుతిప్పింది.

చైతన్యనితనతోపాటు పాట్నాతీసుకెళ్ళిన వ్యక్తిపేరు శంకర్లాల్. ఎడిబుల్అయిల్స్ లో ఫారర్డు కాంట్రాక్టుచేస్తూ వుంటాడు.అసలా పని ీదే ఆయనఆంధ్రదేశం రావటంజరిగింది.

స్టేషన్‌కిఆయన్ని రిసీవ్ చేసుకోవడానికికారొచ్చింది.ఆయనతోపాటు చైతన్యకాంతిమతీ దిగేరు.

షా ఆలీరోడ్‌లో ఓ పోష్ బంగ్లాముందు కారాగింది.

"ఇదేమా ఇల్లు అన్నాడుశంకర్‌లాల్.

నౌఖరుపరుగెత్తుకుంటూ వచ్చేడు.

"ేళ్ళకిమన పాత డ్రయివర్‌హౌస్ చూపించుఅన్నాడు.

బంగ్లాకికొద్దిదూరంలో నౌకర్లకార్టర్లు వున్నాయి. కార్టర్లంటేపెద్ద ఏింలేదు.ఓ పెద్ద గది, పక్కనేవంటిల్లు అంతే.

"చాలుఅన్నాడు చైతన్యఅప్పుడు చూసిన సత్రంఅరుగు కన్నా ఇది బావుంది.మన స్టేటస్ కొంచెంపెరిగిందన్నమాట...... మనసారా నవుకున్నాడు.

చిత్రమేమంటేఅతడో బిజినెస్‌మాగ్నెట్‌గా వున్నప్పుడుఎప్పుడూ సీరియస్‌గానూగంభీరంగానూ వుండేవాడు.సరం కోల్పోయే సరికి అతడికితలారా స్నానం చేసినట్టుతేలికగా

వుంది.ఏ బాదరబందీ లేదు.హాయిగా నవగలుతుతున్నడు.అయితే ఆ నవు వెనుకఒక జీితకాలం నేర్పినపాఠం వుంది.

ఇద్దరిస్నానాలు పూర్తయ్యేసమయానికి నౌకరు వచ్చిపిలుస్తున్నారని చెప్పాడు.

ముందుగార్డెన్‌లో కుర్చొని వున్నాడుశంకర్‌లాల్.

సాయంత్రంఅవటం వల్లతోటలో చెట్లిదనుంచి వచ్చేగాలి మనసును సేదతీరుస్తోంది.

ఫౌంటెన్‌పక్కనే ఇద్దరు కుర్రవాళ్ళుటెన్నిస్ బాలుతోక్రికెట్ ఆడుతున్నారు.

కాంతిమతి,చైతన్య రావటంచూసి తాతగారి దగ్గరకుపరుగెత్తుకు వచ్చారు.

"ేళ్ళునా మనవళ్ళు"అన్నాడు శంకర్‌లాల్‌హిందీలో.

"నమస్తే"అన్నాడు చైతన్యచేతులు జోడించి

"హలోఅన్నట్టు పెద్దవాడుస్టయిల్‌గా తలూపేడు.

మళ్ళీఇద్దరూ ఆడుకోవటానికిపోయారు.

టేబిల్ిదున్న డూప్లికేట్‌కారు తాళాలు తీసి ఇస్తూచాలా నీటుగా వుంచాలికారుని. ఇలాంటి ిషయాలలోనేను చాలా స్ట్రిక్టుగావుంటాను అన్నాడు.

చైతన్యతలూపాడు.

కాంతిమతిబంగళాని, తోటని,ఆడుకొనే పిల్లల్నీచూస్తోంది.

......"కారు మా అబ్బాయి పట్టుకెళ్ళినట్టున్నాడు.వస్తాడు ...... ఆయనమాటలు పూర్తికాకుండానేకాంటెస్సా గేట్లోంచిదూసుకొచ్చి ఆగింది......అందులోంచి ముప్పైఏళ్ళయువకుడు దిగేడు.చేతికి ఉంగరాలు,ముఖంలో దర్పమూవున్నాయి

"నాకొడుకు చంపాలాల్" అన్నాడు.

ఇంతలోఅతడు దగ్గరగా వచ్చాడు.

"ఎవరువాళ్ళు?"అడిగేడు ఇంగ్లీషులో

"నేనేతీసుకొచ్చేనుమద్రాసీలు ఏ ఉద్యోగమూలేకపోతే మనకెలాగూ డ్రైవరూ కావాలిగా,అందుకని

......సంభాషణంతా ఇంగ్లీషులోనేజరుగుతోంది.

ఇలాఅడ్డమైన వాళ్ళనీతీసుకొచ్చి పెడితేకొంప గుల్లచేస్తారు

కాదు.నమ్మకస్తుల్లానేఉన్నారు.

ముందుఆందరూ అలానే కనబడతారుఅని లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

శంకర్‌లాల్‌తిరిగి కారు తీసుకెళ్ళిశుభ్రంగా తుడువ్ఈ రోజు నుంచీ నువుపనిలో చేరినట్టేలెఖ్క అన్నాడు.

చైతన్యతలూపి తాళాలుతీసుకోబోతూవుంటేఏదో అనుమానం వచ్చినట్లుఏం చదువుకున్నావునువు?" అడిగేడు.

"తక్కువచాలా తక్కువ అనిఅక్కణ్ణుంచి కదిలేడుచైతన్య. కాంతిమతిఅతణ్ని అనుసరించింది.

పైనబాల్కనీలోంచిచంపాలాల్ వాళ్ళనేచూస్తున్నాడు.

జాయినింగ్‌రిపోర్టు ఇచ్చింది శారద.

ఆమెచెయ్యవలసినపనిని ివరించేడుహెడ్‌క్లర్క్.

పోస్టురాగానే పుస్తకంలో వ్రాయటం,నెంబరింగ్ ఇవటం...... అదీ ఆమెపని. దానికిజీతంనూటడెబ్బైఅయిదు రూపాయలు.

ఒకమనిషి మామూలుగాబ్రతకటానికి అదిచాలు.

ఆమెకిఎంతో రిలీఫ్‌గా ఒక పెద్దబోనులోంచి తప్పించుకొన్నట్లువుంది.

నిజంగాఈ ఉద్యోగం దొరకటం తనఅదృష్టం.

ఆలోచిస్తూనేపనిచేసింది.

లంచ్అవర్లో ఎవరో ఒక కో క్లర్క్దగ్గరకొచ్చేడు.యువకుడు పాతికేళ్ళుంటాయి.

"లంచ్అవర్లో పనిచేస్తున్నారేంటి?"

ఆమెతలెత్తి చూసింది.

"రండికాఫీ తాగొద్దాం."

"కాంటిన్ఎక్కడ?"

అతడిముఖం ఆనందంతోవెలిగిపోయింది. "ఆఫీస్కాంపౌండ్లోనే రండి"అన్నాడు.

అహ!ుంతో రావటానికి కాదు.నేను వెళ్తానులెండిఅని తిరిగి పేపర్లు చూసుకోసాగింది.

మాడిపోయినబల్బులా మరిందిఅతడి ముఖం అక్కణ్నుంచివెళ్ళిపోయాడు.

శారదకిఆశ్చర్యం వేసింది. తనేనాఅంత మాట్లడిందిమగవాడు కనబడితేసిగ్గుతో కుంచించుకుపోయేతనకి ధైర్యంఎలా వచ్చింది.?

థియరీఆఫ్ ఎవల్యూషన్గురించీ, స్ట్రగుల్ ఫర్ఎగ్జిసెన్స్ కోసం ప్రకృతిప్రసాదించే వరాలగురించీఆమెకి తెలీదు.

అప్పటికిచైతన్య బెనారస్వెళ్ళి రెండురోజులయింది.

బిజినెస్పని ుద శంకర్లాల్అలా వూళ్ళు తిరుగుతూవుంటాడు. ఆఫీసు పని అంతాకొడుకు చూసుకొంటూ వుంటాడు.

వాళ్ళురావటానికి ఇంకో రెండు రోజులుటైముంది.

కాంతిమతివంట పూర్తి చేసింది.ఒక్కదానికి కాబట్టిపెద్ద ఆలస్యం అవలేదు.

సాయంత్రంఅయిదయింది.

అవుట్హౌస్గుమ్మంలో నిలబడితోటలో ఆడుకొనేపిల్లలకేసి చూడసాగింది

వాళ్ళుపనిలో చేరి రెండునెలలయింది. శంకర్లాల్రెండొందలు ఇచ్చేవాడు.కరక్టుగా ఫస్టుతారీఖు సాయంత్రానికిజీతం అందేది.

ఆమెపూరపు సౌందర్యం మళ్ళీతిరిగి వచ్చింది.ఏ అభరణాలూ లేకపోయినాఆమెలో ఏదో ఠీం అంతర్లీనంగాప్రతిబింబిస్తూవుంటుంది.ఆమె శరీరచ్చాయతెల్లటితెలుపు. దానికితోడుపెద్ద పెద్ద కళ్ళు.

కుర్రవాడుకొట్టిన బంతివచ్చి ఆమె కాళ్ళముందు పడింది. వంగితీసి అందివబోయింది.

ీరెందుకువాళ్ళు తీసుకుంటార్లెండిహిందీలో అన్నమాటలుంనిపించినయ్ తలెత్తిచూడగానే చంపాలాల్.

ఆమెఅడుగు వెనక్కి వేసింది.

ీకుహిందీ వచ్చా?"అడిగేడు.

ఆమెరాదన్నట్లు తలూపింది.

"మరెలాతనలో తనేఅనుకొంటున్నట్లుఅన్నాడు.

"ఇంగ్లీషులోచెప్పండి ఫరవాలేదుఅందామె ఇంగ్లీషులో.

ీకుఇంగ్లీషు వచ్చా అతడికళ్ళు ఆశ్చర్యంతోపెద్దవయ్యాయ్ఆమెకి లోలోపల కొద్దిగాగరం కలిగింది. ఏమనుకుంటున్నాడుఇతడు తన గురించి?......

కానీఅది ఎక్కువ కాలం ఉండలేదు.మరి ీ ఆయనకి ఇంగ్లీష్రాదన్నాడు.

ఉలిక్కిపడింది.

ఒకఅబద్ధాన్ని కప్పిపుచ్చుకోవటానికిఇంకో అబద్దం "ఆయనకిరాదు" అంది.

ఓ ......లవ్ మారేజ్ ......అన్నడు.

ఆమెమాట్లాడలేదు.

ుమ్మల్నిచూస్తూంటే డబ్బున్నకుటుంబంలో పుట్టినట్టున్నారు.చదువుకున్నారుకూడా. ఒక్క కారు డ్రయింంగ్ తప్పఇంకే కాలిఫికేషనూ లేనిఇతడి ప్రేమలోఎలా పడ్డారు?"

ఆమెమాట్లాడలేదు.

"ీరుఇతనితో కలిసి వచ్చేయటంచూసి , ీ తల్లిదండ్రులుచాలా దుఃఖిస్తూ వుండివుంటారు."

ఇంతలోఇద్దరు పిల్లలూతండ్రి దగ్గరకొచ్చిబయటకెళదామనిగొడవచేయసాగేరు.

ీళ్ళకికొంచెం తలదువండిీళ్ళ అమ్మ రేపుగానిరాదు అన్నాడు. ఆమె తనఇంట్లోంచి దువెనతెచ్చింది.

ఈ లోపుకారు గ్యారేజిలోంచితీసేడు.

పిల్లలిద్దరూతండ్రి పక్కన కూర్చొన్నారు.

“ీరూరండి అని ఆహానించేడు”

“నేనా...... అందామె ఆశ్చర్యంతో.

“ఆవునుపది నిుషాలలో తిరిగివచ్చేద్దాం.ఈ లోపులో పిల్లలకిఏదయినా కావల్సినవుంటేకష్టం.”

ఆమెకికారు ఎక్కక తప్పలేదు.

ఎయిర్‌కండిషన్డ్ రెస్టారెంట్‌ముందాగింది కారు.

ఆమెగ్లాస్ ఎత్తి లోపలివేపులాక్ చేసి, తలుపుతీసింది.

అందరూలోపలికి వెళ్ళేరు.

డిన్నర్‌ఆర్డరిచ్చాడు.

పియానోరికార్డు సన్నగా ినిపిస్తోంది.

గదంతాసబ్ డ్యూట్ లైటింగ్‌వ్యాపించి వుంది.

అందరూకబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు.నవ్వుతున్నారు. ఆనందంఅంతా తమ సొత్తేఅన్నట్టు హాయిగావున్నారు. ీళ్ళ ప్రపంచంలోడబ్బో సమస్య కాదు.అనారోగ్యం లేదు కసురుకోవటాలూతిట్టుకోవటాలూలేవు. అంతా ఆనందమే.

ఎుటీఆలోచిస్తున్నారు? డిన్నర్‌వచ్చి ఐదు నిుషాలయింది.అన్నాడు. ఆమె ఉలిక్కిపాడినేప్‌కిన్ తీసుకొంది.

కత్తీఫోర్కులతో ప్లేటుీదశబ్దం చెయ్యకుండాుక్స్డ్ నూడూల్స్ తినసాగింది.ఎంతలేదనుకొన్నాఆత్రం కనపడుతూనేవుంది. ఐదు నిుషాల్లోడిన్నర్ పుర్తయింది.

“ఆల్ఐ ఆస్క్ ఫర్ కెసెట్టా?”

“నో.ఐ ప్రిఫర్ పుడ్డింగ్ ”

అతడికిసంతోషంగా వుంది. ఆమెనిచూస్తుంటే డబ్బున్నకుటుంబంలో నుంచివచ్చిందని తెలుస్తూనేవుంది. ఒక్క చిన్నతప్పు చేసి తనవాళ్ళని వదిలిపెట్టినట్లుంది.ఆ ప్రేమ తాలూకు మత్తుఈపాటికి పూర్తిగా తగ్గిపోయివుంటుంది. ఏం కోల్పోయిందోచూపించాలి.

డిన్నర్‌పూర్తయ్యేసరికి తొుమ్మదయింది.

కారునెమ్మదిగా వెళుతోంది.

కిటికీలోంచిగాలి అలలు అలలుగాస్తోంది. సీట్లు మెత్తగావున్నాయి.గాలికి పైటచెంగుఎగిరెగిరి పడుతోంది. కారులోకూర్చొని చెం క్రిందకిజారిపోయి ఎగురుతోన్నముంగురుల్ని మాటిమాటికిసర్దుకోవటం ఒక ంతఅనుభూతి.

ఎన్నాళ్ళకిమళ్ళీ!!

పిల్లలతోకలిసి అలా వెళ్ళటంఎంతో బాగుంది.

మరుసటిరోజు పిల్లలులేకపోయినా బాగా వుంది.

అయితేనెలరోజుల్లోఅంత స్టాకూ మాకు పంపగలనంటారుఅన్నాడు జపాన్ నుంచివచ్చిన ప్రతినిధి.

ఓ తప్పకుండా

షివాజిరిగిల్ చెరో పెగ్గూ గ్లాసులోపోసేడు.

స్టర్ర!

"యస్"

"కాంట్రాక్టు ఫారం. ఫెయిల్యూర్క్లాజ్ నలభైశాతం,ఫార్టీ పెర్సెంట్ ఆఫ్ ది టోటల్వేల్యూ.

నోప్రాబ్లెమ్.

ఇద్దరూసంతకాలు చేసేరు.

రాత్రిపదింటికి అతడుఇంటికి చేరుకొనేసరికిమేనేజర్ అప్పుడేకిరణ్మయితో మాట్లాడివెళుతున్నాడు.శత్రు గూఢచారినిచూసినట్లు ర అతడినిచూసుకొంటూ లోపలికివెళ్ళేడు.

కిరణ్మయిసోఫాలో కూర్చొని వుంది.

హుషారుగాకిరణ్ అన్నాడు. ఐదులక్షలకి కాంట్రాక్టుసంపాదించేను.

ఆమెముఖంలో ఆనందంకనబడలేదు.తెలిసింది అందికామ్గా.

"రేపట్నుంచిపని ప్రారంభించాలి"ఉత్సాహంగా అన్నాడు.

అక్కర్లేదుర మానేజరు గారికి ఇప్పుడేచెప్పేను పుస్తకాల్లోలక్షా పాతికవేలునష్టం రాసుకొమ్మని.

రనీళ్ళుగారిపోయి అదేంఅన్నాడు.

"నువుఈ సంస్థకి ఏ ధంగానూ ప్రతినిధికావు అని ప్రకటించిఈ నష్టం రాకుండా

చేసుకోవచ్చు.కానీ అది నా కిష్టం లేదుఅందుకే లక్ష రూపాయలూనష్టపోవటానికేసిద్ధ పడాల్సి వచ్చింది.

''నేనుచేసే ప్రతి పనీ తప్పకుండానష్టానికి దారి తీస్తుందన్నప్రగాఢ ిశాసం ీ అందరికీఎందుకు కలిగిందో కాస్త చెబుతావా?ఎర్రబడ్డ ముఖంతోఅడిగేడు.

''తప్పకుండా?సీజన్ కాని సమయంలోనెలరోజుల్లోఐదులక్షల ిలువగలరొయ్యల్ని ఎలా సంపాదిద్దామనుకున్నావు?ఏ ప్రగాఢ ిశాసంతో?''

ఈ రోజుసినిమాకి వెళదాంఅంది కాంతిమతి.

సరే...... అన్నాడు చైతన్యభోజనం చేస్తూ.

ఆయన్నికారడిగి తీసుకోండి తింటున్నముద్ద ఆపి చైతన్యతలెత్తి చూసేడు.ఆమె చెప్పుకుపోతూవుంది. లాగే ఏ హోటల్లోనోడిన్నర్ చేద్దాం.కొంచె సేపు తిరిగిరావచ్చువెరైటీగా వుంటుంది.

చైతన్యనవాడు.

''నేనుశంకర్‌లాల్ కారు డ్రయివర్నిఆయన స్నేహితుణ్నికాదు.

ఫర్లేదుఅడిగితే కాదనడు

సారీఅడగను.

''ఏం,ఎందుకని? ఆమె రెట్టించింది.

నాకొన్నిప్రిన్సిపుల్స్ వున్నాయి......

''అందులోఒకటి భార్యని బాధపెట్టటమా ...... వెటకారంగాఅడిగింది.

నేన్నిన్నేీబాధ పెట్టడంలేదు కాంతీ ...... నువునా బాధల్లో పాలుపంచుకొంటున్నావ్అంతే.''

''ఆవునుీరు చేసిన తెలిితక్కువ పనులవల్ల వచ్చినబాధలు.

కాంతీ...... దెబ్బతిన్నట్టుచూసేడు. ఏిటి నేనుచేసిన తెలిితక్కువపనులు తాపీగా అడిగేడు.

ఆ ప్రశ్నకిఆమెలో ఎప్పట్నుంచోఅణగివున్న అగ్నిపరతంబ్రద్దలయింది.

పెద్దగాఅరుస్తూ......

చెప్పమంటారా?ీకు తెలీదా అదేిటో?అయితే చెప్తానుినండి ...... అంది.

ఏదోకొంపలు మునిగిపోయినట్లువున్న వాళ్ళనివున్నట్లు లేవదీసుకోచ్చేరు.చేతిలో చిల్లికానీకూడా లేకుండా ిధినపడేసేరు.ి ఆలోచనలకి బాబునిబలిచేసేరు. కట్టుకున్నభార్యని నానా కష్టాలుపెడుతున్నారు. ఇదంతాిరేదో పెద్ద గొప్పవాడిలాచేసేనని మురిసిపోకండి.

ఏిచేతకానివాడు చేసేపని ఇది. అవును, ికేంచేత కాదు. ఒక సారిఆస్థంతా పోయేసరికి ికేిచేతకాదనే ిషయంఅర్ధమయింది. ఇప్పుడునేనేం చెయ్యనుఇలా తల కొట్టుకుని

ఏడవటంతప్ప ...... హిస్టీరిక్‌గామారిన రోదన అతణ్నికదిలించలేదు.

ఆమెనెమ్మదిపడినతరువాత అన్నాడు

"నువుచెప్పినవన్నీనీకు ముందు నుంచీవున్న భావాలనినేను అనుకోవటంలేదు కాంతీ! వచ్చేశామంటే...... రావల్సి వచ్చింది.అదే వ్యాపారం. బాబుమరణం నీకన్నా నన్నేఎక్కువ కృంగ తీసింది.అయితే మనం చేసేదిఏి లేదు. నీలో మనంచేస్తున్నదంతాతప్పు అన్న భావంఇంత కాలం లేనిదిక్రొత్తగా ఏర్పడుతూవున్నదంటేమనమున్న దానికివ్యతిరేకమయినప్రపంచం నీ ఎదురుగా కనిపిస్తూవుండటమే దానికికారణం అయివుంటుందనినేననుకుంటున్నాను...... దీపం దగ్గరగా వెళ్ళకుకాంతీ మసి అయిపోతావు.

అతడిమాటలకి అర్థం ఆమెకుమరో రెండు సంవత్సరాలతరాత అర్ధమయింది.

కానిఅతడు మాత్రంఆ ఉప్పెనని తొందర్లోనేఎదుర్కోవలసి వచ్చింది.

ఆ రోజుశనివారం.

ఛాంబర్ఆఫ్ కామర్స్ నుంచి, ఇంటికికారు నడుపుతున్నాడుచైతన్య.

వెనుకసీట్లో చంపాలాల్,మరో వర్తకుడు ఎవరోకూర్చొని మాట్లాడుకుంటున్నారు.స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజి గురించి,షేర్ల గురించి సంభాషణజరుగుతోంది.

ఇద్దరికీఆ ిషయాల్లో అంత ప్రవేశంలేదనీ, కేవలంిడి ిడి జ్ఞానంలోఒకరికన్నా యింకొకరి ఎక్కువ తెలుసనేనమ్మకం కలిగించటానికిప్రయత్నిస్తున్నారనీవాళ్ళు సంభాషణమొదలు పెట్టినరెండు నిిషాల్లో గ్రహించేడుచైతన్య.

"బుల్స్‌మార్కెట్ కదా. ఓ పదివేలషేర్లు కొందామనుకొంటున్నాను.

దానికన్నా పార్టనర్‌షిప్‌లోచేరండి. ఇన్‌కంటాక్సుతగ్గుతుంది.

అతడికివాళ్ళ మాటలుింటుంటే నవోస్తుంది.

ఈ డివాల్యుయేషన్‌తోబోస్టన్ కంపెనీ షేర్లుపడిపోతాయి అంటున్నాడుఆ వర్తకుడు.

చైతన్యసాధారణంగా ఎక్కువ మట్లాడడు.కానీ ఆ బలహీనమైనక్షణం అతడితో మాట్లడించింది.అప్పటివరకూ ింటున్నవాడుఇక ఆగలేకపోయాడు.

‘‘ఈడివాల్యుయేషన్‌కి,మన దేశానికి ఎక్కడోవున్న బోస్టన్‌కంపెనీకి సంబంధ లేదుఅన్నాడు వెనక్కు తిరక్కుండానే.

కారులోఒక్కసారి గాఢమయిననిశ్శబ్దం పేరుకుపోయింది.

ఆ వర్తకుడిమొహంలో రక్తంచుక్కలేదు.

చాలాసేపుమౌనంగా కూర్చుండి తనింటిదగ్గర దిగిపోయాడు.

ఇంటికొచ్చేకకారు దిగి తలుపు బలంగావేస్తూ చంపా లాల్‌అన్నాడు కారుకి ముందుసీటూ వెనక సీటూపెట్టింది ఎందుకోతెలుసా?

ముందుడ్రయివర్ కూర్చోవటానికివెనుక యజమానులుకూర్చోవటానికి.

చైతన్యతలెత్తి అతడివైపు చూసేడు. పెదవులఁద అదే సభావసిద్ధమైన నవుతో

కాలప్రవాహంలో వెనుకవాడుముందుకు కొట్టుకురావచ్చు...... అదే ఁధి అన్నాడు.

అప్పుడేఅక్కడకు వచ్చినవౌకరు ఈ మాటలకి కిసుక్కుననవటంతో చంపాలాల్

ఆగ్రహంపట్టలేక మాటకిమాట చెపుతావురాఇడియెట్ అంటూచెంప ఁద ఫెళ్ళునకొట్టేడు.

అరక్షణం తరాత చంపాలాల్‌గులాబి తుప్పల్లోవున్నాడు. ఆ తరువాతఅతడి బంతిలాంటిశరీరం గాలిలోకి ఎగిరి మల్లెతీగ కోసం తఁన నీళ్ళకాలువలో పడింది.

‘‘బాస్టర్డ్...... నాన్న రాగానే నిన్నుపనిలోంచి తీసెయ్యకపోతేచూడు ఇద్దరు నౌకర్లులేవదీస్తున్నారు.

అభిమానంచంపుకోలేని చైతన్యఅన్నాడు ...... మైండ్ యువర్‌టంగ్ నేనే వదిలేస్తున్నానుఈ ఉద్యోగం ......

అరక్షణంపాటు చంపాలాల్‌మొహం వెలిగింది.

అదెందుకోఅయిదు నిఁషాల తరాతచైతన్యకి తెలిసింది.

....

ఔట్‌హౌస్‌లోకి వచ్చేడు.

కాంతిమతిలాంతరు వెలిగిస్తోంది.

‘‘కాంతీ!అన్నాడు భారంగా ఇక్కడకూడా మనం ఋణంతీరిపోయింది పోదాం పద......

ఆమెకీమాటలు క్షణంపాటు అర్థం కాలేదు.అర్థం కాగానే ఆమె చటుక్కునలేచి నిలబడిఏఁ జరిగిందండీ అంది.

ఉద్యోగంవదిలేసేను."

"ఎలా?"ఏమయింది? ఆమె మొహంవాడిపోయింది

"ఏమయితేనేం...... ఉద్యోగం వదిలేసేనుపద పోదాం!"

"ఎక్కడికిపోతాము?" అన్నదామె,.ఏదో చిన్న కొంపా, కడుపుకింతకూడూ దొరుకుతున్నాయి.ఇక్కడ వదిలేసిపోతే...... పోతే ఒకసారి ఆ పాతరోజులు గుర్తుకు తెచ్చుకొండి......

"ఏంపోయినా పరవాలేదు...... అభిమానాన్ని చంపుకోలేను."

ఆ ఇలాంటిఅర్థం లేని ఆలోచనలతోనేఇంత వరకూ తెచ్చుకున్నారుఇంకా ఎందుకు ...... ాసురుగా అంది.

క్షణంనిశ్శబ్దం. కాంతీ అతడునెమ్మదిగా అన్నాడు.ఆ రాత్రి మనం సరంకోల్పోయామని తెలిసినప్పుడుఎక్కడికైనా వెళ్ళిపోదాంఅన్నాను. వద్దనినువు వారించావు. అప్పుడునేనే మన్నానోతెలుసా? ఇదేంటికాంతీ! ఎప్పుడూ లేనిదిమొట్టమొదటిసారి నా మాటకి ఎదురుచెపుతున్నావ్...... అని జ్ఞాపకం వుందా?"

ఉందిఅది మొట్ట మొదటిసారి. కానీ ...... కానీ ...... ఇదే ఆఖరిసారి."

అతడికివెయ్యి వోల్టులుకరెంటు షాక్ తలిగినట్టయింది.

మొదటిఈ మాట ఆమె ఏ భావంతోఅన్నదో అతనికి అర్థంకాలేదు. కానీ ఆమె మాత్రంఈ మాట అనడానికి సరశక్తుల్నీకూడ గట్టుకోవలసివచ్చింది. తరతరాలసంప్రదాయాన్నీ

రక్తంలోజీర్ణించుకుపోయినసంసారాన్ని వదిలిపెట్టడంఅంత సులభం కాదు.

కానీవదలాలి తప్పదు.

అవసరంవదిలిస్తుంది.

లేళ్ళమధ్య, సెలయేళ్ళమధ్య నిర్మించుకొన్నపర్ణశాలలో వుండేసంతృప్తి కోసమేనా రావణుడిరమ్య హర్మ్యాల్నికాదన్నది ...... చెప్పుసీతా చెప్పు ...... రాముడితోఅడంలో ఏముందని...... ప్రేమా ...... ? నీరసించిననరాలు, కాలే నుదురూ,ఎండిన నాలుకా దానికోసం దారులూ, స్నేహాలూమనసులు ాడిపోవటంచివరకు ాగిలేదేది?ఒక్క స్త్రీ కోసం అంత మందివానరుల్ని బలియిచ్చేహక్కు నీ కెవరిచ్చారురాముడా ?

నలుడిపద దమయంతికున్న ప్రేమ గొప్పదా?రాముడిపద సీతకున్నప్రేమ గొప్పదా? భావానికీభావానికీ సంబంధంలేని ఆలోచనలు......

చంపాలాల్ఆశ చూపిన సర్గానికీ, చైతన్యతోవుంటున్న నరకానికీమధ్య త్రిశంకుడిలాఊగుతున్న ఆ స్త్రీ సర్గంఅనుకొంటూ అటు జారింది.ప్రతి మనిషికీ జీంతంలోకొన్ని బలహీనమైనక్షణాలుంటాయి.

చైతన్యఇన్సూరెన్స్ కాగితం గురించిమర్చిపోయిన క్షణం...... కౌసల్య రైలు దిగాలనినిర్ణయించుకొన్న క్షణంఅయితే వాటి ప్రభావంమనిషి అదృష్ట దురదృష్టాలనిబట్టి వుంటుంది.ఎవరూ రెండోదాని గురించిఆలోచించరు. ఆ తొందర్లోనేఆమె ఒక నిర్ణయానికి వచ్చిభర్తను ఇదేఆఖరిసారి అనగలిగింది.

అతడికిఅర్థం కాలేదు అంటేఅన్నాడు.

ఈ లోపునతలుపు దగ్గర చప్పుడయింది.

తలతిప్పి చూశాడు.

అక్కడచంపాలాల్ నిలబడివున్నాడు.

చైతన్యనిచూసి పరిహాసంగా నవ్వేడు.

తనభార్యవంక చూశాడుచైతన్య.

తలపక్కకు తిప్పుకొని నిలబడివుంది ఆమె.

మళ్ళీచంపాలాల్ వైపుచూశాడు.

అతనునవ్వుతూనే వున్నాడుఆమెకిక నీ అవసరం లేదు...... అన్నట్లుందా నవ్వు.

మోరాలిటీకన్నా రియాలిటీగొప్పది కావచ్చు. అయితేఏది రియాలిటీఅన్నదే సమస్యనైతిక ిలువల్నివాస్తంకత జయిస్తుందిఅని చైతన్యకిఅర్థమయింది. అతడికిఏది వాస్తంకతో స్ఫురణకువచ్చింది.

“ ......నాతి చరాఃు ...... !!!” ఎటువంటిపరిస్థితుల్లో ఇందరుదంపతులు భవంతుల్లోనయితేనేం , మురికికూపాల్లోనయితేనేం ఏదో ఒకనరకంలో ఒకరొకరి తోడుగాకాలం వెళ్ళదీస్తున్నారన్నమాటేగానీ మనసావాచా ఎందరు పరస్పరం ప్రేఃంచుకొంటూకాపురాలు చేస్తున్నారు.

ప్రియమైనపాఠకుల్లారా కాపురం పరస్పర అవసరాలుతీర్చుకోవటానికేకాదూ అన్నట్లయితేఈ భావాలన్నీ చాదస్తపుసిద్ధాంతాలుగా కనబడవచ్చు.మరోకోణం నుంచీపరిశీలించినట్లయితేఅనుబంధం పెరగవలసిందిఅవసరార్థం కాదు అన్నదికూడా కనిపిస్తుందేమో......

ిధిచేత పేకముక్కల్లోఒక్కొక్కటే రాలిపోతోంది।తను ఃగిలేడు.

నెమ్మదిగాతాపీగా ఆ భవంతికాంపౌండులోంచి బయటికివచ్చేడు. దారికిరువేపులా వున్నమొక్కలు ఃడ్కోలుచెబుతున్నాయి.రోడ్డుకవతలచెత్తకుండీ దగ్గరకుక్క అతడిని ఃచిత్రంగాచూస్తోంది. సృష్టి మౌనంగా,స్థబ్దంగా వుంది.అతడు రోడ్డు మధ్యగానిలబడి చేతులురెండూ గాలిలో చాచి,తల పైకెత్తి ఆకాశంకేసి చూస్తూ, బిగ్గరగా

“ ఇప్పుడునేను అన్ని బంధాలూతెంచుకొన్న సరసతంత్రుణ్ని”అని అరిచేడు.

"ఒసేయ్‌శారదా!

ఇన్నాళ్ళూఉత్తరం వ్రాయలేదనినీకు కోపంగాని వచ్చిందా?రాదులే. నా సంగతినీకు తెలుసుకదా?! నువువెళ్ళిపోయిన తరువాతఇక్కడ పరిస్థితులుమరింత దిగజారేయి.ఈ రం అనబడే మహనీయుడునాకు ఎప్పటికీ అర్థం కాడు.అమాయకుడో తెలీదు...... మానసికంగా

బలహీనుడోతెలీదు బహుశారెండూ కరక్టే అయివుంటాయిలే.లేకపోతే బిజినెస్‌లోనష్టం వచ్చిందనితెలిసి, తాగేసి ఇంటికొచ్చినీ చేతులు పట్టుకొనిఏడవటం ఏంటిఏడవమను కాదన్నదెవడుకానీ నా చేతులుపట్టుకుని ఏడవొచ్చుగా.

పోతేనువో ఫూల్ం.

సెంటిమెంటుతప్ప నీకేం తెలీదు.ం అందరికీ నేనో పెద్దరాక్షసిలాగానో భూతంలాగానోకనబడతానన్నమాటనిజం అయితే అయివుండొచ్చుగానీనీలా బాధపడుతూఇతరుల్ని బాధపెట్టటంకన్నా నాలా వుంటేనేమంచిదికదా

......లేకపోతే ఏంటిచెప్పు ......

నువునెమ్మదస్తురాల్లాగానూ,బాధల్ని అర్థంచేసుకోగల దానిగానూకనపడి వుండొచ్చుదాంతో నువు బెదిరిపోయిసినిమాల్లోలాగా ఒకహీరో, ఇద్దరు హీరోయిన్లనిఊహించుకొని వెళ్ళిపోవటంఏం బాగోలేదు.

రంనన్ను కాదని ఎక్కడికీపోలేడని నాకు బాగాతెలుసు నాకు తెలియనిదల్లాఇంత డబ్బొచ్చినానాకు సంతోషం ఎందుకు లేదని?అంతే కాకపోతే ఏంటిచెప్పు?

నాలుగులక్షల ఆస్థికి (ఆరు లక్షలుఖర్చయ్యాయి) వారసురాలునయ్యండీ...... చెల్లెలుగుమాస్తాగా పనిచేస్తూవుంటే చూస్తూఉరుకోవటం ఏంటి?నా ఆస్థి నీ ఆస్థి కాదా?" అని రెండుమొట్టి ఇంటికితీసుకురాక.

కానీనేనలా చెయ్యనేశారదా!

నీకుండాలిఆ బుద్ధి. నేనుబ్రతిమాలటంఏంటి? ఈ బ్రతిమాలటంఅనేది ఇష్టం లేకరం ంద అధికారం చెలాయించేహక్కు వచ్చేనెల మొదటివారంలో సంపాదించుకొంటున్నాను.

నువువెంటనే బయలుదేరిపెళ్ళికి పదిరోజులముందే రా.

ఒసేయ్‌నువు కాకపోతే నాకెవరున్నారు చెప్పు.

......కిరణ్మయి.

"ఇంకోసంగతి అతి తొందర్లోనేనేనూ రం మనం పూరంఅనుభంచినబాధలలోకి

(ఇప్పుడదేసర్గంలాగా కనబడుతోంది.ఉన్న రోజు తింటూలేనిరోజు పస్తుండటం)వెళ్ళిపోతున్నాము.ఈ నాజూకు రాకుమారుడు.ఈ డబ్బు ప్రపంచంలోంచిబయటపడితే...... నిజం బాధలుతెలిసేక క్షణంలోమారతాడే. నాకు తెలుసుఆ నమ్మకంతోనే ఈ పెళ్ళిచేసుకొంటున్నానువస్తాను కదూ."

శారదమొహం ఆనందంతోవెలిగిపోయింది. చప్పునలేచి హెడ్‌క్లర్కుదగ్గరికి వడివడిగావెళ్ళింది.

సర్!నాకో నెలరోజులుసెలవు కావాలి.

ఆయనతలెత్తి కళ్ళజోడుసవరించుకుంటూ ఎందుకమ్మాఅన్నాడు.

మాఅక్కయ్య పెళ్ళికండీ."

ఆయననవేడు సంవత్సరంపనిచేశావు కాబట్టినెలరోజులులీవ్ వుంటుందనుకోకానీ అదంతా అక్క పెళ్ళికేవాడేస్తే మరి నీ పెళ్ళికో.

ఆమెసిగ్గుతో తలదించుకొని...... ఇప్పుడా ప్రసక్తేఁ లేదండీ"అంది.

పెళ్ళవటానికిప్రసక్తి ఏఁటమ్మా ......కళ్యాణా ఘడియవస్తే నువు ఆగమన్నాఆగదు.

లోపలఎవరిదో పెళ్ళి ఘనంగాజరుగుతోంది. మంగళవాయిద్యాలు గట్టిగాఁనబడుతున్నాయి.

"ఇంకాఆల్యసమేఁటి?అన్నాడొకడు.

నడుముఁద చిన్న గుడ్డపీలికతప్పవాడికి ఇంకేఁ లేదు.

మనకోసం తొందరగా చేస్తారేఁట్రా?"అన్నాడింకోడు వాడి వంటినిండాబొల్లి తప్ప ఇంకేఁలేదు.ఈ మాటల్లోపాల్గొనకుండా ఇంకొక వ్య క్తిచెత్తకుండీకి అనుకొనికళ్ళు మూసుకొని కూర్చొనివున్నాడు. ఎవరో దయతోఇచ్చిన కోటు వేసుకున్నాదుఅదీ చిరిగి శిథిలావస్థలోవుంది. పైజామానో,పంచో తెలియకుండాపీలికలయి వుంది.అతడికి రెండు రోజులునుంచీ భోజనంలేదు. అయినా ఆ ఁషయంఅంతగా బాధించినట్టులేదతన్నినిరికారంగా కూర్చొని వున్నాడు.అతను చైతన్య.

పాట్నావదిలేక దేశమంతాతిరిగేడు.

ఏదయినాదొరికితే తినటం,లేకపోతే పస్తుండడం......

వర్షంవచ్చినప్పుడుతడవటం ఎండొచ్చినప్పుడుఎండటం.

నిరాసక్తతఅతడిని పూర్తిగా ఆక్రఁంచుకుంది.అది వేదాంతమూకాదు. అలసట కాదు.ఒక ఁధమైన ట్రాన్స్......

భ్రాంతులనిరూపణమే ఁథ్యాతము(ఫాల్సిటీ) అంత ఁథ్యేఅనుభవం దానికిసంబంధించినఁషయం శూన్యం జ్ఞానంకూడా శూన్యమే.

కానీఅతడికి తెలియని ంషయం ఒకటుంది అది......

......'ంథ్య ' అత్మాధునమని!

......పరమార్థము, నిత్యమూఅయిన ఒక పదార్థాన్ని అందంగాతీసుకొన్నప్పుడు మాత్రమే ంథ్య ప్రతిభాసమవుతుందని ......

....

మొదటిబంతి భోజనంపూర్తయినట్టుంది.

ఆకులుప్రహరీ గోడ ీదనుంచి వచ్చిఇవతలివేపు పడ్డాయి.ఇద్దరు బిచ్చగాళ్ళుపరుగెత్తారు. కుక్కలతోదెబ్బలాడివాటిని పారద్రోలిఆకుల్ని సాధీనపర్చుకున్నారు.అందులో ఒకడు అతడినిపిలుస్తూ రా అన్నాడు చైతన్యవెళ్ళలేదు.

మనసులోఏదో మారుమూల ఎక్కడోకొద్దిగా అహం అడ్డుపడుతోంది.వెళ్ళబుద్ధికావటం లేదు.

బిచ్చగాళ్ళుఇద్దరూ ఆత్రంగా ఆకులుఏరుకొని తింటున్నారు. పావుగంటలోఆకులు ఖాళీ అయినయ్.ఆకలి తీరింది. వాళ్ళువెళ్ళి పోయారు.

రెండోబంతి తాలూకు ఆకుల్నికుక్కలు ఖాళీచేసినవెళినయ్.

చైతన్యఒక్కడే ంగిలాడు.

ఎదురుగాసగం నిండిన చెత్తకుండీ.

మూడోసారిమళ్ళీ ఆకులుపడిపూర్తిగా నిండింది.

కడుపుఖాళీగా వుంది ఆకలిగావుంది. ఆకలి మనిషినిదిగజారుస్తుంది. చెత్తకుండీలోదితినటమా? దిగజారటమా?బాలెన్స్ షీట్‌లోలాభాలను తగ్గించిచూపించటం దిగజారటంకాదా?

కాలేకడుపు కాంట్రడిక్షన్‌నిగుర్తించదు.

కుండీదగ్గరకు వెళ్ళి ఆకునిచేతులతో పట్టుకొంటూఅనుకున్నాడు ...... నా మనస్సులోఏమూలో నా భార్య ంద అసహ్యముంటేఇప్పుడిది పోయింది. ఆకలిమనిషితో ఏదయినా చేస్తుందన్నసత్యం అర్థమయింది.

వంగి,ఆత్రంగా ఆకులోది తినబోతూ ద్యుద్ఘాతం తగిలినవాడిలా ఆగిపోయాడు.

కుండీకిఅవతలి పక్క ఎవరోపడిపోయున్నాడు.ఆకలి వల్ల వచ్చిననిస్త్రాణతో మూల్గుతున్నాడు.

చప్పునఅటు వెళ్ళి పక్కకి తిప్పాడు.

అతడు......

......తన కొడుకుని స్మశానంలోపాతి పెడుతున్నప్పుడుపక్కన కూర్చుని ఓదార్చినవృద్ధుడు.

“ఎందుకునవ్వుతున్నావునాయనా?” అడిగేడు వృద్ధుడు.

“ఏంలేదు తాతా! సముద్రంలోరొయ్యలు నీటిప్రవాహం లోపలగుంపులు గుంపులు వలసపోతుంటాయి.కాలప్రవాహంలోమనుష్యుడు కూడా అంతేఅనుకొంటా? ఎక్కడ ిడిపోయాం...... ఎక్కడ కలుసుకున్నాం!!”

ఏదిఏమైనా నన్ను రక్షించినందుకుకృతజ్ఞతలు.నువు తిండి పెట్టకపోతేఅక్కడే చచ్చిపోయేవుండేవాణ్ని.

“నేనుపెట్టింది ఎవరోపారేసింది”

“చెప్పకుచేదు నిజం. ింగుడుపడదు”నవ్వుతూ లేచేడువృద్ధుడు

“పదబాబుపోదాం. కొండ ిద వారం రోజులపాటుసంతర్పణ జరుగుతూందట.ఎక్కడెక్కడ్నించోమనలాంటివాళ్ళువస్తున్నారు, దగ్గరుండిమనం వదలటందేనికి?”

వాళ్ళిద్దరూకొండ ిదకి ప్రయాణంసాగించేరు.

“హానీమూన్ఎక్కడికి వెళదాం......” హుషారుగా అడిగేడుర ి.

కిరణ్మయిమాట్లాడలేదు,ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయింది.

“చెప్పు...... ”

ఆమెఅతడివేపు సాలోచనగాచూస్తూ వెళ్ళాలంటావా?అంది.

అతడుదెబ్బతిన్నట్టుచూసి అంటే? అన్నాడు.

“ఇక్కడపరిస్థితులు నీకు తెలుసుకదా! ఇటువంటప్పుడుమనిద్దరం లేకపోతేఏం జరుగుతుందో ఊహించలేకపోతున్నాను.”

ఏంజరుగుతుంది? పదిహేనురోజులు అంతేగా?

ఏదయినాజరగటానికి పదిహేనుక్షణాలు చాలు

ర ినవటానికి ప్రయత్నంచేస్తూ అంటే డబ్బున్నవాళ్ళు ఒక్క రోజుకూడ ిశ్రాంతి తీసుకోకూడదా?అన్నాడు.

చాలాసేపు మౌనంగా వుండిఅన్నది కిరణ్మయి...... నిజమేనేమో ఈడబ్బు అన్నదిమనిషిని నిద్రపోనివకుండాచేస్తుంది. కడుపునిండాతిననివకుండా చేస్తుంది.అది లేని రోజుల్లోదానికోసం ...... అది ఉన్నాక ఇంకోదానికోసం ...... దేనికోసమో...... ?? ిశ్రాంతి

అన్నదిఎక్కడ దొరుకుతుంది?డబ్బుకీ దానికీ అసలుబాంధవ్యం లేదు."

కిరణ్!దీనంగా అన్నాడు ర౦."ఈ డబ్బు కారణంగా, దీన్నినిలబెట్టుకునే౦ద్య రాని కారణంగా నన్నువదిలెయ్యవుకదూ?"

చిన్నపిల్లాడిలాఅడుగుతున్న ఆ పాతికేళ్ళయువకుణ్ని చూస్తుంటేఆమె హృదయంలోఏదో మాతృతపు స్పందనకలిగింది. అతడి తలనిహృదయానికిహత్తుకుంటూలేదు ర౦ ...... ఆ ఆలోచననికలలోకి కూడ రానివకుఅంది ఆర్ధ్రంగా

ఆ రాగరంజితరసానుబంధువుపరిషంగంలో చాలా సేపు మౌనంగావుండి, వుండి , అతడునెమ్మదిగా అన్నాడు...... నా మనస్సులోనిబాధ ౦కెవరికీ తెలీదుకిరణ్ ! అటు అన్ననీ...... ఇటు చెల్లినీవదులుకున్నానన్నబాధ నా మనస్సునిఎంతలా కోసేస్తోందోనీకు తెలీదు."

చైతన్యజ్ఞాపకం వచ్చేసరికిఇద్దరి మనసులూవ్యాకులమయ్యేయి.

గో౦ందా...... గో౦ందా ...... గో౦ందా ...... గుంపు ముక్తకంఠంతో అరుస్తోంది రాళ్ళనీ,రప్పల్నీ దాటుకొంటూమెట్లెక్కుతున్నారు.

"గో౦ందా...... గో ...... ౦ంద "ఒకటే నాదం.కాళ్ళు పీకుతున్నాయి.గొంతు ఎండిపోతోంది.అయినా పయనం ఆగటంలేదు. ఏదో ఆవేశంముందుకు తోస్తోంది.భక్తి పారవశ్యంబాధని తెలియనివటంలేదు వాళ్ళకి.ఎదురుదెబ్బ తగిలికాలినుంచి స్ర౦స్తూన్నరక్తాన్ని తుడుచుకుంటూ......" ఇంకా ఎంత దూరం తాతా?" అడిగేడు చైతన్య.

ఎంతోదూరం లేదు ...... రెండుకొండలే ఇక!

జుట్టులోంచిచెమట ధారగాకారుతోంచి చెప్పులులేక కాళ్ళు కాలుతున్నాయి.మెట్లు ఎక్కుతూ పోవటంవల్ల మోకాలి చిప్పలుపట్టేసినయ్.

"ఇంకాఎంత దూరం తాతా ?"

"ఇంకొక్కకొండే ...... "

"గో౦ందా...... గో౦ందా ...... గో ...... ౦ందా!"

అదోప్రవాహం ...... వృద్ధులు...... పిల్లలు ...... ఆడవాళ్ళు...... డబ్బున్న వాళ్ళు...... లేనివాళ్ళు...... అందరూ ఆ కేంద్రం వైపుసాగిపోతున్నారు. గంటలుగణగణా మ్రోగుతున్నాయి.ఎక్కడ చూసినా జనమేబైట మనుష్యులు...... ధర్మ దర్శనపుక్యూల్లో మనుష్యులు.

వెనకనుంచితోసేవారు ముందునుంచిప్రతిఘటించేవారుమధ్యలో నలిగేవారు,వంకర్లు తిరిగిన వరుసలు...... వరుసల్లో మనుష్యులు...... అందర్లోనూ ఆత్రందేవుణ్ని చూడాలనిక్షణాలు ...... ని౦షాలు...... గంటలు ...... తరగనివరుసలు ...... వంకర్లుతిరిగిన వరుసలు...... గో౦ందా ...... ఆగి నడిచితొందరగా సాగి మళ్ళీఆగి గుడిలోకి క్యూ.

''ఎక్కడున్నాడయ్యాదేముడు?''

''ఇంకొక్కవరుసేనయ్యా ...... అదుగోఆ మలుపు తిరిగేక ......

కాళ్ళుపట్టేసినయ్.పదిహేనుగంటలునడిచి పది గంటలువరుసలలో నిలబడి...... ఇంత శక్తి ఎలా వచ్చింది...... ఎవరిచ్చేరు? ఇంతబాధపడితేగానీదేముడు కనపడడా?...... మరి బాధపడుతున్నట్లుతెలియదేం?

మలుపుతిరిగితే ...... ?

వచ్చేసింది.మలుపు వచ్చేసింది.తిరిగితే కనబడతాడా?ఆ ముర్తి నిజదర్శనంకనబడుతుందా?అసలు దేవుడున్నాడా?

ప్రందలువెలుగుతున్నాయి చుట్టూగోడలు ప్రకాశిస్తున్నాయి.గ్రహం వెనుకనుంచిఏదో వెలుగు ...... ముందుకుజరిగేకొలదీ మనసుతేలికపడుతున్నఅనుభూతి. పడినబాధ అంతా మర్చిపోయేలాఏదో ఉదేగం చేరుకోవటానికిఎంత కష్టపడితేఅంత ఉదేగం, అంత ఆనందంలభిస్తుంది కాబోలు.ఏదో అలౌకికమైన అనుభూతి.

అయితేఆ అనుభూతి దేవుణ్ణిచూడటం వల్లా?చూడటానికి పడినకష్టం వల్లా?

అడుగుముందుకు వేయబోయాడు.

ఎవరోముఖ్యుడు ఇంకోదారివెంటవస్తున్నాడు। తనికిదారి ఇవటం కోసం ఇతణ్ణివాలంటీర్లు అపుచేసేరు.వెనుక జనం ప్రవాహంలావస్తున్నారు ముందుకుసాగిపోవాలని ఆశ. ఆ దివ్యమంగళగ్రహాన్ని చూడాలనిఆతృత గోందా గోందా అనినినాదాలు. గుండెల్లోగణగణా మ్రోగే గంటలు.

చైతన్యఆగలేదు. సాగిపోతున్నాడు.మనసు ఉదేగంతో ఊగిపోతోంది.పూజారుల మంత్రాలుఉచ్చసరంతో నబడుతున్నాయిఅంతా గోల గావుంది. మనసుమాత్రం మౌనంగావుంది అతడు కదులుతూనేవున్నాడు. ఏదో శక్తిముందుకు తోస్తున్నట్టుకదులుతూనే వున్నాడు.వాలంటీరు కర్ర అడ్డుపెట్టేడుఆగలేదు.

వాలంటీరుబలంగా తోస్తే క్రిందపడి,తలఅదిరి, మళ్లీస్పృహ లోకి వచ్చేడు.పక్కనుంచి వచ్చిన.ఐ.పి. గ్రహం దగ్గరకుసాగిపోయేడు. చైతన్య,చేతులదబలహీనంగాలేస్తూ గొంతు పగిలేలాఅరిచేడు పదహారుగంటల్నుంచీ వరుసలోనిలబడి వస్తున్నాన్రా.ఇప్పుడు తోసేస్తావు కదూఒరేయ్ సరనాశనమయపోతావురా.

వెనకున్నవృద్ధుడు సాయంచేసేడు.

మళ్లీముందుకు పయనం

దూరంగాదేవుడు ......

చెయ్యెత్తిఅభయంస్తున్నట్టు

కళ్ళుమూసుకొన్నాడు. అంతా చీకటిగావుంది. పడిన బాధఅంతా మరచిపోయేలామనసు సేదతీరుతోంది.ఏదో అసంతృప్తితోనే ఏదోఅసంతృప్తి పూజారి తొందరచేస్తున్నాడు.

మనసుఆగమని గోల చేస్తోంది.ఆగటానికీ వెళ్ళటానికీమధ్య నిర్ణయించుకోవలసినమనసుకి దేవుణ్ణిధ్యానించే ఏకాగ్రతఏది? అతడు కళ్ళుతెరవబోయాడు.

అంతలోనేంచిత్రం జరిగింది.

మొక్కుకున్నదాన్ని హుండీలోవేస్తే దేవుడికిచేరదేమోనన్నఅనుమానంతో ఒక భక్తుడువరుసలో నిలబడి,దేవుడి దగ్గరకురాగానే పిచ్చివాడిలాఒక్కసారి రెండు గుప్పిళ్ళతోనూవెండి రూపాయ కాసుల్నిగ్రహం ుదకుంసరసాగేడు.

క్షణంలోకలకలం బయలుదేరింది.

చైతన్యనుదుటికి ఒక రూపాయొచ్చిటప్మని తగిలిందిఅలాగే నొక్కి పెట్టుకున్నాడు.తడిగా తగిలిందితీసి చూడగానే ఎర్రటిరక్తపు మరకవున్నతెల్లటిరూపాయి, నుదుటిుదచిన్న బొప్పి .....

అంతలోనేవాలంటీర్లు రంగంలోకివచ్చేరు. జనాన్నిసర్దుతున్నారు అంతా తొక్కిసలాటగావుంది.

ఇద్దరూవెనుకనుంచి ఎవరోతోస్తున్నట్టు బయటకొచ్చిపడ్డారు.

చూసేవానాయనా దేవుణ్ని?వృద్ధుడు అడిగాడు.

ఏదితాతా ...... కళ్ళు మూసుకోగానేఇదొచ్చి తగిలిందిఅంటూ నం గుప్పెట్టంప్పెడు. సకల చరాచరసృష్టి,స్థితి, లయకారునిప్రాంగణంలో దొరికినసకల మానవకోటినీఆడించే రూపాయి కాసు!!

రాత్రిరెండయ్యింది.

చలిగాలిరివున స్తోంది.వెన్నులోంచి చలిపుట్టుకొచ్చి వళ్ళుచిగురుటాకులా వణికిపోతోంది.వేసుకున్న పాత కోటుచలిని ఆపలేక పోతోంది.దుబ్బలా పెరిగినజుట్టు, గెడ్డమూకొద్దిగా చలి బారినుంచిరక్షిస్తున్నాయి.

సత్రంఅరుగు ుద ముడుచుకొనిపడుకొన్న చైతన్యలేచి కూర్చున్నాడు.

పక్కనేపడుకొన్న వృద్ధుడుమాత్రం గురకపెట్టినిద్రిస్తున్నాడు.అతడిలాగే శవాకారంలోకొంతమంది ఆ అరుగుుదపడుకుని వున్నారు.

అంతానిశ్శబ్దంగా వుంది.

చీకటికొండల్ని కప్పేసింది.

గుడిగోపురంపైదనుంచి ఏదో పిట్టనిద్రలోంచి మెలకువవచ్చినట్టుఅందంగా కూసి, మళ్ళీ పడుకొంది.దానికి బదులిస్తున్నట్టుపిల్లగాలి చిన్నశబ్దంతో ఆకుల్ని కదిల్చింది.

మళ్ళీనిశ్శబ్దం

చైతన్యలేచి మెట్లుదిగేడు. గమ్యం లేకుండాబయలుదేరాడు.

ఎన్నెలజల్లులా కురుస్తోంది.

నెమ్మదిగానడుస్తున్నాడు.

ఎక్కడికోతెలీదు నడుస్తూనేవున్నాడు.

సృష్టిఅంతా విశ్రాంతి తీసుకొంటున్నట్టుమౌనంగా వుంది.వెళ్ళికోనేరు గట్టుమెట్టుపైద కూర్చున్నాడు.దూరంగా గుడి.

కాళ్ళదగ్గర పచ్చటినీరు. పక్కనే నిద్రగన్నేరుచెట్టు. గాలికి రాలినఆకులు నీటిపైదతెప్పల్లా తేలుతున్నాయి.

ఓ పిల్లతెమ్మెర వచ్చిఅతడ్ని నాజూగ్గాస్పృశించి ముందుకు సాగిపోయింది.

అతడలాగేనిశ్చలంగా కూర్చొని కళ్ళుమూసుకొని వున్నాడు.

దూరంగాఎవరో నిద్రరాక సన్నటికంఠంతో గీతాలాపన చేస్తున్నారు.పాట గాలిలో అలలుఅలలుగా తేలివస్తూడం.

యోమంఅజం అనాదించ వేత్తిలోకమహేశరం ...... సరధర్మాన్ పరిత్యజ్యమామేకం శరణం ప్రజ.

నేనుసరమునకు ప్రభవమునునన్ను అహునిగాఎదురువాడు పాపములనుండిముక్తుడగును. నీవునిమిత్తమాత్రుడవుకమ్ము.అనేకానేక సందేహంతోభ్రాంతులయినవారికి చరమ సందేశమొక్కటే......

"గీతాసుగీతా, కర్తవ్యా కిమన్యైఃశాస్త్ర విస్తరైః"

......మణియ తివెలపయసున్నితంగా మీటినట్లుఆ ధని గాలితో మందంగావ్యాపిస్తున్నది.

అతడిఒళ్ళు జలదరించింది.

కళ్ళుతెరిచేడు.

పైననీలాకాశం క్రింద నిశ్చలమైనభూమి ఆకాశంలో మినుక్కుమినుక్కుమనేనక్షత్రాలు ......

ఓ చిన్నమేఘం మందగమనంతోతూర్పు దిక్కుగా సాగిపోతోంది.కోనేటి నీరు నిశ్చలంగావుంది. నీటిలోప్రతిబింబాలువెన్నెల్లో మెరుస్తూకదలకుండా నిలబడివున్నాయి.

నిద్రగన్నేరుచెట్టు నుంచిపూవొకటి రాలింది.

మెట్టుఁద కప్పు అలాగే వుంది.

అతడిలోఏదో ఎక్కడో కదులుతోంది.

తిరిగేభూఁ, ఁచే గాలి,కదలని ఆకాశం, స్థిరమైనకొండలు, సచ్ఛమైననీరు, కదిలే చెట్లుఅన్నీ ఏకమైన అందరూనిద్రించే వేళఆ నిశ్శబ్దంలో సకలచరాలూ ఁశ్రాంతి తీసుకొనేఆ

నీరవంలో...... ఆ చరాలన్నీ కలిసి...... తమను సృష్టించినఆ భగవంతునిముక్తకంఠంతో మౌనంగాప్రార్థిస్తున్నట్లున్నాయి.

ఆ నిశ్శబ్దంఅతదికేదో బోధిస్తున్నట్లువుంది. అతడి నరాల్లోకిఏదో తెలియని ఉదేగంపాకుతోంది.

సన్నగాగాలి ఁచింది. ఆకులుకదులుతున్నాయికొమ్మా కొమ్మా రాచుకున్నప్పుడుఁచిత్రమైనశబ్దం ఁనిపిస్తోంది.

అతడుసమాధిలో వున్నట్లునిశ్చలంగా వున్నాడు.

గాలిపయనించినా ......

కొమ్మలురాచుకొన్నా ......

ఒకటేశబ్దం నెమ్మదిగామనస్సు స్పందించేలాఒకే శబ్దం

"ఓమ్ఓమ్.

అన్నివేపుల్నించీ అదేనాదం ......

అలలుఅలలుగా, అలలుఅలలుగా! అతడి మొహంఒక దివ్య మైనతేజస్సుతో వెలిగిపోతోంది।.అన్ని దిక్కుల్నించీప్రకృతి ఓంకార నాదాన్నిగానం చేస్తోంటేఅతడు ఁంటున్నాడు.అతడి చుట్టూవున్న జీవకోటిస్నేహ పురస్సరంగా అతడినిఅభినందిస్తోంది.అతడి కళ్ళలోఉజలమైన వెలుగుప్రతిబింబిస్తున్నది.అతడి శూన్య మైనమనసులో ఒక చిన్నజ్యోతి అఖండమై,ప్రతిభంజనంతోడై, మనసంతాఆక్రఁంచుకుంది.

అతడులేచేడు.

వడివడిగా తన నెలవుకేసి నడవసాగాడు.

తూర్పురేఖలు నెమ్మదిగాఁచ్చుకుంటున్నాయి.

అతడువెళ్ళేసరికి తాతలేచే వున్నాడు.

"ఎక్కడికెళ్ళావయ్యా ఇంతరాత్రి?"

"దేవుడ్నిచూడటానికి వెళ్ళానయ్యా"

బోసిగానవాడు తాత. మరిచూసేవా?

చూసేనయ్యామెరిసే నీళ్ళలోకదిలే మేఘాలలోనిలిచిన కొండల్లోదేవుణ్ని చూసేనయ్యా.

పెళ్ళివాళ్ళతో కలిసి వెళ్ళిపోకుండాఇటు రావటం దారా ఎంతతప్పు చేసిందో
శారదకుఅర్థమయింది.

రావటంఅయితే అందరూ కలిసివచ్చేరు.

స్నేహితురాలు,వాళ్ళ కుటుంబంఅంతా బాగానే జరిగింది.కాని ఆ రష్‌లో వారు
తప్పిపోవటంతోకంగారు పడింది. ఒక్కతేవెళ్ళిపోగలదుఅదేమంత కష్టమైనపనికాదు.. అదే
ఉద్దేశ్యంతోకౌంటర్‌లో టిక్కెట్టుకొనుక్కుందామని బ్యాగ్‌లోంచిపది రూపాయల నోటుతీసిపెడితేఅది
చిరిగిందనీ, చెల్లదనీఅన్నారు. ఇంక డబ్బు లేదు.బ్యాగు అంతా కంగారుగా వెతికిందిఓ పావలా
కాసూ రెండు పదిపైసల బిళ్ళలూదొరికినాయి.

ఆమెకళ్ళవెంట నీరుగిర్రున తిరిగింది. చప్పునక్యూలోంచి బయటకొచ్చింది.ఒకటిరెండు కొట్లలో
మారుద్దామంటేఎవరూ తీసుకోలేదు.

ఒకపక్క చీకటి పడుతోంది.ఆ తటపటాయింపులోనేమరింత సమయంగడిచిపోయింది.
ఆమెకేంచెయ్యాలో తోచలేదు.

నుదుటిీంద చెమటపడుతోంది కాళ్ళువణుకుతున్నాయి.

ఆమెకంగారునీ, బిత్తర చూపుల్నీపసిగట్టి ఒక యువకబృందం దగ్గర చేరింది.

దాంతోఆమె మరింత కంగారు పడింది.

బస్టాండ్‌దాదాపు ఖాళీ అయింది.

చలికాలంఅవటం వల్లకొద్దిగా చీకటపడేసరికిమనుష్య సంచారం తగ్గిపోయింది.

ఎవర్నయినాఅడుగుదామనుకుంటేబిడియం. అయినా అదిమరో అర్థాన్ని సూచిస్తే...... ?? ఈ
పరస్పర ిరుద్ధమైనభావాల మధ్యఆమె కొట్టుిట్టులాడుతూవుండగానే ఒక యువకుడుదగ్గరకు
వచ్చిఏదో పని వున్నట్టూఆమెని రాచుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

దాంతోఆమె మరింత బెంబేలుపడి,అక్కడ్నుంచి కదిలిపది అడుగులు వేసి,వెనక్కి తిరిగి
చూసేసరికిఆ నలుగురూ వస్తూ కనిపించేరు.ఆమె నడక వేగం హెచ్చించింది.

అక్కడనించి కదలటం,వెనకవాళ్ళువస్తున్నారా లేదాఅని తిరిగి చూడటం,తరువాత నడకవేగం
హెచ్చించటంవారికి మరింత హుషారునిచ్చింది .ఇంకొంచెందగ్గరగా వచ్చి అన్యాపదేశంగామాటలు
ిసరసాగేరు.

బస్టాండ్‌దాటగానే దూరంగా ిసిరేసినట్లుగాకాటేజెస్ చీకటిచూసి తానేం చేసిందోఆమెకి అర్థమైంది.

చిన్న ీధి దీపపు వెల్తురులోసత్రం అరుగు ీద కొంతమందిపడుకుని వుండటంచూసి, ఆమెకి ధైర్యంవచ్చింది. కానీ అదెక్కువకాలం నిలవలేదు.

నలుగురిలోనూఒకడు మరింత ధైర్యంచేసిఆమె చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.ఆమె కెవున అరవాలనుకుంది.కానీ భయంతో నోటమాట రాలేదు.ఇది అవకాశంగా తీసుకుని...... అతడు పక్కకు లాగసాగేడు.ఆమె వదిలించుకోవాలనికూడ తోచకుండా మ్రాన్పడిపోయింది.

ఎవరూ...... అన్నమాటలు ినిపించి నలుగురూ పక్కకుచూసేరు.

ఒకముసలివాడు డెబ్బైఏళ్ళపైబడినవాడు నిల్చునిఉన్నాడు. సన్నగా గాలికిఎగిరిపోయేలా వున్నఅతణ్ని చూసివాళ్ళు తిరిగి ధైర్యంతెచ్చుకున్నారు.

అందులోఒకడు మావాళ్ళేలే అన్నాడు ఆమెమౌనం చూసి కవర్‌చేసుకుంటూ.

ఆమెచప్పున స్పృహలోకివచ్చినట్లు

"కాదుకాదు" అనరిచిందికానీ ఆమె కంఠం ఆమెకే

కీచుగాసన్నగా ినబడింది.

ముసలివాడికేదోఅనుమానం వచ్చి,దగ్గరగా రాబోయేడు.కానీ, అందులో ఒకడు అతడికిఅడ్డుగా నిలబడిఅతడు ముందుకు రాబోతూవుంటే భుజంపట్టుకుని తోసేడు. దాంతోఅసలే బలహీనంగావున్న వృద్ధుడువెనక్కి పడ్డాడు. తలరాతికి కొట్టుకుని అబ్బా...... అన్నాడు.

"ఎవడ్రాఅది అంటూ చైతన్యఅక్కడికి వచ్చేడు.వచ్చినవాడునలుగురికి సమాధానంచెప్పగలడనితోచగానే, నలుగురూపరుగు తీసేరు.

వంగిచెయ్యి అందిస్తూ

"దెబ్బతగిలిందా తాతా" ...... అన్నాడుచైతన్య .

వృద్ధుడుచేతుల ీదలేస్తూ ......

" నాసంగతికేంగానీ ఆ అమ్మాయినిచూడయ్యా పాపం భయపడినట్లుంది"అన్నాడు.

చైతన్యఅటు తిరిగాడు.

ీధిదీపపు క్రీనీడలో ఆమెనిలబడి వుంది.చీకటి వెలుగుల ుశ్రమం ఆమె మొహం ీద ప్రతిబింబిస్తోంది.ఆమె మొహం దీనంగా,ఆర్తిగా వుంది.

పదిమందికుర్రవాళ్ళు కలిసి,ఇల్లు ఖాళీ చేయిస్తున్నప్పుడుఏ ిధంగా నిస్సహాయంగా,వేదనగా, ఎటూ తోచనిపరిస్థితిలో నిలబడివుందో, ఇప్పుడూ అలాగేనిలబడి వుంది.

అతడుఁస్మయంగా శారదా! అన్నాడు.

ఆమెఅయోమయంగా తలెత్తింది.అప్పటివరకూ జరిగినసంఘటనలన్నీఆమె మెదడు మోద్దుబారేట్టుచేసినయ్.

ముందునిలబడ్డ వ్య క్తివైపు చూసింది.

......పొరలు నెమ్మదిగాఁచ్చుకోసాగాయి.

ఆ గెడ్డమూ,బట్టలూ తీసేస్తే......

క్రమంగాఆమె కళ్ళల్లో వెలుగొచ్చింది.

"చప్పునఅడుగు ముందు కేసి పట్టుకొని"చైతన్య బాబూఅంది.

అంతలోవృద్ధుడు వారి దగ్గరికొచ్చేడు.

"ఇంతరాత్రిపూట ...... ఇదేఁటిశారదా ...... ఇక్కడ" అంటున్నాడుచైతన్య.

నాసంగతికేంగానీ ...... ఇదేఁటి...... ఇదేఁటి చైతన్యబాబూ ...... ఁ ఈ వేషమేఁటిఈ బట్టలేఁటి?ఆమె కంఠం రుద్దమయిందిఎటు వంటివారుఇలా అయిపోయారు? ఒక చూపుతోపదిమందిని శాసించగలవారు ఁకి స్థితి ఏఁటి?"

చైతన్యనవేడు. భావాన్నీ,వేదాంతాన్నీ రంగరించిననవు అది.

వృద్ధుడుఅతడ్ని పరిశీలనగాచూసి

" నేనుఅనుకుంటూనే వున్నానుసుమా నువు పుట్టదరిద్రంలోంచివచ్చినవాడిఁకావని" అన్నాడు.

"ఇక్కడెందుకురండి" అంటూ సత్రంఅరుగు దగ్గరికి దారి తీసేడువృద్ధుడు.

చైతన్యకనబడగానే కలిగినమొదటి ప్రశ్ననిఅడిగిందామె. అది వేయిరూపాలుగా ఆమెని అప్పట్నించీవేధిస్తోంది.

నవేడు.

"ఏంచెప్పమంటావుశారదా! ఒకరు నన్నొదిలీ,ఇంకొకరు లోకాన్నొదిలీవెళ్ళిపోయారు అన్నాడు.

ఆమెఏదో అడగబోతూ వుంటేవద్దు శారదా ...... ఇంకేఁ అడగకుఅన్నడు వారిస్తున్నట్టుకూర్చున్నాక అడిగాడు ......

మనవాళ్ళంతాఎలా వున్నారు? ఎక్కడున్నారు?"

శారదఆ ప్రశ్నకు వెంటనేసమాధానం చెప్పలేదు.చాలా సేపు మౌనంగావుంది. నెమ్మదిగాఒక్కో ిషయమే చెప్పసాగింది.

గోడకుఅనుకొని కూర్చుని వున్నాడుచైతన్య. ఒకవేపుచెంపఁదద లైటువెలుతురు మసకగాపడుతోంది. శూన్యంలోకిచూస్తూ కూర్చున్నాడుఅతడి మొహంలోఏ భావమూ లేదు.శారద మాత్రం జరిగినదంతాచెప్పటానికి చాలాబాధపడుతోంది.ముఖ్యంగా కౌసల్యసంగతి......

అదికూడా చెప్పి ఆమె మౌనంవహించింది.

చాలాసేపు నిశ్శబ్దం వాళ్ళమధ్య తాండంించింది.చుట్టూ చీకటి.చైతన్య కదలకుండాగోడకి అనుకొని అలాగే కూర్చునివున్నాడు. అతడికిచెల్లెలి తాలూకుస్మృతులు ఒకటొకటేగుర్తుకు రాసాగినయ్.

తెల్లవారుజామునేలేచి, స్నానం చేసిచదువుకు కూర్చునేచెల్లి ...... ముగ్ధంగాముద్దబంతిపువులా ఇంటిలోలక్ష్మిలా మసలినచెల్లి ...... జలపాతంలాతృళ్ళుతూ వెన్నెలతీవెలా మెరిసే చెల్లి...... ఏ అంధకార బాంధుతపరేత నిలయంలోచిక్కుపడిపోయిదో ......ఏ కసాయి చేతుల్లోబాధలు అనుభంస్తోందో......

చెంపఁదదతడిగా తగిలేసరికిఅప్రయత్నంగా తుడుచున్నాడు.ఒకే ఒక కన్నీటి చుక్క...... నెమ్మదిగా క్రిందికిజారుతోంది. అలాగే వేలుఁదదకి తీసి పట్టుకొనిఅనుకొన్నాడు ......

“కన్నీటిచుక్కా...... కన్నీటిచుక్కా...... ఆస్థి సరసం పోయినప్పుడురాలేదు ...... నా కొడుకుచచ్చిపోయినప్పుడురాలేదు ...... నా భార్యలేచిపోయినప్పుడురాలేదు. ఇప్పుడెందుకోచ్చావేకన్నీటిచుక్కా.

అతడినితిరిగి తనవాళ్ళతోకలుపుదామన్న ఆమెఆశ నెరవేర లేదు.ఎన్నోంధాల

ప్రయత్నించింది.

చైతన్యతల అడ్డంగా ఊపుతూ,లేదు శారదా! నేనువెళ్ళి కిరణ్మయి ఆస్థిఅనుభంచేప్రసక్తేలేదు అన్నాడు.

“పోనీదాని అజమాయిషీ చూస్తూ...... అంటూన్న ఆమె మాటలనిమధ్యలోనేఆపుచేసేడు. అది కుదిరేపనేనంటావా? నేనుకనబడగానే వాళ్ళిద్దరూఅంతా నా చేతుల్లోపెడతారు. నేనే వాళ్ళకియజమానిలా ప్రవర్తిస్తారు.అదే నా కిష్టం లేదు.ఒక్కసారి నా కొడుకు చచ్చిపోయేముందు డాక్టర్ని తప్పఇంతవరకూ ఎవర్నీ చేయిచాచిఆశించ లేదు. ఇపుడాపరిస్థితి రానివకు ......

“ఁరుఆశించే పరిస్థితి ఏంటి?ఁరు కనబడగానే వాళ్ళేఁమ్మల్ని ......” ఆమెపూర్తిచేయలేదు.

“అదేనాకిష్టం లేదు” అన్నాడుచైతన్య.

ఎలాఅయితేనేం ...... చివరికిఅదే జరుగుతుందివద్దు శారదా వాళ్ళుసంపాదించుకొన్నదివాళ్ళే అనుభంచనీ,వాళ్ళ పెళ్ళి గురించిమంచివార్త చెప్పేవుఅదే చాలు. కౌసల్యపట్ల బాధతప్పఇంకేఁ లేదు నాకు. ఇంకేముందనిఆ ఇంటికి రావాలి నేను......

"కానీ౦రిలా వున్నారని తెలిస్తేర౦బాబు ఊరుకుంటాడంటారా?"

"మరిఅన్ని లక్షలకు అధికారిఅయిన ౦ అక్కయ్య ...... నువుఇలా చిన్న ఉద్యోగంచేసుకుంటూ వేరే వుంటానంటేఎలా ఒప్పుకొంది?"

తనసంగతి వేరు ......

......చైతన్య నవాడు.నీకున్న వ్య క్తితంనాకుండదని ఎందుకుఅనుకున్నావ్ శారదా? అన్నాడు.

ఆమెఈ ప్రశ్నకి సమాధానంచెప్పలేకపోయింది.ఒక కోణంలోంచి చూస్తుంటేఅతడు చెప్పిందీనిజమేలా కనిపిస్తోంది.

ఆమెసంతోషంగా వుంది. అతడుఇలా కనిపిస్తాడనుకోలేదు.ఈ సంగతి అక్కకీ, ర౦కీ తెలిసిందంటేచాలు వాళ్ళే వచ్చితీసుకువెళతారు.తనతో వాదించినట్లుతమ్ముడితో వాదించలేడుగా.

కానీఆమె ఆశ నెరవేరలేదు.చైతన్య ఆ జాగ్రత్తముందే పడ్డాడు. అదెలాజరిగిందంటే ......?

"రండివెళదాం అంది శారద".

"ఎక్కడికి?"

"మాఇంటికి ...... "

చైతన్యన౦, అప్పుడే ఇల్లుకూడా ఏర్పరచుకొన్నావన్నమాట ...... అన్నాడు.

శారదసిగ్గుపడింది.

చైతన్యేఅన్నాడు." వద్దుశారదా మళ్ళీ నన్నాజంజాటంలోకిఈడ్చకు"

ఆమెతెల్లబోయి "అదే౦టి...... ఇలాగే వుండిపోతారా?"అంది.

అతడుమాట్లాడలేదు.

అప్పటివరకూవాళ్ళ సంభాషణ౦ంటున్న వృద్ధుడుకల్పించుకొని ......

" అంతఆస్థి వుంచుకొని నీకీ ఖర్మే౦టిబాబూ వెళ్ళు.....". అన్నాడు.

చైతన్యతల అడ్డంగా ఊపుతూ,"అది నాది కాదు తాతా.....". అన్నాడు.

అయినానీ వాళ్ళందరూ వున్నారన్నావుగా...... వాళ్ళకోసమన్నావెళ్ళాలి ......

లేదుతాతా! నేను లేనివాడ్నివున్నవాళ్ళునా వాళ్ళు కాదు.

వృద్ధుడునవేడు.

“వేదాంతంనిరాశలోంచి ఉద్భంచదుబాబూ!”

“ అన్నీఅనుభంచానుతాతా ...... ”

“నేనలాఅనుకోను. స్త్రీ పట్లనీ మనసులో ఎక్కడోపూర్ణ శాసంలేదు. అంతేకాదుధిపట్ల కూడ నీకుగౌరవం పూర్తిగాలేదు.నీ పట్ల నీకు పూర్తిగా ఏకీకరణఅవుతేగానీ ఆ స్థితిసాధ్యం కాదు. ఆ స్థితినిరాశలోంచి మాత్రంరాదు.”

చైతన్యమనసు అట్టడుగుపొరల్లో ఎక్కడో అహందెబ్బతిన్నది“అది నీకొచ్చిందా?” అన్నాడు,.

వృద్ధుడుబలంగా నిశసించేడు.కొద్ది సేపు మౌనంగా వుండిఅన్నాడు.

“చాలారోజుల క్రితంఢిల్లీలో రాంజనీస్టూడియోస్ అని వుండేదిజ్ఞాపకం వుందా? దానిప్రొప్రయిటరు నిరంజన్దాస్. ఆ రోజుల్లోదేశం మొత్తం ందఅదే పెద్ద స్టూడియో.

ఒకరోజునిరంజన్దాస్కి ఓ చిత్రమయినకోర్కె కలిగింది. అంతా దేశీనటులతో భారతంసినిమా తీయాలని.అందరూ వారించారు, హితవుచెప్పేరు. అయినా అతడున్లేదు. ఉన్నదాంతాపెట్టుబడి పెట్టేడు.దొరికిన చోటల్లాఅప్పు చేసేడు. చివరికిఆ చిత్రం పూర్తిచేసేడు,కానీ దురదృష్టవశాత్తూఅది ఘోరంగా దెబ్బతిన్నది.

కోట్లరూపాయల్ని ఆ చేతిలోకి,ఈ చేతిలోకి ఆడించిననిరంజన్ దాస్ తెల్లవారుజామకల్లా ధినపడ్డాడు. హితవునవందుకు తగినశాస్తి జరిగిదని సంతోషించారుకొందరు, కాంపిటీషన్తగ్గింది ఫీల్డులోఅని మరికొంతమందిసంబరపడ్డారు.

ఇచ్చేచెయ్యి ఇస్తున్నప్పుడుతీసుకొన్న వేలాదిచేతుల్లో ఒక చెయ్యికూడా ఆ చెయ్యి అర్థించినప్పుడుఒక్క చిల్లికానీ రాల్చలేదు.కాని అతడు నిరాశ చెందలేదు.నీలా వైరాగ్యాన్నేవేదాంతం అనీ ఆత్మవంచనచేసుకోలేదు.ఏ సమాజం అయితే అతడ్నిచూసి నందో దాన్నేఒక ఆట పట్టించాలనుకొన్నాడు.మేధస్సు, శ్రమా పెట్టుబడులుగాపెట్టి అహోరాత్రాలుకష్టపడ్డాడు ఇరవయ్అయిదు సంవత్సరాలుతిరిగేసరికల్లా మళ్ళీసెంట్రల్ స్టూడియోస్కొనగలిగే స్థితికొచ్చాడు.అందరూ అదే చేస్తాడనుకొన్నారు.కానీ అతడు ఏం చేశాడోతెలుసా?”

శ్రోతలుఇద్దరూ శ్రద్ధగా ంటున్నారు.

“తనుత్రులీ్న పరిచయస్తులీ్న...... ఏ మాత్రం కొద్దిగాపరిచయం వున్నాసరే

ఆహ్వానించిపార్టీ ఇచ్చేడు చాలాబ్రహ్మాండమైనపార్టీ అది కొన్ని వేలఖర్చుతో జరిగినఆ పార్టీ చివరలో అతడుమాట్లాడటంమొదలు పెట్టాడు.ఈ మనుష్యులీ్న వాళ్ళకుత్సితమైన సభావాలీ్నతిట్టిపోసేడు.అరగంట సేపు ఉధృతంగాసాగిన ఉపన్యాసం చివరతన నిర్ణయాన్నివెల్లడించేడు...... అన్ని లక్షల ఆస్థినీఅతడు ధర్మ సంస్థలకీశరణాలయాలకీవ్రాసి సన్యాసం సీకరించబోతున్నట్లు......

అదినగానే సభలోహాహాకారాలుబయలుదేరాయి.అతణ్ని వారించటానికిఎందరో ప్రయత్నించేరు.కానీఅతడు న్లేదు.ఆ మరుసటి రోజునుంచీ కనబడలేదు.మాట

నిలబెట్టుకొన్నాడు.ఎవరికీ అర్థకానిదొక్కటేడబ్బు పోయినప్పుదేవెళ్ళిపోకుండా మళ్లీదాన్ని సంపాదించడంకోసం ఎందుకంత కష్టపడ్డాడూ!కష్టపడి సంపాదించి,అనుకున్నది సాధించేకమళ్ళీ ఎందుకు వదిలేసేడూఅని,"

అవునెందుకువదిలేసేడు?"అడిగేడు చైతన్య.

చెప్పానుగానిరాశలోంచి వేదాంతంఉద్భ◌ించదని.

అదేకారణం అని నమ్మకంఏ◌ిటి? ఇంకేదయినా వుండొచ్చుగా.

వృద్ధుడుఆవేశంగా లేదు ఇంకొటిలేదు ...... అన్నాడు.

"ఏ◌ిటానమ్మకం"

"అవును...... నమ్మకమే"

"అంతనమ్మకం చెబుతున్నావ్,నీకెలా తెలుసు?"

"నిరంజన్‌దాస్‌ని నేనే కాబట్టి...... "

దెబ్బతిన్నట్టుచూసేడు చైతన్య.

ఎదురుగావృద్ధుడు నిరికారంగాకూర్చొని వున్నాడు.

చైతన్యమనసులో ఏ మారుమూలోకొద్దిగా ◌ిథ్యా దార్శనిక భౌతికవాదంవుంటే తనలాంటిలక్షాధికారుల్ని చిన్నకనుసైగతో కొనగలిగేఈ కోటీశరుడి నిరాడంబరతచూసి ...... నశించింది.

అతడినిఅప్పటివరకూ వేధిస్తూన్నతత్త జిజ్ఞాసాత్మకశూన్యత్తు, మోటాఫిజికల్ఎ◌్టనెస్ పోయింది.

శారదవేపుతిరిగాడు.

ఆమెఅతడినే చూస్తోంది.

అతనునెమ్మదిగా ......

"శారదానేను నీతో వస్తానుఅన్నాడు."

ఆమెమొహం ఆనందంతోవెలిగిపోయింది.

"కానీఒక షరతు" అన్నాడు

" నాగురించి మన వాళ్ళకుచెప్పకూడదు సుమా...... "

అతడుతమలోకి వస్తేచాలనుకొన్న ఆమెవెంటనే దానికి వప్పుకుంది.

"వెళ్లిరా"అన్నాడు వృద్ధుడుచిరునవుతో

దూరంగాఎక్కడో ఎనింది కొట్టింది.

తనదంటూఏంలేదు తీసుకెళ్ళటానికి.

వచ్చేటప్పుడుఏం తీసుకొచ్చాడు కనక?

లేచాడు.

"వెళ్ళొస్తానుతాతా"

"మంచిదినాయనా"

......శారద మెట్లు దిగింది.

"మళ్ళీమనం కలుసుకోమాతాతా.?"

"నువేఅన్నావు బాబూ! కాలప్రమాణంలోవలసపోయే ప్రాణులంఅని కాలం కలిపితేమళ్ళీ కలుసుకొందాంఈ లోపులో నా కాలం పూర్తికాకపోతే "

అతడుకదిలేడు ఆమెతోపాటు.

ముందుఆమె, వెనుక నెమ్మదిగాఅతడు.

కొద్దిదూరంనడిచి అతడువెనుదిరిగి చూసేడు.

ఆ వృద్ధుడుచీకట్లో అలానేకుర్చొని వున్నాడు.

చైతన్యచేయి ఊపేడు.

వృద్ధుడుకూడా చెయ్యెత్తిఆశీరదిస్తున్నట్లుఅస్పష్టంగా ఏదో అన్నాడు.

వాళ్ళిద్దరూచీకట్లో కలిసిపోయినెమ్మదిగా అదృశ్యమయ్యారు.

శారదచిన్న ఇల్లు చైతన్యకిబాగా నచ్చింది.చుట్టూ పూలచెట్లుపక్క పోర్షనులో ఇంటిగలవాళ్ళు.

రెండ్రోజులలోఅతడూ చిన్నఉద్యోగం సంపాదించేడు.ఉద్యోగం అంటే అది ఉద్యోగముకాదు. ఫీలింగ్

యూనిట్‌లోవచ్చే సరుకు, పోయేసరుకు లెక్కలు వ్రాసేఉద్యోగం.

అదిదొరగ్గానే అతడు వేరేవెళ్ళిపోదామనుకున్నడు.కానీ శారద వప్పుకోలేదు.

చైతన్యకీఉద్యోగం కొత్తగా ఏ ఁ లేదు.

బిజినెస్‌చేసే రోజుల్లోఇటువంటి చిన్నచిన్న పీలర్స్ అతడిచేతిక్రింద ఎంతోమందివుండేవారు. అటువంటిపీలర్ దగ్గర గుమాస్తాగాతను.

అన్నికోట్ల వ్యాపారం చేసినచైతన్యకి ఇప్పుడుఅన్ని మెట్లూ దిగిబెస్తవాళ్ళతోకలిసి పని చెయ్యటంకొత్త అనుభవం.

అతడువాళ్ళతో పరిచయంపెంపొందించుకోసాగాడు.

వాళ్ళఅమాయకమైన చిరునవ్వూ,సచ్ఛమైన హృదయం,కష్టపడటం తప్పమరొకటి తెలియనితనంఅతన్ని ఎంతో ఆకర్షించాయ్.వాళ్ళకి అతడి పేరునోరు తిరిగేది కాదు. సైద్దొరా అని పిలిచేవారు.

ఒకరోజువాళ్లు అతనినిసముద్రం ఁదికి ఆహానించారు...... రా సైద్దొరా సానా బాగుంటాదిమోత్తం రెండు రోజులఏట.

చైతన్యనఁ అలాగే వస్తానుఅన్నాడు.

అయిదారురోజులకి సరిపడా మూటకట్టుకొని సముద్రంఁద వేటకు పోవటంచాలా అరుదైన అనుభవం

ఆరోజుఅతడు ఇంటికి వచ్చేసరికిచాలా ఆలస్యమయింది.ఉరంతా నిద్రపోయింది.అతడొచ్చేవరకూశారద మెలకువగా వుంది.ఆమెను చూసి అతడుఆశ్చర్యంతో టైమెంతయిందిఅని అడిగాడు.

"పదకొండున్నర"అంది

"నుఁంకామెలకువగానే వున్నావా?"

ఆమెతల తిప్పుకొని "ఫర్లేదు"అని అతనికి భోజనంవడ్డించ సాగింది.

"మళ్ళీనువు ఆఫీసుకు వెళ్ళాలికదాఇలా నాకోసం నిద్ర పాడుచేసుకుంటేఎలా చెప్పు?"

ఆమెచిరుకోపంతో "ఇంక ఆ ఁషయంతప్ప మరొకటిమాట్లాడటానికిలేదా ఏఁటి" అంది.

......అతడు నఁ

"ఉందిరేపు సముద్రం ఁదికివెళుతున్నానువాళ్ళతో కలిసి ఒకటిరెండు రోజులవరకూరాను" అన్నాడు.

ఆమెవ్యాకులమైన మొహంతో"ఎందుకు ఇప్పుడు సముద్రంఁదకి అసలే తుఫానురోజులుకూడాను" అంది.

అతడుభోజనం ముగించిచెయ్యి తుడుచుకుంటూ,"రెండురోజులకే ఇలాఅంటున్నావు జీ౦తాంతంసముద్రం౦ద గడిపేజాలర్ల గురించి మాట్లాడవేం"అన్నాడు.

"అదివాళ్ళకి అలవాటయిపోయింది".

చైతన్యనవేడు.

"ప్రాణంపోవటం ఎవరికీ అలవాటవదుశారదా ఎందుకంటే అదిఒకసారే పోతుంది కాబట్టి."

ఆమెమాట్లాడలేదు.

అతడువరండాలో వున్నకుర్చీలో కూర్చొన్నాడు.ఆమె బయట మెట్టు౦దకుర్చొని వుంది కర్రల్తోకట్టిన ప్రహరీఅవతల రోడ్డునిర్మానుష్యంగా వుంది.సన్నగా ౦చే గాలికి

ముద్దబంతిపూలునెమ్మదిగా తలలూపుతూవుంటే వాటి౦దపిండాడబోసినట్టుపడుతున్న వెన్నెలమరింత అందాన్ని సంతరించుకొంది.

"నామాటల గురించిఆలోచిస్తునావా?"

ఆమెతత్తరపడి" లేదు...లేదు" అంది.

కొద్దిక్షణాల నిశ్శబ్దంతరువాత తలెత్తింది.

చైతన్యకుర్చీ వెనక్కివాలికళ్ళు మూసుకొని వున్నాడు.

ఆమెకళ్ళవెంట అప్రయత్నంగానీరు తిరిగింది

ఎటువంటివాడు ఎలా అయిపోయేడు.గతంలో జరిగినఏ ౦షయమూ ఆమె స్మృతిపథందాటిపోలేదు.అతడి ప్రతి కదలికలోనూఅదో రకమైన హుందాతనంవుండేది. చిన్నకనుసైగతో పదిమందినిశాసించగలిగే ధీమావుండేది.

౦ధి? ఎంత ౦చిత్రమైంది?కానీ ఈ మానవుడు౦ధికన్నా ౦చిత్రమైనవాడు.౦ధి ఎలా ఆడించినాకళ్ళలో తీక్షణతకోల్పోనివాడు.

నిజమేకొద్దిగా నల్లబడ్డాడు.బుగ్గలు లోపలికిపోయినయ్. కానీ మొహం౦ద పూరం లేని నవుఇప్పుడొచ్చింది. కొంచెంఆత్మ౦శాసాన్నీ భ౦ష్యత్తుబావుండాలనే కోర్కెనీకల్గచేస్తే చాలు.అంచెలంచెలుగాపైకి వెళ్తాడు.

ఆమెఆలోచనలో వుండగానేనాకు తెలుసు నువేంఆలోచిస్తున్నావోఅన్నాడు అతడు.

ఆమెఉలిక్కిపడి ఏ౦టి అంది.

"నన్నెలాఒప్పించి మనవూరుతీసుకెళ్ళాలా అని"

ఆమెకినవొచ్చింది “అదేంకాదు నేను చెబితేమాత్రం ంటారా ేరు?”

“ఎవరోసంపాదించుకొన్న డబ్బుతగుదునమ్మాఅని మనం వెళ్ళిఅనుభంంచటమనేసలహా తప్పుఇంకేదయినా ంటాను. అయినాఈ చర్చ ఇప్పటికి మనమధ్య కొన్ని వందలసార్లువచ్చిందనుకొంటాను?”

“నేనుదాని గురించేు ఆలోచించతంలేదులెండి”అంది.

మరిదేనిగురించి? అడిగేడు.

“ఇదిమరీ బాగుంది నేనుఆలోచించే ప్రతిదీుతో చెప్పాలా ఏంటి?”

అతడికినవొచ్చింది.

అదిచూసి ఆమె మరింతఉడుక్కుంటూ, “లేవండి.లేవండి. చాలారాత్రయింది ” అంది.

“లేదుశారదా, నువు పడుకో నాకుఅప్పుడే నిద్రరావటంలేదు” అన్నాడు.

అతడికదిఅలవాటే అవటంవల్ల, ఆమె మరిమాట్లాడకుండా లోపలికివచ్చితలుపు దగ్గరకేసివెళ్ళి పడుకొంది.

అతడువెన్నెల్లోకి చూస్తూచాలాసేపు అలానే కూర్చొన్నాడు.తన జీంతంలోంచివెళ్ళిపోయిన ఒక్కొక్కవ్యక్తిని గురించినఆలోచనల్తోఎంతసేపు గడిపాడో అతడికేతెలీదు.

దూరంగాఎక్కడో గడియారం రెండుకొట్టి అతడి ఆలోచనలనుభగ్నం చేసింది.

కుర్చీలోంచిపడ్తున్న వెన్నెలఆమె చెంపలదకిజారుతోంది.

గదిలోఒక మూలగా - పక్కకి వత్తిగిలిపడుకొని వుంది శారద.కిటికీలోంచి పడ్తున్నవెన్నెల ఆమె చెంపలదకిజారుతోంది.

అతడికితన చెల్లెలుజ్ఞాపకం వచ్చింది.ఒద్దికగా, పొందికగా, ఇలానేపడుకొనేది కౌసల్య...... ఆమె వై పే చూస్తూక్షణంపాటు నిల్చున్నాడు.కాంతిమతి, కిరణ్మయిలఅందంతో

పోల్చుకుంటేకౌసల్య, శారదల అందంఏమాత్రం సరి కాదు. కానీఈ ఇద్దరి కళ్ళలోఏదో ఆర్తి వుంది. లీలగాఎక్కడో షాదం వుంది.పురుషుణ్ని ఆహ్లాదపరిచేఅందంకాదు - లాలించేషాదం - ఆత్మీయతకలిగించే ఆర్తి. చెల్లిజ్ఞాపకాల్తో అతడిమనస్సు వ్యాకులమైంది.

తనగదిలోకి వెళ్ళేడు.గ్లాసులో నీళ్ళుపోసుకుని తాగేడు. పక్కదఇస్త్రీ దుప్పటి,చిన్న తలదిండు...... అతడికి కాంతిమతిజ్ఞాపకం వచ్చింది.

పక్కద పడుకున్నాడు.చలిగా వుంది. కాళ్ళదగ్గర దుప్పటితీసికప్పుకున్నాడు. వెచ్చగావుంది. అప్పుడతనికిఅతడి తల్లి జ్ఞాపకంవచ్చింది.

పురుషుడికితనలో చెల్లినీ,భార్యనీ, తల్లినీచూపించగలిగే అదృష్టంచాలామంది స్త్రీలకుండదు.

బల్బుకనబడకుండా ఏర్పాటుచేసిన లైట్లకాంతిలో స్పెషల్‌గా ట్రైనింగ్‌పొందిన వెయిటర్లువడ్డిస్తూండగా డిన్నర్‌పార్టీ పూర్తయింది.

రినూట్‌లో వున్నాడు......

కిరణ్మయిపట్టుచీరలో మెరిసిపోతూంది.

అంతాహడావుడి. స్పీకర్‌లోంచిలాంగ్‌ప్లే పియానోకస్సల్‌నెమ్మదిగా ినిపిస్తోంది.గ్లాసులు శబ్దాలురికి తాళం వేస్తున్నట్టూవుంది. 'బఫే ' అవటంవల్ల చిన్నచిన్న గ్రూపులుగాచేరి మాట్లాడుకుంటున్నారు.

రిఅందరికీ అన్నీ అందాయోలేదో చూస్తున్నాడు.

అంతలోజైన్ అతడిదగ్గరికి వచ్చేడు.''ఏం సార్ - ఎలా వుంది ధర?''

''తెలియనిదేముందిజైన్‌సాబ్! కాంపిటీషన్ిపరీతంగా పెరిగిపోయింది ిధికో'సీపుడ్' కంపెనీ బయల్దేరింది.''

''ఒకటేబిజినెస్ చేస్తేఅలానే వుంటుంది.సైడ్‌లైన్‌లోఇంకొకటి ప్రారంభిస్తేబావుంటుంది,

ఏమంటారు?''

''ఏంప్రారంభిస్తే బావుంటుందనిి ఉద్దేశ్యం?''

''ఆలోచించండి.నా ఉద్దేశ్యం నూనెగింజలుఅయితే బావుంటుందని.ి కా ఉద్దేశ్యంగానీ వుంటేచెప్పండి. నేనూషేర్ తీసుకుంటాను''

రిమొహం ఆనందంతోవెలిగింది.

''తప్పకుండాసాబ్ - కిరణ్‌తో ఆలోచించిచెప్తాను.''

జైన్‌ని, ''ఆడవాళ్ళనిబిజినెస్ సలహాలుఅడక్కూడదు సాబ్. వాళ్ళనిఅడిగే ిషయాలు వేరు''అన్నాడు.

రికూడా ఆ జోక్‌కి నవేడు.

'' వెళ్ళొస్తానుఆలోచించి వుంచండి...... '' అంటూ అతడు సెలవుతీసుకున్నాడు.

ఒక్కొక్కరేవెళ్ళిపోసాగేరు. గార్డెన్‌అంతా ఖాళీ అయింది. రిఅలసటగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.ఖాళీకుర్చీలు, కమ్యూనికేషన్‌గ్యాప్ గురించి చర్చించినఅయినెస్కో అబ్సర్డు ప్లేలోలావున్నాయి.

అతడుచాలా సేపు అలానే కూర్చొనివున్నాడు.

లోపలకిరణ్మ యి, హోటల్మేనేజర్ అకౌంట్ సెటిల్చేసిబయటకు వచ్చింది.వేస్ వెళ్ళిపోయింది.

బిల్చూసినప్పటి నుంచీఆమె వళ్లు మండిపోతోంది.

నౌకర్లుకుర్చీలు లోపలికి పట్టుకెళుతున్నారు.

ఆమెవచ్చి ఇతడి పక్కనకుర్చీలో కూర్చుంటూ

"బిల్ఎంతయిందోతెలుసా?"అంది.

"ఎంతయింది?"

"ఐదువేలు."

"అలాగా"అన్నట్టు తలూపేడు.

"నీకేంపట్టినట్టులేదే?"

అతడుఆశ్చర్యంగా, "ఎందుకు?" అని అడిగేడు.

దాంతోఆమెకి మరింత కారం జల్లినట్టుఅయి, "ఎందుకా? ఐదువేలుఖర్చయినందుకు?"

"ముందుఅనుకున్నదేగా పార్టీఇవాలని" అన్నాడు అతడుఅర్థంకానట్టు.

"అనుకున్నాంకానీ- నువు కనబడినప్రతి పరిచయస్తుణ్ణీపిలుస్తా వనుకోలేదు.ఈ పార్టీ వల్ల మనంసాధించేది ఏంటోనాకు తెలియటంలేదు."

"బిజినెస్కమ్యూనిటీలోఇలా టీ పార్టీలవల్లే పనులుజరుగుతాయి."

ఆమెఅతడి మొహంలోకితీక్షణంగా చూసి,

"పుస్తకాలుచది బిజినెస్ఎలా చెయ్యాలోమాట్లాడకు. బిజినెస్థియరీకాదు " అంది.

దాంతోఅతడికి వళ్ళుమండింది.

"వంటింట్లోవుండాల్సిన ఆడవాళ్ళుబిజినెస్ షయాలలోవేలు పెడుతోంటేఇలాగే తగలబడుతుంది"అన్నాడు.

ఆమెరెచ్చిపోయి, "ఏమన్నావ్?"అంది.

అతడుచాలా కూల్‌గా, "కిరణ్మయీ!నువు చాలా అందమైనదాని౦. మాటిమాటికీచిరాకునీ, కోపాన్నీ అరువుతెచ్చుకుని ఆ అందాన్నిపోగొట్టుకోకు " అన్నాడుఎందుకయినా మంచిదనికొంచెం దూరంగా జరిగి.

అంతకోంపలోనూ ఆమెకి నవొచ్చింది."మాటమార్చకు" అందిముఖాన్ని సీరియస్‌గావుంచి.

"మాటేంమార్చాను. ఈవేళజైన్‌తో బిజినెస్సేమాట్లాడేను."

ఆమెఆతృతగా, "ఏ ిషయం?" అంది.

అతడుచాలా పెద్ద వ్యవహారకర్తలాముఖంపెట్టి "ఇద్దరంకలిసి వ్యాపారం చేద్దామనుకుంటున్నాం- నూనెగింజల వ్యాపారం"అన్నాడు.

"నీకేమైనాబుద్ధి వుందా"అంది ఆమె.

అతడిముఖంఎర్రబడింది. "ఏం?" అన్నాడు.

"ఆజైన్ ఈ రోజో, రేపోదివాళా తీసేట్టువున్నాడు. అతనితోకలుస్తావా?" అంది.

"నీకెలాతెలుసు?"

"ఇప్పుడేపార్టీలో అనిల్ భార్యచెప్పింది."

అతడిముఖం ఆనందంతోవెలిగింది. "చూసేవా- పార్టీలవల్ల ఏంలాభం అన్నావు- ఎలా రక్షింపబడ్డాయోచూశావుగా "అన్నాడు.

ఆమెతల కొట్టుకొని "ఖర్మ"అనుకొంది.

"హైలేసా...... ఒసా ...... హైలేసా...... " అన్ని గొంతులూ కలిసిఒకే కంఠంలోంచి వస్తున్నట్టుగాలయబద్ధంగాినిపిస్తోంది పాట.

బోటుకిఒక మూలగా కూర్చొన్నాడుచైతన్య.

తీరానికినెమ్మదిగా దూరమవుతోందిబోటు.

సముద్రంగంభీరంగా - నిశ్చలంగావుంది.

తీరందగ్గర ఉవెత్తుగా పడిలేచే కెరటాలు- తీరం దూరమయ్యేకలేవు.

ిశాలమైనసముద్రం. పిపీలికంలాంటిమనిషి అస్థితాన్ని ప్రశ్నిస్తోంది.

పడవలోదాదాపు పది పన్నెండుమందివున్నారు. చుక్కాని పట్టడంవల్లా,గెడ వేయటంవల్లాకండలు మెలిదిరిగి,ఉదయకాలపు అరుణారుణకాంతితో నిగనిగ లాడుతున్నాయి.

సచ్ఛమైనచిరునవ్వు పెదవులమీదకదులుతోంది. అమాయకతంతప్ప మరొకటితెలియని మనుష్యుల్లావున్నారు వాళ్ళు.కష్టపడటం తప్పఇంకొకటి తెలియనిమరల్లా వున్నాయివాళ్ళ శరీరాలు.

లయబద్ధంగాగెడవేస్తూ ముందుకుసాగిపోతున్నారు.

నీలిసముద్రంతెల్లదనాన్నిసంతరించుకొంది. ఏటవాలుకిరణాలు నీటిమీదపరావర్తనంచెందికెరటాలు తళతలామెరుస్తున్నాయి.

మొదటిసారివల విసరటానికి సన్నాహాలుజరుగుతున్నాయి.

నలుగురుకలసి వల విప్పేరు.

గాలిలోకిఎగిరి జల్లెడలాసముద్రంమీద పడింది.

చైతన్యకుతూహలంగాచూస్తున్నాడు. నెమ్మదిగానీటిలోకి దిగిపోయిఅదృశ్యమయింది.

పడవనెమ్మదిగా కదులుతోంది.సమయం కూడా.

"అదిగోఅటు చూడు" అన్నాడుచంద్రయ్య.

చైతన్యచూసేడు. దూరంగా సముద్రంలోఏదో ఆకారం కనబడింది.

"అదేట్రాలర్. మొన్నమనూరికి వచ్చింది.పెదరాజుగారు కొన్నారటఅదేదో దేశంనుంచి- "

వాళ్ళుచూస్తూ వుండగానేఆ ట్రాలర్ సముద్రంలోఅదృశ్యమై పోయింది.

వలనెమ్మదిగా పైకి లాగుతున్నారు.చైతన్య ఉత్సుకతతోచూడసాగాడు.

పూర్తిగావల పైకి వచ్చింది.

అందరిముఖాల్లో నిరాశకొట్టొచ్చినట్టుకనబడింది. వలలోచిన్న చేపలూ,రాళ్ళూ, నీటి నాచూతప్ప ఇంకేమీలేదు.

"అపశకునం"గొణుక్కున్నాడు చంద్రయ్య.

చైతన్యకుజాలేసింది. దురదృష్టదేవతఇంకా తనతోనే వస్తోందా?

వేటఇంకో రెండు గంటలు సాగిందిఫలితం అంతంతమాత్రంగానే వుంది. పడవకొద్ది చేపలతోనిండింది. చేపలులాభదాయకంకాదు. ఇంకేమీ దొరక్కపోతేఆ సంగతి వేరుగానీ, రొయ్యలుదొరికితే వలలోపడిన చేపల్నికూడా మళ్ళీ సముద్రంలోనేవదిలేస్తాడుజాలర్లు. పడవలోఏమాత్రం చోటున్నాదాన్ని రొయ్యలతోనేనింపటానికి ప్రయత్నిస్తాను.ఈసారి కనీసం చేపలుకూడాదొరకేలేదు.

ఎండతీక్షణత ఎక్కువయింది.

నల్లటిశరీరాల ీంద చెమటమెరుస్తోంది. జుట్టుల్లోంచిధారగా కారుతోంది. తూర్పునదొరక్కపోతే, ఉత్తరానికి- ఉత్తరంవేపు దొరక్కపోతేదక్షిణానికి ప్రయాణంచేస్తున్నారు. అయినా

లాభంలేకపోతుంది.అందరి మొహాలలోనూనిరాశ తాందంస్తోంది.

ఈసారివల అంత తొందరగారాలేదు. ఇంకో ఇద్దరూపట్టి లాగాల్సొచ్చింది.చైతన్య ప్రక్కనకూర్చొన్న చంద్రయ్యఒక్క ఉదుటున లేచివెళ్ళి"నెమ్మదిగా - ఒరేయ్నెమ్మదిగా" అంటూఅరిచేడు. చైతన్యవూపిరి బిగబట్టేడు.వలని జాగ్రత్తగాలాగుతున్నాడు.

నెమ్మదిగాలాగుతున్నాడు.

అందరిమొహాలూ నెత్తురుచుక్కలేనట్టు వాడిపోయాయి.వలకి ఓ మూల పెద్దబండరాయివుంది. నీళ్ళపైకిరాగానే ఆ బరువుకి ఆగలేకవలని చింపుకొని మళ్ళీనీళ్ళలోకి జారిపోయింది.వల ఓ మూలగా పూర్తిగాచిరిగిపోయి పనికిరాకుండ పోయింది.నిరు పేదలయిన జాలర్లకిఅది సామాన్యమైననష్టంకాదు.

శ్మశాననిశ్శబ్దం ఆ నావలోపరచుకొని వుంది.

సాయంత్రపుచీకటులు నెమ్మదిగాముసురుకొంటున్నాయి.

పడవవెనక్కి తిరిగింది.

చాలామందిమౌనంగా కూర్చుండిపోయేరు.ఆశ చావని వాళ్ళుఇంకావల ంసిరి పైకి తీస్తూనేవున్నారు. ఖాళీగా వస్తున్నవలనిచూసి నిరాశ పడుతూనేవున్నారు. పడవ మాత్రంఆశ నిరాశల మధ్యఊగే మనిషి జీంతంలాతీరంవేపు సాగిపోతోంది.

"చంద్రయ్యా"చైతన్య సాగిపోతోంది.

"ఏంసైద్దొరా"

'తిరిగివెళ్ళిపోవటమేనా?"

"ఇంకేంచేస్తామయ్యా...... "

చైతన్యకొద్దిసేపు మౌనంగా వుండి- "ఇంకోసారి ప్రయత్నిద్దాంచంద్రయ్యా " అన్నాడు.

"చీకటిపడుతున్నాది కదయ్యా."

"చీకటివల వేయటంఅలవాటే కదయ్యా"

"అవుననుకోదొరా, కానీ ఈ రోజు జలంకనికరించలేదే"

"కనికరిస్తుందనినాకెంతో నమ్మకం వుందయ్యా."

"ఎలాగేటి?"

ఎలాగనిచెబుతాడు? సిక్త్‌సెన్స్‌కితెలుగు తెలీదే?మౌనంగా వుండిపోయాడు.

చైతన్యంటేగౌరవం వుంది అందరికీ.అతడి మౌనాన్నిచూసి మనస్సు నొప్పించానేమో

అనుకొనిచుక్కాని రెండు చేతులతోనూపట్టుకొని

"సెప్పుబాబూ- కుడికా ఎడమకా" అన్నాడుచంద్రయ్య.

చైతన్యచంద్రయ్య మొహంలోకిచూసేడు.

చంద్రయ్యనవేడు.

చైతన్యనం "కుడికి" అన్నాడు.

పడవసద్రున మలుపు తిరిగింది.

అందరూఆశ్చర్యంగా చుక్కానివేపుచూసేరు. చంద్రయ్యలేచి నిలబడి,

"వలఎయ్యండ్రా ఆఖరిసారి అదృష్టంచూసుకొందాం -" అని అరిచేడు.

వెన్నెలలోఅతడి నల్లటిఒళ్ళూ సముద్రంలోనీలినీళ్ళు తళతళా మెరుస్తున్నాయి.

యువకులలోహుషారొచ్చింది.

వలమళ్ళీ జల్లెడలాసముద్రంంద పడింది.

అయిదు...... పది ...... పదిహేనునిముషాలు.

వలనెమ్మదిగా పైకి లేస్తున్నది.

చైతన్యఊపిరి బిగబట్టేడు.

వలపైకి వస్తుంటే "ఓహ్"అన్న శబ్దం చైతన్యనోటినుంచిఅప్రయత్నంగా వెలువడింది.

వలనిండాలలలా మెరుస్తూ సన్నగాకదులుతూ పుంజీలకొద్దీరొయ్యలు!

చంద్రయ్యగొంతు చిరిగిపోయేలా...... "రేయ్, పదకొండూపది హేనురోయ్"అని కేక పెట్టాడు ఆనందంపట్టలేక.

పదకొండూ...... పదిహేనుకొంటున్న రొయ్య సాధారణంగాదొరకదు.

జాలరులుచేతులు ఁషనుల్లాపనిచేస్తున్నాయి. వలనిఖాళీచేసి మళ్ళీఁసిరేరు.

అంతర్లీనమైననీటి ప్రవాహంతోపాటూ, గుంపులు గుంపులుగావస్తున్న రొయ్యలువలలోపడి పడవలోకిచేరుతున్నాయి. గంటలోపడవనిండింది.

జాలర్లఆనందానికి అంతు లేదు.ఉన్నది పడవ కాకపోతేఎగిరిగంతులేసి నాట్యంచేసేవాళ్ళే.

చైతన్యపెదవులఁద నవ్వు.

చంద్రయ్యమొహం నవ్వు.

సముద్రంఁద వెన్నెల నవ్వు.

వలమడిచేరు.

జాలర్లచేతులు లయబద్ధంగాకదుల్తున్నాయి.

చంద్రయ్యచుక్కాని పట్టుకొన్నాడు.

"హైలేస...... ఐసా ...... హైలేసా...... "

పదిగొంతులు ఒకే కంఠంలోంచివస్తున్నట్టుగాపాట ......

చైతన్యపడవగట్టుకి ఆనుకుని,వెనక్కి వాలి కళ్ళుమూసుకున్నాడు. సముద్రంఁదనుండి వస్తోన్నగాలిమనసుని సేద తీరుస్తోంది.పడవ తీరంవైపుసాగిపోతోంది.

ఒడ్డుకివరుసగా పడవలువచ్చి చేరుకుంటున్నాయి.ముందు వచ్చినవాళ్ళు అందరూ

నిరాశగావునారు. ఫిల్టర్లు సరకురాకతెల్ల మొహంవేసుకొని చూస్తున్నారు.

ఁళ్ళపడవ ఒడ్డుకి రాగానేవార్త దావానలంలాపాకిపోయింది!

"ఎటేపుదొరికినయ్ ...... " ప్రశ్న.

"పదకొండూపదిహేనోయ్...... " సంభ్రయం.

"రేజగ్గ ...... రారో ...... రారో ...... " అరుపు.

పడవలోదిగినవాళ్ళుబయట వాళ్ళకిజవాబు వెపుతున్నారు...... క్షణంలో అక్కడి పరిస్థితిమారిపోయింది. ఇళ్ళకెళ్ళినవాళ్ళుపరుగెత్తు కొస్తున్నాడు.పడవల్లో లాంతర్లుఅమరుస్తున్నారు.

అంతాహడాఁడి కలకలం.

వేటకానింంటినుంచి వెలువడినబాణాల్లా ఒకదానితరువాత ఒకటిగాపడవలు సముద్రంలోకిదూసుకుపోయినాయ్.

రాత్రనిలేదు, పగలని లేదు.

చీకటనిలేదు, ఎండని లేదు.

కష్టానికితగిన ప్రతిఫలందొరుకుతుందా లేదాఅన్న ఆలోచనలేదు, అదృష్టాన్నివెతుకుంటూ ...... రెక్కలుముక్కలు చేసుకోవటంఒక్కటే తెలుసు.

బ్రోకర్లుసరుకు చుట్టూ చేరేరు.

"ఎంత?"

"తెలియనిదేముందిబాబూ" చేతులునులుముకుంటూఅన్నాడు చంద్రయ్య.

జాలర్లకళ్ళలో ఆశతో కూడినకుతూహలం.

బ్రోకర్లకళ్ళలో తెలింకూడినహాలాహలం"నలభయ్రూపాయలు!"

జాలర్లుఉలిక్కిపడ్డారు. "నలభయ్రూపాయలా ...... "

"తొందరగాచెప్పండి" మనిషినితొందరబెడ్తేమనసు బలహీనమవుతుందన్నటాక్టిక్స్ బ్రోకర్లకిబాగా తెలుసు.

'చాలాతక్కువ బాబూ...... "

"నువుచూసినావ్ కదా, వందపడవలెల్లినయ్.అం తిరిగొచ్చేయంటేముప్పై ఎనింది రూపాయలయిపోతుందిధర."

అదీనిజమే.

సరుకుఅమ్ముడు పోదేమోనన్నభయం జాలర్లనిమెట్లు దింపు తుంది.నిలవుంచడానికి

వనరులులేవు వాళ్ళదగ్గర. (ప్రభుతమా!ప్రభుతమా- ఏం చేస్తున్నావుప్రభుతమా?)

ఏదోఒక ధర అమ్మేయాలి.

కొంచెంసేపు బెట్టుసరి చేస్తేదిగివస్తాడని బ్రోకర్లకున్ననమ్మకం జాలర్లకిలేదు.

చంద్రయ్యక్షణం తటపటాయించేడు.

బ్రోకర్లలోఎవరో "సరే నలభయ్నన్నర,ఏసుకో - " అనబోవటంచైతన్య గమనించి,చంద్రయ్యనివారించే లోపులోనేఅతడనేసేడు ...... "సరే--- బాబూ"

పదినిముషాల్లో సరుకు చేతులుమారింది.

జాలర్లకళ్ళల్లో ఆనందం,తాత్కాలికంగా ...... దొరికినడబ్బు చూసి - వదులుకున్నడబ్బు ప్రసక్తిలేదుదక్కిందే ప్రాప్తం.

"ఎల్లొస్తాంసైద్దొరా."

చైతన్యతలూపేడు.

"సైద్దొరరాకుంటే అలాగే ఎల్లొచ్చేవాళ్ళం"అనుకుంటున్నాడు ఎవరో.అతనికి ఆ అనందం లేదు.

మనిషికిమనిషి చేసే అన్యాయాన్నిచూడటం - మనిషిగామారేక మొదటిసారి.ఎయిర్

కండిషన్డ్‌రూమ్‌లో తీసుకునేడెసిషన్‌ల పరిణామాలుఅన్యాయానికి దారి తీస్తాయన్నవిషయం

గుర్తుకురాకుండాగుమాస్తాలూ, మానేజర్లువడబోస్తారు.

జాలర్లువలేసి పట్టుకొన్నరొయ్యల తాలూకుడబ్బట్టుకునిఇళ్ళకు పోయేరు.

బ్రోకర్లువలేసి జాలర్లనిపట్టుకోవటానికిఇంకా ఆలస్యముందనిటీకి పోయేరు.

చైతన్యఒక్కడే మిగిలాడు.

ఎదురుగామనిషి. పాపంలాంటిఅంతులేని సముద్రం...... మీద దాన్ని క్షమిస్తున్నట్టుతెల్లని వెన్నెల- మనసులో ఘర్షణలాపడిలేచే కెరటాలు.

రెండుచేతులూ జేబులలోపెట్టుకొని, వడ్డువెంబడే నడవసాగేడు చైతన్య.

అంతానిర్మానుష్యంగా వుంది.

సముద్రంమీదనుంచి వస్తున్నగాలి జాలిగా అతణ్నిపరామర్శించి ముందుకుసాగిపోతోంది.

ఎవరోయువకుడు, చిన్నదొప్పలో కూర్చొని గెడవేసితోస్తూ విషాదంగా పాడుతున్నాడు.

"కరవుర్తనిమీన్ ఇల్ల -- ఏలియాయి--

కడంతరానినిమీనిల్ల -- ఏలియాయె--

త్యాగరకడప్పరతిని --- పుల్సబమాయె--

పోయెన-- తక్కిళి కూకిళి -- సైంగిళియె--"

----సముద్రం అంతా ఓడ్చిమీ చేతుల్లో పోసేం.ఒక్క రొయ్య కూడా అక్కడలేదిక. మమ్మల్నిఅన్యాయం చేయకండి.రావాల్సిన డబ్బున్యాయంగా ఇవండి---

“ఈ రోజు నేను అకౌంట్స్‌చూడాలనుకొంటున్నను’ అన్నాడు రం.

మానేజరుతలూపి బైటకెళ్ళేడు.

ఐదునింషాల్లో లెడ్జర్‌పుస్తకాలు అతని బల్లందకు వచ్చినయ్.

‘డే’ బుక్ తీసి చూసేడు.దాదాపు పదిహేనురోజులక్రితంనుంచి వ్రాయబడలేదు.

“ఏంటిది?”అడిగాడు మానేజర్ని.

మానేజర్‌లెడ్జర్ క్లర్క్‌నిఅడిగేడు. అతడు నేలచూపుచూస్తూ మాట్లాడలేదు.

“ఆఫీసులోపని ఎక్కువగా వుందా? ఇద్దరుచెయ్యాల్సినపనిని ఒకరే చేస్తున్నారా?”

మానేజరూ,క్లర్కూ మాట్లాడలేదు.

“దీన్నిబట్టిచూస్తే - ఎవరైనా నా పైనుండిఅడిగితే తప్ప ంరుపని చెయ్యరన్నమాట-”

క్లర్కునసుగుతూ “తొందరలోపూర్తి చేస్తాను సాడ్”అన్నాడు.

రంమండిపడ్డాడు. “తొందరలోకాదు ఈరోజు పూర్తవాలి,ఎంత ఆలస్యమైనాసరే నేనూ వుంటానువెళ్ళి వెంటనేమొదలు పెట్టండి”అని, మేనేజర్‌వైపుతిరిగి “క్యాషియర్‌ని పిలవండి”అన్నాడు.

క్యాషియర్‌వచ్చేడు.

“క్యాష్‌బ్యాలెన్స్ ఎంతుంది?”

అతడుమాట్లాడలేదు.

“చెప్పరేం”గద్దించేడు.

“మూడువేలు...... ”

“ఎంతుండాలి?”

“ప...... పన్నెండువేలు” అని చప్పున దణ్ణంపెట్టి “బాబూ, పిల్లలుకలవాణ్ని రెండురోజులుటైంవండి కట్టేస్తాను” అన్నాడు. ఇంకొంచెం మాట్లాడితేఏడ్చేలా వున్నాడు.

రంమేనేజర్‌వైపు తిరిగి“ఈయనకి మోమో యివండి,అదే ఆఖరి వార్నింగ్ ” అన్నాడు.

క్యాషియర్‌దణ్ణాలు పెడుతూవెళ్ళిపోయాడు.

రంఏం అనలేదు. "నిజమైనమానేజర్ తనేఅని అతడికి తెలుసు.అలాటిది తనేనిర్లక్ష్యంగా వుండి, ఇంకొకళ్లనిఅనటంలో రీజన్‌లేదు ...... "

ఆ రోజులెక్కలు పూర్తయ్యేసరికిరాత్రి పదయింది.

అప్పటివరకూఆఫీస్‌లోనే కూర్చుని కాగితాలుఅన్నీ ఓపిగ్గా చూసేడు. స్టాఫంతాఇతడితోపాటు వుండిపోయింది.చివరికి లెక్కచూసుకొంటే అతనికి గాభరాపుట్టింది.

"డెట్ఈకిటీ కరెంట్ రేషో" లాటి పెద్ద పెద్దపదాలు అతడికి తెలియవుకానీ- ఈ పరిస్థితి ఇలాగే సాగితేఇంకో సంవత్సరం తిరిగేసరికల్లాఫ్యాక్టరీ మూతపడటంఖాయం అన్న ంషయంమాత్రం అర్థమైంది.

ఆ తరువాతచాలాసేపు మేనేజర్‌తోమాట్లాడుతూవుండి పోయేడు.

పదిన్నరకిబయటికి వస్తుంటేఫస్ట్‌షో నుండి ఇంటికివెళుతూన్నపాత స్నేహితుడుకనబడ్డాడు. కార్లోఎక్కించుకున్నాడు.

"ఏంటసలుకనబడటంలేదు"అడిగాడు అతడు.

"చూస్తున్నావుకదా,ఇప్పుడు వెళుతున్నానుఇంటికి " అన్నాడు రం.

"కొంచెంసేపు ఎక్కడన్నా కూర్చొందాం.చాలాకాలం అయింది కలిసి--- " అన్నాడు

స్నేహితుడు.

రంకికూడా చాలా అలసటగాఅనిపించింది. ప్రొద్దుట్నుంచీలెక్కలూ, వాటిపరిణామాలూ - కారుని బార్‌కాంపౌండ్‌లో ఆపేడు.

ఇద్దరూఓ అరగంట గడి పేరక్కడ.

స్నేహితుడిదగ్గర సెలవు పుచ్చుకుని,రం ఇంటికొచ్చేసరికిదాదాపు పదకొండున్నరఅయింది. అతడికి ఆరోజుచాలా సంతోషంగా వుంది.తను చేసినపనిని భార్యకి చెప్పిమెప్పు

పొందాలన్నచిన్న ఆశతో కూడినసంతోషం

అదేసమయానికి ఇంట్లో కిరణ్మయిఅతడికోసం ఎదురు చూస్తోంది.ఆమె వళ్ళు మండిపోతోంది.తనేమో ఈ ంషయాలపట్ల తల బ్రద్దలుకొట్టుకొని ఆలోచిస్తూవుంటే, ఈ మహాశయుడుఅర్థరాత్రి వరకూ బజార్లవెంట,బారులవెంటా తిరుగుతున్నాడన్నమాట.

ఆమెఆ రోజు ఆ సంగతి అటోఇటో తేల్చేయాలనుకొంది.అందుకే రం తలుపు కొట్టగానేఆమె వచ్చి తలుపుతీసింది.

రంలోపలికి రాగానే -- అతడుతాగివచ్చినట్టుపసిగట్టింది. దాంతోఆమె కోపం అవధులుదాటింది. "నీకు బుద్ధిలేదురం! ఇంత బాధ్యతారహితంగాపుట్టినందుకునువు సిగ్గుపడాలి"అంది.

ఆమెఅలా మాట్లాడటంకొత్తేంకాదు. కానీ ఇంతకుముందుసంగతి వేరు. ఈరోజుఅతడు బాగా శ్రమపడివున్నాడు. మానసికంగాంశ్రాంతి కోరుకుంటున్నాడు.ఆ పరిస్థితుల్లో ఆమెఅలా మాట్లాడటంఅతడికి చిరాకు తెప్పించింది.

"నోర్మూయ్"అన్నాడు ంసురుగా.

ఊహించనిఆ మాటలకు ఆమె అదిరిపడినా,వెంటనే సర్దుకొని -

"ఏం...... ఎందుకని " అని రెట్టించింది.

కోపంతోఆమె ముఖం ఎర్రబడింది.

"నేనన్నమాటలోఏమన్నా తప్పుందా. నువుప్రవర్తిస్తున్నంధానానికి ...... " రం తలతిప్పితీక్షణంగా చూడటంతోఅర్ధాంతరంగా మాటల్నిఆపుచేసింది.

రంక్షణంపాటు సూటిగాఆమెని చూసేడు. చప్పునఫోన్ దగ్గర కెళ్ళిఆఫీసుకు డయల్

చేసేడు.

"ఎవరూ!వాచ్‌మన్! ఆ ...... నేనేరంని" అంటూ కిరణ్మయివైపుతిరిగి "ఇట్రా" అన్నాడు.ఆ కంఠంలో కనపడినఆజ్ఞకి ఆమె అప్రయత్నంగా అడుగు ముందుకేసింది.

అతడుఫోన్‌లో - "చెప్పువాచ్ మెన్, నేనెంతసేపు' ం ' ఆఫీసులో వున్నానో,ం యజమానురాలికిచెప్పు " అని నిశ్చేష్టంగానిలబడ్డ ఆమెచేతిలో రిసీవర్ంసురుగా పెట్టి మేడందకువెళ్ళిపోయాడు.

తలుపుదభేలునవేసి పక్కందకు వాలిపోయేడు.

అతడికిఒక్కసారిగా భరించలేనంతనిస్పృహ ఆవరించింది...... తను ఏకాకినన్నభావం.

కిరణ్మయిఫోన్ పెట్టేసి, తొందరతొందరగా వచ్చేసరికిఅతడి తలుపు వేసివుంది.కిటికీలోంచి చూసింది.

గదంతానిశ్శబ్దంగా వుంది. గడియారంచప్పుడు తప్ప మరేంంనపడటంలేదు.చేయి నుదుటింద అడ్డంగా పెట్టుకునిఅస్తవ్యస్తంగా పడుకొనివున్నాడు అతడు.

అతడికంటినుంచి ఒక నీటిచుక్క చెక్కిలి ందుగా తలదిండుందికి జారుతోంది.

ఆమెకిటికీ ఊచని పట్టుకునిచాలాసేపు అలానే నిలబడిపోయింది.

తల్లికీ, చెల్లికీ ఇవకుండాదాచుకున్న ప్రేమనిభార్యకి అర్పిద్దామనుకొన్నసున్నిత హృదయుడు...... ఆమె సీకరించకపోతేప్రపంచంలో కెల్లాదురదృష్టవంతుడు.

ప్రేమడబ్బుతో వస్తుందా?

చీమచిటుక్కుమంటేంనబడేంత నిశ్శబ్దంగావుంది అక్కడ.

చైతన్యకూర్చొని వున్నాడు.

అతడిఎదురుగా కొంతమందికూర్చొని వున్నారు - కొంతమందిచేతులు కట్టుకునినిలబడి వున్నారు.

అందరికళ్లల్లోనూఏదో ఊహించనిదింన్న ఆశ్చర్యం ...... కొందరికళ్ళల్లో సంభ్రమం- మరి కొందరిలో సంశయం.

చైతన్యలేచేడు "ఆలోచించుకోండి.తొందరలేదు. కానీఒక్క ిషయం మాత్రంజ్ఞాపకం

పెట్టుకోండి.ఒక్కసారి నిర్ణయం తీసుకున్నాకవెనక్కి వెళ్ళడంఅనే ప్రసక్తిలేదు."

అతడుఇంటికొచ్చే సరికిశారద నవుతూ అడిగింది......

"ఏంటి!స్ట్రయిక్ చేయిస్తున్నారట?"

"అంతంతపెద్ద మాటలెందుకు" అన్నాడు చైతన్య.

"ధర...... డిమాండ్. సప్లయ్‌లమధ్య నిర్ణయింపబడుతుందన్నచిన్న సత్యం తెలియనిస్థితిలో వున్నారాజాలర్లు. నేనుచేస్తున్నదల్లాసప్లయ్‌ని కృత్రిమంగాతగ్గించడమే."

"కానీఅవతలివైపున్నవాళ్ళు చాలా శక్తివంతులు,బాగా డబ్బున్నవాళ్ళు."

" ఈజాలర్ల వెనుకనున్నవాడు కూడా అంత తీసివేయదగ్గవాడు కాదు " అన్నాడుచైతన్య. ిళ్ళుకొద్దిగా మాటిదనిలబడితేచాలు, చిన్న ఆటఆడిస్తాను."

ఆ మరుసటిరోజు వరకూ ఆగనవసరంలేకపోయింది. రాత్రిదాదాపు పదకొండు అవుతూవుండగా చంద్రయ్యనలుగుర్ని తీసుకొనియింటికి వచ్చేడు.

"అందరంకలిసే ఆలోచించేంబాబూ! ఒక మాటిదకొచ్చేసినం . ిరు చెప్పింది సేస్తం."

చైతన్యవెంటనే ఒప్పుకోలేదు"బాగా ఆలోచించండి.కొంత మంది ిడిపోయినామొత్తం నష్టపోవలసివస్తుంది."

చంద్రయ్యతోవచ్చిన నలుగుర్లోఒకడు ముందుకొచ్చాడు."లేదు సైద్దొరా, గంగమ్మతల్లి

దగ్గరఒక్కరొక్కర్నీ ప్రయాణంచేయిస్తాం. ఒక్కసారి చేసినాడంటేమల్లీ తిరిగిపోరు.

చైతన్యతలూపేడు.

మరుసటిరోజు నావలు సముద్రంిదకువెళ్ళి తెచ్చినరొయ్యల్ని అమ్మకానికిపెట్టేరు

జాలర్లు.

"ఎంత?"

"డెబ్బైరూపాయలు "

బ్రోకరుఉలిక్కిపడి, అంతలోనేసర్దుకుని " ఈ ఒడ్డున ఏ రోజయినాయాభయ్ దాటిందట్రాధర? ఇన్నేళ్ళజీ౦తంలో చూసేవా"అడిగేడు.

"సూడ్లేదు.కానీ బ్రతికుండగానేసూడాలనుకుంటున్నాం" ఒక యువకుడు నిశ్చలంగాసమాధానం యిచ్చేడు.

"పోన్యాభయ్ అయిదేసుకోండి."

"పైసతగ్గేది లేదు."

"ఇంకోవంద పడవలువస్తయి, ధర నలభయ్అవుద్ది."

"రానీ...... "

"వచ్చినయ్- వంద పడవలూవచ్చినయ్.కానీ అంతా ఒకే ధర.. డెభ్భయ్రూపాయలు."

"కొనకుంటేఏం చేస్తారుట?" తుపుక్కునచుట్ట ఉమ్మేస్తూఅడిగేడు గంగరాజు, ఆయనేఅందరికన్నా పెద్ద కొనుగోలుదారు.చేతిక్రింద నాలుగుపెద్ద పీలింగ్ యూనిట్లున్నాయి.

బ్రోకరునవేడు. "మళ్ళీసముద్రంలో పారేస్తారేమోసూద్దామండి" అన్నాడు.

రొయ్యలుసముద్రంలో పడలేదు.ఒక లారీ వచ్చి తీసుకుపోయింది.

"ఎక్కడికివెళ్ళేయినా అ౦?" గంగరాజుఅడిగేడు.

"కోల్డ్స్టోరేజికండి."

గంగరాజుకళ్ళు ఆశ్చర్యంతోటపటపా కొట్టుకున్నాయి.అంతలో సర్దుకొని నవేడు."ఎన్నాళ్ళుంచుతారంటస్టోరేజిలో? అద్దెవాళ్ళ బాబు కడతాడా?"

అదేసమయానికి చైతన్యకోల్డు స్టోరేజి యజమాన్లతోమాట్లాడు తున్నాడు.

మాదగ్గర డబ్బులేదుకానీ సరుకుంది. ఇప్పటిరేటు బట్టి వెలకట్టండి. ౦ అద్దె- ఈ వెలా సమానం అయినరోజు సరుకంతా ౦రే తీసుకోండి.అలా అని అగ్రిమెంటురాసుకుందాం. ఇప్పుడు మాత్రంఅద్దె అడక్కండి."

స్టోరేజియజమాన్లకుఇందులో నష్టం ఏ౦ కనబడలేదు.ఒప్పుకున్నారు.

అగ్రిమెంట్‌సైన్ అయ్యాక లేస్తూచైతన్య అన్నాడు."కొంత మంది జీవన్మరణసమస్య ఇది. దీనికి ేరు చేయూత యిచ్చినందుకుకృతజ్ఞులు. ఇదేమానవతావాదంతోఇంకో చిన్న సాయం చెయ్యండి.దయచేసి మనఅగ్రిమెంటు సంగతి మూడోకంటికి తెలియనివకండి.అదే మేము కోరే సహాయం."

దీనికీవాళ్ళు ఒప్పుకున్నారు.

...

"ఎక్కణ్నుంచితెచ్చి కడుతున్నార్రాడబ్బు?" గంగరాజుఅడిగేడు.

"తెలీదుబాబూ....."

"చూద్దాం.ఎన్నాళ్ళు బింకంగావుంటాలో?---- రేయ్...పక్కూరిలో రేటు కనుక్కునిదొరికిన సరుకంతా కొనేయ్....."

అయిదునిుషాల్లో వాడు మొహంవేలాడేసుకొచ్చాడు."పక్కూరిలో ధర అరవైరూపాయలయిందటదొరా! మనూరి రాజుగారువున్నదంతా అప్పుడేకొనేసిన్రంట అంతేకాదుబాబూ.... అల్లు కూడారేపట్నుంచీ డెబ్భైయ్‌కిపైకి తక్కువయితేఅమ్మరంట."

తీరప్రాంతం అంతా దావానంలావ్యాపించి పోయింది వార్త.అప్పటివరకూ కొన్నినిషిద్ధాల మధ్యకంట్రోల్ చెయ్యబడుతున్నధరతో ఈ కుదుపుకి అకస్మాత్తుగాఎత్తుపల్లాలొచ్చినయ్.కొంతమంది అరవైకిఅమ్ముతూంటే మరికొతమందిఏనభై వరకు వెళ్ళేరు.

"ఇదిస్ట్రయిక్ కాదు. సరుకుంది,కావాల్సినవాళ్లుకొనుక్కోవచ్చు ధరడెబ్భైయ్.ఇంకొన్ని రోజులుపోతేకోల్డు స్టోరేజి అద్దెతోకలుపుకుని ఎనభైచేయాల్సి వస్తుంది"ప్రకటించేడుచైతన్య.

పీలర్లుదిగిరాలేదు.

దిగిరారనితెలుసు. అది అంతసులభం కాదు. ఇంకఎన్నాళ్ళో తనుస్టాకు ఆపుజెయలేడు.కానీ ఈ సమయంలోనేబింకంగా వుండాలి.

పక్క కేంద్రాలవాళ్ళుఈ చర్యతో తాత్కాలికలాభం పొందుతున్నారు.ధర కొద్దిగా పెరిగింది.ఆ కొద్ది పెరుగుదలతోనేవాళ్ళు సంతృప్తిపడుతున్నారు. సరుకు అమేస్తున్నారు.అదే దెబ్బతీస్తోంది.కనీసం కొన్ని మైళ్ళతీరప్రాంతం అయినఆఈ సరుకుని కంట్రోల్ చేయగలిగితేబావుణ్ను. కానీ ఎలా?

చైతన్యమనసు పాడయింది.

ముఖ్యంగాతన మాట నుమ్మఇందులో దిగిన చంద్రయ్యపరిస్థితి చూస్తోంటే!అతడు చాలా యిరకాటంలోపడిపోయాడు.

తీరప్రాంతంలోపడవలు కదలటంలేదు.

కానీఎన్నాళ్ళు కదలకుండావుంచగలరు?

కొంతలోకొంత నయం! ీళ్ళకి,పని చెయ్యకపోతేతిండి ఎలా అన్నసమస్యలేదు. నాలుగుచేపలు పడితేకడుపు నిండుతుంది.

ుగతాప్రాంతంవాళ్ళుతమ సరుకు కొద్దిగా హెచ్చుధరకి అమ్మేస్తూనే,ీళ్ళని గమనించసాగేరు.ీళ్ళుగానీ తమపంతం నెగ్గించుకొని,ధరని ఇంకా పెంచగలిగితేవాళ్ళూ ఆ ధరకేఅమ్ముతారు. లేక పోతేనష్టపోయేది ీళ్లే.ీళ్ళ చర్యకి తోడ్పాటుగావాళ్ళేు సహాయంచేయరు.

కానీజాలర్ల జీతంంచిత్రమైంది.భంష్యత్తు గురించినఆలోచన అసలు లేదు.మామూలప్పుడుఎంత నికృష్టమైనజీంతం గడుపుతారో-అదృష్టం బావుండిమంచి రొయ్య

దొరికి,అయిదారు వేలు ఒక రోజుచేతిలో పడితేఅకస్మాత్తుగా ధనవంతులుఅయిపోతారు.

ఆ నీతిఎరువు (ప్రభుతనిబంధనలప్రకారం ధరించవలసినదుస్తుల్లోనే స్టార్‌హోటల్స్‌లోకివెళతారు. రెండ్రోజులలోఅంతా ఖర్చుపెట్టేస్తారు,తరువాత మళ్ళీమామూలే .. బీదతనం!చెల్లెళ్ళనీ,భార్యల్నీ బ్రోకర్లకప్పగించే బీదతనం,ఆ బీదతనంతోఆడుకొనే మనీ లెండర్లుమళ్ళీ చరితచరణం......

తాడూబొంగరం లేని ఇలాంటివాళ్ళని తనమాట ీద కట్టుబడివుండేటట్టుచెయ్యటానికిచైతన్య కష్టపడవలసివచ్చింది. అవతలివ్యక్తులు సామాన్యులుకారు. గంగరాజు లాటివాళ్ళవ్యానులు నిండా ఐస్‌నింపుకొని దూర ప్రాంతాలకివెళ్ళి రొయ్యల్నితెస్తున్నారు.....

వ్యాపారంసాగిపోతోంది. ఆ ప్రాంతీయజాలర్లు నిస్సహాయంగాచూస్తూ వూరుకోవలసివస్తోంది.

"కరెంటుతీగల్ని కలుపుదామయ్యా"అన్నాడు చంద్రయ్య.

"ఏమవుతుంది?'అడిగేడు చైతన్య.

"కరెంట్‌పోతేఐస్ తయారవదు.దూరం నుంచి సరుకు తెచ్చిీలుండదు."

పొలిటీషియన్స్‌పోలీసుల్ని రంగంలోకిఆహ్వానిస్తారు. బిజినెస్‌మెన్స్ వాళ్ళకి దూరంగావుండటానికి ప్రయత్నిస్తారు.

"మరెలా...ఏం చేద్దాంఇప్పుడు?"చంద్రయ్య అడిగాడు.

చైతన్యఆలోచించాడు కానీ అతడికేంపాలుబోవటం లేదుసమస్య సముద్రంఅంత పెద్దది.

అందరూఅతడి సలహాకోసం చూస్తున్నారు.

"నాకురేపటివరకూ టైంవండిఆలోచించి చెబుతాను....."అన్నాడు చైతన్య.

అందరూమౌనంగా అక్కణ్నుంచివెళ్ళిపోయారు.

ఆ మౌనమేఅతణ్ని బాధపెడుతోంది. ఏదో చెయ్యాలి!

మరుసటిరోజు వరకూ టైముంది.

కానీఏదయినా అద్భుతంజరిగితే తప్ప- ఈ లోపులో పరిష్కారం దొరకదు.

చికాకుగాఇంటికి బయలుదేరాడు.

అనవసరంగాఇందులో వేలు పెట్టానాఅని అతడు ఎప్పుడూ అనుకోలేదు.కానీ ఏ మూల నుంచీతనాశించిన సపోర్టురాకపోవటంతో ఆందోళనచెందుతున్నాడు.

అతనింటికివచ్చేసరికి రాత్రిఎనిుదయింది.

కాంపౌండుకర్రల గేటు తెరచుకొనిలోపలికి ప్రవేశించాడు.వెన్నెలలో బంతిపూలుమరింత అందంగా వున్నాయి.

లోపలికివెళ్ళబోతున్నవాడల్లాఆగిపోయేడు. లోపలశారద సాధన చేస్తున్నట్లుంది- నాదం గాలిలో అలలుఅలలుగా తేలివస్తోంది.

అతణ్ణిచూసి ఆమె లేవబోయింది.సైగతోనే వద్దనివారించి, కిటికీ పక్కగాకుర్చీలో కూర్చున్నారు.

ఆమెసన్నటి వేళ్ళుతీగెలుద ఆలవోకగాకదులుతున్నాయి.తరంగాలు తరంగాలుగావస్తున్న ఆ నాదంమనసును సేదతీరుస్తోంది.

వెనక్కివాలికళ్ళు మూసుకొన్నాడు.

పదినిుషాల పాటు అతడుప్రపంచంలోని సర బాధల్నీ,తనని వేధిస్తున్నసమస్యలన్నీ మర్చిపోయేడు.

ఆమెఆపుచెయ్యగానే ''ఆనందంభైరం కదూ?''అనడిగేడు.

శారదచిరునవ్వుతో ''కాదు...... నీలాంబరిలో శృంగారలహరి'' అంది.

అతడుకళ్ళు తెరచి...... '' నా కంతగా తెలీదురాగాల సంగతి ''అన్నాడు.

ఆమెంణ పక్కగా పెట్టి లోపలికివెళ్ళింది.

అతడుకిటికీలోంచి బయటకుచూసేడు. సన్నటివెలుగురేఖలు చెట్లసందుల్లోంచి భూుమ్మదపడి,ంశ్లేషణం చెందుతున్నాయి.చిన్న మబ్బుతునక నెమ్మదిగాఉత్తర దిక్కువైపు

సాగిపోతోంది.

అతడికెందుకోరిలాక్సయినట్టు అనిపించింది.ఎంతో శ్రమపడ్డాక ఎన్నోఆలోచనలతోమనసు వేగిపోయేకఅంత చిన్న పర్ణశాలలోఅంత సులభంగారిలాక్సయ్యే సాధనంకనిపించటం అతడికిఆశ్చర్యంగా అనిపించలేదు.

“రిలాక్స్” అన్నాడు ర౦. కిరణ్మయిమాట్లాడలేదు.

“నువునన్ను తిట్టకుఅర్థంచేసుకో. ఎంతో అలసిపోతాం...... పొద్దున్నంచీసాయంత్రం అయ్యేసరికిఒక చిన్న పెగ్ తీసుకొంటేఆ అలసట పోతుంది.ఎంతో రిలాక్సింగ్‌గా వుంటుంది.”

“ముందొకపెగ్గు తరువాట ఒక సీసా అవుతుంది.”

‘నీకుతెలీదు కిరణ్- ఈ బిజినెస్ వ్యవహారాలు...... ” అంటూ ముందుకు వంగినచ్చచెప్పబోతున్నట్టుఏదో అనబోయేడు.

ఆమెతన సహజసరంతో అతడి మాటల్నిఖండిస్తూ అంది.

“ఏ౦టినువు చూస్తున్నబిజినెస్ వ్యవహారాలు?ఈవేళ ఐదో తారీఖు.ఇంతవరకూ నువుజీతాలే ఇవలేదట.”

అతడుఆ రెండో వాక్యం ౦నలేదు.“ఈవేళ ఐదో తారీఖా” అంటూ చివునకుర్చీలోంచి లేచిఫోన్ దగ్గరకు పరుగెత్తాడు.

అవతలివేపుమేనేజర్ కంఠం ౦నబడగానే“మేనేజర్‌గారూ ” అని అరిచేడు.“ఈవేళ ఐదో తారీఖు,ఇరవయ్యో తారీఖులోగాషిప్‌మెంట్ జరిగిపోవాలిమర్చిపోయారా?”

“ఇరవయ్యోతారీఖా? ...... నాకు తెలీదు”అవతల్నుంచిమానేజర్ అన్నాడు.

ఆ కాగితంతన డ్రాయరులోనేవుందన్న ౦షయంజ్ఞాపకం వచ్చినాలుక్కర్చుకొని,

అంతలోనేఆ ౦షయం కిరణ్మయి గమనిస్తుందనిభయపడి సర్దుకొంటూ“సర్లెండి - వ్యాన్లన్నిటినీపంపించండి. ఎక్కడ ఎంతదొరికితే అంతవరకూఏ ధరకయినా సరే కొనెయమనండి .”

“ఏధరకైనానా?” సంశయిస్తూ అడిగాడుమానేజర్.

“లేకపోతేకాంట్రాక్టు ఎలా పూర్తిచేస్తారండీ?” ఫోన్‌బ్రద్దలయ్యేలాఅరిచాడు ర౦.

ఇక్కడర౦ తీసుకున్న ఈ నిర్ణయం,సరైన సమయంలోఅక్కడ చైతన్యకిసాయపడింది. ఆరోజుసాయంత్రమే ఒక వాన్‌వచ్చి ఆ ప్రాంతంలోవున్న సరుకంతా డెబ్బయ్‌రూపాయలు చొప్పునకొనుక్కు వెళ్ళిపోయింది.

ఈ చిన్నసంఘటన ఆ తీర ప్రాంతాలపరిస్థితిని మొత్తంమార్చేసింది.

తనసరుకుని తను చెప్పినధరకి ఎవరో కొనటానికిసిద్ధపడ్డారని తెలియగానేచైతన్య ఆశ్చర్యపోయినా,కొద్ది ప్రయత్నంలోఆశ్చర్యాన్ని నొక్కిపట్టిఅది తనకు తెలిసినట్లేప్రవర్తించేడు.అతడి ప్రవర్తననిచాలా క్లోజ్‌గా పరిశీలిస్తున్నబ్రోకర్లు - ఇది అర్థంకాకతలలు బ్రద్దలుకొట్టుకుంటున్నారు.

చైతన్యమాట ౦ని సరుకుని అప్పటివరకూదాచిన జాలర్లఆనందం పట్టశక్యంకాలేదు.

వారిఆనందాన్ని మరింతప్రతిబింబించటానికి కావలసినచర్యలన్నీ తీసుకున్నాడుచైతన్య,.

అమాయకతంకూడా ఒక్కోసారి మంచికే దారితీస్తుంది.

రెండోరోజులు సప్లైకు ఆపి, కేజీకిఇరవయ్ రూపాయలలాభం పొందొచ్చనివాళ్ళ కళ్ళ ముందుప్రత్యక్షంగా కనబడుతూవుంటే తక్కువధరకి అమ్మటానికిముందుకురావటంలేదు. పరిస్థితిగందరగోళమైపోయింది.

ధరఎనభయ్ తొంభయ్మధ్యకి వెళ్ళింది.

దీంతోబ్రోకర్లు గిలగిల్లాడిపోయేరు.

ఎగుమతిదార్లుఏం చెయ్యాలో తెలియకతలబ్రద్దలుకొట్టు కొంటున్నారు.

చైతన్యపరిస్థితిని గమనించసాగేడు.తాడు తెగేవరకూలాక్కూడదని అతనికితెలుసు. జపానులోప్రాన్స్ కన్స్యూమర్సుసొసైటీ (రొయ్యలుతినేవాళ్ళ సంఘం)ఏర్పడిందనీ,

ఒకధరకు ించి కొనకూడదనినిర్ణయించింది అతడిక్రితంరోజు పేపరులోచదివేడు.

కానీఇంకా తాడు తెగే స్థితిరాలేదు.

ఇంతలోప్రాన్స్ ఎక్స్పోర్టర్లు అసోసియేషన్నుంచి అతడికి సంప్రదింపులకిపిలుపొచ్చింది.

అన్నిబలగాలూ సరిగ్గా వున్నాయోలేవో నిర్ధారణచేసుకొని మంత్రినిజరిపి 'షా' చెప్పే

సమయంవచ్చింది.

ిశాలమైన ఎయిర్ కండిషన్డ్రూమ్ మధ్య వెడల్పాటిటెబిల్ ీదతెల్లటిగుడ్డ,మూడు యాష్ట్రేలు,చిన్న ఫ్లవర్వేజ్.

ప్రతిమెంబర్ ముందూ రైటింగ్ప్యాడ్, పెన్సిల్, గాజుగ్లాసుతోనీళ్ళు -

టేబిల్చెరోవేపునా మెంబర్లుకూర్చొని వున్నాడు. ఒకవేపుఛైర్మన్ భైరవమూర్తికూర్చొన్నాడు. ఇవతలివేపుజాలర్ల తరపు ప్రతినిధికోసం కేటాయించబడింది.గదిలో నిశ్శబ్దం తాండిస్తున్నది.

కుడివైపు రెండవ కుర్చీలోగంగరాజు కూర్చున్ని వున్నాడు.అతడు రాసుకొన్న సెంటుపరిమళం గాలిలోకలిసి గదంతా వ్యాపిస్తున్నది.దాన్ని ఆపటం కోసం చుట్టనివెలిగించేడు.

పదిఅవటానికి ఇంకా రెండు నిిషాలుంది.

గంగరాజుిసురుగా కుర్చీలోంచి కదిలి"ఊరూ పేరూ లేని జాలరికోసంఏిటి హంగామాంతా?"అన్నాడు.

భైరవమూర్తిమాట్లాడలేదున ఊరుకున్నాడు. ఆ నవ్వులోచాలా అర్థాలున్నాయి.

ఆ వాతావరణాన్నీ,అంతమంది మనుష్యులగాంభీర్యాన్ని చూస్తేఅవతలి వ్యక్తికిఅదోలాంటి జంకుకలగటం సహజం,భైరవమూర్తికికావలసింది అదే,వస్తున్నవాడు లేఁకిప్రాతినిధ్యం ఇచ్చేవాడు!!ఒక్క సారి ఎయిర్ కండిషన్డ్‌రూమ్‌లోకి రాగానే సగం ధైర్యంపోతుంది.

అందమైనచైనీస్ పింగాణీప్లేటులో జీడిపప్పుతింటూ వాళ్ళప్రోబ్లమ్స్ చర్చిస్తాడుఅద్భుతమైన భాష- ఎనిఁదిమంది ఒక్కడ్నికనిన్స్ చేసిన ఁధానం- ఆ ప్రతినిధిని ఉక్కిరిబిక్కిరిచేస్తాయి. దేనికయినావప్పుకుంటాడు. ఆ మత్తుబయటకొచ్చినతరువాత ఁడిపోతుంది.కానీ అప్పటికే అంతా అయిపోతుంది.

ఇదీట్రిక్ - భైరమూర్తిఉపయోగించదలచుకొన్నది.

ఇదిమామూలు కార్మిక నాయకులకివర్తించదు. కానీఇప్పుడు చర్చలకువస్తోంది అధమాధమవర్గానికి చెందినప్రతినిధి. చాలాసులభంగా బుట్టలోపడెయ్యొచ్చు.

"ఈళ్ళకిటైమ్ ఁలువకూడా తెలియదు" అన్నాడు గంగరాజు కుర్చీలోమళ్ళీ అసహనంగాకదిలి.

"ఇంకాపదవలేదుగా"అంటూ వుండగానే గడియారంపది కొట్టడం తలుపునెమ్మదిగా తెరుచుకోవటం- ఒకేసారి జరిగినయ్.

అందరిదృష్టి అటు మరలింది.

చైతన్యలోపలికి వచ్చేడు.చాలా సాదా దుస్తులలోవున్నాడతడు,కానీ అతడి కళ్ళలో

తీక్షణనీ,చురుకునీ భైరవమూర్తిఒక్కడే కనిపెట్టగలిగేడు.

ఎవరికీఅతడ్ని ఁష్ చెయ్యాలన్నభావం కూడా రాలేదు.ఏదో తప్పనిసరి అయితేఈ సమావేశానికి ఒప్పుకున్నట్టువున్నారందరూ. అతడీఁషయాన్ని మొదటిచూపులోనే గుర్తించేడు.

" నీపేరు?" భైరవమూర్తిఅడిగాడు.

"చైతన్య- కృష్ణచైతన్య."

"చూడుచైతన్యా " సమావేశాన్నిప్రారంభిస్తూ అన్నాడుభైరవ మూర్తి."ఈ ప్రాంతపు

చరిత్రచాలా గొప్పది. ఎవరికిఎంత కావాల్సి వచ్చినాలేదనకుండా సప్లయ్‌చేసేశక్తి ఒక్క మన జాలర్లకేవుందని ప్రతీతి.అటువంటి పేరు చెడగొట్టుకోవటంమనకి మంచిదికాదు."

"మధ్యలోఆపుచేస్తున్నందుకుక్షఁంచాలి " అన్నాడు ఁనయంగాచైతన్య.

"మాజాలర్లు ఎవరికన్నాసరుకు లేదన్నారా? నాకింతవరకూ ఈ సంగతి తెలియదే?ఈ ఁషయాన్ని ఇప్పుడే కనుక్కుంటాను.ఎవరికెంట సరుకు కావాలోచెబితే మావాళ్ళని రాత్రీ -పగలూ అని కూడా చూడకుండవెళ్ళి తెమ్మనిచెబుతాను. ఇన్నాళ్ళనుంచీనిలబెట్టుకుంటూవస్తున్న ఖ్యాతినిఈరోజు మా వాళ్ళుపాడుచేస్తారని నేనుఅనుకోను."

చుట్టూఅందంగా పూలు కట్టబడినవాడి బాణం గుచ్చుకొన్నట్టుఅయి అక్కడున్న.
ఎనిఁదిమందికీనిఁషంపాటు ఏం మాట్లాడాలోతెలియలేదు.

భైరవమూర్తిముందు తేరుకున్నాడు.

“నిజమే!కాని ఈ ధర ...... ” అన్నాడు.

“ఁధరా మా ధరా ఒకటేఅయితే మరి మా ఖర్చులూలాభాల సంగతి?”

“ఁరుచెప్పింది నిజమే” అన్నాడు చైతన్య.“ఇక్కడన్నీ ఒక టన్ను- రెండు టన్నులఁషనులు. చిన్నరొయ్యలే లాభదాయకంమనకి . అయిదు టన్నులఁషనయితే పెద్దరొయ్యలకి లాభదాయకం.ఎవరయినా పెట్టదల్చుకుంటేఎంత లాభం వస్తుందోలెక్కలెకట్టిబ్యాంకులకీ ప్రభుతానికీచెబుదాం. ఁరేమోపక్క ప్రాంతం నుంచిచిన్నఁ తెప్పించుకోవచ్చు.మేం ఆ పెద్ద ఁషనుకి సప్లయ్‌చేస్తాం.దాంతో మన జాలరులఖ్యాతి మరింతఇనుమడిస్తుంది- ఁకూ సమస్యా వుండవు.”

గంగరాజుమెదడుకి అతడుచెబుతున్నదిఏఁ అర్థంకాలేదు. కానిరక్తం ఇంకిపోయిన భైరవమూర్తిమొహం చూసిఏదో పెద్ద తిరకాసు వుందనిగ్రహించేడు.దాంతో మామూలు మర్యాదలుమర్చిపోయి కుర్చీలోంచిలేచి బిగ్గరగాఅరిచేడు.

“రాత్రికిరాత్రి నావలు తెప్పించెయ్యగల్నుజాగ్రత్త. అంతపరపతి లేదనుకొన్నావాఏం?”

చైతన్యముందుకు వంగి

“ఎలాగూఁ పరపతి ఉపయోగించవలసిరావచ్చు. మేం పెద్దప్లాంట్‌కి సప్లయ్ చేస్తేమరి ఁకు సప్లయ్ చేసేవాళ్ళుండాలి కదా!అయితే ఒక చిక్కుందియిందులో,మేం డెబ్బయి

రూపాయలకుఅమ్ముతూంటే వాళ్ళుయాభయికి ఁకు అమ్మాలి.అమ్ముతారులెండి,వాళ్లు ఁ వాళ్ళేకదా--” అన్నాడు తాపీగా.

దాన్నేమామూలు భాషలోచెప్పాలంటె“ఒరే వెధవా! నువెవర్నితెప్పించినా కొంతకాలానికి మమ్మల్నిచూసి వాళ్ళుకూడారేటు పెంచు తారు జాగ్రత్త” అని.

గంగరాజుకోపంగా ఏదో అనబోతూంటేభైరవమూర్తివారించి “ఇలాంటివాదనల వలనఫలితం వుండదు”అన్నాడు చైతన్యవేపు తిరిగి. చైతన్యమాట్లాడలేదుతలూపి వూరుకొన్నాడు.

భైరవమూర్తిఅన్నాడు

“ఁరుఅడిగిన రేటు మేంయిస్తే ...... సరం నష్టపోవలసివస్తోంది.”

“ఁకుతొంభయ్ ఇస్తున్నారుకదా వాళ్ళు - ఇందులోనష్టం ఏముంది?” చైతన్యఅడిగేడు.

“జపాన్‌కరెన్సీ సంగతి నీకు తెలీదు.ఏరో ఏ రేటుంటుందో ఎవరూవూహించలేరు.మేం చేస్తున్నదినిజంగా కత్తిమీదసాము. ‘ఎన్’ విలువరోజూ మారుతూనేవుంటుంది.”

“క్షమించాలిఅన్ని దేశాలకన్నామంచి ఆర్థిక వ్యవస్థవున్నది జపాన్‌కేఅని మీకూ తెలుసు. నాఉద్దేశ్యం మీరు ‘అమెరికన్‌డాలర్ ’ అని ఉపయోగించబోయి.పొరపాటున ‘జపనీస్‌ఎన్’ అని వుంటారని”అన్నాడు చైతన్య.

ముందున్నగ్లాసులో నీళ్ళుగటగటా తాగేడు భైరవమూర్తి.తన ముందు కూర్చున్నదిసామాన్యుడు కాదనిఅతడికి తెలిసింది.

నిజానికిఈ సమావేశం సఫలమవుతుందనిఅతడికి నమ్మకంలేదు. ఇంతకాలంవాళ్ళని మోసం చేసేరు.వాళ్ళ అజ్ఞానంమీదా,బలహీనతమీదాఆడుకొన్నారు. వాళ్ళకిరావల్సిందేమిటోఇప్పుడు వాళ్ళు అడుగుతున్నారువప్పుకోక చేసేదేముంది?

భైరవమూర్తిఆలోచనల్లోవుండగానే, గంగరాజుజేబులోంచినోట్లకట్ట తీసేడు.

“ఇదితీసుకుని యిక మాట్లాడకు” అంటూ ముందుక్కు తోసేడు.

క్షణంపాటుచైతన్యకి అర్థంకాలేదు.అవగానే మోహంఎర్రబడింది. విసురుగాకుర్చీ వెనక్కితోసి లేచినిలబడి

“అదిలోపల పెట్టండి” అన్నాడు.

“పిల్చిపిల్లనిస్తానంటే-- ” అని ఏదో అనబోతున్నగంగరాజు,

“ ముందదిలోపలపెట్టు” అన్నగర్జనతో,

మాటమధ్యలో ఆపుచేసిచప్పున డబ్బులోపల పెట్టేసేడు.కానీ అంతలో సర్దుకొని ......క్షణంలో తన సహజదర్పాన్ని తెచ్చుకొనిమిగతావాళ్ళతో ......

“డోంట్‌వర్రీ- మై పీపుల్ విల్ హేండిల్‌హిమ్ ” అన్నాడు.

దాంతోచైతన్యకి సహనంనశించింది.

“యూఆనరబుల్ మెంబర్స్‌ఆఫ్ ది బార్బేరియన్‌సొసైటీ. డోన్ట్ యూథింక్ వుయ్‌హేవ్

మొరేల్స్...... ”

జీవితంలోఎప్పుడూ రానంత కోపంవచ్చింది అతడికి.జుగుప్స, ఆసహ్యం,కోపం మిళితమైనసరంతో ...... మనిషి అస్థితంగురించి అతడు చెబుతున్నరెండు నిమిషాల పాటూ అందరూకళ్ళప్పగించి చూస్తూవుండిపోయారు. అంతసచ్ఛమైన ఇంగ్లీషునిఅంత ఏకధాటిగా మాట్లాడుతూవుండగా వినటం అక్కడచాలామందికి అదేమొదటిసారి.

"మాజాలర్ల హ్యాండిల్స్‌సంగతి ీకు తెలీదు.తుఫానులో భయంకరమైనసముద్రం మధ్యలోనిపడవని నడపటానికిఉపయోగపడే తెడ్లం.ీరు కిరాయికి తెప్పించేరౌడీలకన్నా మా జాలర్లుపెద్ద రౌడీలు. ీకన్నాముందు నేనే యీ పరిస్థితినిఇంకోలా హేండిల్‌చెయ్యాలనుకొనివుంటే ీ పిల్లలుఈపాటికి అనాధలయివుండేవాళ్ళు."

అందులోనిసత్యం అక్కడున్నవాళ్ళందరికీ తెలుసు.రోజూ సముద్రంలోపోరాటం సాగించే జాలర్లుసహజంగా బలిష్టులు,దానికి తోడు కొంచెంతాగిస్తే ఇక మనుష్యుల్లావుండరు. అలాంటివాళ్ళను కూడగట్టుకొని,పరిస్థితినిఇంతవరకూ ఇంత శాంతియుతంగాతీసుకొచ్చిన చైతన్యఅంటే ...... తాత్కాలికమయినా...... అందరికీ గౌరవం కలిగింది.

భైరవమూర్తిచప్పున కుర్చీలోంచిలేచి,

"అంతమాటఅనకండి చైతన్యా!జరిగినదానికి నాకెంతోిచారంగా వుంది. అలా అనిక్షమాపణ చెపుతూవ్రాసి ఇమ్మన్నా ఇస్తాను" అన్నాడు.

చైతన్యనెమ్మదిగా కుర్చీలోకూర్చుంటూ "నో-నో ఇట్సాల్‌రైట్ " అన్నాడు.

గంగరాజుఏదో పనివున్నవాడిలాలేచి బయటకువెళ్ళి పోయాడు.

"ఇప్పుడురేటు డెబ్బై చేస్తే- అది వాళ్ళ ిజయంగాభాించి - కొంత కాలానికిఎనభై అడగరనినమ్మకం ఏిటి?"అన్నాడో మెంబరు.

"డిమాండ్‌లేకపోతే ీరూ కొనరు"అన్నాడు చైతన్య.అప్పుడు ధర అరవయ్‌కిదిగుతుంది. నేనుకోరేదల్లా ఇన్‌కంటాక్స్‌కట్టే బదులుఆ డబ్బుని జాలర్లకిమ్మని...... "

"ఆహాిు ీరు తీసుకోవాలి' ఎవరో అన్నారు.

"తప్పకుండా...... "

సమావేశంముగిసింది.

ఒక్కొక్క రేలేచేరు.

అందరికన్నావెనుక భైరవమూర్తిచైతన్యతోపాటునడుస్తూ

"చైతన్య...... ీరు చాలా తెలివయినవారిలా కనబడుతున్నారు.ఈ ిషయాలన్నీ బాగాతెలిసినవారిలావున్నాడు. ఏం చదువుకున్నారుీరు?"

"జీితాన్ని."

"చాలాగొప్ప ిజయం సాధించారే"అంది శారద ...... అతనువచ్చేసరికి ఆమెదేవుడి

కోసంమాల గుచ్చుతోంది.

చైతన్యనం, "నేను సాధించలేదు,ఇదంతా ఉటోపియా" అన్నాడు.

"అదేంటి...... "

ఈ నికృష్టమైనజాలర్ల జీంతాల్నిబాగుచెయ్యటంఅంత సులభం కాదు.పరిస్థితులు ఇలా మారితేఎంత బావుణ్ణుఅని కల్పన చేసిఅతడు ఒక ఊహాలోకాన్నీ...... సంఘటన్లనీ నిర్మించేడు.అంతేకాని ఇం మారతాయన్ననమ్మకం అతడికీలేదు.

"అతడెవరు?"ఆశ్చర్యంగా అంది శారద.

"రచయిత.ఈ నవలా రచయిత."

"◌మ్మల్నిసృష్టించినవాడి గురించి◌కేం తెలుసు?"

"ఎలియనేట్చేస్తున్నాను.బ్రెక్ట్రచనలు ఏమైనాచదివేవా ...... ?

ఆమెఅడ్డంగా తలూపిందిలేదన్నట్టు.

"అ◌ంచదువుతేగానీఎలియనేషన్ గురించిఅర్థం కాదు."

నేనీబాధ భరించలేనుఅంది కిరణ్మయి.

◌కుబాధా అంది ◌సెస్ సింగ్అందమైన భర్తకావల్సినంత డబ్బు......

అలాఅనటంలో యింకా తెలుసుకోవాలన్నఆతృత వుంది.

"◌కుతెలియదు అందికిరణ్మయి ఆడదానికి కావల్సిన◌అ◌ కావు. అనురాగమూ, ఆప్యాయతా...... సరదాగా షికారు తీసుకెళ్దామనీ...... భార్యతో మనసు◌ప్పిమాట్లాడదామనీలేని భర్తతోవేగడం కష్టం."

"మనభర్తలకి మనతోగడపటం కన్నా డబ్బుసంపాదించటంలోఆనందం ఎక్కువ" అంది◌సెస్ సింగ్.

"డబ్బుతప్ప ఈ ప్రపంచంలోఇంకే◌ లేదనుకొనేవాళ్ళంటే నాకసహ్యం"అంది కిరణ్మయి"

"నేనూముందు ◌లా ఆలోచించిబాధపడేదాన్ని.ఇక ◌ళ్ళకోసం బాధపడటమేఅనవసరం అని తోచి,నా బాధలన్నీపోగొట్టుకోవటానికిలైట్గా డ్రింకు పుచ్చుకోవటంమొదలెట్టాను.చాలా బాగా పనిచేసిందిఅంది ◌సెస్ సింగ్.

"బాగాపనిచేస్తుందా ...... ?"

"ఆహా...... ఈ మగవాళ్ళంతాతాగేది ఆ రిలాక్సేషన్కోసమే ...... "

కిరణ్మయిలేచివెళ్ళిఫ్రిజ్‌లోంచి రెండుసోడాలూ, చీరువాలోంచిరం తాలూకు ిస్కీ సీసా తీసుకొచ్చిబల్లపైద పెట్టింది.

ుసెస్‌సింగ్ ఆశ్చర్యంగా ిస్కీయా అంది.

"ఏం?అర్థం కానట్టు అడిగిందికిరణ్మయి."

"సాధారణంగాముందు జిన్‌తోమొదలుపెడ్తారు ప్రారంభించేవాళ్లు ఇది చాలాచేదుగా వుంటుంది.

కిరణ్మయిగ్లాసులో సోడా కలుపుతూఫర్లేదు ఈ బాధల్నిమర్చిపోవటానికిఇంతకన్నా

చేదైనంషం బాగా పనిచేస్తుందంటేఅది తాగటానికి కూడా సిద్ధమేనేను ...... ఛీర్స్"

"ఛీర్స్...... "

అరగంటగడిచేక ుసెస్ సింగ్ తూలుతూనిలబడింది ......"వెళ్ళొస్తాను" అంటూ.

"మంచిదికిరణ్మయి సోఫాలోంచిలేవకుండానే అంది."థాంక్స్ మంచి మందుచూపెట్టేరు. చాలాథాంక్స్ వెళ్ళిపోగలుకదా ...... "

"ఆఫర్లేదు డ్రయివర్‌వున్నాడు " అంది

ఆమెవెళ్ళిపోయాక కూడాకిరణ్మయి ఆపుచేయకుండాఅలానే త్రాగసాగింది.తాగేకొద్దీ ఆమె మనసుదూదిపింజెలాతేలిపోసాగింది. తమరాకతో చైతన్యఅదృశ్యం చివరకు తోడబుట్టినచెల్లెలుకూడా వేరు పడటం ......భర్తతో అనుకున్నట్టుసుఖసంసారం జరక్కపోవటంఇవన్నీ ఆమె మనసులోసుఖం లేకుండా చేసినయ్.ఇంతకాలానికి ఆమెకి ఆ బాధల్నుంచిబయట పడటానికిఓ మార్గం దొరికింది.

......రం వచ్చే సమయానికిఆమె సోఫాలో అస్తవ్యస్తంగాపడుకొనివుంది. ముందుటీపాయ్‌పైద సిసాలూ,గ్లాసులూ చూస్తూంటేఅతదికి మొదటఏు అర్థం కాలేదు. అర్థంఅయిన రెండు నిుషాల్లోకాలూ ...... చెయ్యీ అడలేదు.చివరికి ఎలాగో నోరుపెగుల్చుకుని ఏుటిదికిరణ్ అన్నాడు.

ఆ మాటలకిఆమె కళ్ళు ిప్పింది.మూతపడుతున్నకళ్ళని అతి బలవంతంపైద తెరచి వుంచటానికిప్రయత్నంచేస్తూ,

"ఓనువా రం! గుడ్ ఈవెనింగ్‌గుడీవెనింగ్ రంంద్రనాథతాక్కూర్"అంది. ఆమెమాటలుముద్దుగా వస్తున్నాయి.

అతడుచప్పున ఆమె దగ్గరకువచ్చి జబ్బపట్టుకొని లేవదీసికూర్చోబెట్టటానికిప్రయత్నించాడు.ఆమె మళ్ళీ జారిపోతూ

" ఇప్పుడుఅర్థమైంది నువెందుకుతాగుతావో మరి ఇంతకాలంనా కెందుకు చెప్పలేదురం? నీ డియరెస్టు లవర్నికదా......" అంది ముద్దుగా

"లేకిరణ్" అన్నాడు. అతడిలోసహనం చచ్చిపోతోంది.

"హాయిగావుంది రం! నువూతాగు ...... ఫ్యాక్టరీ అమ్మేయ్.అంతా అమ్మేయ్ పూర్తిగాతాగేద్దాం బాధల్నిమర్చి ...... "

ఆమెచెంప ఛెళ్ళుమంది.

కొద్దిసేపు శ్మశాన నిశ్శబ్దంఆ గదిలో తాండంచింది.ముందుగా తేరుకొందికిరణ్మయి.

"కొట్టేవారం .....". అంది.

" మానాన్న అమ్మని కొట్టేవాడు,అది బీదతనంలోవచ్చిన అసహాయతాకోపం అన్నీ కలిసి కొట్టేవాడు.మరి డబ్బుందికూడ నువు ...... నువుఎందుక్కొట్టావ్ రం?"మగతగా అడుగుతోంది.

అతడికేంతోచలేదు. చప్పునఆమెని రెండు చేతుల్తోనూఎత్తి బాత్‌రూమ్‌వైపునడవసాగేడు.

పెద్దగానంది కిరణ్మయి.

"ఇలాగేమా అమ్మని నాన్నఎత్తుకొన్నాడు రం ......భోజనం చేస్తుంటేరాత్రికి బియ్యంలేవనీ ...... అదంతాతన ఖర్మనీ అమ్మగొణిగింది. తింటూన్నకంచం సిరికొట్టేడు.అమ్మ పడిపోయింది.నుదురు పగిలి అంతా రక్తమే...... మేం చిన్నపిల్లలం...... నేనూ శారద ...... భయంగాచూస్తూ నిలబడ్డం...... హాస్పిటల్‌కితీసుకెళ్ళే లోపులోనేచచ్చిపోయిందమ్మ...... అమ్మా, అమ్మా" ఆమెకంఠం రుద్ధమైంది.

" నీకుతెలీదు రం, బీదతనంఎంత భయంకరమైందో"ఆమె గొణుగుతోంది.

టబ్‌లోపడుకోబెట్టిషవర్ తిప్పేడు. ఒక్కసారిగాచన్నీళ్ళు ందపడేసరికి వళ్ళుజలదరించి చిన్నగాఅరిచింది.

"ఏంచేస్తున్నావ్ ......ఓ ...... వాష్‌టబ్ ...... షవర్...... రియల్లీ ఎక్స్ లెంట్‌రం! డబ్బు ఇంత సుఖాన్నిస్తుందనితెలీదు ...... కమాన్‌నువ్వూ స్నానం చెయ్యిమెడచుట్టూ చేతులుగొలుసులా వేసింది...... బాత్ రూమ్‌లోరొమాన్స్ అర్థం లేకుండానవుతోంది. బాగుందికదూరం మొజాయిక్ ఫ్లోరింగ్ అరేనువ్వూ తడిసిపోయేవేఎంత బావున్నావ్‌నువు ...... ఆమె కెందుకోఅకస్మాత్తుగా ఏడుపొచ్చిందిబావుంటం ఎందుకు?రొమాన్సెందుకు?? డబ్బెందుకు...... ప్రేమ కావాలి రం! నాకివరాచిన్నప్పటినుంచీదాని కోసం మొహంవాచిపోయేను. రం...... ప్లీజ్ ప్లీజ్" నెమ్మదిగాఆమెకి మైకం కమ్మేసింది.

"ఎన్నాళ్ళనుంచో చీకట్లోపడికొట్టుకున్న మాబ్రతుకులకో దారిసూపించేరు. ఇంతకాలంగామాకీ మాత్రం సలహాసెప్పేవాడు ఎవరూ లేకపోనారుబాబూ అన్నాడు చంద్రయ్య.

అతడివెనుకే కొంతమందిబెస్త యువకులువున్నారు.

"మనజీంతాల్ని ఎవరో వచ్చిబాగుచెయ్యరు చంద్రయ్యా!మనమే బాగు చేసుకోవాలి.సాధించింది నిలబెట్టుకోవాలి.అదే గొప్పదనం."

చంద్రయ్యఏదో చెప్పబోయి తటపటాయిస్తున్నాడు.అది గమనించి "ఏ౦టిచంద్రయ్యా" అన్నాడుచైతన్య.

"రేటుయాభై నుంచిడెభై అయింది. మేంకలలో కూడ సూడలేని యిసయం బాబూఇది" ఆగి, నెమ్మదిగాఅన్నాడు.

ఁ రేఁఅనుకోకండి బాబు ఁరిప్పించినలాభంలో సగం ఈసీజన్ మొత్తంఁ కివాలని అనుకొంటున్నాం.

చైతన్యకిఒక క్షణం అతడు చెపుతున్నదిఅర్థం కాలేదు. కాగానేమొహం తెల్లగాపాలిపోయింది . చప్పునకుర్చీలోంచి లేచి"ఇదే౦టి?" అన్నాడు.

"నేనిదంతాఏదో లాభం ఆశించిచేసేనంటారా?"

"లేదుబాబు లేదు.ఁ రొప్పుకోరనీ తెలుసుఅందుకే గంగమ్మ తల్లిముందు నిలబడిప్రమాణం కూడా సేసేం. ఁరుతీసుకోవాలి తప్పదుఅన్నాడో యువకుడు.

చైతన్యకిఓ క్షణం నోటమాటరాలేదు. నీటిముందు నిలబడిప్రమాణం చేసినబెస్తవాడు ప్రాణంపోయినా మాట తిరగడు.

అతనికిఏం చేయాలో తోచలేదు.

వాళ్ళడబ్బు తీసుకొనేప్రసక్తి మాత్రం లేదు.

చాలాఇరకాటమైన పరిస్థితి.

"ఒక్కసీజనుకే బాబూ.ఏంతొస్తది ...... తీసుకోండిఅన్నాడు చంద్రయ్య.

ఎందుకురాదు?...... ఆంతమంది జాలర్లదీకలుపుతే చాలాపెద్ద మొత్తమేఅవుతుంది!

అతడుఈ ఆలోచనలో వుండగానేశారద" పోనీ వాళ్ళపేరు ఁరే ఓ వ్యాపారం మొదలుపెట్టండి చైతన్యబాబూ!" అంది.

చైతన్యమొహం ౦ప్పారింది.అంతవరకూ వేధిస్తున్నసమస్యకి పరిష్కారం దొరికినట్టయింది.

అవునుఅలా చేద్దాం. ఁరందరూషేర్ హోల్డర్లుగా కంపెనీఫ్లోట్ చేస్తానుఅన్నాడు.

ఈ ఆలోచనవాళ్ళకీ నచ్చింది.కానీ ఁరూ లాభాలుతీసుకోవాలి ...... అన్నడుచంద్రయ్య.

పడినకష్టానికి తప్పకుండా తీసుకుంటాను.

వెనుకనుంచి ఒక యువకుడుసంచితో ముందుకు వచ్చినేల ఁద పోసేడునోట్లు, కాసులు.

యాభైరూపాయల నుంచిడెబ్బై రూపాయలవరకూ రేట్లు పెరగటంవల్ల వచ్చినలాభం అది. రెండురోజుల తాలూకుఅమ్మకం.

"ఎంతిం?"

ఇద్దరుముగ్గురు లెక్కపెట్టసాగేరు.

"ఈసీజను రెండు నెలలూఇలా తెచ్చిస్తాంబాబూ " అన్నాడు చంద్రయ్యఅతడికి చైతన్యనిజాయితీ నచ్చింది,అతడి పథకం కూడా. ఆ అభాగ్యులంద ఆ మాత్రం జాలిచూపి చూపిన వాళ్ళుఅంత వరకూ ఎవరూ లేరు.

"సీజనురెండు నెలలూ అంటున్నావు.ప్రతిరోజు దొరుకుతుందేటిరొయ్య?" అన్నారెవరో.

"నిజమేదొరకపు. సీజను మొత్తంంద రెండు మూడు సార్లుదొరుకుతాయి."

అప్పుడొచ్చిందేలాభం ంగతా రోజులలోమామూలు భత్యంతోసంతృప్తి పడాల్సిందే.

లెక్కపెట్టడం పూర్తిచేసి"తొంమ్మదొందలా, తొభైతొంమ్మది" అన్నాడు ఓ యువకుడు.

ఒకక్షణం సూదిపడితేంనపడేంత నిశ్శబ్దం.

తొంమ్మదొందలాతొభయ్ తొంమ్మది!

రెండురోజుల లాభం!!

"ఇంకోరూపాయి వెయ్యండ్రాఎయ్యివుద్దీ" అన్నారెవరో.

"నేనువేస్తాను నా షేరుగా .....". అన్నాడుచైతన్య గుప్పెటంప్పితే ...... అతడిచేతిలో దేవుడిప్రాంగణంలో దొరికినరూపాయి వుంది.

దానిందఅతడి తాలూకు రక్తంమరక కూడా అలానే వుంది.

కిటికీలోంచివర్షాన్ని చూస్తూ నిలబడ్డాడుచైతన్య. శారద'టీ' తెచ్చింది.

"ఏంటిచూస్తున్నారు?"

"వర్షాన్ని"

"చిన్నపిల్లలుచూస్తారు అలా."

"నాకుచిన్నతనంనుంచీ వర్షాన్ని చూస్తేభయం " అన్నాడతను.

"ఎందుకోతెలియదు ......నా జీంతంలో ంషాదకరమైనసంఘటనలన్నీవర్షం కురుస్తున్నప్పుడేజరిగేయి."

ఆమెమట్లాడలేదు.

"ఏంటాలోచిస్తున్నావు?ఏ షాద సంఘటనలుజరిగానాయనా?"

అతడుబయటకు చుస్తూనేవున్నాడు. వర్షం ధారలుగాకురుస్తోంది

"ఇలాంటివర్షం కురుస్తున్న రాత్రేసరం వదులుకొని బయటకొచ్చేను. ఇలాంటివర్షం కురుస్తున్న రాత్రేబాబును సయంగా పాతిపెట్టాను.

ఆమెచప్పున అతడిచేతి ంద చెయ్యివేసి"అలా మట్లాడకండిప్లీజ్" అంది.

"నాకొకటే ఆశ్చర్యం శారదా.బికారిగా వున్నప్పుడుఇవేం నన్ను బాధపెట్టలేదు. కానీమళ్ళీ మనుషుల్లోపడగానే స్మృతులుబాధాకరం అవుతున్నాయి.

ఆమెమాటా మారుస్తూ "ఏమో...... ఈ వర్షమే ంకు అదృష్టంతేవచ్చేమో......" అంది

వర్షంవస్తే రొయ్యలు పైకివస్తాయి. ఆగి అగి చిననజల్లులూ పడితేమరీ ప్రస్తుతం అలాగేకురుస్తోంది వర్షం.

రోజులుగడుస్తున్నాయి.

కుంభవర్షంకురవకపోవటంతోజాలర్లకు ప్రతిరోజుసముద్రం ందకు వెళ్ళేంలు చిక్కుతోంది.సముద్రం నుంచిఒడ్డుకి కొట్టుకోచ్చేఒక రకమయిన పదార్థం కోసంరొయ్యలు ఎగబడతాయి.దానికోసమే వలస పోతాయికూడా. ఈ సారి ఆ పదార్థం ఈ తీరప్రాంతాల్నించి కదలలేదు.దాంతో వల వేసినవాడికిఆలస్యం అన్నట్టురొయ్య దొరకసాగింది. దానికితోడు సన్నజల్లులుఆగి ఆగి కురవటంతో పని మరింతతేలికయింది

రెండునెలలపాటు ఉధృతంగావుండే సీజనునాలుగు నెలలపాటు కొనసాగింది.

అవసరాన్నితట్టుకోవటానికిరెండు ఐస్ ఫ్యాక్టరీలువెలసినయ్.

పీలర్లురోజుకి ఇరవైనాలుగ్గంటలుచేసిన పని తరగటంలేదు.

ఎక్కడెక్కణ్నుంచోవ్యాన్లు గ్రద్దల్లావచ్చి సరుకు తీసుకుపోతున్నాయి.

పని...... పని ...... పని ......

జాలర్లుంతింరిన ఉత్సాహంతోసముద్రాన్ని మధిస్తున్నారు.వాళ్ళు పొదుపు చేసుకుంటున్నమూలధనం అనూహ్యంగాపెరిగి పోతోంది.

"అలాగేచేద్దాం" అన్నాడురం.

మేనేజరుతలూపి బయటకువెళ్ళాడు.

టేబుల్ీదున్న కాగితాలుచూడసాగేడు రి. అతడికిఇప్పుడే పనిలో సులువులుఅర్థమౌతున్నాయి. ఇన్సూరెన్స్ిషయాలు ...... సరుకు కొనుగోలుఅమ్మకం అన్నీ అతడేచూసుకుంటున్నాడు.

ఇంతలోపోస్ట్ వచ్చింది.

జపాన్నుంచి వచ్చినఓ కవరులో అతడినికలవరపర్చే వార్తొకటివుంది.

అతడిదగ్గర నుంచి రెగ్యులర్గాకొనుగోలు చేసే కంపెనీవ్రాసింది. జపాన్లోప్రాన్స్ కన్స్యూమర్సొసైటీ నిశ్చయించినధర కన్నా ఎక్కువయినపక్షంలో తమ భిష్యత్కాంట్రాక్టులన్నీరద్దు చేసుకోవాల్సివుంటుందని!

అదిచదిి, చాలాసేపు కుర్చీలోచలనం లేకుండాకూర్చుండి పోయేడు.ఆలోచనలు ......ఎందుకొచ్చిన బాధఇదంతా అన్న స్మశానవైరాగ్యం

సాయంత్రంఅయిదవుతుండగా అతనింటికివెళ్ళేడు.

ఇల్లంతానిర్మానుష్యంగా వుంది...... మనసులో చింతనలానిశ్శబ్దంగా.

అతడుతన గదిలోకి వెళ్ళికోటు ిప్పేడు. నిస్త్రాణగాకుర్చీలో కూర్చుండిపోయేడు.వెనక్కి వాలి కళ్ళుమూసుకున్నాడు.

కొంచెంసేపటికి గుమ్మం దగ్గరఅలికిడయింది అతడుకళ్ళు తెరవలేదు.

టీకప్పు చప్పుడయేలాబల్ల ీద పెట్టికిరణ్మయి వెళ్ళిపోయింది.ఆమెకు చాలా కోపంగా వుంది.

తనుచేసింది తప్పే కావచ్చు.దానికి తిట్టచ్చుగాఇలా నిర్లిప్తతతోబాధ పెట్టటందేనికి?

అతడేమాత్రంఆ ిషయం కదిలించినాక్షమాపణ చెప్పుకోవటానికిసిద్ధంగా వుంది ఆమె.కానీ అతడి మౌనంఆమెని రంపపుకోత కోస్తోంది.

చాలాసేపు బయట తచ్చాడి,స్త్రీ సహజమైనసభావంతో మళ్ళీఅతడి గదిలోకి వెళ్ళేసరికి,ఆమె పెట్టిన టీకప్పు అలానే చల్లారిపోయివుంది.

"మళ్ళీవర్షం వచ్చేటట్టువుంది. ఇప్పుడు వెళ్ళకపోతేనేం?"అంది శారద బయటకుచూస్తూ.

"లేదుఅనుకున్నది అనుకున్నసమయానికి జరక్కపోతేబావోదు" అన్నాడుచైతన్య

ప్రయాణానికిఆయత్తమౌతూ.

బయటసన్నగా రుంపర పడుతోంది.

"ఈవర్షం నాలుగయిదురోజుల దాకా తెరిపియిచ్చేటట్టులేదు" అందామె.

చైతన్యనవేడు. "ఈ వర్షమేనాకదృష్టాన్ని తెస్తుందేమోఅని నువే అన్నావ్గా."

ఆమెకూడ ని," నా మాటఎప్పుడు నిజమౌతుందనినాన్న అనేవాడు" అంది.

అతడుసూట్‌కేస్ పట్టుకొని మెట్లుదిగేడు.

చీకట్లునెమ్మదిగా ిచ్చుకుంటున్నాయి.తూర్పు ఎర్రబడుతూంది.

అతడుమలుపు తిరిగేవరకూచూస్తూ నిలబడిపోయిందిశారద.

పదహారుగంటలు ప్రయాణంచేసి అతడు రాజధానిచేరుకున్నాడు. రాత్రిి్రాంతి తీసుకొని ప్రొద్దున్నేపని ీద బయలుదేరాదు.

అతడికిచాలా టెన్షన్‌గావుంది.

తనుసాధించాలనుకున్నది...... చిన్న ిషయమేకాదనిఅతడికి తెలుసు.

ఎంతబలహీనవర్గాలకయినా ...... ఏ ీ హా ీలేకుండాఅంత పెద్ద ఋణంఇవటానికి ఎవరూ ముందుకురారని అతడికున్న బ్యాంకింగ్‌అనుభవం చెబుతోంది.

ఏదోఅద్భుతం జరిగితేతప్ప ఇది సాధ్యపడదు.

తనుఅనవసరంగా ఆకాశానికి నిచ్చెనవేస్తున్నామో అనుకున్నాడు.ఒకవేళ ఈ వ్యవహారంలో ిఫలమయిన నష్టపోయేదిఏ ీ లేదుకదా అన్నభావం ఇంకోవైపు.

ఈ పరస్పర ిరుద్ధమైన భావాల్తోనేఅతడు ిజిటర్ స్లిప్ ీదతన పేరు వ్రాసి లోపలికిపంపేడు.

పదిహేనుని ిషాల తరాత అతడికిపిలుపొచ్చింది.

అతడిపదేళ్ళ వ్యాపారజీ ితంలో ఎప్పుడూఅనుభ ిించనంతటెన్షన్ అతడుఛైర్మన్ ఛాంబర్స్‌లోకిఅడుగుపెడుతూ వుండగాఅనుభ ిించేడు.

అంతచల్లటి ఎయిర్‌కండిషన్ రూమ్‌లోనూఅతడి నుదుటి ీదచిరు చెమటపట్టింది.

"చెప్పండి ీ కోసం ఏం చెయ్యగలను?"ఛైర్మన్ అడిగేడు.కొంచెం రిలాక్స్‌వటంకోసం బలంగా ఊపిరి పీల్చుకొనిచైతన్య చెప్పటంమొదలు పెట్టేడు.

......తన ప్రాంతపు జాలర్లు...... వాళ్ళ జీ ితాల్లోవచ్చిన మార్పు...... వాళ్ళు కూడబెట్టుకున్నడబ్బు ివరాలూ...... అంతా ివరంగా చెప్పేడు.

"గూడ్‌రియల్లీ ఎక్స్‌లెంట్...... అభినందిస్తున్నట్లుతలూపేడు ఛైర్మన్‌చెప్పండి, ఇంత కష్టపడిమూలధనాన్నిసంపాదించుకొన్న ీకుమా బ్యాంక్ ఎలా సహాయపడగలదు?"

చైతన్యముందుకు వంగి " ఓ కోల్డుస్టోరేజి పెడదామనుకొంటున్నాము"అన్నాడు.

ఎదురుకుర్చీలో వున్నాయనికియాభయ్ ఏళ్లవయసుంటుంది. అందులోపాతికేళ్ళు బ్యాంకింగ్అనుభవం వుండివుంటుంది. తనసరీసులో ఎంతోమందిరకరకాల వ్యక్తులకు

చూసేడుఅనుభవంతో పండిపోయేడు.అంత అనుభవజ్ఞుడుకూడా ఈ మాటలకి అదిరిపడ్డాడు.

"ఏ౦టి...... ?" తను ంటున్నదినిజమేనా అన్నదినిర్థారణ చేసుకోవటానికేమళ్ళీ అడిగేడు.

"ఒకకోల్డు స్టోరేజి ప్లాంట్పెట్టి రొయ్యలుఎగుమతి చెయ్యాలనుకుంటున్నాంఁరు అప్పు ఇవాలి."

"ఎంత?"

"ప్లాంట్కిరెండున్నర లక్షలువర్కింగ్కి ఆరు లక్షలు."

"ఁతరపునుంచి ఎంతపెడతారు?"

"యాభయ్వేలు"

తనముందు కూర్చున్నవాడుబయట వర్షంవస్తోందనీ, ఏఁ తోచకసరదాగా లోపలికి వచ్చితనతో హస్కుకొడుతున్నాడేమోఅన్న అనుమానంఛైర్మన్కి వచ్చింది.

"యాభయ్వేల పెట్టుబడితోఎనిఁదిన్నర లక్షలుఅప్పివమంటారా? సెక్యూరిటీఏ౦టి?"

"శ్రమ!"

బ్యాంకుఅధికారి వెనక్కివాలి,క్షఁంచండి నేనేంచేయ్యలేదు...... "

"అంతేనంటారా...... ?" అన్నాడు. "సెక్యూరిటీలేకుండా అప్పివరా?"

"ఆదిముఖ్య సమస్యకాదు.కానీ ఁరు సరుకు ఎలా అమ్ముతారు?ఫ్యాక్టరీ ఎలా నడుపుతారు?అన్నీ సమస్యలే."

ఇంతలోప్యూన్ ఇంకో ంజిటింగ్కార్డు తెచ్చి బల్లఁద పెట్టేడు. "రమ్మను"అన్నాడాయన.

అంటేతననిక వెళ్ళమనిచైతన్య కుర్చీలోంచిలేచేడు.

"ఐయామ్సారీ ......" అన్నాడాయన.

"ఇట్సాల్రైట్" అతడికీ ఈ పని అవుతుందన్ననమ్మకం లేదు.ఆయనకి షేక్ హ్యాండిచ్చిబయటకు రాబోతూవుంటే తలుపుతీసుకొని ంజిటర్ లోపలికిప్రవేశించేడు.

చైతన్యతన ఆలోచనల్లోతను వుండి బయటికివెళ్ళబోతున్నాడు.

"వర్షంవల్ల ఫ్లయిట్కాన్సిల్ అయి వుండిపోవల్సివచ్చింది ...... " తనకిపరిచయ గొంతు ని చైతన్యవెనక్కి తిరిగి చూసేడు.

అదేసమయానికి అతన్నిచూసిన హమాషాతోషిమా,ఛీఫ్ సెల్స్ ఎగ్జిక్యూటివ్...... హల్లో చైతన్య౹రిక్కడ వున్నారేంటి...... ?" అన్నాడు.

ఆమెవైపే చూస్తున్నాడువృద్ధుడు.

ఆమెబట్టలు పీలికలైదైన్యాన్ని చాటుతున్నాయి.వళ్ళు దుమ్ముకొట్టుకుపోయి వుంది.

జుట్టుపాయలు పాయలుగావేలాడుతోంది.

వృద్ధురాలిగాకనబడుతూంది.

అనారోగ్యంమొహం ౹ద ముడతల్నితెచ్చింది.

బీదతనంవాటిని పెంచింది.

మరోఇద్దరు బిచ్చగాళ్ళుఆమెవైపే నిర్లిప్తంగా చూస్తున్నారుచావుకీ బ్రతుక్కీవాళ్ళ దృష్టిలోతేడలేదు.జీవచ్ఛవాలు.

వృద్ధుడుఆమె తలని వళ్ళోకితీసుకొని మట్టిపాత్రలోనీళ్ళు గొంతులోపోసేడు.

అయిదుని౹షాలు గడిచినమ్.

ఆమెకళ్ళు ౹ప్పడం చూసివృద్ధుడి మొహం౹కసించింది.

ఆమెబలహీనంగావణుకుతున్నరెండు చేతులూదగ్గరకు చేర్చి నమస్కారంచేసి రక్షించారు బాబుగారూ!"అంది.

అతడుమాట్లాడ వద్దన్నట్టుసైగచేసి తన దగ్గరున్నగిన్నెను ముందుకుజరిపేడు. అది తిన్నాకఆమెకి సత్తువ చేకూరినట్టుంది.కృతజ్ఞత నిండినకళ్ళతో అతడివైపేచూసి ,

"౹ఋణం ఈ జన్మకితీర్చుకోలేనుబాబుగారూ ...... ౹ పేరు?" అని అడిగింది.

"నిరంజన్‌దాస్ అన్నడు వృద్దుడు."

" ఎండలోచాలా దూరం నుంచివస్తున్నట్టున్నావ్ఎక్కడి కెళ్ళాలమ్మా?"

"ఇంకాచాలా దూరం ప్రయాణంచెయ్యాలి బాబుగారూ...... ఇప్పుడక్కడేముందోతెలుసుకోవాలి కానీఅనుమానంగా వుంది...... గమ్యాన్ని చేరుకొనేలోపులో ఈ ప్రాణం తనగమ్యం పూర్తి చేసుకొంటుందేమోనని"

"ఇంతవేదాంతం మట్లాడుతున్నావ్,నీ పేరే౹టమ్మా?"

"పేరులోఏముంది బాబుగారూ...... అందామె. తల అడ్డంగావూపుతూ ...... ఏ౹లేదుఏ౹లేదు.

ఆమెలేచి "వెళ్ళొస్తానుబాబూ. ీకు మరోసారి కృతజ్ఞతలు"అంది.

ఇంతఎండలో ఎక్కడ కెళ్తావమ్మా...... "

"చాలాదూరం వెళ్ళాలి.నెలలే పట్టొచ్చు,సంవత్సరాలే పట్టవచ్చు,కానీ వెళ్ళాలి. వెళ్ళేవరకూప్రాణాలు నిలుపుకోవాలి.వెళ్ళాలివెళ్ళాలి...... గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోతూన్నస్త్రీని కనుమరుగయ్యేవరకు అలానే చూస్తూవుండిపోయాడు.

"ఏంటిీరింతకాలం ఏమైపోయారు?"అడిగాడు చీఫ్.

"నేనుఎంకయిరీ చేస్తే ఏవో ట్రబుల్స్లోవున్నాడని తెలిసింది.

బ్యాంకుఅధికారి ఫోనులో మాట్లాడుతున్నాడు.

తనొచ్చినపని క్లుప్తంగా అతడికిచెప్పేడు.

ీకుఅప్పివటానికి సంశయంఏంటి?"

"నేనుపూరపు స్థితిలో లేను"నవేడు చైతన్య.పరిస్థితి ంవరించేడు.

ఫోనులోమాట్లాడడం ముగించినఅధికారి వేపు తిరిగేడుచీఫ్.

"మార్కెట్ఒకటేకదా ీ అనుమానం."

"అవును"అని చైతన్యవేపు తిరిగి ఒక బలహీనవర్గంసంతంగా కాళ్ళీదనిలబడటానికిప్రయత్నిస్తానూఅంటే మాకూ సంతోషమే.కాని వాస్తంక పరిస్థితుల్నికూడా అర్థం చేసుకోవాలికదా."

"ఓ.కే....... " బల్లీద పేపరువెయిట్ తిప్పుతూఅన్నాడు చీఫ్. మూడుసంవత్సరాల పాటుీరి సరుకు మొత్తం కొంటామనిఎక్స్ క్లూజివ్ కాంట్రాక్ట్వ్రాసిస్తాను. ఎమ్. సీ. ఓపెన్చేస్తాం సరేనా ......

ఇక్కడఇలా సంభాషణ జరుగుతున్నసమయంలో అక్కడరం తన ఆడిటర్తోమట్లాడుతున్నాడు.

"డబ్బుీరు పెట్టేరా, ీ భార్యదాఅన్నది ప్రశ్నకాదు.చైతన్య వెళ్ళిపోయాకఆయన బిజినెస్సంతాీరు వున్నదున్నట్టుతీసుకొన్నాడు. కాబట్టిఅప్పులన్నింటికీీరు బాధ్యులవుతారు.

కానీఆ సరుకంతా పూర్తిగా నాశనమయింది.అయినా సరే ఆ సరుకు అమ్మిన వాళ్ళందరికీడబ్బు చెల్లించేను.నా ఉద్దేశ్యం ఏంటంటేఆ సంఘటన కారణంగా ఫ్యాక్టరీఆగిపోకూడదని.

"ీరుచెప్పింది నిజమే"అన్నాడు ఆయన. కానీీరు కొంచెం తెలింగాప్రవర్తించి వుండాల్సింది.ఆ ఫ్యాక్టరీ చైతన్యనుంచి ీ భార్యకొనుక్కొన్నట్టూఅగ్రిమెంటు వ్రాసుకుంటేీకీ కష్టం వుండేదికాదు.అలా చేసిన పక్షంలోఆ సంస్థ పూరపు లాభాల్తోకానీ,నష్టాల్తో కానీ ీకు సంబంధంవుండేది కాదు.

“అలాచెయ్యలేదుకాబట్టి ఇప్పుడుపూరపు లాభాలఃదకూడా టాక్స్ కట్టాలంటారు.

“కట్టాలిఃష్టర్ రఃః! ఒక సంవత్సరంఘోరంగా నష్టపోయినా అంతకుముందు వచ్చినలాభం ఃద టాక్స్‌కట్టాల్సిందే ......అది ‘లా’

“లా?అదో గాడిద” అంటూ అన్నింటికీసిద్ధపడిన వాడిలాఅతడు వెనక్కివాలి,మొత్తం ఎంతకట్టాలి?”అని అడిగేడు.

ఆయనకొద్ది సేపు లెక్కలుకట్టి “లక్షా డెబ్భయ్‌వేలు” అన్నాడు.

రఃముఖం ఇంకిపోయినట్టుతెల్లగా పాలిపోయింది.“ లక్షా డెబ్భయ్‌వేలు”గొణిగేడు.

ఎక్కడ్నుంచితెస్తాడు.

చైతన్యకిఆశ్చర్యంగా వుంది.

తమకంపెనీకి జపనీస్ ఫర్మ్‌సాయపడటంలో కాదు.

ఆ ఫర్మ్‌తరపున ఈ దేశపు ప్రతినిధిగాతనను నియఃంచడంలో!

“నేనుఃకెలా కృతజ్ఞతలుచెప్పుకోవాలో తెలియటంలేదు.”

“ఇందులోనేను చేసిందిఏముంది?” అన్నాడు చీఫ్.

“ఃలాంటిఅనుభవజ్ఞుడులభించడంమా అదృష్టం మామూలుపరిస్థితులో ఐతేఃరు ఇంత చిన్న పనికిఒప్పుకొనేవారా?”

నిజమేవప్పుకోనేవాడుకాడు.అది వేరే సంగతి. కానీ ఈపని మాత్రం అంతతక్కువదేః కాదు.కఃషన్ కూడా ఆకర్షణీయంగావుంది.

ఇంటికొచ్చేకఃషయం అంతా శారదకి చెప్పేడు.

అతనింటికొచ్చేసరికి ఆమె కూర్చునితల చిక్కు తీసుకొంటోంది.

ఃషయంఅంతా ఃని,ఆమె ఆనందంతో

“చూసేరామరి, నా శకునం అంటేఏమనుకున్నారో ...... ఃరు నాకుమంచి ప్రజంటేషన్‌ఇవాలి” అంది.

అతడిమనసు దూదికన్నాతేలిగ్గా వుంది.“ఏం కావాలో చెప్పు” అన్నాడు.

ఆమెతల అడ్డంగా వూపుతూ“ఉహు ...... ఇప్పుడుకాదు. ఏదైనా కావాల్సొచ్చినప్పుడుఅడుగుతాను ” అందామె.

అతడునం“ సరే” అని జరిగినదంతాతమ వాళ్ళతోచెప్పటానికి లేచాడు.

గూడెంలోఈ వార్త పాకగానే అందరిలోనూఉత్సాహం కట్టలుతెగి ప్రవహించింది.అభినందనలుఅతడిని ఉక్కిరి బిక్కిరిచేసేయి. జాలర్లఆనందానికయితే అంతేలేదు.

పదిరోజుల్లో స్థలంనిర్ణయించటం జరిగింది.ఆ తరాత రెండు నెలలకల్లా ఫ్యాక్టరీ ప్రారంభంఅయింది.

అతడికిఊపిరి సలపని పని. మళ్ళీబాధ్యతలు...... ఇంటికొచ్చే సరికితొ్మిదీ, పదీ అవుతోంది.ఇంకోవైపు జపనీస్ ఫర్మ్ఇచ్చిన కొత్త బాధ్యత.

ఒకరోజుతనింటి కొచ్చేసరికిపదకొండయింది.

. భోజనంచేస్తూంటే శారదఅంది, “ఇలా టైమ్కూడా చూసుకోకుండా ప నిచేస్తూవుంటేఆరోగ్యం ఏమయ్యేను?”

అతడుచెయ్యి కడుక్కుంటూనం నాకిది అలవాటేగాఅన్నాడు.

ఆమెఅతడి వెనకే వెళ్ళితువాలు అందిస్తూనాకు ఒక అనుమానం, ీరంతారాత్రింబవళ్ళుపని చేస్తారు కదా. అంతడబ్బు సంపాదించిఏం చేస్తారు. అంది.

అలాఅడిగిన తరాత అతడిముఖం చూసి ఎందుకడిగేనా?”అని ఆమె అనుకొంది. అతడుదాన్ని తేలిగ్గాతీసుకోలేదు.ఆ ప్రశ్నఅతడి గుండెల్లోమారుమూల ఎక్కడో

ప్రతిధ్వనించింది.నిజమే ఎందుకింతసంపాదించటం?

అతడికిసమాధానం వెంటనేదొరికింది.

తనవాళ్ళని సంతోష పెట్టటానికి,స్నేహితులలోతలెత్తుకు తిరగటానికి,భంష్యత్తు కోసం!!ఆనందం కోసం!! అంతలోనేమళ్లీ అనుమానం.భార్యని సుఖపెట్టడంమనిషి జీంతాశయంకాదే...... తనని “తన”గాప్రేంంచాలి భార్య.అలాంటి దానికోసం ఏంచెయ్యకపోయినా ప్రేంస్తూనేఉంటుంది కదూ ......

మరిస్నేహితులూ,స్టేటస్సూ ంటికోసమా...... ఇం ప్రతి మనిషికీ వుంటాయేకార్మికుడికి కార్మికుడి సర్కిల్.గుమాస్తాకి గుమాస్తా స్నేహితులూ,అ మాటకొస్తే అరిస్టోక్రసీస్నేహాన్ని నాశనంచేస్తుంది.

భంష్యత్తుకోసమా? దానికి శ్రమ ఎందుకు?తరతరాలుగా తిన్నాతరిగిపోనట్లుగాసంపాదించటం ఎందుకు?

ఆనందంకోసమా? ఎయిర్ కండిషన్రూమ్లో నిద్రపట్టకపక్క ంద అటూ ఇటూ పొర్లేభాగ్యవంతుడికన్నా,కాయకష్టం చేసే వాడుకటిక నేలందహాయిగా నిద్రపోతున్నాడే?కావు, ఇవేనీ కారణాలు.ఈ సంపాదించటం అనేదిఒక వ్యసనం. ఒకసారి దానికిఅలవాటు పడితేఅందులో వున్నఆనందంఇంక దేనిలోనూ దొరకడు.అది చదరంగం ఆటలాంటిది.అది ఆడుతూనే వుండాలి.

కానీఇన్ని కాంట్రాడిక్షన్లగురించి ఆలోచించేశక్తి అతడికిప్పుడులేదు. భవిష్యత్‌నుగురించి ఆలోచించేశక్తి అతడి దారుణమైనఅనుభవం నిర్ధాక్షిణ్యంగాచంపేసింది.

ఆ అనుభవంతోనేఅతనన్నాడు. "లేదుశారదా ఈ డబ్బు అనేదిచాలా గొప్పది. బంధుత్వాన్నినిలుపుతుంది. స్నేహాన్నికలుపుతుంది. మనిషినికాళ్ళమీద నిలబెడుతుంది.డబ్బుని ఎంతం లేకుండాసంపాదించాలి. దాన్నిగుప్పిట్లో పెట్టుకొనిఆడించాలి దానికోసం ఎంతమానసిక శాంతిని కోల్పోయినాసరే ...... "

చైతన్యకిసమాధానంగా శారదఅన్నది.

"ఈడబ్బు మీద విజయంసాధించాలీ అంటేఎంతం లేకుండా దాన్నిసంపాధించటం ఒక్కటేనామార్గం చైతన్యబాబూ! దాని విలువనంతాఒక్క చిరునవ్వుతోతృణీకరించిననిరంజన్‌దాస్ దానిమీదవిజయం సాధించలేదా?అతడిలో ఏ మానసికవ్యధా లేదే......

చైతన్యమాట్లాడలేదు।అతడు బికారిగా సంచరించినరోజులలో వున్ననిశ్చింత జ్ఞాపకం వచ్చింది.మరుక్షణం ఏమవుతుందోఅన్న టెన్షన్‌లేదు. అయితేతను ఆ స్థితికి చేరుకోగలడా?లేదు ...... ఆ శక్తి తనకురాదు.

అతడికిఅప్పటివరకూ ఒక అనుమానంవుండేది. నిరంజన్‌దాస్ సరాన్ని వదులుకోవాలనితీసుకొన్న నిర్ణయంఅర్ధరహితమేమోనని.కానీ ఈ క్షణం అర్థమైంది,ఎంత గొప్ప దూరాలోచనతోనిశ్చింత కోసం అతడుడబ్బుని వదులుకోగలిగాడోఅర్థం

చేసుకోగలిగాడుకాబట్టి. మరి తనువదులుకోగలడా?లేదు ...... అర్థం చేసుకోవటంవేరు. తనలాంటివాళ్ళకి చింతలోనేదొరుకుతుంది. అనుక్షణమూచింత లేక పోతేబ్రతకలేడు.

అతడిఆలోచనలని భంగపరుస్తూ,"ఇక ఆలోచించకండిమీ ఆలోచనలనిరాస్తూ రాస్తూ ఈ నవలాకారుడుకూడా అయోమయ స్థితిలోపడిపోయేలా వున్నడు" అంది నవ్వుతూ.

అతడుఅర్థం కాక "ఏంటి"? అన్నాడు.

"బ్రెక్టుచదివేరా"

"ఏం?"

"ఏంలేదు ఎలియనేట్‌చేస్తున్నాను" అందామెచిరునవ్వుతో.

తాముకట్టవలసినటాక్స్ విషయం కిరణ్మయికితెలియటంరకి ఇష్టం లేక పోయింది.

ఈ బాధతన కెలాగూ తప్పదు.అనవసరంగా ఆమెకు చెప్పిఆమెను కూడ బాధపెట్టడం ఎందుకనిభావించాడతడు.

అయితేఅతడు ఆ విపత్తునుంచిబయట పడటానికిచేసిన ఏ ప్రయత్నమూఫలించలేదు.

కట్టవలసినడబ్బు కట్టకుండాఅప్పీలు చేసుకోవటానికిఅతడు పెట్టుకున్నదరఖాస్తును కంుషనర్తిరస్కరించేడు.

దాంతోపరిస్థితి మరింతంషంుంచింది.

రంతల్లడిల్లిపోసాగేడు.

అతడిపరిస్థితిని గురించి తొందరలోనేఅందరికీ తెలిసిపోయింది.

ఈ వాణిజ్యకాలాల ప్రపంచంలోఏ చిన్న వార్తనయినాఇట్లే పాకిపోతుంది.

అతడిఆస్థి తెలిసినవాళ్ళుఅప్పు ఇవటం మానేశారు.అప్పటికే ఇచ్చినవాళ్ళు వత్తిడిచేయసాగారు.

ఇలాఅన్నివేపులనుంచిపరిస్థితులు ంషంుంచటంతోఅతడు డీలా పడిపోయాడు.ఇం ఇలా వుండగానే ఒకరోజుఅతడికి నోటీసువచ్చింది.

టాక్సకట్టని కారణంగా ఇంటినివేలం వేయబోతున్నట్టునోటీసు అది!

"కిరణ్మయీ!

నీభర్తగానూ నీ ఆస్థింవరాలు చూస్తున్నమేనేజర్గానూ కూడానేనే నా ఓటంుని ఒప్పుకొంటున్నాను!ఇదంతా నా అసమర్థతవలనే వచ్చిందన్ననిజాన్ని కూడా నేనుమర్చిపోలేను.కిరణ్మయీ ! నా ంుదెంతోనమ్మకం వుంచిఈ బాధ్యత వప్పగించేవు.కానీ దాన్ని సరిగా నిరహించలేకపోయాను.

కొద్దిరోజులలోమన ఆస్థి సరసం వేలంపాటకు రాబోతోంది. దాన్నినిరోధించటానికి

నేనుచేసిన ప్రయత్నాలన్నీంఫలమయ్యాయి.

అన్నయ్యఏ స్థితిలో బయటికివెళ్ళిపోయాడో అదేపరిస్థితిలో నేనూవెళ్ళిపోతున్నాను.అయితే నే వెళ్ళేదిఈ లోకం ండిచి, నా అసమర్థతకిఉదాహరణంగా నువుపడే కష్టాలు అనుక్షణంచూస్తూ మానసిక వ్యధఅనుభంంచేశక్తి నాకు లేదు.

కిరణ్!ఇరవై రెండేళ్ళవరకూనాకు ప్రేమంటే ఏంుటోతెలీదు. నా జీంతంలోనువు ప్రవేశించావు.మనసా, వాచా నిన్నునేను ప్రేంుంచాను.

ఈ డబ్బుఅనేది మన మధ్యలేకపోయి వుంటే,మన ంవాహపుతొలిరోజు ఎంతబాగా గడిచివుండేం?చదింన చదువుకిచిన్న ఉద్యోగం వచ్చివుండేది. చిన్నఇల్లు, మన సంసారంఎంత బావుండేది?నా ఈ అసమర్థత నిరూపించటానికేమోఈ డబ్బు అనేది వచ్చిపడింది.

అయిపోయిందికిరణ్! ఈ రాత్రి తెల్లవారేసరికి నేను ఉండను.అద్భుతమైననీ సౌందర్యాన్ని ఇంకొంచెంసేపు చూస్తూ కూర్చోవాలనినీతో కొంచెం సేపు మాట్లాడాలనీకోర్కె గుండెనిండా

బలంగావ్యాపిస్తున్నది. కానీఅణచుకోవాలి ఒకసారి మళ్ళీఆ అనుభవం పొందితేఈ మరణించాలన్నా నిశ్చయం నెమ్మదిగాసడలిపోవచ్చు.

నాపైద నీ కేమయినా మంచిఅభిప్రాయం ఏ మూలన్నాకొద్దిగా వుంటే ఇకఅదీ పోతుందని తెలుసు.డబ్బున్న రోజులలోనాతో అన్నీ అనుభవించేడుఅది పోయాక నన్నువదిలేసి తనదారి తను చూసుకొన్నాడుఅని నువు నన్నుతిట్టుకోవచ్చు.కానీ నేను బ్రతికివుంటేమన భవిష్యత్,ఆ హైన్యం ఇవన్నీతల్చుకోవటానికిభయంగా వుందిడబ్బు మన మధ్యసృష్టించిన విభేదాల్నిదారిద్రం మరింతఎక్కువ చేస్తుంది.నీ ప్రవర్తనలోనా పట్ల కోపాన్ని ఇంతకాలం చూసేను ఇంకా బ్రతికివుంటే అసహ్యాన్నిచూడాలి.

అదేనా కిష్టం లేదు.

......రవి"

ఉత్తరంవ్రాయటం పూర్తి చేసి,మడవబోతూఏదో అనుమానం వచ్చివెనక్కి తిరిగేసరికి ......కిరణ్మయి !

ఉత్తరంఅంతా చదివినట్టుఆమె మొహం చూస్తేనేతెలుస్తోంది.అది గమనించి "కిరణ్"అన్నాడు అతడు హీనమయినకంఠంతో, ఆమె మాట్లాడలేదు.కాసేపు అతడిని చూస్తూవుండిపోయింది. ఆమెహృదయంలోఅగ్నిపరతాలు బ్రద్దలవుతున్నాయి.అంతవరకూ చూడనిరవిని చూస్తోందామె.

అమాయకంగాసరదాగా ప్రతిదానిని తేలికగాతీసుకొనే రవినే చూసింది.అతడు ఈ మధ్యపని పట్ల శ్రద్ధచూపిస్తున్నాడని కూడగమనించి సంతోషించింది.

కానిపరిస్థితి ఇప్పుడు తారుమారయింది.

చిత్రమేమిటంటేతాము బికార్లుగా రోడ్డుపైదనిలబడే స్థితివచ్చిందన్నవిషయం కూడా

ఆమెకిఆ ఉత్తరం దారానే తెలిసింది.అయినా ఆ విషయం ఆమెని అంతగాబాధించలేదు.ఈ

డబ్బుఅనే జరం ఎంత తొందరగావదిలిపోతేఅంత బావుణ్ణుఅని ఆమె భావిస్తోంది.రవిని చూస్తూంటే ఆమెలోస్త్రీ సహజమైనకరుణ పొంగి పొరలింది. దాంతోపాటుదుఃఖం కూడా. ఎంతో ఉన్నతమైనవంశంలో పుట్టికేవలం జాలితో,అభిమానంతో తననువివాహమాడినఈ యువకుడు కేవలంతన వల్లనేమనశ్శాంతిని కోల్పోయాడన్ననిజం ఆమె గుండెలబ్రద్దలు చేస్తోంది.పరస్పర విరుద్ధం కాని ఈ రెండుభావాలతో ఆమె పక్కనేకూలబడి అతడికాళ్ళపైద తలవుంచివెక్కి వెక్కి ఏడవసాగింది.

రవిఆమె తలపైద చేయివేసి"కిరణ్" అని గొణిగేడు.

చాలాసేపు ఇద్దరూ ఆ అచేతనమయినపరిస్థితిలో అలాగేవుండి పోయేరు. ముందుకిరణ్మయే తేరుకున్నది.పైట చెంగుతో కళ్ళుతుడుచుకుంటూ"నన్నుక్షమించు రవి,నిన్ను చాలా బాధపెట్టాను"అంది

"లేదుకిరణ్. నువే నన్నుక్షింంచాలి. ఇన్ని లక్షలరూపాయలు ఇంత కొద్దికాలలోకరిగిపోతూ వుంటేఏిు చెయ్యలేకపోయేనుఅన్నాడు. ఆమె తలెత్తిచూసింది.

ఆమెకళ్ళలోకి నెమ్మదిగావెలుగొచ్చింది.

"ఇదేనా...... ఈ ఒక్క కారణమేనా రిం నిన్నింతగాబాధ పెడుతోంది"అందామె ఆతృత కొద్దిగాఆనందం ిళితమైనసరంతో నాిుద ఏ కోపమూ లేదా?నా ప్రవర్తన పట్లఅసహ్యం లేదా??"

రింఅయోమయంగా కోపమూ,అసహ్యమూనా ......ఎందుకు?" అన్నాడు.

నిన్నుకష్టపెట్టినందుకు...... స్త్రీ నన్ను ిషయంమర్చిపోయి ...... ఆమె ఏదోచెప్పబోతూంటేనోటిని చేత్తోమూసి నువు కాబట్టినన్ను సహించగలిగేవ్కిరణ్ అన్నాడు.

ఆమెఅలాగే అతడి చేతినితన చెక్కిలినిఅన్చుకుని ఇంకా చర్చ వద్దురిం ...... పెళ్ళయిన కొత్తలోభార్యాభర్తలమధ్య ఉండాల్సినప్రేమనీ, అనురాగాన్నీమన మధ్యలేకుండా చేసిందిడబ్బు.

ఒకర్నొకరుకళ్ళలో పెట్టుకునికాలం తెలియకుండాగడపాల్సిన అపూర క్షణాల్ని...... ఈ డబ్బు కాపాడటంకోసం వృధా చేసేం. ఇప్పుడయినాింంచిపోయిందేిులేదురిం ఈ పాడు డబ్బు మనకిశాశతం ిడ్కోలు చెప్పబోతూఉంది. అది వెళ్ళిపోయాకహాయిగా మనిద్దరమేరిం! బీదతనంనాకు అలవాటే ...... నీక్కొద్దిగా మొదట్లోకష్టంగా ఉంటుందనుకోఅయినా దాని గురించి భయంఅక్కర్లేదు ...... నీకో చిన్నఉద్యోగం వస్తుంది ......సాయంత్రం అలసిపోయిఇంటికొస్తావ్ ...... కుక్కూ,గిక్కూ ఉండరుగా ...... నేనేకాఫీ కాచి తెచ్చిస్తాను.మన చిన్న ప్రపంచంలోకితొందర్లో ఓ పాప కూడా వస్తుంది...... ఇక అంతా సుఖమే ...... "

రింఒక అపూరమయిన అనుభవాన్నిపొందుతున్నట్లుఆమె మాటలు ినసాగేడు.అతడు మొదటసారిగాకొత్త కిరణ్మయిని చూస్తున్నాడు.

ఆమెఆ ఇంటికి వచ్చినకొత్తలో ఆమె కళ్ళలోఒక అనూహ్యమైనవేదన కనబడుతూవుండేది. అది పూర్తిగావేదన కాదు! కసి .....ఉహు ఆ సున్నితమైనభావానికి అంత కర్కశమైనపదం అనవసరం. చాలాబీద స్థితిలోంచివచ్చిన కారణంగాఒక్కసారిగా ఈ వాతావరణాన్నిఅనయించుకోలేక,పూరపు అసహ్యకరమైనపరిస్థితుల్ని అ కొత్తవాతావరణంతో పోల్చుకుని...... ఒక రకమైన కాంప్లెక్స్ పెంచుకున్నస్థితి ఆ తరాత ిధిఆడిన ఒక చిన్నచదరంగపు ఆటతోఆమెకి అంతులేని సంపదవచ్చిపడి ఉక్కిరి బిక్కిరిఅయ్యేట్లు చేసింది.తుఫాను వచ్చివెళ్ళిన తరాతపరిస్థితి ఇప్పుడు.

కానీఅది కలిగించిన నష్టంకంటే ఆమెకి అది తగ్గిపోయిందన్నభావమే ఎక్కువహాయిని కలిగిస్తోంది.

ఆ సంతృప్తితోనేఆమె భర్త వడిలోతల పెట్టుకునిహాయిగా నిద్రపోగలిగింది.

అంతాప్రశాంతంగా వుంది.

కిటికీలోంచివస్తున్న పిల్లగాలికిఆమె చెిం క్రింద ముంగురులపాయ నెమ్మదిగా ఊగుతోంది.ఒక వెన్నెల కిరణంఆమె చెక్కిలి ిుదపడి ప్రతిబింబిస్తోంది.ఆమె నిశ్చలమైనకనురెప్పల మధ్యగాఢమయిన నిశ్శబ్దంఅలుముకుంది.

స్నిగ్ధమూ,అపురూపమూ ఆ అప్రశాంతతకి ంచలితుడైనర ...... ఆమె నిద్రకి భంగంకలిగించకుండా నెమ్మదిగావంగి, బల్ల ీదున్నచిన్న సీసాని కిటికీలోంచిబయటకు ిసిరేశాడు.

పెద్దహడాిడేిు లేదు

కొద్దిమందిజనం వున్నారు. నాలుగయిదుకార్లున్నాయి.

ఇన్కంటాక్స్డిపార్టమెంట్కి సంబంధించినఇద్దరాఫీసర్లు ఏదో నోట్చేసుకుంటున్నారు.

రోడ్డు ీద ఇద్దరు వ్యక్తులుఆ ఇంటివేపు చూస్తూఏదో మట్లాడుకుంటూవెళుతున్నారు.రోడ్ కిరువేపులా వున్నక్రోటన్స్ మొక్కలుసరయిన పోషణ లేకవాడిపోయి వున్నాయి.

దూరంగాపన్నెండు కొట్టింది.

దాహంతోదూరంగా కాకి అరుస్తోంది.

దూరంగానిలబడి వున్నారురి, కిరణ్మయి.

ఆమెచెయ్యి అతడి చేతిలోవుంది. వాళ్ళిద్దరూమౌనంగా చూస్తున్నారు.

జరిగేదాంతోసంబంధంలేనిప్రేక్షకుల్లా వున్నారు.

పాటమొదలయింది.

"డెబ్బైఐదువేలు"

లక్షపాతిక వేలు చేసేబిల్డింగ్ని చౌకగా కొట్టేద్దామనియెవరో ఆశపడ్డారు.

రెండుగొంతులు వెంటనే"ఎనభై వేలు"అన్నాయి.

" ......తొంభైవేలు"

కొద్దినిశ్శబ్దం

" ......లక్ష అన్నాడు నానక్రామ్."

"లక్షా పదివేలు" ఒక మూలనుంచిరామయ్యసెట్టిఅరిచాడు. నానక్ రామ్అతడివేపు చూచితలాడించేడు।అతడిగుమాస్తా వంగి, చాలుసాబ్ ఇంకా అనవసరం అన్నాడు.నానక్రామ్ ఆలోచిస్తున్నాడు.

చాలాసేపు మౌనం.

"లక్షా ఇరవైవేలు" చివరికిఅన్నాడు.

రామయ్యసెట్టిధైర్యంగా లక్షా పాతికవేలుఅన్నాడు.

రంకిఇదిఆశ్చర్యంగా వుందిెళ్లంతా తనస్నేహితులుఇప్పుడు తనని గమనించనట్లేప్రవర్తిస్తున్నారు.

తోటిపక్షి చచ్చిపోతూంటే,తమ తోటిదేఅనయినా ఆలోచించకూండాపీక్కుతినే రాబందులుగుర్తొచ్చాయి. అంత అర్థరాత్రిసరం వదిలి పెట్టిఅన్నయ్య ఎందుకువెళ్ళిపోయేడోఅర్థమయింది.

పాటపోటీల ఏద సాగుతూనేవుంది.

"లక్షాయాభయ్‌వేలు"అన్నాడు భగవాన్‌దాస్.

ఆ ఇంటికిఅంతకన్నా ఎక్కువరాదు.కానీ నానక్ రామ్‌ది పక్కఇల్లే.కొనుక్కుంటే తనదాంట్లో కలిపేసుకోవచ్చుననిఆశ. కొంచెం తటపటాయించి"లక్షా డెభైవేలు"అన్నాడు ఒక్కసారిగా ఇరవయ్‌వేలు పెంచి.

దాంతోఇంకెవరూ మట్లాడలేదు.

"ఒకటోసారి!"

చీమచిటుక్కుమంటేంనబడేటంతనిశ్శబ్దం.

అదిలక్షా డెబ్బైవేలకిఅమ్ముడుపోతేతమకి ఎంత వస్తుందో...... తాంంకా ఎంత ఇవతేలతామోలెక్కకడుతున్నాడురం.

కిరణ్మయిఆఖరిసారిగా బంగ్లా వేపుచూసింది.

ఎంతకాదనుకున్నా దుఃఖంలోపల్నించి పొంగివస్తూంది.

ఓ అర్థరాత్రినిస్సహాయమయినస్థితిలో తముమొదటిసారి ఆ ఇంటికికట్టుబట్టలతోరావటం ...... చైతన్యఅభిమానం ...... అంతాజ్ఞాపకం వచ్చింది.ంధి వైపరీత్యం వల్లఅతడు ఈ ఇంటిని వదులుకున్నాడు.ఈరోజు తాముకూడా దాన్నినిలుపుకోలేకపోతున్నారు......

ఆమెఈ ఆలోచనలో వుండగానేరామయ్యసెట్టి"లక్షా డెబ్బయ్ఐదువేలు అన్నాడుఅదే ఆఖరి బెట్అన్నట్లు.

అందరూనానక్ వేపు చుశారు పోటీగాపాడతాడేమోనని.కానీ ఆవేశంతో నష్టపోకుండా

హెచ్చించేవ్యాపార లక్షణం అతనిరక్తంలో జీర్ణించుకుపోయివుండి.

ఇకఇష్టం లేనట్లుతల పక్కకు తిప్పుకున్నాడు.

"లక్షాడెబ్బయ్ ఐదువేలు...... మొదటి సారి"

ఎవరూమట్లాడలేదు.

''రెండోసారి...... ''

ఇంకానిశ్శబ్దంగానే వుంది.

డీల్‌ముగియబోతున్నట్టుబల్ల ీదకొట్టిమూడోసారి అనబోతూవుండగా ''రెండు లక్షలు''అని అప్పుడే వచ్చినవ్య క్తి కంఠం ినబడింది.

రిచప్పున తలెత్తాడు.

అందరూఅటు తిరిగేరు.

అక్కడచైతన్య నిలబడివున్నాడు.

రికిఒక్కక్షణం నోటమాటరాలేదు. అడుగు తడబడింది.చప్పున అటు పరుగెత్తబోయాడు.ఆత్మీయుడ్ని చూసినసంతోషం ...... కష్టం గట్టెక్కుతోందన్నధైర్యం ఉమ్మడిగాఒక్కసారిగా పెనవేసుకొన్నాయ్.

కిరణ్మయికూడా అదే స్థితిలోవుంది.

రిచైతన్యని చేరుకొన్నాడు.రెండు చేతులూపట్టుకొని గట్టిగావూపేస్తూ ...... అన్నయ్యాఅనబోయాడు. చిన్నపిల్లాడిలాఏడుపొచ్చింది, గొంతులోఅడ్డుపడింది మాటరాలేదు.

చైతన్యచెయ్యిచాచి దగ్గరకుతీసుకొని అనునయిస్తున్నట్టు''డోన్ట్ బి ఎక్సైయిటెడ్''అన్నాడు చిరునవ్వుతోగుసగుసగా.

ఆస్థివ్యవహారాలన్నీఒక కొలిక్కి తేవటానికిమూడు నెలలుపట్టింది.

ఇన్స్యూర్‌చెయ్యని కారణంగావచ్చిన నష్టాన్నిఆ తరువాత జపనీస్‌కంపెనీ ఏజంట్‌గా ఆర్జించినలాభానికి సరిపుచ్చటానికిఇన్ కంటక్స్ వాళ్ళువప్పుకోవటంతో రెండుసంవత్సరాల లాభంీద పన్ను కట్టేఅవసరం లేకపోయింది.

అతడిపూరపు వ్యాపార దక్షతనితెలిసినవాళ్ళుమళ్ళీ అతడికిఅప్పివటానికి ముందుకొచ్చేరు.అదీగాక అతడికి తీరప్రాంతంలో ప్రస్తుతంచాలా మంచి సంబంధాలున్నాయి.అది అతడికి చాలాలాభించింది.

శారదకూడా వచ్చేసింది.

ఇంట్లోపూరపు వాతావరణం మళ్ళీచోటు చేసుకుంది.

వాడిపోయినచెట్లు మళ్ళీతలెత్తాయి మొక్కలుక్రొత్త చివుళ్ళుపుంజుకున్నాయి.గేటుముందు మళ్ళీగూర్ఖా వచ్చాడు.

ఆ రోజుసాయంత్రం చైతన్యబాల్కనీలో నిలబడివున్నాడు.

ఆకాశంనిర్మలంగా వుంది.

కొంగలుబారులుగా ఇళ్ళవేపుసాగిపోతున్నాయి.

ఎందుకోదృష్టి క్రిందకి మరల్చినచైతన్య భృకుటిక్షణం పాటు ముడిపడింది.

ఒకవృద్ధురాలు వయసుపండకపోయినా అనుభవాలుపండించిన◌. కొద్దిగాకుంటుతూ ఆ యింటివేపువస్తున్నది.

ఆమెబట్టలు శిథిలమైవున్నాయి. జుట్టుతైల సంస్కారం లేకపీచులా వ్రేలాడుతోందిశరీరం శుష్కించింది. అడుగులుబలహీనంగాపడుతున్నాయి.

ఆ ఇంటివేపుపరీక్షగా చూస్తూ వస్తోంది.

ఆమెగాజు కళ్ళలోఎక్కడో అంతర్లీనంగా కుతూహలంవుంది. బలహీనతదాన్ని చంపేస్తోంది.అయినా పట్టుదలగాఆమె నడుస్తూనే వుంది.

ఆమెకడుపు ◌ీపుకు అంటుకుపోయివుంది. కాళ్ళ క్రిందకిజారిన చీరపీలికరోడ్డు ◌ీద దుమ్ములోజీరాడుతోంది.

ఇంటిముందుకొచ్చి తలెత్తిచూసింది.

కొత్తగారంగులు వేసిన ఇల్లుసాయంత్రపు నీరెండలోమెరుస్తోంది. ముందున్నఅశోక వృక్షాలు తి◌ంగా గాలికివూగుతున్నాయి. బాటకిరువైపులా పాతినతెల్లటిసున్నపురాళ్ళు కొత్తఅందాన్ని సంతరించుకొనివున్నాయి. అప్పుడే ◌చ్చుకొన్నగులాబిమొగ్గ తనహొయలు చూసుకునిమురుస్తున్న స్త్రీలావుంది. ఒకప్పటిపాపలు శరీరంలోంచి ఉబికివచ్చినట్లుగాఫౌంటెన్‌లోంచినీరు రివున పైకొస్తోంది.పందిరి ◌ీదకి వంగినమల్లెతీగ పశ్చాత్తాపంపొందిన మనిషిలావుంది. అర్థం లేనిఉపమానాలు అర్థం కాని జీ◌తసత్యాలు ......

"హేమ్‌వెళ్ళు వెళ్ళు"అక్కడే నిలబడిపరిశీలనగా చూస్తున్నభిక్షకుని అదిలించేడుగూర్ఖా.

ఆమెకదల్లేదు. 'ఎవరుబాబుఇప్పుడిందులో వుంటున్నది?"అని అడిగింది.

"నీకెందుకుపో" కసిరేడు యజమానిచూస్తే కొత్తగా వచ్చినతన ఉద్యోగం పోతుందేమోఅని వాడి భయం.

ఆమెఇంకో అడుగు ముందుకేసింది

మాటల్తోచెబితే పోదని,బెదిరించటానికికర్ర ఎత్తేడు. ఇంతలోలోపల్నుంచి నౌఖరురావటం కనిపించింది.

ఆమెఆశగా చూసింది.

నౌఖరుదగ్గరగా వచ్చి "ఇదిగోఇది తీసుకో" అంటూ చేతిలోపెట్టాడు.

"పో,ఇక పో" అన్నాడు గూర్ఖా.

ఆమెపిడికిలి ిప్పింది.

వందరూపాయలనోటు ......

గూర్ఖాకూడా దాన్ని చూసేడు.తలమునకలయ్యేఆశ్చర్యంతో ఏంటిది?"అడిగాడు . "ఏమో మరి ఎప్పుడొచ్చినాదీనికిలా ఇవమన్నాడుఅయ్యగారు" నౌకరు అంటున్నాడు.

ఆమెఆశ్చర్యంగా తలెత్తిఆ భవనం వైపుచూసింది.

బాల్కనీఖాళీగా వుంది.

ఆమెకళ్ళల్లో క్షణంపాటు నిరాశ ......

ఆ బాల్కనీవెనుకే బెడ్‌రూంకిటికీ దగ్గర నిలబడిచైతన్య చూస్తున్నాడనిఆమెకి తెలీదు.అతడి పిడికిలిలోకర్టెన్ బలంగా నలుగుతోంది.నిశ్చలంగా నిలబడివుండటానికి సరశక్తులూకూడగట్టు కొంటున్నాడు.

"ఎవరుబాబూ ఇదిచ్చింది?"

"బాబుగారు...... చైతన్య బాబుగారు."

ఆమెముఖంలో క్షణంపాటుఉజలమైన వెలుగుకనబడింది క్షణంపాటు ...... మళ్ళీ చీకటిఆమెను ఇక్కడివరకూత్రోసిన అదృశ్యశక్తి...... తన ఉనికిని నిరూపించుకొంది.అసత్యం కాని ఆ క్షణం ఆకాశంకృంగలేదు. భూంచలనం ఆగలేదు.సముద్రం ఉప్పొంగలేదు.

ఆమెతలెత్తి చూసింది.

తోటఖాళీగావుంది క్రింద వరండాఖాళీగా వుంది. పక్కకారిడార్ ఖాళీగా వుందిమనసు ఖాళీగా వుంది.

ఆమెనెమ్మదిగా వెనుదిరిగింది.

చేతిలోవున్నది ప్రీతిదత్తమా?లేక అది వేదనికమా?

బాబుగారిదయపడింది అదృష్టవంతురాలువెనుకనుంచి నౌఖరుఅంటున్న మాటలుినబడ్డాయి.

'అదృష్టవంతురాలు!ఆమెకి పెద్ద పెట్టుననవొచ్చింది. దానితోపాటు ఏడుపూ వచ్చింది.ఆ తరాత ఆ రెంటికీఅందని ఆలోచనవచ్చింది.

ఎందుకొచ్చిందిఇంతదూరం?

ఏ్ంవుండదని తెలుసు.

ఏముందోతెలుసుకోవాలనిఆశా?

ఏడుఅడుగులు నడిచినఅనుబంధాన్ని క్షణంలోత్రుంచివేయగలిగినమనసు ...... ఏడు సంవత్సరాలునివసించిన భవనాన్నిచూడాలని ఎందుకింతబలవంత పెట్టింది?ఇక్కడ అతడు కనబడటంయాదృచ్ఛికమేగా?అతడు తన పూరపునెలవు కోరుకోవటంలోఆశ్చర్యం లేదు. తనురావటమే ఆశ్చర్యం!

ఆమెచేతిలో వందరూపాయలనోటునలుగుతోంది. దాంపత్యంఖరీదు వందా?

మరిప్రేమ ఖరీదు? చమన్‌లాల్‌కారు కాదా? ......

అయితేమాత్రం ఇంత పెద్దశిక్షా ......

ఇందులోశిక్షేముంది? వచ్చినప్పుడల్లావంద దొరుకుతుందికదా! అయిదు ని్ంషాలకోసారి వెళితేపదిరోజులలోలక్షాధికారి అవొచ్చుకాడిలాక్ కారు కొనుక్కోవచ్చుకాడిలాక్‌లో తిరిగితేతిరిగి చైతన్యప్రే్ంస్తాడా!

ఆమెకిమళ్ళీ నవొచ్చింది.

ఏమాశించివచ్చింది తను?చూసి వెళ్ళిపోవాలని...... మనసెంత ్ంచిత్రమయింది!కొంచెం ఆధారం దొరికేసరికిఇంకొంచెం ఆశించడంమొదలెట్టిందిఏ్ంటా ఆశ?

"పరిస్థితులప్రాబల్యంతో ను్ంలాఅయ్యేవు. నీ తప్పులేదు.శరీరం అప్ంత్రమయినా మనసుమాత్రం ......"

కాదు,మనసూ అప్ంత్రమైపోయిందే ఇప్పుడంటేరోగం శరీరాన్ని కాల్చేసాకమనసు పునీతమయిందికానీలేకపోతే పశ్చాత్తాపంఅనేది వుందా?

అతడుచేయి సాచి ఆహ్వానిస్తేమాత్రం వెళ్ళగలుగుతుందా?ఆహ్వానించటానికిఅతడి జీ్ంతం కథకాదు కథలోలా అతడుధీరోదాత్తుడూకాదు. మనసులో మానవతవుంది కాబట్టేఈ మాత్రమయినా దయచూపించ గలుగుతున్నాడు.తను మనవతావాదికాదు కదా,. తమ సంప్రదాయాన్నికూడ గౌర్ంంచలేకపోయింది కాంట్రాడిక్షన్.

ఏదిసంప్రదాయం?

ఋషుల్లోకెల్లామాన్యతముడవైనట మనువా! నువుచెప్పు, ఏది సంప్రదాయం?

్ంవాహబంధమైనప్పటికి్ంలేయము కాదన్నావు.అందునా దితీయకళత్రాని కనుమతిచ్చేవు.స్త్రీ లు పూజింపబడితేనేఐశర్యం నెలకొంటుందన్నావు.మళ్ళీ స్త్రీలుసాతంత్ర్యానికి అర్హులుకాదని నువే

అన్నావు.సాధు ప్రవర్తనకలవారు
సాధువులవుతారని,దుశ్చరిత్రులుధర్మాత్ములవుతారనీబృహదాణ్యకంలోచెప్పిన
మంత్రమునిజమయితే మనకర్మలు నిష్టస్టుర కారణతనియమ శృంఖలాబద్దములా!
అయితేసచ్ఛందతకు చోటేది!

కర్మసంచితం కావచ్చు.ప్రారబ్దము కావచ్చు.అగా◌ు కావచ్చు. ◌ుగతా రెండు◌షయాల్లో
మనిషిసేచ్చాజీ◌ అయితే కావచ్చు.కానీ ప్రారబ్దానికి సంబంధించినంతవరకుమనిషికి
సాతంత్ర్యములేదు..

మనువుచెప్పినా, మార్క్స్ చెప్పినాధర్మశాస్త్ర ప్రవర్తనసూత్రముల ◌ధినిషేధాల గురించి
కాని◌ధనుసరణం కన్నాఎక్కువ ప్రాధాన్యతగలది మనిషి జీ◌తంలోఇంకొక్కటి వుందనిమనుస్మృతే
ఒప్పుకొంది.

అది...... బ్రతుకుతో ముడిపడివున్నకర్తవ్యతా సమస్య

....

ఆమెపెదవుల◌ద చిరునవువెలసింది.

ఆకలికిచెత్తకుండి దగ్గరనిలబడి ఎంగిలాకులుఏరుకోబోతున్న క్షణంమనిషి బలహీనత

అర్థమైచైతన్య ఆమెనిఎలా క్ష◌ుంచగలిగేడో,ఈక్షణం ఆమె అతడినిక్ష◌ుంచగలిగింది.

ఆ రోజురాత్రి లోకం సమస్తంనిద్రించిన వేళనిర్మానుష్యమైనశ్మశానంలో, ఆహోనించేసమాధుల
మధ్య...... కాలే చితులకుమధ్య ఒక ప్రాణితన వంటికినిప్పంటించుకొని దగ్ధమయింది.

భర్తఇచ్చిన వందలోరెండురూపాయలు మాత్రంకిర్సనాయిలుకు ఖర్చవగా,◌ుగతాది
ఆమెతోపాటేమసి అయింది.

దట్టమైనఅడ◌లో ఓ గడ్డిపూస రాలిపోతేఎవరికి తెలుస్తుంది?

అదేసమయానికి తనగదిలో కూర్చొని వున్నాడుచైతన్య.

బెడ్‌లైట్‌మసక వెలుతురుచీకటిని పూర్తిగా పారద్రోలలేకపోతోంది.

అతడిముందు బల్ల◌ద, ఆ రోజు వచ్చినపోస్టువుంది. అందులోఒకటి శుభలేకదీపక్‌ది.

దాన్నిచేతిలో పట్టుకొనిఅలాగే చూస్తూ కూర్చుండిపోయేడు.అతడి మనసంతావ్యాకులంగా
వుంది.ఒకటి చెల్లిజ్ఞాపకం వచ్చి,రెండు వచ్చి వెళ్ళిపోయినభార్య గురించి.

చిత్రంగావుంటుంది. అయినా ఏ మూలోఆశ వుంది. చెల్లిచేసిన తప్పే◌ుటి...... వస్తే భార్యగా
ఆమెనుఎందుకు ఆదరించకూడదు?శరీరంతో పాటు మనసుమలినం అవదనిన◌ుుతే చాలుతన స
◌షయం వేరు.అక్కడ మలినం అయిందిమనసు.

అయితేతనకు మనసెంతముఖ్యమో, పక్కవాడికిశరీరం అంత ముఖ్యంకావోచ్చు. తనలాగేపక్కవాళ్ళూ ఆలోచించాలనుకోవటం పొరపాటు.

ఆలోచనమెదడును రాసిపెట్టేసంఘర్షణని సృష్టించితేతప్ప ...... ఇంకే ంధంగానూలాభించదు.

ఒకసారిఇది స్ఫురించాక అతడుశుభలేఖనిద్రాయరు సొరుగులోకి, ఆలోచనలనిమనసు అడుగు పొరలలోకితోసేశాడు.

అవసరమైనదాని గురించి ఆలోచించకుండావుండటాన్ని అతడుమనసుకి ఎప్పుడో నేర్పేడు.

పక్కంుదవాలి పది నింషాలలోనిద్రపోయేడు.

ఆ మరుసటిరోజు క్రిస్టమస్!

ఆ రోజునచైతన్య ఇంట్లోపార్టీ ఏర్పాటు చేయబడింది.దానికి పూనుకున్నదిశారదే. పాత సంప్రదాయాన్నివదిలి పెట్టటంఆమెకిష్టం లేదు.అదికాక ఆరోజు చైతన్యనిపాత ఆలోచనలనుంచిరక్షించేటందుకుఏదో వ్యాపకం వుండాలనితలచింది.

ఆమెఆలోచనని రం, కిరణ్మయిసమర్థించటంతోచైతన్యకి కూడాఒప్పుకోక తప్పలేదు.పార్టీ జరుగుతూ వుండగాశారద ఎంత మంచిఆలోచనతో ఈ ఏర్పాటుచేసిందో అతడికిఅర్థమైంది.

చాలాకాలంతరాత మళ్ళీఅందరూ అతనింట్లోకలుసుకోవటం.

చైతన్యచాలా ఉత్సాహంగాఅటూ ఇటూ తిరుగుతూఅందర్నీ పలకరించసాగేడు.

శారదలోపల్నుండి అన్నీసరిగ్గా అందుతున్నాయోలేదో చూస్తోంది.ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నరంని దూరం నుంచి గమనించిందికిరణ్మయి. ఎంతో బాధ్యతనుంచిరిలీఫ్ పొందినట్లుతేలిగ్గా వున్నాడు.

చైతన్యలోపలికి వెళ్ళాడు.

చీరకొంగునడుములోకి దోపిఏర్పాట్లను పరిశీలిస్తోందిశారద. తల రేగింది.నుదుటింుదచెమట పట్టింది.అతడిని చూసి చిరునవ్వుతోఇలా వచ్చారేంటి?''అంది.

అతడుదానికి సమాధానంవకుండాఆమెని పరిశీలనగా చూస్తూ

''నీకెందుకుఇదంతా, పనివాళ్ళుఅంతమంది ఉండగా''అన్నాడు.

''వాళ్ళుచేస్తే మనం సయంగాచూసుకున్నంత బాగావుంటుందా'' అందామె.

''నువ్వూరాకూడదూ అందరికీ పరిచయంచేస్తాను.''

''ఏమనిచేస్తారు? ...... '' ఆమె ఏదోఅనబోయేటంతలోనౌకరు వచ్చి ఖాళీగిన్నె బల్ల ంుదపెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

బల్లకిఅవతలివేపునఆమె చేతిలోంచిడిషెన్ వున్నగిన్నె తీసుకొని పక్కనేవున్న నౌకరుకి అందిస్తూనువు పదిమందిలోకిరావాలి, ఇక మునుపట్లాకాదు అన్నాడు.

"మునుపట్లాఏం కాదు?"

"మళ్ళీఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చేశాంగా!"

"ఈప్రపంచం అంటే పదిమందిలోకిరావటమా?" అంది అర్థంకానట్టు.

అతడీప్రశ్నకు తికమకపడిఏం జవాబు చెప్పాలోతెలియక "నేవెళతాను" అన్నాడు.

ఆమె" వెళ్ళండి హోస్టుఏమయ్యాడా అని బయటకంగారు పడుతూంటారు"అంది.

అతడుమళ్ళీ బయటకువచ్చాడు.

దక్షిణంవేపునుంచి ఆకాశం నెమ్మదిగామేఘావృతమవుతోంది.చల్లటిగాలిిస్తోంది. డిన్నర్‌పూర్తయింది. నౌఖర్లుఫ్రూట్‌సలాడ్ సర్ చేస్తున్నారు.

"గుడ్‌ఈఃనింగ్ రి" అన్నాడు నానక్‌రామ్.

"గుడ్‌ఈఃనింగ్ " పొడిగా అన్నాడు రం.ఎంత దాచుకున్నా అతడిముఖంలో అసహ్యంకనబడుతోంది.తాము నిస్సహాయస్థితిలోఉంటే, దాన్ని తనకోసంఉపయోగించదల్చుకొన్నవాడు ఇప్పుడుఏ జరగనట్టు తననింష్ చేస్తున్నాడు.

"ఈయనయశసి. ప్రొడ్యుసర్ ప్రక్కనున్నఅతిధిని ఇంట్రడ్యూస్‌చేసేడు నానక్‌రామ్.పంచాలాల్చీలో హుందాగావున్నాడు. ఆయనరంకి షేక్‌హాండిస్తూ,మనం కలుసుకోలేదు.ు అన్నయ్యా బాగా తెలుసునాకు అన్నాడు.

"ఏఃటిఁ కొత్త పిక్చర్ ...... సంభాషణకలుపుతూ రం అడిగేడు."

అంతలోచైతన్య అక్కడికివచ్చేడు. "హల్లోయశసీ ...... " చేయి అందిస్తూఅన్నాడు.

'హలోచైతన్యా! ఎలావుంది వ్యాపారం?"

దేముడిదయవల్ల బాగానేవుంది.

నానక్‌రామ్‌ఆశ్చర్యంగా" ఁరు దేవుడ్నినమ్ముతున్నారా?"అన్నాడు, అంతకుముందుఅలా అనటం ినకపోవటంవల్ల.

ఆ ప్రశ్నకివెంటనే సమాధానంచెప్పలేదుచైతన్య . కొంచెంఆగేడు.

"దేముడున్నాడోలేదో నాకు తెలీదు.కానీ సకల చరచరాల్నీఆడిస్తున్న శక్తి ఒకటున్నదనినమ్ముతున్నాను."

యశసినం "చాలా నిజాయితితోచెబుతున్నారే"అన్నాడు.

చైతన్యనవలేదు "ఔను"అన్నాడు.

యశసిజేబులోంచిరూపాయి కాసు తీసేడు.

పందెంకట్టండి ఇది బొమ్మపడుతుందో బొరుసు పడుతుందో!బొరుసు పడితే
నేనుదేముడున్నాడనినమ్ముతాను బొమ్మపడితే......

చైతన్యమాట్లాడలేదు.ఆయన చేతిలోఉన్న రూపాయి కాసు వేపే తదేకంగాచూసి ......
నెమ్మదిగాఅన్నాడు ...... "నేను నానమ్మకాన్ని ఉపసంహరించుకుంటాను."

ఆయననం, "అదేం పందెం?ఇంకేదన్నా పెద్దదికాయండి అన్నాడు."

అప్పటికేఅది అందర్నీ ఆకర్షించింది.చుట్టూ చేరేరు.అందరిలోనూ కుతూహలం.

చూపుడువేలి క్రింద బొటనవేలుపెట్టి, దానిఁదున్నరూపాయి కాసుని ఎగరవేయబోతూ"చెప్పండి" అన్నాడు.

అదేగంభీరమైన గొంతుతోచైతన్య నెమ్మదిగాస్ఫుటంగా అన్నాడు.

"బొమ్మపడితే నా ఆస్థి సరసంఁకు వదులుకుంటాను.

అక్కడగాలి స్థంభించింది.

ఆయనచప్పున చెయ్యివెనక్కి తిసుకుని "ఏంటి"అన్నాడు. తను సరిగ్గాంనలేదేమోనని.

చైతన్యమళ్ళీ చెప్పేడు.ఎవరో అతన్ని వారించబోయేరు.

యశసిభార్య చైతన్యవేపు జాలిగా చూసింది.తన భర్తకిఈ బొమ్మా బొరుసూ ఆడటంసరదా అని ఆమెకి తెలుసు.ఈ రూపాయి కాసు ఆయన తీసినసినిమాలోది రెండువేపులా బొమ్మ వున్నది.

పరిచయస్తుల్నిదాంతో ఏడిపించటంఆయన అలవాటు.

అతడిఆస్థి ఆయన తీసుకోకపోవచ్చుకానీ చైతన్యమాత్రం అందరిలోనూఅవమానం
పొందడంనిశ్చయం అదీ దేముడిఉనికి ంషయంలో ఆమె భయంఅదే.

అప్పటివరకూనవ్వుతూన్న రంమొహం టెన్షన్‌తోఎర్రబడింది. చైతన్యఈ మాటల్ని

నవ్వుతూఅనలేదని అతడికితెలుసు.

కిరణ్మయిజరుగుతున్నదంతాప్రేక్షకురాలిలా చూస్తోంది.

"బాగాఆలోచించే ఈ పందెంకాస్తున్నారా? అడిగేడు ఆయన.

చైతన్యతలూపేడు.

ఆయనచేతిలో కాసు గాలిలోకిఎగిరింది.

అందరూవూపిరి బిగపట్టారు.

అదిక్రింద పడగానే ఇద్దరుముగ్గురు చప్పునఆత్రుతగా వంగి చూసేరు.

బొరుసు!

ఎంతోకాన్ఫిడెంట్‌గా ...... నమ్మకంగావున్న ఆయన మొహంనమ్మశక్యం కానిదిచూస్తున్నట్లుంస్తుబోయింది.

ఆయనభార్య కూడా క్షణం ఆశ్చర్యపోయింది.కానీ అంతలోనే తేరుకుంది.ఏదో అర్థమైనట్లుఆమె పెదవుల ందచిరునవు వెలిసింది.

భర్తవేపు తిరిగి "టాక్సివాడురెండు రూపాయ కాసులు ఇచ్చేడుకదండీ ం సినిమా రూపాయివాటిలో కలిసిపోయినట్లుందిఅంది.

అప్పటివరకూఅయోమయంగా చూస్తున్నఆయన ఏదో ఆధారం దొరికినట్లయింది.చప్పున జేబులోచెయ్యి పెట్టిఇంకో రెండు రూపాయలు తీసేడు.అందులో ఒకటి తనుప్రొడ్యుస్ చేస్తున్నసినిమా లోది ......

రెండువేపులా బొమ్మ వున్నది.

అందరూతేలిగ్గా వూపిరి పీల్చుకున్నారు.ఒకరిద్దరు చప్పట్లుకొట్టారు కూడా.

దేముడున్నాడనినమ్ముతున్నారాఇప్పుడన్నా?" నానక్‌రామ్‌అడిగేడు. యశసి ఏదో చెప్పబోయేంతలోచైతన్య కల్పించుకునిఅన్నాడు.

"నేనుచెప్పింది దేముడిగురించి కాదు మనల్నిఆడిస్తూన్న అదృశ్యహస్తం గురించి...... దేముడున్నాడోలేదో నాకు తెలీదు.

ఒప్పుకుంటున్నట్లుయశసి తలూపేడు.

తరాతటాపిక్ అతీత శక్తులందకి, సిక్త్స్‌సెన్స్ ందకివెళ్ళింది.

"ంకున్నసిక్త్స్‌సెన్స్ ఉపయోగించిముందేం జరగబోతోందోఏదయినా ఒక షయం చెప్పగలరా?"

"చెప్పగలను" అన్నాడు చైతన్య.

"ఏంటిచెప్పండి"?

"ఇంకొంచెంసేపట్లో బ్రహ్మాండమైనవర్షం రాబోతోంది.

మళ్ళీపెద్ద పెట్టున నవ్వులుచెలరేగేయి.

ఆకాశంలోపూరంకన్నా ఎక్కువగా మబ్బులుముసురుకొంటున్నాయి.

ఒకరొకరేసెలవు తీసుకొని వెళ్ళిపోసాగారు.అందరూ వెళ్ళేక లోపలికివస్తోంటే కిరణ్మయిఅడిగింది.
"ఏ ధైర్యంతోఅంత పెద్ద పందెంకాసేరు?"

"నన్నునేను పరీక్షించుకోవాలనిపించింది."

"అయితేమాత్రం అంత పెద్దపందెమా?"

"పెద్దది...... వాళ్ళ దృష్టిలో...... " అని అతడు తనగదిలోకి వెళ్ళేడు.

దూరంగాతొ౦్మది కొట్టింది.

బాగాఅలసిపోవటవల్లమాగన్నుగా నిద్రపట్టింది. కానీ ఎక్కువసమయం గడవకముందేదూరంగా
ఎక్కడో గట్టిగాఉరమడం వల్లమెలకువ వచ్చింది.

బయటకుండపోతగా వర్షం కురుస్తోంది.

మెరిసినప్పుడల్లాకారిడార్ వెలుగుతో నిండిపోతోంది."

అతడికెందుకోవర్షాన్ని చూస్తూ కూర్చోవాలనిపించింది.గది తలుపులుతీసుకుని,
వరండాలోకివచ్చేడు. కారిడార్చివర అద్దాల కిటికీదగ్గర పడక కుర్చీలోకూర్చున్నాడు.

దూరంగాఓ పాక, పర్ణశాలలా వుందిఇంత చలిలో అందులోనివాళ్ళేలా
వుంటారోఅనుకున్నాడు.ఎయిర్ కండిషనర్చల్లగాలిని కండిషన్చేసి లోపలికి పంపుతోంది.

లేచివెళ్ళి దాన్ని ఆపుచేసి,కిటికీ తెరిచేడు.

పెద్దపెద్ద కొమ్మలు గాలికిఅటూ యిటూ వూగుతూమరింత బీభత్సాన్నిసృష్టిస్తున్నాయి.
అతడునిశ్చలంగా చూస్తున్నాడు.

దూరంగాఎక్కడో పిడుగు పడింది.కొంచెం సేపటికి తలుపుతీసిన చప్పుడు.

వెనుకఅలికిడి ంనిపించి "ఎవరదీ"అన్నాడు.

చీకట్లోఅతడు కనబడకపోయినా,కంఠం గుర్తించి "నేను"అంది శారద "కరెంటు పోయినట్టుంది".

"ఔను"అన్నాడు అతడు.

" ఏంచేస్తున్నారు చీకట్లో?"

"వర్షాన్నిచూస్తున్నాను."

ఆమెపక్కగా వచ్చి "వర్షాన్నిచూస్తే ీకు భయంకదా...... !" అంది.

"ఇప్పుడుకాదు, ఒకప్పుడు" అన్నాడుచైతన్య.

"కొన్నిసంవత్సరాల క్రితంఇదే క్రిస్టమస్ రోజురాత్రి వచ్చినవర్షం నాకు కలిగించగలిగినంత నష్టాన్నికలిగించి వెళ్ళిపోయింది.దానితోపాటే అదంటేనాకు భయం పోయింది" అంటూ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.చాలా సేపు మౌనంగావుండి,

" ......ఈరోజు బాబు పుట్టినరోజు ...... " అన్నాడు అలాఅన్నప్పుడు అతనికంఠం వణికింది.

ఆమెతలెత్తి చూసింది.ఏ జ్ఞాపకాలు అతన్నిఈ రోజు చుట్టుముట్టకుండాఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేసిందోఆ ిషాద ఛాయలు అతడిమొహం ీద ప్రతిబింబించటంచూసి కలవరపడింది.

మాటామారుస్తూ ీకు వర్షాన్నిచూస్తూ కూర్చోవాలనిపిస్తోంది.నాకయితే ఇంకో కోర్కె కలుగుతోంది...... " అంది ప్రక్కనే క్రిందకూర్చుంటూ.

'ఏింటి?"

"చేతనయితేఓ కుంచెతో ఈ ప్రకృతిఅందాల్ని ఫ్రేములోబిగించడం ...... "

అదేసమయానికి హరికెన్‌లాంతరు వెలిగించటానికివచ్చిన కిరణ్మయి,బయట్నుంచిపడుతూన్న మసకవెలుతుర్లో ఏదో అపురూపమైనదృశ్యం చూస్తున్నట్టునిలబడిపోయింది.

చెల్లెలుమోకాళ్ళ ీద కూర్చొనివేలితో నేల ీదగీతలు గీస్తోంది.అతడు వెనక్కి కళ్ళుమూసుకొని వున్నాడు.

అలికిడికికళ్ళు తెరిచి"రా కిరణ్మయీ! అలా నిల్చుండిపోయావేింటీ? అన్నాడు.

ఆమెలోపలికి వస్తూ "ఇదిగోహరికెన్ లాంతరువెలిగిద్దామని" అందిశారద లేస్తూ,

"నేనుతీసుకొస్తాను అని లోపలికివెళ్ళింది"

కిరణ్మయివచ్చి కుర్చీలో కూర్చొంది.

చాలాసేపు మౌనం.

"ఏింటిఆలోచిస్తున్నావ్?"

ఆమెఉలిక్కిపడి "ఏీలేదు"అంది.

అతడునం, ఏీ లేకుండా ఎలావుంటుంది?" అన్నాడు.

"చెప్పమంటారా?"

ఆమెచాలా సేపు మౌనంగావుండి, తనలోతనే మాట్లాడుకొంటున్నట్టుఅంది.

" చాలారోజుల వెనుక...... కొన్ని సంవత్సరాలక్రితం ...... ఈ కారిడార్‌లోనేనేనొక అపూర్వ దృశ్యం చూసేనుచైతన్య బాబూఒక భర్తకి భార్యతమలపాకులుఅందించటం. చాలామామూలు దృశ్యంఅది. కానీ మనసులోఎందుకో సూటిగా హత్తుకుపోయిందినాకనిపించింది అప్పుడు...... డబ్బుంటేనేఆప్యాయతలూ, మమతలూవస్తా యని. ఆ మాటేీతో అంటే డబ్బుకీఅనురాగానికీ సంబంధంలేదని ీరన్నారుఅప్పుడు. జ్ఞాపకం వుందా?"అని ఆమె ఆగింది ......

ీమాటే నిజం అనిఇప్పుడు అనిపిస్తోంది. నాఅభిప్రాయం తప్పు.

"అప్పటిఅభిప్రాయమే నిజంకిరణ్మయీ! ఈ ఆప్యాయతలుడబ్బువల్లేవస్తాయనీ నా అనుభవంనాకు చెప్పింది. డబ్బులేకపోతే ...... " అంటూఆగి నెమ్మదిగా మనిషినిమనిషిగా చూడరు ......భార్య భర్తనిచూడదు. నా అభిప్రాయాన్నిమార్చుకొంటున్నానుఅన్నాడు.

"అదేంటి?నేను నా 'అప్పటి'అభిప్రాయాన్ని మార్చుకొనిీతో ఏకీభంచబోతూవుంటే, ీరు ీదిమార్చుకోవడం యేంటీ?ఎంత డబ్బున్నాఅనురాగాన్ని అది పుట్టించదు.నేను అనుభవపూరకంగా తెలుసుకొన్నదిఅది ...... డబ్బు భార్యాభర్తలమధ్య ్వేషాల్ని

సృష్టించటానికితప్ప దేనికీ ఉపయోగపడదు."

"అలాఎందుకనుకోవాలి? డబ్బులేకపోతే డాక్టరుతోటి మనిషిని చూడడు.తనకున్న చదువూసంస్కారం స్త్రీని ఏ ధంగానూరక్షించలేవు " అన్నాడు.

"భర్తసరసం వదలి పర్ణశాలకివెళితే ఏ భార్యాఈ రోజుల్లో అనుసరించదు.

"ీకుతెలియదా యీ డబ్బుచేసే మాయ గురించి?"అంది కిరణ్మయి.

"డబ్బుచేసేది 'మాయ'అని నువు అన్నావుకదా! డబ్బు ప్రేమనిసృష్టిస్తుంది . ఆ మాయేలేకపోతే ...... " ఏదోఅనబోతున్న చైతన్యఆపుచేసేడు.

గుమ్మందగ్గర నిలబడివాళ్ళ సంభాషణంటూన్న శారద, చైతన్యతలెత్తేసరికిచప్పున నవ్వుఆపేసింది. అయినా అది అతనికంట పడింది.

తెగినఆలోచన ......

ఆలోచిస్తేదొరికే సమాధానం ....

సమాధానంకోసం ప్రయత్నం ప్రయత్నిస్తేజ్ఞాపకాలు -

జ్ఞాపకాలపూసల పేరు దండ గుచ్చితేఆకృతి -

ఆకృతిఅనుభవం చెప్పలేనినిజం.

ప్రియమైనపాఠకుడా , శారద ఎందుకు న◌ంది!

సమాప్తం